

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

منتدی اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

به رنگی همه روز ل

بۆدابهزاندنى جورمها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

قارەماتانى نەتەۋەي كورد

ھۆنراۋە و نوسراۋەي

محمد سعيد ابراهيمي محمدی
(ئاویر)

بەرگی ھەۋەل

ابراهیمی محمدی، محمد سعید
قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد / هونراوه و
نوسراوه‌ی محمد سعید ابراهیمی محمدی (ناویر). -
مهاباد: مرکز نشر فرهنگی هیوا، ۱۳۸۱،
۳۶۱ ص. : مصور، جدول

ISBN 964-91408-9-1

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیها.
۱. شعر کردی - قرن ۱۴ و ۲۰. کردان - تاریخ - شعر.
۳. کردان - سرگذشت‌نامه. الف. عنوان.
۲۵ الف ۷۴۲ ص / PIR۳۲۵۶ / ۲۱ / ۸۶۹
کتابخانه ملی ایران
۱۶۵۸۲-۸۱ م

ناسنامه‌ی کتیب

نیوی کتیب: قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد

هونراوه و نوسراوه‌ی: محمد سعید ابراهیمی محمدی (ناویر)

ناشر: حاجی قادر قادری (هیوا)

ویراستار: کتیب حسن نیاکان به کام پیوتر و پررنگ کردنی مه‌تن و ده‌قی کتیب

چاپ: هه‌وه‌ل ۱۳۸۲

تیراژ: ۲۰۰۰

قیمت: ۱۵۰۰ تومان

لیتوگرافی و چاپ: تندیس نقره‌ای

صحافی: کهنموئی‌زاده

شابه‌ک: ۹۶۴-۹۱۴۸-۹-۱

حق چاپ برای مولف محفوظ است

نیوهرۆک

١٣	پیشه کی
١٦	ئاوات
١٧	بهشی ههوهل: سههه تاله بارهه نژادی کورد و زمانی کوردی
١٨	١- نژادی کورد
٢٠	نوح و نه ته وهی
٢١	کوردستان:
٢٢	و شهی کورد
٢٣	پیشینیانی کورد
٢٦	کورت بهاسیک له بارهه کورد و کوردستان له پیش ماده کاندای
٢٨	دهوله تی ماد
٢٩	شۆرشه خه لکی ماد
٣٠	شۆرشه فهروه رتیش:
٣٠	نازه ربایجان له زه مانی کۆندا
٣١	دابهش بوونی دهوله تی ماد
٣١	مه لبه ندی ماد
٣١	ته مه دونی ماد
٣٣	پیک هاتنی دوبارهه دهوله تی ماد به هاتنی ته سکه ندهر
٣٤	په راویزه کانی بهشی ههوهل:
٤٣	زه رده شت و ته ویستا
٤٣	ته حکامی دینی زه رده شت
٤٣	مو عجزهه زه رده شت
٤٤	کۆچ کردنی زه رده شت (هجرت)

۴۶	ده‌قی کتییی: گه‌پانه‌وه له ئێران (گزنه‌فون) جفری هاوس هولد
۵۰	۲- زمان
۵۰	دو شکلی زمان
۵۰	زمانی نمونه
۵۱	ئه‌ندامی قسه و باس
۵۱	هه‌جا
۵۱	واج
۵۲	ئه‌لفبای زمانی کوردی
۵۳	پیتی ده‌نگ‌دار (بزوین)
۵۳	پیتی بی ده‌نگ
۵۳	زمان‌ناسی ته‌وسیفی و میژوویی
۵۴	ئه‌سلێ زمان
۵۴	پێوه‌ندی زمان له‌ گه‌ل علوم
۵۵	ئه‌زه‌ری
۵۵	به‌شی عه‌مه‌لی
۵۵	په‌یدا بوونی خه‌ت
۵۵	خه‌تی نمونه
۵۶	ده‌س که‌وت
۵۶	چاوێک له‌ میژووی زمانی کوردی ته‌مه‌رۆ
۵۸	چه‌ند وشه‌ی ته‌ویستا
۵۹	زمانی ماد
۶۱	شوین دانانی مه‌به‌ند له‌ سه‌ر زمان
۶۲	ئال و گوێر له‌ وشه‌دا
۶۲	وشه‌ی ییگانه
۶۲	لێکولینه‌وه له‌ وشه‌ی ییگانه

- هۆی وه رگرتنی وشه ی بیگانه ٦٣
- پهیدا بونی وشه و بهلگه کانی ٦٣
- عیلم و مه عارف: ٦٤
- زمان و زاراوه ٦٤
- زاراوه ٦٦
- هۆی پهیدا بوونی له ههجهی جوړاو جوړی کوردی: ٦٦
- لیکولینه وه له باره ی زاراوه دا ٦٧
- ویژه ر ٦٧
- ته رزی نو سین ٦٧
- زاراوه له جیهاندا ٦٧
- ده ورانی به کیه تی ٦٨
- زمانی ره سمی ٦٨
- زمانی په هله وی ٦٩
- زمانی کوردی په هله وی به ٧١
- کۆن ترین دیارده ی زمانی کوردی ٧٢
- کۆن ترین شیعر ی کوردی سه ده ی هه وه ل ٧٣
- مانای شیعره کان ٧٤
- به سامی کورد (سه ده ی سیهه م) ٧٥
- ابوالحسن علی لوکری (سه ده ی چواره م) ٧٦
- ئه م چهند شیعره ش ره زی نوحی بن مه نسور بن نوح له تاریفی شای سامانی دا
- که له ٣٦٥ تا ٣٨٧ پادشایی کردوه نویویه: ٧٦
- چوار خشته کی بابا تاهیری عوریا ن (ئاخری سه ده ی چواره م) ٧٨
- حکومه ت له ئیران دا: ٧٩
- ئه شک ی هه وه ل (ئه شه ک) ٧٩
- کورد له سه ره تای ئیسلامه وه تا ئه م سه ده ٨٠

۸۱	شۆپش له زه‌مانی خه‌لیفه‌ی دوه‌م
۸۱	کورد و به‌عقوبی له‌یس سه‌ففاری
۸۱	شۆپش له‌ موسڵ
۸۲	کوردی به‌زیکانی
۸۲	ده‌یله‌میان
۸۴	فرمان ره‌وایانی ورمی
۸۴	ئه‌میر سه‌ده‌قه‌ی دوه‌م:
۸۴	ره‌وادانی هه‌ذبانی (شه‌ادیان)
۸۴	شه‌دادیانی ره‌وادی:
۸۷	کورد و سه‌لجوقیان
۸۸	سه‌لجوقیان
۸۹	مه‌غول
۹۰	کورد و مه‌غول
۹۱	کورد و ته‌یموری گورگان
۹۱	کوردی روادیان
۹۳	کورد و سه‌قه‌وی و عوسمانی
۹۴	صارم خان
۹۵	ئه‌میر خانی له‌پ زیرین
۹۶	کورد و نادر
۹۷	که‌ریم خانی زهند
۹۸	کورد له‌ سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌م دا
۹۹	حه‌مزاغای مه‌نگور سه‌ده‌ی ۱۳
۱۰۳	شیخ سه‌عید:
۱۰۴	قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ شه‌ری دوه‌می جیهانی
۱۰۵	به‌شی دوه‌م / قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌ شیعر

- ۱۰۶ شیخانی بارزانی
 ۱۰۷ بنه ماله‌ی قاره‌مانی کورد مه‌لا مسته‌فای بارزانی
 ۱۰۷ شیخ عبدالسلامی هه‌وه‌ل (۱۲۴۲-۱۱۹۳)
 ۱۰۹ شیخ موحه‌مه‌د (۱۹۰۳-؟)
 ۱۱۰ شیخ عبدالسلامی دوه‌م
 ۱۱۲ به‌رگی دوه‌می شو‌رشی بارزان
 ۱۱۳ هوی شهر داسه‌پاندنی ئینگلیز به شیخ ته‌حمه‌د
 ۱۱۵ ئاوری شهر
 ۱۱۶ ئازاد کردنی بارزانی له‌ زیندان
 ۱۱۸ له‌ دایک بوونی قاره‌مانی کوردستان
 ۱۲۰ گرتنی پاسگای ژاندارمی «شانه‌»
 ۱۲۱ گرتنی پاسگای «خیرزۆک»
 ۱۲۳ حیزی هیوا
 ۱۲۵ سێ ته‌فسه‌ری هیوا
 ۱۲۶ ده‌نگی شیرانه‌ی ژنرال
 ۱۲۷ چوار ته‌فسه‌ری دیکه
 ۱۲۸ چه‌ند مرو‌ژی فیدا‌کار بو سه‌رو‌ک بارزانی
 ۱۲۹ چه‌ند مرو‌ث له‌ حیزی هیوا چوون بو بارزان
 ۱۳۰ شه‌ری نه‌هله
 ۱۳۱ شه‌ری هه‌ودیان و مه‌زنه
 ۱۳۱ کو‌مه‌گی ئینگلیس به‌ عێراق
 ۱۳۳ شه‌ر فروشی ئینگلیس به‌ بارزانی
 ۱۳۴ شه‌ری هه‌رن
 ۱۳۵ شه‌ری کیوی پیرس
 ۱۳۷ هاتنی مه‌لا مسته‌فای بارزانی بو ئێران

- ۱۳۹ بیر و باوه‌ری مه‌لا مسته‌فای بارزانی له مه‌هاباد
 ۱۴۰ شه‌ری قاره‌وای سه‌قز
 ۱۴۱ هاتنی ته‌پ‌ته‌شی ئیران بو مه‌هاباد
 ۱۴۲ چه‌ک دانه‌نانی بارزانی
 ۱۴۳ چوونی سه‌روک بارزانی بو تاران
 ۱۴۵ بریاری همایونی و بارزانی له سندوس
 ۱۴۷ شه‌ری نه‌لوس
 ۱۴۸ شه‌ری ناوچه‌ی مه‌رگه‌وه‌پ
 ۱۵۰ روینی شیخ ته‌حمه‌دی بارزانی بو نیوکلله به‌فره‌کان
 ۱۵۱ روینی شیخ ته‌حمه‌د بو عیراق و ژنرال بو روسیه
 ۱۵۲ ریی چاره
 ۱۵۴ پرسیار
 ۱۵۵ قاسم و کوده‌تا (۱۹۵۸)
 ۱۵۷ بارزانی و قاسم
 ۱۵۷ حه‌سه‌ن به‌کر
 ۱۵۹ عارف
 ۱۶۱ ژنرال بارزانی و شوره‌وی و ته‌مریکا
 ۱۶۲ شالای عیراق و کومه‌کی ئیران به‌کورد
 ۱۶۳ کوبونه‌وی سه‌رانی ئوپیک (۱۹۷۵)
 ۱۶۵ خو و خه‌سله‌تی ژنرال مسته‌فا بارزانی
 ۱۶۶ وتاری بارزانی
 ۱۶۸ خیللی بارزانی
 ۱۶۹ سی بازوی قه‌وی
 ۱۷۱ به‌نامه‌ی هه‌یه‌تی ئازادی
 ۱۷۱ روخاندنی خانوی کوردان له ناوچه‌ی نه‌وتاوی

۱۷۳ رۆینی تاریخی ژنرال بارزانی بو روسیه شورەوی
۱۸۶ شیعر: به بۆنەي کۆچی دوايي بارزانی نەمر
۱۸۸ بىنەمالەي قازى مەخمەد
۱۸۹ دامەزرانی حکومەتی خودمختاری کوردستان لە مەھاباد
۱۹۳ دەس کەوتنی چەك
۱۹۴ خۆیندن لە کوردستان لە زەمانی پەهلەوی دا
۱۹۵ چەند رستە لە قسەکانی وەزیری ھێز
۱۹۶ ئېيینی
۱۹۶ مەزگەوت
۱۹۷ ھاتنی ئەرەش بۆ مەھاباد
۱۹۷ راگەیانندی حکومەتی کوردستان لە لایەن شیخ مەحمودی نەمر لە سلێمانی
۲۰۲ سەمیل ئاغای سەمکۆ (۱۳۰۹)
۲۰۴ ئاشوور
۲۱۲ شەری دینی (ئەزدیکان)
۲۱۴ شەری سەید تاھا راویژکاری سەمکۆ لە گەڵ خالۆ قوریان
۲۱۷ کۆژرانی خالۆ قوریان و سەمکۆ ھەریەك بە جۆریك
۲۱۸ حکومەتی ئەمیر بەدرخان پاشا
۲۲۰ شۆرشی ئارارات (ئەحسان نوری)
۲۲۶ شۆرشی شیخانی شەمزین (۱۲۴۷ - ۱۳۰۳ ھق)
۲۲۸ راپەرینی چە کدارانەي شیخ عوبەیدوللای نەھری
۲۲۹ ھاتنی مەلەك غازي شیخ عوبەیدوللا بۆ ئێران
۲۳۵ «سولتان سەلاح الدین»
۲۳۶ وەزارەتی شیرکۆ
۲۳۷ وەزیرایەتی سەلاح الدین
۲۳۸ سەلتەنەتی سولتان سەلاح الدین لە میسر دا

۲۳۹	سه‌لته‌نه‌تی سولتان سه‌لاح‌الدین له شام‌دا
۲۳۹	شهری ره‌مله
۲۴۱	ده‌سه‌لآت په‌یدا‌کردن به‌سه‌ر قودس‌دا
۲۴۲	حکومته‌تی ماد
۲۴۳	دیا‌کو یا دیوکس (۷۰۸-۶۵۵ ق.م.)
۲۴۴	فهره‌رتیش یا فراورتیس (۶۵۵-۶۳۳ ق.م.)
۲۴۴	کیا‌کسار (هوه‌خشه‌ته‌ر) ۶۳۳-۵۸۵ ق.م.
۲۴۶	نازی‌دهاک یا ایختوویکو (۵۸۵-۵۵۰ ق.م.)
۲۴۹	روسته‌م
۲۵۱	ته‌بو موسلم
۲۵۲	شدادیان‌گنجه‌که‌قطران تبریزی آنها را از نژاد ساسانیان بشمارمی‌آورد
۲۵۴	ثامازه‌یینک به‌نژادی ساسانیان و شوان‌کاره
۲۵۵	ساسانیان و شوان‌کاره
۲۵۶	شوان‌کاره
۲۶۰	پیشدادیان
۲۶۱	که‌یوومه‌رس
۲۶۱	هووشه‌نگ
۲۶۲	ته‌هموورس
۲۶۲	جه‌مشید
۲۶۲	زه‌حاک
۲۶۳	کاوه
۲۶۴	فهره‌یدوون
۲۶۶	مه‌نوو‌چپهر و ثاره‌ش
۲۶۸	تیینی‌کان
۲۷۱	که‌بانیان

۲۷۱	که یقوباد
۲۷۲	که یکا ووس
۲۷۵	بهشی سیه م / په راویزه کان
۲۷۶	فهره نگوک
۲۸۶	سهرچاوه کان
۲۸۸	لغت نامه ی دهخدا
۲۹۵	وینه کال
۳۰۳	زنجیره ی پادشایان

پیشه کی

به بسم الله و حمدی تو ئیلاهی ده نوسم من مه بهستم تو په ناهی
له تو داوا ده کهم پینوسی دهستم به راس میژو بنوسی بیر و ههستم

له سه ره تایی و تاردا ده مه وی سپاس کهم له ئه ده ب دوستانی ولاته که مان که ژین و ته مه نی
خوین له روی روشن بیر له پیناوی فهره ننگ و ئه ده بیاتی قه و مه که یان به خت کردوه و
ده یکه نه وه بيش به شیکي گه وره به و سه رمایه ییکی گرینگه بو روون بونه وهی چون ژبانی باو و
با پیرمان. ئاشکرایه هه ره نه ته وه ییک ئاگای له فهره ننگ و ئاساری نه ته وه که ی نه بی و ئاگاداری
لئی نه کاکه شتی بوونی له نیوگیژ و خولی ده ریای کۆما و گه لی دنیا دا غه رق ده بی. وی ده چی جار
و بار غه واس و تبیین و کۆنینه ناس له نیو کۆنه کتیباندا یا نه شکه و تدا یا له دهرونی ده ریا و یا
وشکاییدا ئاساریکی په یدا کا و وه بهر چاوی خا، ده بی بلیم به لگه و سه نه دی فهره نگی ئیمه
زور له پیش له دایک بونی مه سیح دا له دهس دایه. و یده چی به هیرشی سه ربازی نه ته وه یه ک
بشکی به لام تا زمان و ئه ده بیاتی به مینی له به یین چوونی دژواره لیره دا نرخی راسته قینه ی ته وانه ی
کتیبی تاریخ و ئه ده بیات ده خو پنه وه وه بهر چاو دی و ته وانه خوین بزانن یا نه زانن مه رزداري
له ئاو و خاکه که یان ده کهن. به لام من پیم وایه خوّم له م ریگه دا ته و جوړه ی پیویسته و
ئاره زوومه بۆم نه کراوه کاریکی گرینگ ته نجام دهم و هه ره ته و نه دی له دهستم هاتوه نوسیومه.
لیره دابه پیویستم زانی بیوگرافیه کی خوّم زور به کورتی به م جوړه بنوسم.

ئه من محمّد سه عیدی ئیبراهیمی محمّدی (ئاویر) له سالی ۱۳۱۱ هه تاوی له بنه ماله ییکی

روحانی له مه هاباد هاتومه ته دنیاوه و سه ره تاي خویندندم لای خودالی خوشبو و مه لا برایمی بایم بوو دواي به یني به دپهات و شاره کانی کوردستاندا سورامه وه و بز و ده دست هینانی عیلم و زانست چومه دبی قه لنده ری نیزیک سه قز لای ماموستای زور زانا و هیژا مه لا عبدالقادری سعیدی و حه مامیان و نه مبار و چند جینگای دیکه و له شاری سنه له لای ماموستا پایه به رزه کانی ئاسمانی مه عارفی ئیسلامی، ماموستا ئوسولی و مفتی و موجهه هیدی خویندومه له لاپان ده بیرخانه ی شورای عالی فره هنگ گه واهی ئیفتا و تهدریسی علومی ئیسلامیان دامی و له سالی ۱۳۳۰ ئیجازهم وه رگرت و به یینیکیش چومه سابلای و له حوجره ی مزگه وتی بازار له لای ته ستیره ی گه شی مه عارف و علومی ئیسلامی ماموستا مه لا حسینی مه جدی به یینیکی باش به خویندنی عیلم و تهفسیر سه رگرم بوم و ئیجازهم له خزمه تی وه رگرت و له دبی گیسپانی مه رگه وه ر لای خودالی خوشبو و حاجی ته سه ده به پیش نویژ و دهرس و ئیجازه ی فقهی مه شغول بووم و دواي چوار سالان له تاران له وه زاره تی فره هنگ و ئیرشاده وه گه واهی نامه ی مدرسی علومی مه نقولم وه رگرت و ههر له و ساله دا بوومه ماموستای فیرگه و قوتابخانه ی ناوه ندی مه هاباد و مه لای مزگه وتی ژماره به کی حاجی صالحی شاتری و دواي چند سالیگ چوومه تاران و له سالی ۱۳۴۷ هه تاوی له دانشکده ی ئیلاهیات و مه عارفی ئیسلامی تاران لیسانس له رشته ی زمان و نه ده بیاتی عه ره بم و ده ده س هینا و له مانگی گولانی ۱۳۷۱ ههر له و دانشکده ی الهیات و مه عاریفه ئیسلامیه فقهی لیسانسم وه رگرت و زیاتر له چل سال له حوجره و مه درسه و زانکوی هونه ری و به یینیکیش له زانستگای ئازادی مه هاباد و په یامی نووری بوکان ده رسم کوته ته وه، و له ئاخردا له خانه قای شه مزینانی مه هاباد پیش نویژ بووم و خه ریکی موتالای کتیب.

ئاسه وار و شوینه واری نو سراو چاپ کراو و چاپ نه کراوم ته مانه ن:

- ۱- کتیبی آشنایی با تحولات مذاهب اسلام به فارسی تاریخی چاپ ۱۳۶۲ چاپ شمشاد له تاران.
- ۲- کتیبی گه شتی له عیلمی به لاغه مه عانی - به یان - به دب - عه روز و قافیه له سالی ۱۳۶۴ له چاپخانه ی مه هاره تی تاران چاپ کراوه.
- ۳- کتیبی مه جموعه کامل تسبب کنکور اختصاصی گروه ۲ علوم ئینسانی ته م کتیب به قه له پی سی نه فخر نو سراوه عنایه ت الله شکبیاپور و محمّد سعید ابراهیمی و غ.ج. مشایخی و له سالی ۵۱ مه تبوعانی شه رقی تاران چاپی کرد.
- ۴- اصول الفقه الاسلامی.

- ۵- وه‌رگیرانی کتییی تعریفاتی جورجانی له عه‌ره‌بیه‌وه به فارسی که له دانشکده‌ی ئیلاهیاتی تاران بایه گانییه.
- ۶- شهرح و وه‌رگیرانی کتییی وه‌زع و ئیستعاره له عه‌ره‌بیه‌وه بو فارسی، کتیب فروشی ره‌هره‌و له سالی ۱۳۷۸ چاپی کرد له مه‌هاباد.
- ۷- شهرح و وه‌رگیرانی وه‌زعی قازی عضد له عه‌ره‌بیه‌وه به فارسی، چاپ کراوه، له لایان کتیب‌فروشی ره‌هره‌وه..
- ۸- رساله‌ئیک له باره‌ی علمی نه‌خوداکه له دانشگاهی ئازاد به دهرس کوتومه‌ته‌وه.
- ۹- په‌رتوکیک له علمی سهرف بو ته‌دریس له دانشگاه به دهرس کوتومه‌ته‌وه.
- ۱۰- ته‌جزیه و ته‌رکیب و وه‌رگیرانی به کوردی ۱۰ سوره له قورئانی که‌ریم به شیوه‌ی تازه بو دانشگاهی ئازادی مه‌هاباد و چاپ کرا.
- ۱۱- کتییی دیوانی شیعر به نیوی «قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد» که له ده‌س چاپ دایه.
- ۱۲- چه‌ند مه‌قاله و وتار که له کۆنگره‌ی ئیلام، تاران، سنه، سه‌قز، ورمیی، بوکان، مه‌ریوان خویندومه‌ته‌وه که بریک له گۆفاری فهره‌هنگی سروه شماره ۱۰۶ و ۱۰۵ و ۵۲ و گۆفاری ئاوینه شماره ۲۰ و ۱۹ و هه‌فته‌نامه‌ی ئابیده‌ر ۷۷/۱/۲۹ و ۷۶/۳/۷ چاپ و مقاله و وتاری له کتییی مه‌جموعه مه‌قالات و نه‌شعاری کۆنگره بزرگداشتی مولوی کورد له لایان گۆفاری صلاح‌الدین نه‌یویی له سالی ۱۳۵۷ و وتاری له کتییی کوردستان و ته‌وسعه‌ی فهره‌هنگ له پایزی سالی ۷۳ دانشگاهی کوردستان له چاپ دراوان.

ئاۋات

بە ۋەى شادم لە زستانا نەبى كۆتېك لە بەر خۆكەم
 نەبى نانېكى وشكى بۆم نە ئاۋى لېۋى پىتەر كەم
 بە ئەو شەرتەى كە بېرىم لە گەل پىاۋىكى دانابى
 لە گەل پىاۋى نەبەز بېتوۋ لە گەل ئىنسانى زانا بى
 مروتېك بى ھەدەفدار و لە گىز مەل ھور لە گىش لابی
 لە گىز زولم و ئەسیری دا ۋە كوۋ كىۋىكى پولا بى
 لە مال و زىندەگى بى بەش لە نېۋ دول و زەۋى و زارا
 غەزای باشى گەلای دار و لە زستانا لە نېۋ غارا
 بە دوى ئازادى ئىنسانا لە گىز زولم و شەرورى بى
 خەباتى نېۋ تەل و شاخى لە بۆكارى زەرورى بى
 ھەبى روحى لە سەر دەستى لە ھەر جىيى لە ھەر ئان
 لە بۆ ئەو نىشتەمانەى بى كە جىگەى ژىنە بۆمان
 خەباتى نېۋ تەل و شاخى لە بەر ۋەى بى كە زىندان
 بىروخىنى و بگرمىنى لە بۆ ماف و لە بۆ مان
 لە بەر ۋەى بى نەجاتى داگەلى ئىلى زەبۋنى
 لە دەس ئاۋارەبى زۆر و نەزانىن و نەبوۋنى
 لە بەر ۋەى بى قفل نەدرى زمانى عاقل و ژىر
 بە ئازادى بۆى بىلى، بنوسى گىش بە تەدبىر
 لە گەل ئەودا لە نېۋ غارا بە ھەق شانازىيە بۆ خۆم
 لەۋى سىلاۋ كە دەورم دا بە راس ئاۋى ھەياتە بۆم
 نە كاخى مەرمەر و چىنى نە باغىكى ئىرەم بۆ من
 نە ئەو نەفعەيان (ئاۋىر) نە كەى رىگەى بە ھەق تۆۋن

به‌شی هه‌وه‌لُ

سه‌ره‌تا له باره‌ی نژادی کورد

و زمانی کوردی

۱- نژادی کورد

له کاتیکې دا ویستم شیعره کانم به چاپ بگه ټینم بروسکه ټیک له دلی دام که سهره تا و بهرایکی له باره ی نه ته وهو زمانی خوځ کول و کوتا بو بنووسم دېتم له رووی میژو و کتیبی هره گرینگی دنیاوه نه ته وهی من: پیش دادیان، که یانیا، نه شکانیا، ساسانیا، سامانیا، شه ددادیا نی گه نجه و چهند زنجیره له پادشایانی نیوداری دیکه ن.

په پری میژووم وهرق لی دا له نژادی خوځ که یومه رس، هوشه نگ، ته همورس، جه مشید، فهره یدوون، کاوه، نه وزه ر، زاب، که یقوباد، که یکاوس، روسته م، سیاوش، که ی خوسره و، گشتاسب، حه زره تی ټیراهیم، زه رده شت، دیا کو، هه وخشه تهره، نه رده شیر ی بابو کان و صلاح الدین نه یوبی، که ریم خانی زهند، مه لا مسته فای بارزانی، نه بو موسلمی خوراسانی، هه لو خانی نه رده لان، سمکو، هه لو ی نارارات ټیحسان نووری و زوری دیکه یشم دی جا لیره بوم روون بو وه که به نه ندازه ی پهری کاییک له ده ریاییک له ده س پی نووسه که م هاتوه.

بو نوو سینی میژووی کونی گه لی کورد له پیش هه موو شتیک دا میژووی هم ده وه تانه ی نیو خو کوسی، کوتی، نایری، سوباری، موشه کی، لولو، خالدی، مانانای، میتانی، ماد که پیشینیانی قهومی کورد؛ هم حکومه تانه یان پیک هیناوه. ده بی باسیکی کورت له باره یاندا له بهر چاو بگرین و له لایکی دیکه وه پیوسته ټیشاره ییک به دوژمنانی ده ره وی ټیران زه مین بکری نه و دوژمنانه که زور جار، شالوویان هیناوه ته سهر هم ولاته. جا نه و دوژمنانه باجیان لی سهندوین و جارو بارپیش تالانیا ن کردوین و ولاتیان لی زه وت کردوین و پرئ جارپیش قهومی ټیران چهند به رابه ر ټوله ی خو یان سهندو ته وه. نه و دوژمنانه کی بوون؟ و له کام لاوه بو په لامار دان و کوشت و کوشتار و تالان هاتون؟ ټایا له روژ هه لاتوه هاتون یار وژ ټاوا یا له باشووره وه یا له باکووره وه جا بو هم مه به ستانه له ریازیکی زانیاری راست و دروسته وه له نیو لاپه پهری میژووی ټیران و دراوسیکانمان له هه ر چوار لاوه روون ده بیته وه که له که نداوی فارسه وه، یا هیندوستان و پاکستاني نه مرو وه هه لیان نه کوتاوه ته سهر ټیران و دوژمنایه تی مان له گه ل نه و هاوسی یانه نه بو و له رووی کتیبی زانایانی پایه به رزی بی غه رزه وه به پی به لگه و سه نه دی کون وه کوو به رده نو سراوه کان و نه و شتانه که کو ټینه ناس له ژیر خاک و زه وی ده ریان خستوون رون ده بیته وه که دوژمنانی سهر سه ختی به ناوبانگی ټیران له دنای کون دا له دوو لاوه بوون په کییک له باکووره وه توورانیا ن (سه کایی): په شه نگ و دوو کوپری نه و گرسیوز و نه فراسیاب و نه رجاسب که نه فراسیاب له گه ل که ی قوباد، که ی کاوس، مه نوچهر، که ی خوسره و

پادشایانی پیشدادی و که‌یانیان له‌شەر و ئازاوه‌ دابوو زۆربه‌ی شیعره‌بالاکانی شانامه‌ی
 فرده‌وسی له‌و باب‌ته‌وه‌یه و ئه‌رجاسب نه‌ته‌وه‌ی ئه‌فراسیاب شالای برده‌ سه‌رگشتاسب
 چونکه‌ دینی زه‌رده‌شتی قه‌بوول کردبوو و ه‌زیری برای گشتاسب و زه‌رده‌شت له‌و شه‌ره‌دا
 کوژران و ته‌وه‌ له‌ که‌ کتیی میژوویی دا که‌ یه‌ کێک له‌وان «ایران در عهد باستان» نو‌سراوه‌ی (دکتر
 محمّد جواد مشکور) ه‌ مامۆستای زانستگای ئێران، له‌ لاپه‌ره‌ی ۹۴ دا نو‌سیویه‌ که‌ یخوسره‌و،
 ئه‌فراسیاب و گرسیوزی برای له‌ که‌ناری زریچه‌ی چی چست (ده‌ریاچه‌ی ورمی) کوشت له‌م
 نو‌سراوانه‌ و چه‌ند به‌لگه‌ی دیکه‌ش روون ده‌بیته‌وه‌ که‌ ناوچه‌ی کوشت و کوشتار و به‌ربه‌ره‌کانی
 کوردستان و ئازهریایجان بووه‌ نه‌ جیی تر و ه‌هر له‌ باکووره‌وه‌ بوو که‌ سه‌ کایه‌ کان ه‌له‌مه‌تیان
 ه‌ینا بو‌ خاکی ماد. له‌ زه‌مانی ه‌وخشته‌ دور و به‌ری زریچه‌ی ورمی‌یان خسته‌ ژێر ده‌سه‌لات
 و سه‌قزی ئه‌مرویان به‌ نیو اسکیت و له‌دواییدا ساکزی نیونا و کردیانه‌ پاته‌ختی خو‌یان.
 دو‌هه‌می: له‌ لای رۆژئاواوه‌ دوژمن ه‌یرشیان ده‌ه‌ینا بو‌ ولاتی کوردستان، له‌ رۆژئاوای ئێران
 ته‌و دوژمنانه‌ بره‌تی بوون له‌ پادشایانی ته‌ که‌ دا یا ئاکاد و بابل و نه‌ینه‌وا و ه‌ کوو نارم‌سین،
 سارگنی ه‌ه‌وه‌ل و دو‌هه‌م و شلم‌نسر ه‌ه‌وه‌ل و سیه‌م و چواره‌م و پی‌نجه‌م و تیگلات پیل‌سری
 ه‌ه‌وه‌ل و دو‌هه‌م و سیه‌م و چواره‌م و ئاشوریانی پال و ادادنیاری و چه‌ند که‌سی دیکه‌، که‌
 رۆژئاوای ئێران، ئیلام و ه‌مه‌دان و زنجیره‌ کێوه‌کانی زاگرو‌س و ئازریایجان تا ده‌گاته‌
 رووباری ئه‌ره‌س که‌وتبووه‌ به‌ر شالوو و ه‌یرشیان و کورده‌کانیش بو‌ به‌رگری به‌رامبه‌ریان
 راوه‌ستان و جاری وایش بوو ه‌له‌مه‌تیان ده‌برده‌ سه‌ریان و شار و ولاتیان لی‌ ده‌گرتن به‌لام
 ئاشوور له‌ شه‌ر‌دا زیاتر مه‌به‌ستی گرتنی پی‌ته‌ختی حکومه‌ته‌کانی کورد بوو له‌ ولاتی
 کوردستاندا بو‌ به‌ ده‌س ه‌ینانی تالانی زۆر و له‌ به‌ین بردنی فه‌رمان ره‌وایان. بو‌ وینه‌ له‌ سالی ۶۴۵
 (پ. ز) ئاشووریانی پال ه‌لی‌ کوتایه‌ سه‌ر ئیلام و شووشی گرت و ه‌هرچی مال و ده‌وله‌ت بوو
 ناردی بو‌ نه‌ینه‌وا و ده‌ستی کرد به‌ کوشتاری خه‌لکی و ئیسکی پادشایانی له‌ قه‌بر ده‌رینا و
 ته‌وانیشی له‌ گه‌ل خو‌ی برد و فه‌رمان ره‌وایانی ئیلامیش یه‌ کێک له‌وان (اونتاش‌ گال) له‌
 شه‌رێک‌دا بابلی گرت و تالانی کرد و ه‌هرچی قیمه‌تی بوو بردیان بو‌ شووش و پاله‌وانان و
 قاره‌مانانی وه‌ کوو گر‌شاسب، نه‌ریمان، سام، زال، روسته‌م، کاوه‌، فه‌ریدون، قارن،
 گوده‌رز، گشواد، گیو، بیژن، ره‌ام، طوس، گسته‌م، فه‌ریز، نه‌ به‌ردانی کورد بوون وه‌ ک
 پلنگی نیو ماه و زه‌ردان ده‌ست به‌ خه‌نجه‌ر و تیر و که‌وان خو‌یان له‌ پال دوژمن (توران و
 ئاشوور) ده‌خستن و ده‌یان خستن و سه‌ر و می‌شکی یان وه‌ ک تووی ه‌هرزن بلاو ده‌کردن و
 پی‌ته‌خت و فه‌رمان ره‌وایان و ئاو و خاکی خو‌یان ده‌پاراستن.

په‌روایز:

نوح و نه‌ته‌وه‌ی

عه‌هدی عه‌تیق نووسیویه: کورانی حه‌زره‌تی نوح سام، حام، یافیس له‌گه‌ل هه‌شتاکه‌س له‌که‌شتی دابه‌به‌زین له‌وان نه‌ته‌وه‌ی دنیا پینک‌هاتوه.

کورانی سام بریتی بوون له: ئیسلام - ئاشور - ئارام

و کورانی ئاشور شاری نه‌ینوایان دروس کرد

کورانی حام برتی بوون له: مسرایم - لوط - کنعان - کووش و غرود له‌نەسلی کورش بوه به‌پادشای بابل

کورانی یافیس مادای دوا‌ی بابی سه‌روکی تایفه‌ی و ته‌ستوی خوی گرت و له‌دوا‌ی ته‌و (دیاکو) بووه

گه‌وره‌ی هوژی خوی.

کوچ و کوچباری ئاریایی به‌هو‌ی ته‌وه‌که‌ نژادی یافیس له‌ ئاسیای مه‌رکه‌زی دا‌و‌ر بوون وه‌ک ده‌ریا جو‌شی خوارد له‌و رووه‌وه‌ کوچه‌ری ده‌ستی پێ‌کرا له‌هه‌وه‌له‌وه‌ زمانی ته‌و خه‌لکه‌یه‌کی بوو و زیاتر له‌هه‌زار و شه‌یان نه‌بوو. کوچ کردنی ئاریایی بو‌سه‌رزه‌مینێ تازه‌ بو‌ژیانی باشت‌ر زیاتر له‌یه‌ک هه‌زار سال درێژی بوو له‌ده‌ور و به‌ری هه‌زاره‌ی سی‌هه‌می (پ.ز.) ئاریایی له‌ ئاسیایی ناوه‌ندییه‌وه‌ بو‌سه‌ر زه‌مینێ پان و به‌رین که‌ ته‌مرو ئێزانی پێ‌ده‌لێن سه‌ره‌ و خوار بوون و رو‌پنی ته‌وان له‌ ولاتی خو‌یان بو‌جیی‌تر تا هه‌زاره‌ی دوه‌هه‌می کیشا و له‌گه‌ل خه‌لکی ناوچه‌ له‌ برینک جینگه‌ به‌هێرش و شه‌ر و له‌چه‌ند ناوچه‌ پینک به‌ ئارامی نه‌شته‌ جی ده‌بوون و ته‌و هو‌ر و قه‌ومانه‌ که‌ هاته‌نه‌ ته‌م سه‌رزه‌مین به‌ ماد و پارس و پارت نیو‌یران و کو‌تینه‌ ناسی رو‌ژ ئاوا بروایان وایه‌ که‌ ولاتی راسته‌قینه‌ی قه‌ومی ئاریایی ئاسیای ناوه‌ندی کی‌وه‌کانی ئورال و ئالقائی بووه‌ و هو‌ژی ئاریایی مادلە ریگه‌ی هه‌ققازه‌وه‌ هاتونه‌ ته‌ ئێزان و له‌ باکوری رو‌ژئاوای ئێزانی ته‌مرو تایفه‌ی ماد (میدی) جی‌گیر بوون و ته‌و ناوچه‌ نی‌وی (میدیانا)‌نرا.

ده‌وله‌تی تازه‌ پینک هاتووێ مادلە گه‌ل‌سی ده‌وله‌تی قه‌وی زه‌مانی خوی رووبه‌ روو بوو ده‌وله‌تی ئاشوور و ده‌وله‌تی ئوراتوو یا ئارات (ئه‌رمه‌نستان) و سکایی که‌ سه‌ق‌ر پێ‌ ته‌ختیان بوو. که‌مترین ده‌وله‌تینک له‌ دنیا دا و پینک هاتوه‌ و توانیوه‌ خو‌راگری له‌ به‌ین نه‌چی به‌لام ده‌وله‌تی ماننا له‌و ناوچه‌دا له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مادخ‌ماه‌یتیان بوو.

کرد و پیوستگی نژاد نویسنده رشید یاسمی

تاریخی ارومیه به‌قه‌له‌می ته‌حه‌مدی کاویان‌پور.

تاریخی ماد - دیاکونوف لاپه‌ره‌ی ۱۹۴۱ - ۲۲۶ - ۳۴۰

تاریخی اجتماعی ئێران ۱۹۵

تاریخی ایران باستان لاپه‌ره‌ی ۷۵

کوردستان:

ئهو هه زیمه که کوردستانی پێ ده کوترێ هه زاران سال پێش هاتنه دنیای عیسا ههه ئاوه دان بوه وه له چهند سالی دوایدا شوینه وارانسان و زانایان له کێوه کانی زاگرووس و ئاراتات و ناوچهی ماد تهوهی ئه مپرو پێی ده لێن کوردستان چین چین خاک و زهویان هه لکه ندوه و ئاساری فهره هنگ و شارستانی تهی هه زاران سال له مه و پێشی ره گه زی گه لی کوردیان دیوه ته وه وه کوو شوینه واری بریک میراتی کۆنینه ناسی و له وح و به لگه ی تاریخی له باره ی ماده وه که زور جیی ریزن و زانایانی زور پایه به رز به ته وای که لکیان لێ وه گرگروه و ئیمه ته نیا له رپیی ته و شتانه که ماونه ته وه ده تانین له باره ی دنیای کوردستانی کۆ نه وه، ئاگاداری په یدا که ین به لام باز سازی تهو دنیای زور کۆ نه به و جوړه که مه به سته به ته وای بی زیاد و کهم شتیکی دور له باوهره چون ده بینین له زه مانانی خو ماندا سه دها وشه، جوړا و جوړ ده خو ئیر ته وه، و نیوی زور جینگه ده گورد ری بو وینه وه کوو ته وه ده زانین زور له وانه ی که ده بنه، فەرمان ره وای ته وه ی به قازانجی خو یان بزنان نیویان ده گورن وه کوو نیوی شه قام، شار، دی، بیمارستان، زانستگه، زانکو، قوتابخانه، شاخ، کتو، به ندهر، ئه ر ته ش، ئالا و چهند شتی دیکه ییش و له م سه ده ییش دا زور وشه ی وه کوو خضر، ئیبراهیم و محمّد و محمّد امین بونه ته خله، بله، حه مه و مینه، به م جوړه گوراون جاج بگا به چهند هه زار سال له مه و پێش چ ئال و گورپیک به سه ر ته و و تاردا هاتوه؟

جا ههه بۆیه ده کوترێ ته وه ی ئه مپرو ده نو سرتی بۆ روون بونه وه ی مه به ستیکی چهند هه زار سال له مه و پێش، ده بی له روی به لگه و ئاساری باستانی و بیر و باوه ری زانای پایه به رز و کتییی بایه خ داره وه بی، ته وه ییش کاریکی سه خت و سه نگینه چونکه به قه ولی «رشید یاسمی» ته وانه ی له باره ی تاریخ و نژاد کورد شتیکیان نویسه یا ده بنوسن سی ده سته نه: به کتیک روژ هه لات ناس، که له روی عیلم و ته جره به وه ته وه ی به پتویستی زانیوه نویسه. دو هه م: سه یاحانی عادی و جیهان گه رن که هاتونه ته کوردستان و سه ر سه ره کی چاویکیان گیرا وه وه کتیییکی گه و ره یان له و باره یدا نویسه. سی هه م: که سانیکن نه روژ هه لات ناس و نه زور گه ر به لکو مه به ستیکی دیکه یان هه به، ته ویش بریه تیه له خه یانه ت به تاریخ و نژاد و میللته، ده یانه وه ی زیانیکن به ئیمپراتوری (ماد) بگه یینن، و خه لف و نه مامی نه ته وه ی گه لی کورد به زه هری زمان و قه له میان ئا و به دن و له باخ و باخچه ی خو ی بیهرن و به نژادیکی دیکه ی په یوه ند که ن چ خه یانه تیک له وه گه و ره تره.

وشه‌ی کورد

محهمه‌دی عه‌بیاسی له‌سه‌ره‌تای شه‌ره‌فنامه‌دا‌نوسویه: له‌زمانی سانسکریت‌دا‌وته‌ی کوراتای ده‌بینری به‌لام نازاندري که له‌گه‌ل وشه‌ی کورد که نیوی میلیه‌تیکه‌ نزیك به‌ چوار هزار سال له‌مه‌و پیش له‌ زنجیره‌ کیوه‌کانی زاگرووس و ده‌ور و به‌ری‌دا‌ژیاون و ده‌ژین و چ پیوه‌ندیکی هه‌یه. له‌نوسراوه‌ی یونانی باستان وشه‌ی (کاردخوی) به‌باشی نیو براوه و (گزنفون) دانیشتوانی ده‌ور و به‌ری‌زاگرووسی به‌م ناوه‌ نیو برده‌ه. (شولگی) جیهان‌گه‌ری به‌نیوبانگی دنیای کۆن له‌ (۲۲۷۲-۲۲۲۶ پ.ز) هه‌لمه‌تی برده‌ه‌ر کوردستانی زاگرووس و گرتی و تالانی کرد به‌لام گیمیل سین جی‌نشینی ته‌و، ته‌میریکی به‌نیو واراندر کرده‌ه‌رمان ره‌وای سه‌ر زه‌مینی کاردا و له‌ که‌تیه‌ی ته‌م ته‌میره‌دا که پیوه‌ندی به‌ چوار هزار سال له‌مه‌و پیشه، نیوی کورد ده‌بینری. (تورودانژن) له‌گو‌فاری ئاشوورناسی فه‌رانسه‌ به‌رگی پینجه‌م ته‌وه‌ی نه‌قل کرده‌ه و زانایان پشتیبانیان لی کرده‌ه و مرو‌فی ئاگادار پینان وایه‌گه‌لی کورد، که یونانیان ته‌وان به‌به‌شیک له‌تایفه‌ی ماد و پارس ده‌ناسن کوردی ته‌مرون، و بوونی گه‌لی کورد له‌فارس له‌زه‌مانی ساسانیان به‌پیی کارنامه‌ی ته‌رده‌شیری باب‌ه‌کان لایانگری له‌م مه‌به‌سته‌ده‌کا و وشه‌ی کورد هه‌ر ته‌و (کروک) و (کردوئن) و (کردوخوی) یا (کاردخوی) یه‌که (گزنفون) و (استرابوون) تووشیان بوون. له‌زه‌مانی ته‌رده‌شیری باب‌ه‌کان وشه‌ی (کورد) به‌خه‌تی په‌هله‌وی به‌ (کورت) نوسراوه.

به‌پنویستی ده‌زانم ته‌وه‌ی بلیم که زۆر که‌س هه‌ن ته‌گه‌ر به‌غه‌یری زمانه‌که‌ی خوی قسه‌بکا و وشه‌ی بیگانه‌به‌کارپینی ته‌وانه‌ی گوینان لپیه‌زوو ده‌زانن که زمانی خوی نیه و وایش هه‌یه به‌زاراوه‌که‌یدا بزنان خه‌لکی کوپیه‌چونکه‌شکلی ته‌و وتاره‌ده‌گو‌ری جا له‌و‌روه‌وه میلیه‌تانی دنیا هه‌ر یه‌ک به‌جو‌ری وشه‌ی کوردیان به‌زمان داهاتوه‌که به‌کورتی ئیشاره‌ییکی پی‌ده‌که‌ین.

عه‌ره‌ب: کوردی، کاردوی، کاردا، جوودی، جووردی، کارتاویه، که‌رخ، کورخی.

ئاشوور: گوتی، کارداک، کوتی، کورتی، کاردو، زکارتی، کارداکا، کاردان، کارکتان.

ئیرانی: کورتیوی، کوردراها، سیرتی.

رۆمی: کاردوسوی، کاردوخوی، کاردوک، کردوخ، کاردویکان، کردوکی.

ته‌رمه‌نی: کوردوئن، کورچنج، کورتیخ.

سومریکان: گوتی.

پیشینیانی کورد

دوکتور «کونتیناو» ده‌لی: له هه‌زاره‌ی چواره‌می پیش زاین ده‌سته‌ییک مروف له لای باشووری سیبری وه کوچیان کردوه و هاتونه‌ته کیوه‌کانی زاگرووس و به‌ئاسیایی نیو براون، و له هه‌زاره‌ی سیهم دا ده‌سته‌ی دوه‌می هه‌ر له و سه‌رزه‌مین وه کوچیان کردوه و ته‌وانیش هه‌ر چوونه زاگرووس که پێیان ده‌لین ئاری یا هیندو ئوروبایی. هه‌ر دو ده‌سته‌ی دوی مشت و مپ و کیشه، به‌کیان گرتوه و به‌ینه‌ نه‌هه‌ر هینان خستوه‌ته ژێرده‌ستی خۆیان که ته‌وانه به‌گوتی و کوسی نیو ده‌برین. ده‌سته‌ی دیکه له ئاریایی له تورکستانی شوره‌وی ته‌مرووه کو بوونه‌وه و بو باشووری ئیران هاتوون و له‌وئ بونه دوو پش بریکیان به‌ره و کیوه‌کانی هیمالیاهه‌ روین و خه‌لکی هیندوستانی پیک هیناوه و له‌ سالی (۲۵۰۰ پ.ز.) کو‌ماری له ئیران مانه‌وه و ته‌وانیش بوون به‌ دوو ده‌سته‌ی ته‌وانه‌ی له ده‌شت دا مان به‌ فارس نیو بران و ته‌وانه‌ی چوو بونه‌ چیاکانی زاگرووس کورد بوون و بوونه‌ تایفه‌ تایفه. وه‌ک له‌ پێشدا ئاماژه‌مان پێ کرد وه‌ک: لولو، گوتی، کوسی، مانای، کاردوش، خالیدی، کاردو و ماد. دوکتور (سپایزر) ده‌لی: ماده‌کان و گوتی شەش هه‌زار سال پیش زاین له‌ کیوه‌کانی زاگرووس دابوون و میژونوس و پیشه‌وای مه‌شه‌وری که‌لدانی «بروس» که له‌ سه‌ده‌ی سیهم پ.زدا ژیاوه زه‌رده‌شت به‌ هه‌و‌لین حه‌لقه‌ی زنجیره‌ی نژادی ماد ده‌زانئ که له‌ زه‌مانی گشتاسب پادشای که‌یانی هاتوه‌ته دنیاوه و هه‌ر له‌و زه‌مانه‌دا کوردی گوتی شالاویان برده‌ سه‌ر که‌لده و له‌وئ پادشاییان کردوه. «دیاکونوف» له‌ تاریخی ماد دا نو‌سیویه وشه‌ی گوتی له‌ هه‌زاره‌ی سیهم و دوه‌می (پ.ز) به‌گه‌لێک کورتاوه‌ که له‌ رۆژه‌لات و باکووری رۆژئاوای لولوبیان و ئازهربايجان و کوردستانی ته‌مرو ژیاون به‌لام له‌ هه‌زاره‌ی هه‌وه‌لی (پ.ز) به‌ ته‌واوی خه‌لکی «ئورارتو» و «ماننا» و «ماد»یان کوتوه‌ گوتی.

«دیه‌خودا» ده‌لی: «هردوت» کوتویه: ماد شەش هۆز بوون به‌ نیوی بوس، پارتاکن، مستروخات، ئاریسانت، بوود، موغ. هیندیک تاریخی کۆن ده‌لین بووسه‌کان له «عیراق» و پارتاکن له «ره‌ی» و که‌ناری ده‌ریای خه‌زه‌ر و مستروخات له «مه‌رو» و «خواره‌زم» و ئاریسانت له «ئازهربايجان» تا چۆمی ئه‌ره‌س، و «بوود» چوونه‌ هیندوستان و موغ له‌ کوردستانی ته‌مرودا جیگر بوون. ئهم تایفه و هۆزانه‌ هه‌ریه‌ک ژین و سه‌ربه‌ستی جیاگانه‌یان بووه. به‌لام دیوکس ته‌وانه‌ی کرده‌یه‌ک و ده‌وله‌تی مادی پیک هینا.

ئاسه‌وارناسان روونیان کردوه‌ته‌وه که هۆز و گه‌لی کورد له‌ پیش که‌لده و ئاشوور و پێشدادیان بوون چونکه‌ چهند هۆز له‌ تایفه‌ی نه‌سلی کورد که‌ بریتین له «لولو» و «گوتی» و «کاسی» به‌ر له‌ ته‌وانه له‌ زاگرووس دا بوون و له‌وکاته‌دا نیوپیک له‌وانه‌ نه‌بوو.

که‌یومه‌رس له‌ ده‌ورو به‌ری سالی (۳۳۴۱ پ.ز.) ده‌وله‌تی پێشدادی ساز کرد و ده‌ماوه‌ندی

کرده پی ته ختی خوی و له نزیك سالی ۲۶۰۰ (پ.ز) زه ححاکسی عه رهب له بابل وه بو مهله که تی پیشدادی و پارس و ماد له شکری هینا و جه مشید پادشای پیشدادی له (استخر) دا شکست پی دا و دهوله تی له بهین برد، به لام له دوا پیدا له سالی (۲۱۹۲ پ.ز). فهره یدونی پیشدادی به یارمه تی کاوه ی ماد و ماده کانی ئیسفه هان شورشیان کرد و زوحاکیان ته سیر کرد و کوشتیان و خه لکیان له زولم و زور نه جات دا.

له سده ی (۱۹) و (۱۸) دا کابراییک به نیوی (میتانی) دهوله تیکی ساز کرد که ته وانیش به کورد ناسراون و له سالی (۱۷۶۰ پ.ز) دا کوردی کاسی له گهل دو عه شاری خزمی خویان (گوتی و لولو) شالوویان برده سهر (کلده) و گرتیان و دهوله تی (کاردونیا) ی کوردیان پینک هینا که شه سده دهوامی بو و له سده ی ۱۶ (پ.ز) قهومی (ماتانی یا مایتانی یا میتانی) به سهر ته وای کوردستان دا تا (که رکوک) و نزیك ئاشور و (ئهریبل) فهران په و بوون به لام کوردستانی روزه لات له و کاته دا باجی به ئاشور ددها.

له سالی ۱۱۰۰ (پ.ز) تیگللات پیلیری هه وه پادشای ئاشور هه لمه تی برده ته سهر (پارس و ماد) و کردونیه باج گوزاری خوی و له سده ی ۹ (پ.ز) دا کوردی زاگروس له پادشای ئاشور (ئاسور ئازیربال) هه لگه رانه وه و سهر بزویان کرد و چون پالیا به بابل وه دا و جی نشینی ته و (سلمانازار) له ئاخیر سده ی (۹ پ.ز) هاته بو شهری کوردستان و له گهل پارس و ماد روبه روبه و ته وانی به (پارسوا) و (ئامادا) نیو برده. نارام سین پادشای ته که ده له سالی (۳۶۰۰ پ.ز) هه لی کوتا وه ته سهر «کورده کانی» گوتی له ده ور و به ری شاره زوور به لام پادشای ئاشور شکا و بابل که وته دهس (کورده کان) و ۲۲۴ سال له وی فهران ره وایان کرد و له دوی ته و سارگونی دوهم (کورده کانی) گوتی شکست پی دا و بابل که وته وه دهس ئاشور و تاسی سده کورده کان باجیان به بابل ددها. تاریخ نویسی به «شلم نه سری سیهم» له پارسوا کان که له لای خور ئاوی زیرچه ی ورمی نیشته جی بوون باجی و هرگرتوه. زوره ی میژوونوسان پیان وایه ته «پارسوا» نه که له نیو خاکی «میدیا» دا بوون و به ته نگ هاتون ناچار بوون گوئیستیانه ته وه بو ناوچه ی «فارسی ئیستا»، به لام تاریخی «دیاکونوف» و هرگیروی «که ریم کشاورز» نویسی به: هیرشی «تیگللات پیلیر» بو خاکی ماد بوته هوی و دهس هینانی دوو ته یاله تی تازه یانی «پارسوئا» و «بیت همبان» و ته دوو ناوچه هه ره دهس ئاشور دا بوو تا تی که چوو، و له لاپه ره ی (۱۸۸) دا ده لی له پیشدا کو تومه وامه شهوره که گویا «پارسوئا» زادگای «پارسیان» بو به لام کاتیکی ته و ناوچه که وته دهس ئاشور ته وان له ویه بو پارس کوچیان کرد به لام ته م بیر و رایه جی باوه نه چونکه لیکولینه وه له شوین و ئاساری (پارسوئا) نیشان ددها که خه لکی ته و ناوچه هه رگیز ئاریایی نه بوون. له لاییکی دیکه وه نوسراوه کانی ئاشور نیشان ددها که کورشی مه زن له ده هه ی سیهمی قهرنی حه وته م (پ.ز) دا بو و (پارسوئا) له و تاریخه دا له

ژێر دهسه لاتی ئاشوور دابوه و تهو دهوله تهش لهوه به هیزتر بوه که ناچار بی تهو شوینه به جی بهیانی و پروا که وایی تهو میلله ته نیسه تیان به فارس نیه.

ههر تهو کتیبه له لاپه ره ی ٦٨ نویویه: شتیکی بهرچاوتر تهوه یه که نیوی فارسی «پارس» وشه ییکی «ماد» ییه و «پرسو» یا به ئاشووری «پارسوا» به ناوچه ییکی دیکه یان کوتووه که ئاخیری رۆژ ئاوا ی خاکی ماد بوو، و ئاساری ئاشووری روونی ده کاته وه که تهوه، ههروا ریکهوت و هه لکهوت نیه به لکوو تهو وشانه (پارس و (پرسو) که به مانا دهنده و پراسوون به مهجاز به مانای که نارن تهوه یه که (پارس) و (پارسوا) و (پارت) که له کهناری خاکی ماد دا بوون؛ له باشووری (پارس) له رۆژ ئاوا ی (پارسوا) و له رۆژ هه لاتی (پارت) جی گیر بوون و ههر سی وشه به مانای که نارن و تهوانه له کهنار و سنووری دهوله تی ماد دا بوون.

کورد ته باسیک له باره ی کورد و کوردستان له پیش ماده کاند

میژوی کونی کورد و کوردستان له رووی ئاسار و به لگه وه که به لیکولینه وه و حهول و تهقه لای زیاتر له دو سه د سالی زانایانی رۆژئاوا و رۆژه لات ناس و هده س هاتوو ته وه مان نیشان ده دا که مروف سه ده ها هزار سال له سه ر ته م ئاو و خا که ژباوه به لام به وردی و به ته وای پایه ی شارستانی ته و کومه لایه تی ته وان ده رنا پر و زیاتر باسی شه ر و شور و کوشتن و تالانیان ده کا، و هیندیك له میژو و نوسان له باره ی زال بوون یا شکستی بریک له و قه ومانه نوسیویانه و له چۆنی ته ژیا نیان دا له تاریخ دا نا کوکی هه به به لام ته مه ی بو ئیمه روون کردوه ته وه که له پیش ماده کاند له ناوچه ی زاگروس دا چهند قوم ژیاون و ته ویش به وردی و به ته وای فتوکویی به رابه ری ته سل نیه به لام به هیندیك له و قه ومانه که کوردن و پوهندیان له گه ل میژوی کوردستان هه به ئامازه ده که ی.

١- لول، ته م قه ومه له زنجیره کیوه کانی زاگروس دا بوون له باشووری ناوچه ی گو تی و له باکووری کاشیان و هه ریمی ته وان سوله یمانی و شاره زوور و ده ورو به ری ته وان له سه ده ی ٢٨ (پ.ز) دا بوه و تیره ییک بوون له گو تیه کان و پیکه وه ده ژیا ن و ولاتی حه لوانیان خسته ژیر ده سه لاتی خو یان و پروفسو ر (سپایز) ده لی ته مانه با پیره گه و ره ی لو ره کان و که تیه ی سه رپردی زه هاب له ئاسه واری ته وانه. رۆژه لات ناس «هوزنیک» ده لی: زمانیان شاخه ییک له زمانی ئیلامی به.

٢- گو تی، له هۆزه کانی زاگروس و له کوردستانی ته مپرو و ده ورو به ری کیوی جودی نیشته جی بوون و ته وکیوه نیوی له قه ومی گو تی گیرا وه ته وه و نیوی زاگروس له زمانی یو ونا ندا له نیوی تایفه ییکی ماد (ستگر ته) وه رگیرا وه و له زمانی ئاشووریدا نیوی (زیگر تو) بوه و گو تی له ٢٦٤٩ (پ.ز) ولاتی سومر و ئاکادیا ن زه ووت و زیاتر له (١٢٥) سال له وئ فه رمان ره وایان کردوه به لام پادشای «ئوور» له سالی (٢٥٢٤ پ.ز). هه لمه تی برده سه ریا ن و شکاندنی، ناچار گه رانه وه بو کیوه کانی زاگروس.

٣- (کاسی، کوسی، کوشو، کاششو)، ولاتی ته سلی ته وان له هه زاره ی پیش زاییندا لو رستان و به ختیا ری و ئیلام بوو و له سالی (١٧٦٠ پ.ز). حا کمی کاسی «گندش» هیرشی کرده سه ر بابل و گر تی و ته و هۆزه (٥٨٠) سال له وئ فه رمان ره وایان کرد و به زمانی قه فغازی گف ت وگو یان ده کرد.

٤- عیلامی، کتییی تاریخی ئیلام پویسته ته ماشا کرئ.

٥- سو با ری، ناوی ولاتیکی گه و ره به له باکووری رۆژئاوای خوزستانه وه تاکیوی ئامانوس

درێزی و بهربلاوی بووه و له دواییدا ئهم وشهیه بووه ته نێو بۆ زۆربهی عهشایری کوردستان. جگه له قهومه کانی تهسلێ زاگرووس هیندیك له هۆزی سوباری له سوریه و ئانادول دابوون و بریک رۆژههلات ناس کوتویانه میتانی شاخهییك له سوبارین، و (سرسیدنی اسمیت) کوتویه تیرهییك له سوباری له رۆژئاوای دهجله به (هوری) نێوده برین و به هۆی شهرکردن له گهڵ پادشایانی ئاشوور ئاساریان براره و له ۱۱۱۰-۱۱۰۰ (پ.ز) تیگلات پیلسری ههههه، یه کیک له شاره گهوره کانی تهوانی به نێوی (شریش) گهمارۆدا به لام سوباری مهردانه له بهربهیری راوهستان و شاره که یان پاراست.

۶- نایری، قهومیکی زۆر و گهوره و به هیز بوون که تهواوی ناوچه کانی کوردستان به ناوی تهوان ناسراوه و ولاتی سوباریان گرتوه ته دهست و له ۹۱۰ (پ.ز) دهولهتی ئاشوور له ناوچهی کێوی جودی و دهجله له گهڵ نایریه کان به کیشه هات و تهو ناوچهی زهوت کرد. «ميجرسون» رۆژههلات ناسی به نێوانگک نوسویه تهوانه چهند حکومهتی چکۆله بوون به لام یه کگرتوو بوون.

ولاتی نایری تهنا ناوچهی زابی گهوره نه بوه به لککوو له ولاتی دیاربه کر و خهروپوت و دهرسیم و کێوه کانی بدلیسیشدا نیشته جی بوون. له دواییدا نایری له نێو تهو کێوه بلیندانه دا زمان و نژادی خوێان پاراستوه.

۷- میتانی، هیندیك میژوونووس پێیان وایه میتانی تیرهییك له قهومی کاساین له نژادی ئاریایی به لام زۆربهی زانایان پروایان وایه میتانی شاخهییك له هۆزی (سو بارو = سو بارتو) ن له دهورووبهیری چۆمی فورات له مابهینی موسل و ترابلس دا ژیاون و له سه دهی ۱۶ (پ.ز) دا حکومهتیان ساز کرد که یه کیک بوو له چوار حکومهتی گهورهی ولات: (مصر، هیتیت، کاردونیاش و میتانی) و پێتهختیان شاری «واششوگانی» بووه و میسریه کان به میتانیان ده کوت (ناهارى) و له تهوراتیش به نێوی (ئارام، ناهارم) نێو براون و له ناوچهی که رکوک چهند ههزار به لگه و سه نه ده باره ی سوباری و میتانی دا هدهس هاتوون.

۸- کوردی خالدى له سه دهی نۆهه می (پ.ز)، له ناوچهی وان دهولهتیك به نێوی «هالده» یا (خالدى) هاته سه رکار که ئاشووریان به وان ده لێن (اورارتو) و (اوراشطو) و له عیبری دا (ارارات) و یونانیان نێویان ده بن به (الارودی) و (خالدى) و (خال دابوی). دهولهتی (اورارتو) تا سه دهی شه شی پێش میلاد ماوه و له دواى تهوه (ئهرمه نی) پهیدا بوون و خالدى له نێو کێو و شاخدا بلا بو نه وه، و له دهورووبهیری ده ریاجه ی وان ئاسه وار و شوێنیان ماوه ته وه و له (تهرابوزان) جیییک به نێو خالدىا بوه و شاری خه لات دیارده ی نێوی تهوانه و له لای قه فقا زیش نێویان ههیه و بهردی کیله شینیش له سنوری رۆژئاوای ئیران ئاسه واری

ته‌وانه، هیندیک له زانیانی دوربین وه کوو (راسکه) کوتوویانه «خالدی، کوردی کورتی، و گردیای هه‌موی به‌کیکه».

له چل و پینج کیلومتری باشووری «ورمی» جاده‌پیک که ده‌چێ بۆ شنۆ قولکه‌پیک له به‌ردیک هه‌لکه‌ندراوه و به‌رده‌ نوسراوه‌پیک (ئورارتویی) دۆزراوه‌ته‌وه و به‌و جیکه‌ به‌ که له دولی قاسملوو دایه و نزیک به‌ کیله‌شین، ته‌مرو پیتی ده‌لین کانی ته‌ژدیها و هه‌ر له‌و نزیکه‌ نیوی «هالیدی» که به‌ مانا (ئاله‌) به‌ له‌ سه‌ر به‌ردیک ده‌خویندریته‌وه و چونکه‌ کوردی ته‌و ناوچه به‌ خودای «هالیدی» باوه‌ریان بووه‌ خه‌لکه‌ که به‌ (خالدی) نسه‌ت دراو و له‌ کیله‌شینیش له‌ چه‌ند رسته‌ نیوی خالدی هاته‌: له‌ لای خودای «خالدی» له‌ به‌رامبه‌ری ده‌روازه‌ی خالدی به‌ خودای خالدی - خودای خالدی ره‌حمی نه‌.

ده‌وله‌تی ماد

«هردوت» نوسویه: ده‌وله‌تی ئاشوور له‌ ئاسیادا پینسه‌د سال حکومه‌تی کردوه و هه‌وه‌لین قه‌ومییک که له‌ به‌رامبه‌ری ئاشووردا راست بووه و قاره‌مانانه‌ چوه مه‌یدانی و شه‌ریان کرد و خوین و زۆر نه‌ته‌وه‌ی دیکه‌شیان له‌ مال و پیرانی و ته‌سیری ئازاد کرد، ماد بوون که له‌ ۷۰۱ یا ۷۰۸ (پ.ز) بناخه‌ی حکومه‌تیان دانا و هه‌وه‌لین پادشای ته‌وان «دیاکو» بوو ۷۰۸-۶۵۵ (پ.ز) و هه‌مه‌دانی کرده پێ ته‌خت. دواى مردنی «فه‌روه‌رتیش» له‌ جێی بابی «دیاکو» ۶۵۵-۶۳۳ (پ.ز) دانیشت و وه‌کوو بابی باجی به‌ پادشای ئاشوور «ئاشووربانی پال» ده‌دا و پارسی کرده فه‌رمان به‌ری خوێ و دواى به‌پیک هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر ئاشوور به‌لام کوژرا و کوپری لێ هاتوو «هوخشته‌ره» (۵۸۵-۶۳۳) له‌ سه‌ر ته‌خت دانیشت و هه‌رشێ کرده سه‌ر خاکی «ئاشووربانی پال» و شاری «نه‌ینه‌وا» ده‌وره‌دا، به‌لام خه‌به‌ریان پێ دا سکاكان له‌ قه‌فقاژه‌وه به‌ کوشتار و تالانه‌وه‌ دین بۆ خاکی ماد ته‌ویش ناچار گه‌راوه‌ بۆ شه‌ری ته‌وان و له‌ باکووری ده‌ریاچه‌ی ورمی شه‌ریکی سه‌خت ده‌س پیکرا به‌لام «هوخشته‌ره» شکا و سکاكان تا ده‌ریای مدیترانه‌ روین و بیست و هه‌شت سال له‌ ولاتی ماد دا بوون تا هوخشته‌ره «شای ماد» پێشه‌واى ته‌وانی له‌ گه‌ل زۆربه‌ی سه‌ره‌له‌ کانیانی بانگێشتن کرد و هه‌موی مه‌ست کردن و ته‌واوبانی کوشت و له‌شکری ته‌وانی له‌ ئیران وه‌ده‌رنا. «گیرشمن» نووسویه: له‌ کاتی که‌دا سکاكان له‌ ئیران دا بوون «سقز» پێ ته‌ختی ته‌وان بوو و ته‌وان نیویان نابو ساکر و کاتییک پادشای ماد له‌ شه‌ری سکاكان نه‌جاتی بوو شالای برده‌وه‌ بۆ ئاشوور و ده‌وره‌ی نه‌ینه‌واى دا و چونکه‌ پادشای ئاشوور «سارا کوس» زانی ده‌ره‌قه‌تی نایه‌ خوێ و به‌مه‌اله‌ی خسته‌ ئاواره‌وه‌ و سووتان و ته‌و شاره‌

گه وهی جیهانی قه دیم له گه ل خا ک یه کسان کرا (۶۱۲ پ.ز). هه خشته ره ئه رمه نستان و لای سه ره وهی ده جله، و ئاسیای سه غیری تا چۆمی هالیس خسته ژیر چۆکی خۆی و عیلام، پارس، هیرکانی، طبرستان گۆی له مستی ماد بوون، پروفیسۆر «سایس» ده لئێ ماده کان عه شایری کورد بوون له رۆژه لاتی ئاشوور دامه زران و ولاتی ئه وان تا باشووری ده ریای خه زه ر په ره سه ند بوو و له و کاته دا ماد گه وه ترین ده وه تی ئاسیای رۆژئاوا بوو. هرو دت ده لئێ ماده کان له زه مانێ قه دیم دا ئیویان ئاریان بوو و له دوایی دا «هه وه خشه ته ره» ئیوی خۆیانی گۆری و کردیه ماد و ئاشوور پێیان ده کوتن ئامادا.

ایخ توویکو (ئازیدهاک) له دوای مردنی (هه وه خشه ته ره) له جیی بابی بوو به پادشا به لām چونکه مرو فیککی خۆش گوزه ران بوو خه لک لئێ رازی نه بوون و له کاتیکی (کوروپی گه وه ره) هیرشی کرده سه ر ماده کان ئه و پان به ردا و پالیان به کور شه وه دا و له ئاکام دا ده وه تی ماد له ۵۵۰ (پ.ز) دا له به ین چوو ده وه تی هه خامه نشی هاته سه ر کار.

دوکتور (سپایزر) تاشه ش هه زار سال (پ.ز) تاریخی ماد ده با ته دوا وه و له سالی ۳۶۰۰ (پ.ز) «نارامسین» کۆری سارگونی هه وه ل پادشای (اکد) حکومه ته که ی به ده ستی گوتی کوردی ئارارات له به ین چوو و بابل و سومر و ئه که ده که وته ده ست کورده کانی گوتی و له ئاخردا کوتویه کتیب و ئاسه واری تاریخی میله ئیکی له کورد قه دیمی تر له م سه رزه وه دا نایندری و جیی قسه و باس نه به که کورد ئاریایی نژادن له ره گه زی (هیندو ئوروپایی) ن.

کتیبی «ایران در عهد باستان» دکتر مشکور نویسیه: که یقوباد هه وه لئین پادشای کیانیان تا که بخوسره و سه رۆک و ریه ری قهومی رۆژئاوای ئیران بوو و ده لئێ: (هه رتسفلد ئه لمانی) کوتویه ئه و قسه یه راسته و هه وه لئین پادشایانی که یانی هه مان پادشایانی ماد بوون و ئیحسان نوری له لا په ره ی ۶۴ کتیبی ریشه یی نژاد کورد دا نویسیه: که یقوباد به قه ولی ته وای زانا و لیکۆله ران «دیاکو» به که سه ر په لی هۆزی (ماننایی) بوو و کۆمه رس هه وه ل پادشای گوتی بووه.

شۆرشێ خه لکی ماد

له دوای ئه وهی کوروش له شه پی سکا کاندا کوژرا کۆپه که ی کمبوجیه بوو به شا و ئه ویش له شالاوینک دا که برديه سه ر میسر له گه رانه وه دا له سوریه له سالی (۵۲۳ پ.ز). کوژرا. له و کاته دا مرو فیک له هۆزی ماد به ئیوی گوماتای موغ شۆرشێ کرد و پارێزگی (استان) ماد و پارس و چه ند پارێزگی دیکه لایه نگریان لئێ کرد به لām له ئاخردا به ده ستی پیا وه گه وه ره کانی فارس کورژرا (۵۲۲ پ.ز). «هیرودت» ده نویسی: ئه وانه ی که گوماتایان کوشت

ده‌ست به شیر تووشی هەر موغی بهاتابه‌ن وه‌بەر خه‌نجه‌ریان ده‌دا. خه‌لکی پارس هه‌موو سالی جه‌ژنیکی ده‌گیرن به‌نیوی جه‌ژنی «مغ‌کشان».

شۆرشى فەرۆه‌رتیش:

شۆرشى گوماتا بوه‌هۆی ئه‌وه‌ له‌ دوایش دا له‌ چه‌ند جیگه‌ی ولاتی ماد له‌ حکومه‌ت راپه‌رن و وه‌ک شه‌پۆلی ده‌ریا له‌ هه‌ر لاوه‌ جمین و که‌وته‌ن دواى سه‌رۆکی خۆیان فەرۆه‌رتیش که‌ ده‌یکوت ئه‌من له‌ بنه‌ماله‌ی هووه‌خشه‌ته‌رم و خه‌لکی ماد و پارت (خراسان) و ئه‌رمه‌نستان پشتیوانیان لێ کرد و له‌وکاته‌دا داریوش که‌ له‌ شه‌ر له‌ گه‌ل بابل دابوو گه‌راوه‌ و له‌ گه‌ل فەرۆه‌رتیش رووبه‌روو بوون به‌لام چونکه‌ شه‌ره‌ که‌ نابهرامبه‌ر بوو هه‌ر چه‌ند به‌ جه‌رگی و نه‌به‌زی له‌ خۆی نیشان دا له‌ به‌رامبه‌ری هه‌لمه‌ت و هێرشى له‌شکری داریوش خۆی پێ رانه‌گیرا و له‌ ئاخريدا گيرا و برديانه‌ لای داریوش. داریوش له‌ بیستون دا نووسيوه: فەرۆه‌رتیشان هێنا لای من لوت و گوێ و زمانی ئه‌وم پری و چاویم ده‌رێنا و به‌ زنجیر به‌ستیا نه‌وه‌ و له‌ هه‌مه‌دان کردم به‌ سه‌رنێزه‌وه‌... و چه‌ند شۆرشى دیکه‌ش.

ئازهربايجان له‌ زه‌مانی کوندا

ئازهربايجان له‌ زه‌مانی هه‌خامنه‌شی دا، مادی چکۆله‌یان پێ ده‌کوت و له‌ کاتێکدا ئه‌سکه‌نده‌ر شالاوی بۆ ئێران هێنا ئاتروپات به‌ سه‌ر ئازهربايجان دا حاکم بوو و دواى تێک شکانی داریوش له‌ لاپه‌ن ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه‌ له‌ ۲۳۲ (پ.ز) دووباره‌ بۆوه‌ حاکمی ئه‌و ولاته‌ و دواى ئاتروپات، بنه‌ماله‌ و هۆزی ئه‌و له‌وێ مانه‌وه‌. ده‌وله‌تى مادی چکۆله‌ هه‌ر چه‌ند به‌شێک له‌ حکومه‌تى سلوکی بوو به‌لام ده‌وله‌تێکی سه‌ربه‌خۆ بوو، و په‌نا و بنکه‌یێک بوو بۆ دین و ئایینی زه‌رده‌شت و پشتیوانی ئێرانیان له‌ به‌رامبه‌ری یونانیان. له‌ دواى له‌به‌ین چوونی حکومه‌تى سلوکی به‌ده‌ستی ئه‌شکانیان حکومه‌تى ماد هه‌روا سه‌ر به‌ خۆماوه‌ و له‌و زه‌مانه‌دا سنووری ماد له‌ باکوره‌وه‌ ئه‌رمه‌نستان و «ئهرین» و له‌ رۆژئاواوه‌ به‌ ئادیابن و کردون و له‌ باشوره‌وه‌ به‌ مادی گه‌وره‌ و له‌ رۆژ هه‌لاته‌وه‌ به‌ به‌حرى خه‌زه‌ره‌وه‌ کادويسان گه‌یشت و پێته‌ختی «پرسپه‌» ی نێو بوو له‌و شوێنه‌ که‌ له‌م زه‌مانه‌دا ته‌ختی سوله‌یمانی پێ ده‌لێن و حاکمی مادی چکۆله‌ ئاتروپات بوو له‌ زه‌مانی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌ ۳۲۸ (پ.ز) و له‌ ده‌وره‌ی سلوکی دا (ئارته‌بازان) و (مه‌رداد) ۶۷ (پ.ز) و چه‌ند مروّفی دیکه‌ تا زه‌مانی فه‌ره‌ادی چواره‌م پادشای ئه‌شکانی ئه‌و ولاته‌ی گرت و له‌وکاته‌ به‌و لاوه‌ ئه‌و ولاته‌ بوه‌ ملوک الطوايفی و به‌مجوره‌ سه‌ربه‌خۆیی خۆیان راگرت.

دابەش بوونی ده‌وله‌تی ماد

تاریخی ماد نو سراوه‌ی «دیاکونوف» وەرگیراوی «که‌ریمی که‌شاوهرز» له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۶۹ دا نویسویه: ده‌وله‌تی ماد له‌ ئاخیری قه‌رنی چواره‌می پێش میلاد بوه‌ دوو به‌ش: یه‌ک مادی «ئاتروپاتن» و ته‌وی دیکه‌ «مادی که‌وره». له‌ ده‌ورانی به‌رده‌داری دا ته‌و دو به‌شه‌ هه‌رگیز یه‌کیان نه‌گرتوه‌ و له‌ ناو هه‌ریه‌ک له‌و مادانه‌دا قه‌وم و ه‌وزی تازه‌ی سه‌ربه‌خۆ په‌یدا بوون.

مه‌له‌ندی ماد

ماد دوانن: هه‌وه‌لی مادی که‌وره‌ که‌ سنوری له‌ باکووره‌وه‌ چۆمی ئه‌ره‌س و قه‌فقاز و لیوای لازستان له‌ رۆژه‌لاته‌وه‌ تا ده‌ربه‌ندی ده‌ریای خه‌زه‌ر (ده‌روازه‌ی به‌حری خه‌زه‌ر) و ته‌و ده‌ربه‌نده‌ (مادی له‌ پارت) جیا ده‌کرده‌وه‌ و له‌ رۆژ ئاواوه‌ کێوه‌کانی زاگرو‌س تا ده‌گاته‌ ئابه‌نه‌ و سیواس و پال ده‌دا به‌ ئانادۆله‌وه‌ و چۆمی فوراته‌وه‌ و له‌ باشووره‌وه‌: خوزستانی ئیران و عێراقی عه‌ره‌ب و چۆلی شام (لیوای دیره‌زور). دوه‌می مادی چکوله‌: مادی ته‌سلی بریتی بوه‌ له‌ ئازه‌ربایجان، که‌ به‌ به‌رزه‌خی ماد نیو براوه‌. (ئازه‌ربادگان) نیوی ئاته‌شکه‌ده‌پێک بوه‌ له‌ کێوی (نێخ‌داغی) که‌ له‌ پێش دا به‌ (که‌بران داغی) مه‌شهور بوو، زانیانی لێکۆله‌ر ده‌لێن ئازه‌ریانی ئاگر و باده‌گان یانی خازن، نگه‌بان و وێگرایانی ئاگاداری ئاور و پێ ته‌خته‌که‌ی که‌ نه‌جه‌ک بوه‌ له‌ ته‌ختی سوله‌یمانی ئیستادا.

له‌ زۆر جێگه‌ی دیکه‌ له‌ دنیای کۆن و ته‌مپۆش دا کورد ژیاون و ده‌ژین له‌ باشووری قه‌فقاز، له‌ ئانادۆل، له‌ باکووری سووریه‌، له‌ رۆژه‌لاتی حه‌له‌ب له‌ بلوچستان، له‌ ئه‌فغانستان، له‌ خوراسان، ده‌ورو به‌ری قه‌زوین و اروپا و ئه‌مریکا و... هتده‌. ته‌مپۆ ژماره‌یان به‌ نێزیکه‌ی چل ملیۆن ده‌گا.

ته‌مه‌دونی ماد

ده‌وله‌تی ماد بنچینه‌ی مه‌مله‌که‌ت داری و هونه‌ری سان دانی سوپا و ئوردو و له‌ شکریان به‌ باشی رێک و پێک ده‌کرد و ده‌چوونه‌ مه‌یدانی شه‌ر و ده‌ره‌تانیاان له‌ دوژمنی خۆیان ده‌بهری و پرش و بلایان ده‌کردن و ئیمپه‌راتورییان ساز کرد که‌ به‌ شان و شکۆوه‌ بژین، و داب و ره‌سم و

لیباسی پایه به رزی ماد له سهر ته ته له ی چیرۆک نوسان هه لکه ندراره به لām له شارستانییه تی ماد ئاسه واریکی زۆرباش له دهس دانیه و کتیییک که به باشی خهت و زمانی تهوان نیشان دا نه بیندراوه، ته نیا له که تیهی ئاشوور و له بهرده نوسراوه کانی هه خامه نشی دا شارستانییه تی تهوان تا راده ییک روون ده یته وه و بیجگه له وانه چهند وینه ییک له ئاسه واری تهوان هه به که پیشکه وتویی و شارستانییه تیشیان دیاری ده کا ته وانه بریه تین له کوته لی شیری که له بهرد سازکراوه له نزیک هه مه دان و وینه ی مروفی له بهرد به لیباسی مادییه وه له سوچیک له نزیک سه ربولی زه هاب که ته میرو پپی ده لێن «دوکانی داوود» و وه تاغی فه رهاد له لورستان و شکلی مروفی له بهرد که له حالی عیادهت دایه له دبی «نواسحاق وند» نزیک کرماشان و قه سری هه مه دان که له داری سه رو دروس کراوه و روکاری به ته خته ی زیرو زیو رازاوه ته وه پپی ته ختی تهوان بوه. به پپی میژووه ده وله تی ماد له و باب ته وه گرینگایه تی هه به که بو هه وه لێن جار ده وله تیکی گه وری له نژادی ئاریایی پیک هینا و دواپی به حکومه تی پیشکه وتویی نژادی سامی هینا. له رۆژنامه ی (ناهید) شماره ۸۱ جدید تهو شته کوئانه و ته نیکانه ی که له زیویه ی کوردستانی ئێران له ۴۰ کیلومتری سه قزو وه دهس هاتون و چهند شتی تر له وانه ی له چاپ داوه و ئیمه یش بو نیشان دانی ته مه ددون و شارستانییه تی ده وله تی ماد ده یخه ی نه بهر چاوی ئیوه:

۱- لا په ره ییک که نه خشی بهرجه سته ی دو شیر ی بالدار له ته لاکه پیوهندی هه به سه ده ی ۷-۸ (پ.ز) که به موزه ی متروپولیتن فرۆشراوه.

۲- نه خشی بهرجه سته ی ددانی فیل که مروئیک سواری ته سپیکه له کاتی له بهر بهر کانی له گه ل شیریک.

۳- لا په ره ی ته لاکه سی ریز نه خشی بهرجه سته ی حیواناتی بالدار ی هه به که لله سه ری جو راجو ری ئینسان، په رهنده، شیر و چهند شتی دیکه وه و به پپی نوسراوه ی رشید که یخو سه رو ی له لا په ره ی ۲۲۳ دا زیاتر له سی سده تیکه له و ی بینراوه ته وه که باستان شناسان له ریزه کاری ته واند مات و چه ران بوون. و پروف سور «گدار» له کتییی خه زینه ی ته لای زیویه کوردستان که له ۱۳۰ لا په ره داله سالی ۱۹۵۰ میلادی داله (هارلم) به چاپی گه یاند وه نوسیویه: چهند سال له مه و پپش گه نجینه ی «ته لا، عاج و زیو له زیویه ۴۰ کیلومتری رۆژه لات ی سه قزی کوردستان دهس که وتوه که په یوهندی له گه ل قهومی ماده».

پروف سور «گیرشمن» نوسیویه: تابوتی زیویه، کاری هونه ر مه ندانی ماده و عه کسی سه ربازانی ماد، له سهر تهو تابوته نه خشی کراوه و تهو تابوته له بو پادشای ماد هوه خشته ره به که له گه ل نوسراوه ی هردوت یه ک ده گرته وه. تاریخی ماد نوسراوه ی «دیاکونوف» ترجمه «کریم کشاورز» له لا په ره ی ۳۷۱ شماره ۵ دا نوسیویه: وشه ی هونه ری ماد وه بهر چاو دی و تااخری

لاپه ره ی ۳۸۰ چهند عه کسی کم وینه ی چاپ کردوه که زوری له و ئاسه واران له زیویه ی لای سه قز دۆزراوه ته وه. ژماره ۷۳ دهوری زیوینی (نقره) زیویه (مانانا) سه دهی ۸ (پ.ز) و ژماره ۷۴ سینهریزی ته لا له زیویه هونه ری (مانانایی) مادی سه دهی ۷ (پ.ز) ژماره ۷۵ زینه تی، له ته لا له زیویه سه دهی ۸ (پ.ز) ژماره ۷۷ بازنه ی ته لا کاری ماننا، مادی خه زینه ی زیویه سه دهی ۸ (پ.ز). له باری مه زه به وه چهند کهس له زانایان ده لێن زه رده شت له که ناری ده ریاجه ی (چیچست) هاتوه ته دنیا وه به م پییه ده بی ماده کانیش به دو هیزی «آهورمزدا» و «ته هریمن» باوه ریان بوو بی.

پیک هاتنی دوباره ی ده وله تی ماد به هاتنی ته سه که نده ر

نیزیک به ئاخری سه ده ی چواره می پیش زاین شهریک له مابهینی داریوشی سیهم و ته سه که نده ری مه قدونی دهس پیکرا و حکومه تی هه خامه نشی له بهین چوو. ئاتروپات له زه ماننی داریوشی سیهم ئاخترین پادشای هه خامه نشی فه رمان ره وای (شهرب) ی مادی پچوک پوو به لام کابراییک که زوری به ده بختی به دهس کوروشه وه دیوو به نیوی «ئوکسودات» و خه لکی (ره ی) بوو ته سه که نده ر کردی به فه رمان ره وای ماد و چونکه نه یوانی باش کاره کان به ریوه به ری ته سه که نده ر ته وی لای برد و ئاتروپاتی کرده وه حاکمی ماد ۳۲۸ (پ.ز) چونکه له کاتی شه ره که دا یارمه تی داریوشی نه کرد بوو. هاوکاریکی دیکه که ئاتروپات له گه ل ته سه که ندر کردی ته وه بوو که کابراییک به نیوی (باریاکس) که خو ی به پادشای فارس و ماد نیو ده برد دای به دهس ته سه که نده ره وه و له دوا ی مردنی کوت و پری، فه رمانده کانی ته سه که نده ر له سالی ۳۲۱ (پ.ز) له «تری پارادیس» کو بوونه، تا ناوچه کانی ولات بهش بهش کهن به لام ئاتروپات له وه بهش کرد نه دا باسی نه بوو له وه ی رارون ده بیته وه که مادی پچوک له و کاته دا سه ره بخو و سه ره بهست بوو و له باشووری روژئاوای گولی ورمیوه هه تا چۆمی ئاراس و ده ره بندی خه زهر و قه زوین و زهنگان و موکریان و بریک له خاکی بابان و سۆران تا به رزاییکانی چیاکانی هه کاریش حکومه تی مادی پچوک دامه زراو بوو که له پیشیشدا مادی پچوکیان پی ده کوت و ته وه حکومه ته تا زه ماننی ته شکلی شه شم مابوو به لام میهرداد له بهینی برد. ته سه که نده ر، مادی گه وه ی به سی کهس له سه ردارانی له شکری دا به نیو کلاندر و منید و سیتالک.

په راویزه کانی به شی هه ول:

ئبراهیم د یه خودا نویسیویه: ئبراهیم ناو پک پیغه مبه ریکه له نه ته وه و ره گه زی سامی کور نوح و نیوی بابی تاریخ یا تراح یا تازه ره و خه لکی که لده بوه له روزه لاتنی بابل له دنی ثور له ده ور و بهری سالی (۲۰۰۰ پ. ز) هاتوه ته دنیا وه و دیسان نویسیویه: (زه رده شتی گه وره، زروان گه وره و زرهون) ثم سنی نیوه له نیوه کانی هه زره تی ئبراهیمه و وشه ییکی په هله ویه و له فره هه نگدا زه رده شت به مانای نوری موجه رده. زه رده شتی دوه م به قه ولی فردوسی به نو پشت به زه رده شتی گه وره ده گاکه کوتویه:

نهم پشت زردشت پیشین بدوی
براهیم پیغمبر راست گوی
و حافظ ده لی:

به باغ تازه کن آیین دین زردشتی
و له په راویزی (حاشیه ی) محی الدینی عه ره بی دا له سه ته فسیری خازن نو سراوه:
ئبراهیم خه لکی کویه غیراقه و له نیزیک رانیه ثاوری بو کراوه ته وه و محمد ابو زهره له کتبی خاتم النبیین نویسیویه (ئبراهیم له شام له ناوچه ییکی ثاودر له دینه ک به نیوی به رزه له داوین کپو پک به نیوی قایسوان له دایک بوه) و ده گونجی به رزه هه ر ثم بارزانه نیوداره ی ته مرو بو بی. ته همورسی کوردی ئیلامی نویسیویه مسعودی له مروج الذهب دا ده لی: ئیرانیانی قه دیم به هوی ریژگرتن له مالی که عبه و باپیریان هه زره تی ئبراهیم ده چون بو زیاره تی که عبه و به ده وری داده گهران و ثاخرین که سیک له وان که چووه زیاره تی که عبه ساسانی کوری بابک باپیری ته رده شیر بابک کان دامه زرنه ری زنجیره ی پادشایان ساسانی بو و له تاریخی ته به ری دا له زمانی ابن عبه سه وه ده گیر نه وه که کوتویه ئبراهیم کاتیک له ثاور و کو سپه هه لات زمانی سربانی (کوردی) بو و له نیزیک ههران (کوردستان) له فرات په ریه وه خودا زمانی ته وی گوپی و کردی به عیرانی و ته ویش هوی کورد بونی ئبراهیمه چوون کوس و حران به شی له کوردستان و محمد بهاء الدین مه لا ساحیب نویسیویه له حاشیه ی (کشف الغمه) دا: نو سراوه ته وه ی خسته نیو ثاوره که وه پیاو پک بو هاو نژاد و زمانی خو ی له کورده کان و له ته فسیری ابن که سیر دا نویسیویه:

«و جعلوا ابراهیم علیه السلام فی کفة المنجنیق باشارة رجل من اعراب فارس، من الاکراد
قال شعيب الجبائي اسمه هيزن»

له ته فسیری «بیضاوی» دا له سوره ی ته نبیا ده لی ته وه ی ئاگره که ی بو کرده وه به لای هیندیک که سه وه نمرود بوه و ابن عبه اس و زمخشری نویسیوانه یه که م که سیک له پیغه مبه ران به عه ره بی قسه ی کردوه ئیسماعیلی کوری ئبراهیم بوه ته ویش له هوی (نبی جرهم) که له

نزیك ئاوی زمزم بون فیری عه ره بی بوه و اخبار الطوال نویسیوه نمرود که ئیرانیان فه ره یدونی پی ده لئین له ئاخری پادشایه تی خۆیدا زولم و زوری دهس پیکرد و بو تهوه حکومه تی له بهین نه چئ حهوت که سی له تایفه ی خوی ههلبژارد و کاره گرینگه کانی به ته وادا که ئازهر بابی ئیبراهیم یه کئی له وان بوه.

دیه خودا و احسان نوری ده لئین: عه قیده ی زه رده شتیان ته وه یه که مه هاباد زه رده شتی هه وه له و هوشه نگ که ئاوری دۆزیه وه زه رده شتی دوهم و زه رده شتی سیهم نیوی ئیبراهیم بوه له زه مانانی حکومه تی کوسیه کان و ته وه که نمرود خوی به خودا زانیوه و ته به دی، بو هه رمانی جه مشید رون ده بیته وه که نمروده کان له پادشایانی کاسی یانی له زنجیره ی جه مشید بوون له پادشایانی پیشدادی کورد بون و له و تابه ته موباره که که «ماکان ابراهیم یهودیا و لا نصرانیا» ده رده که وی که ئیبراهیم له نژادی سامی نه.

اخبار الطوالی ته رجعه ی دوکتور مه حمودی مه هده وی چاپی تاران سالی ۱۳۶۶ نویسیوه: کاتیک خودا شه داد و قهومی عادی نابود کرد پایه ی حکومه تی زه حاک سست بوو و نژاد و نه ته وه ی ارفخشد کوری سام کوری نوح به دژی ته وه هه ستان و له و کاته دا نه خوشی وه با زوری له سپا و له شکری زه حاککی له بهین برد و زه حاک بو مه حکم و قایم کردنی حکومه تی خوی چوو بو لای برای خوی غانم کوری علوان و ته ولاد. روله کانی ارفخشد له چوونی ته و بو لای برا که ی ده رفه تیان هینا و مرو قیکیان نارد بو لای نمرودی کورپی که نعان کورپی جه مشید شا و ته ویش هات بو لایان و خه لکیش کردیان به پادشا و ته ویش له بابل ته وای خزم و قهومی زه حاککی له بهین برد. کاتیککی زه حاک ته وه ی زانی هاته شه پری نمرود به لام زه حاک بریندار و ته سیر بوو و نمرود ته وی خسته غاری ده ماوه ند و درگای غاره که ی به ست. نمرود که سی که که ئیرانیان پی ده لئین فه ره یدون و له دوا ی چهند دیر ده لئ: نمرودی کورپی که نعان ته و فرعه ونه یه که هاو عه سری هه زره تی ئیبراهیم بوه و له ته ولادی جه مشید شا و کورپی مامی ئازهری کورپی تارح بابی ئیبراهیمه له م نوسراوه دا روون ده بیته وه که هه زره تی ئیبراهیم و فه ریدون (نمرود) خزم یه ک بوون و کورد.

دیه خودا ده لئ: نمرود نازناوی پادشایانی سریانی بوه و فرعه و نیان نازناوی پادشایانی قبطی بوه و قیصر و قیاصره نازناوی رومیان بوه و مه رکه ز و جینگای زاراوه ی سریانی با کوری عیراق (بین النهرین) شاری ادسایه و له کتییی ئیسلامی دا (الرها) نوسراوه و ته مرو «اورفا» ی پی ده لئین.

هه وه لئین پادشای ئاشور که بو ولاتی ماد له شکری هینا تیکلات پیسلری هه وه له بوو که له ده ور و به ری سالی (۱۱۰۰ پ.ز) زه مانانی ژبانی زه رده شت بوو نیوی له ماد و ناوچه یان نا چونکه هیشتا نازناوی مادیان نه بوو و ده رده که وی که له نزیك به ئاخری (۹۰۰ پ.ز).

خه لکی نه و لاتهی رۆژئاوای ئێران به ماد نیو براون و وشهی ماد بۆ هه وه لێن جار له که تیهی شلم نصری دوههم هاتوه و نیوی زاگروس له نیوی هۆزیکهی مادی سه گهرنه وه گرگراوه. «ایران نامک لاپهرهی ۲۱۱ و ۲۹۳»

حسین حوزنی نویسیوه: زهردهشت له خاکی موکریان له شاری سهردهشت هاتوه ته دنیاوه و پیرنیا ده لێ ته ویستا به زمانی ماد بوه که زمانی کوردی ته مریوه.
و ماموستا قانبع کوتویه:

کتیبی زهردهشت که ته ویستایه وه ک باقی کتیب خه لاتنی خوایه
به زمان هه ورامی هاته سهر به شهر یانی های زهردهشت بوو به پیغه مبه
له یه ک ره وایه تی په هله وی دا نوسراوه که: «... زهردهشت له سی ساله ییدا چاوی به
ئاهورامه زدا کهوت و هه وه لێن جار له ئێران ویج، له ئازهر بایجان بو». له م باسانه وه رون
ده بیته وه که سی کهس له پیغه مبه ران کورد بوون چه زهره تی نوح و ئیبراهیم و زهردهشت.

۳) له ده ور و به ری نیوهراستی ده ورانی حکومه تی ساسانی وشهی توران به ته وای
گۆراو بوو به «تورکان» ئێران نامه ک له لاپهرهی (۲۵۵) نویسیوه له دوی له به ین چوونی
حکومه تی کوشانیان له رۆژ هه لات به ده ستی شاپوری هه وه ل، تورکان بۆ لای باکوری
خۆر هه لات رییان بۆ کراوه له سه رچاوه کانی چینی دا هاتوه توکیو شاخه یێک له هون بون و له
ناوچه ی ئالتای ده ژیان ته وانه له سالی ۴۳۳ میلادی دا به هۆی زه ختی ئیمپه راتوری زنجیره ی
«تویا» ی چین هاتن بۆ لای ژوانه کان و له وانیا ن ئیتاعه ت کرد و ده لێن زه مانیکهی له که نار کێویکی
که وه ک کلاو خود بوو نیشته جێ بون له و کاته دا نیویان نرا تورک چونکه ته وان له زمانی
خۆیاندا - به کلاو خودیان ده کوت تورکو / دورکو و له دوا ییدا ته و نیوه بۆ ته وای قه ومی
تورک زمان به کار هینرا و چونکه تورکان هه ر له و جێ و رییه ی توران (سکایان) وه ده هاتن بۆ
ئێران بۆ شهر له گه ل ته نه وشیران و هه م به هۆی ویک چوونی وشه ی تور و تور - ک ته و دو
قه ومه به یه کێک ناسران و ته وه له گه وره یه له نیو کتیب و چیرۆکی ئێرانی دا ریی کرده وه که
فرده و سی ده لێ:

یکی پهلوان بود شیروی نام دلیر و سرافراز و جوینده کام
بیامد ز ترکان چو یک یک لخت کوه شدند از نهییش دلیران ستوه
حه کیم عمر خیام له نه ورۆژنامه ی خۆیدا نویسیوه فه ره یدونی کورد ته و رۆژه ی که
زو حاکی ته سیر کرد ئێرانی له شه ری ته و رزگاریان بوو ته و رۆژه یان کرد به جه ژن.

«موریه» سه د و په نجا سال له مه و پیش نویسیوه له رۆژی ۳۱ اوت دانیشتوانی ده ماوه ند
بۆ بیره وه ری رزگاری ئێران له زولمی زو حاک جه ژنیا ن گرتوه و ته و جه ژنه یان «جه ژنی
کوردی» نیو ناوه ته م مه به سه نیشان ده دا که میللته تی ئێران له زه مانیه ی جه مشید و زو حا که وه کورد

بوون و ده‌ماوه‌ندیه‌کان زانیویانه‌باو و باپیریان کورد بون، و ئەو جه‌ژنه‌یان له‌ وانه‌وه‌ وه‌ده‌س که‌وتوه‌ پێیان کوتوه‌ «جه‌ژنی کورد». (سه‌رله‌شکر مظفر زنگنه‌ له‌ دودمان ئاریایی له‌ لاپه‌ره‌ی ۵۶ و ۴۸ احسان نوری.)

(۴) گیمیل سین له‌ زنجیره‌ پادشایانی ئور (سه‌ده‌ی ۲۲ پ.ز) ناوچه‌ی عێراقی شه‌مرو و ئیران و تورکیه‌ی داده‌ست فه‌رمان ره‌واییک به‌ نیوی وردنر و لیکولینه‌وه‌ی رۆژه‌لات ناسان به‌و نه‌تیجه‌گه‌پوه‌ که‌ ناوی کردو له‌ هه‌زاره‌ی سیه‌می (پ.ز). نیوی ئەو ناوچانه‌پوه‌ و له‌ دواییدا یونانیان به‌و ولاته‌یان کوتوه‌ (کردوئن) و ئەم وشه‌ نه‌ سومری و نه‌ ئاشورییه‌ به‌لکو وشه‌ ییکی ئاریاییه‌ و له‌ میژووی ئەرمه‌نی دا‌کردو خۆی نیو براوه‌ که‌ ئاخیری وشه‌ که‌ نیشانه‌ی جه‌مه‌ و وی ده‌چی له‌ زه‌مانی ماده‌کاندا نیوی ناوچه‌ که‌ بوو بێته‌ نیو بو خه‌لکی ولاته‌ که‌ گزنفون پێی کوتون کردوک. کوردستان له‌ ئاخیری حکومه‌تی سه‌لجوقی له‌ سالی (۵۹۹ه‌) دا به‌ ولاتی مابه‌بني نازه‌ریایجان و خوزستان ده‌ کوترا. (عه‌لی ئەسغه‌ری شه‌میم لاپه‌ره‌ی ۲۹ و ئیران نامک لاپه‌ره‌ی ۲۴۲).

(۵) ئاشوریان: قه‌ومێکن له‌ نژادی سامی نیشته‌جێی بابل و ئاسور رب‌النوعی یان بوه‌ و کتییی ئیران نامه‌ک لاپه‌ره‌ی ۲۱ نویویه‌ هه‌وه‌لین پادشای ئەوان تیکلات پیلسر هه‌وه‌ل بوه‌ و له‌و کاته‌دا نیویک له‌ ماد نه‌بوه‌ ده‌وله‌تیکێ چکۆله‌یان له‌ سه‌ده‌ی (۱۸ و ۱۵ پ.ز) ساز کرد و پێ ته‌ختی ئەوان له‌ ئاخیدا نه‌ینا بوه‌ و ورده‌ ورده‌ بوته‌ حکومه‌تیکێ گه‌وره‌ له‌ لاییکه‌وه‌ تا مصر و له‌ لاییکێ دیکه‌وه‌ تا خاکی ئیران و ئەرمه‌نستان به‌ربلاو بوه‌ و ماد و پارس بونه‌ ده‌س نیشاندی ئەو و ئیلامی کاول کرد و له‌ دوا‌ی چهند سه‌ده‌، ماد تیکێ شکاندن و له‌ (۶۱۶ پ.ز) ده‌وله‌تی ئاشور له‌ به‌ین چوو.

حکومه‌تی سومری: نیزیک به‌ چوار هه‌زار سال پێش زاین له‌ کێوه‌کانی باکوره‌وه‌ هۆزی ئەوان ها‌تونه‌ته‌ به‌ینه‌ نه‌هره‌ین و له‌وی نیشته‌جێ بوون و زۆربه‌ی میژوونوسان براویان وابه‌ هه‌وه‌لین قه‌ومێک بون که‌ چونه‌ سه‌رزه‌میني بابل و له‌وی نیشته‌جێ بون.

اکد: له‌ باکووری رۆژه‌لاتی سومره‌وه‌ سارگین ده‌وله‌تی (اکد) ی پێک هێنا و سومریشی گرت و ئیلامی تالان کرد به‌لام له‌و کاته‌دا گوتی که‌ له‌ رۆژه‌لاتی زایی گچکه‌ حکومه‌تیان پێک هێنا بوو باشور و باکووری بابل و سومر و اکدیان خسته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خویان و له‌ (۲۵۰۰ پ.ز) سومر زیندوو بوه‌وه‌ و قوده‌رتیان گرت به‌ ده‌س و له‌ سالی ۲۲۸ به‌ ده‌ستی ئیلام له‌ به‌ین چوو.

سومر خه‌تی میخی یان بو هه‌وه‌لین جار به‌دی هێنا و دابه‌ش کردنی ساعه‌ت به‌ ۶۰ ده‌قیقه و ده‌قیقه‌ به‌ ۶۰ سانیه‌ و سال به‌ ۱۲ مانگ و ۳۶۵ رۆژکاری ته‌وانه‌

ده‌وله‌تی بابل: حه‌مورابی زنجیره‌ی پادشایانی ئاموری ۱۵ نه‌فه‌ر بون که‌ شه‌شه‌میني

ئه‌وان همه‌ورایی بو که (۲۱۲۳ تا ۲۰۸۰ پ.ز) پادشایی کرد و قانونی پێک هێنا که کۆن‌ترین قانونیکه که ئه‌مڕۆ له ده‌س دایه و چه‌ندین سه‌ده له پێش شه‌ریعه‌تی موسا داوه.

حکومه‌تی ئاشور: ئاشوری قه‌ومێکی سامی بون که له بابل دابوون دواي به‌ینیکی چوون بو ده‌ورو به‌ری ده‌جله و کێوه‌کانی و حکومه‌تیکی چکۆله‌یان سازکرد نێوی (رب‌النوع) یان لێ نا یانی ئاشور و هه‌وه‌ل جار شاری ئاشوریان کرده پێ‌ته‌خت و دوايی شاری کالاکا. که له ته‌وارتدا (کالنج)ه جێی نمرود بووه پێ‌ته‌خت و له ئاکام‌دا نه‌ینه‌واترێک موصلی ئه‌مڕۆ بوه ناوه‌ند و جێی پادشایانی ئاشور.

ده‌وله‌تی کۆنی ئاشور: (۹۰۰-۱۵۰۰ پ.ز) به‌ده‌ستوری ئاشوربانی پāl ته‌واوی باسی شه‌ر و شۆر و مه‌به‌سته‌کانی زه‌مان له سالنامه‌دا نوسرا و له‌و زه‌مانه‌دا قه‌ومی ئارامی له عه‌ره‌به‌ستانه‌وه هاتنه‌ ده‌ور و به‌ری بابل و ئاشوریان گرت (۱۳۰۰-۱۵۰۰ پ.ز) و بونه‌ هۆی له به‌ین چوونی حکومه‌تی ئاشور.

حکومه‌تی ئاشوری نیوه‌راست: له (۹۰۰ تا ۷۴۵ پ.ز) ده‌وامی بو و گه‌وره‌ترین پادشایان ئاشور نه‌سیر پāl (۸۶۰ تا ۸۸۴) و زۆر زāl و بێ‌روحم بوه که ئه‌سیری ژن و مندالیشی له ئاوردا ده‌سو‌تاند و ئه‌و ده‌وله‌ته به‌ قودره‌ته به‌ پێک‌هاتنی حکومه‌تی ئارات تووشی شکست و لێک بلاو بون هاتن.

ده‌وله‌تی ئاشوری تازه له (۷۴۵ تا ۶۰۷ پ.ز) هاته سه‌ر کار و پێشه‌واي شۆرش تېگلات پیلسر چواره‌م بوو، بوه حاکم و ئارامی و که‌لدانی له بابل تیک‌شکاند و شه‌ر له‌ گه‌ل ئیلام ده‌س پێ‌کرا و حکومه‌تی ئیلام له به‌ین چوو. (ایران باستان دکتەر جواد مشکور).

۶) ده‌خدا و ابن‌ئه‌سیر نوسیویانه کورد له فارس و خوزستان بو پێشگیری له هه‌لمه‌تی عه‌ره‌ب له زه‌مانی ئومه‌ویان و زه‌مانی هه‌جاج‌دا به سه‌ر ته‌واوی ولاتی فارسدا ده‌سه‌لاتیان په‌یدا کرد بوو و کوردانی فارس و خوزستان و لورستان پێشی له‌شکری ئومه‌وی و عه‌باسیان گرت و عه‌ره‌بیان وه‌زاله هێنا‌بوو.

و استخری نوسیویه زیاتر له سه‌د تاییه‌ی کورد له ناوچه‌ی فارسدا هه‌ن و زۆرتر له پێنسه‌د مالی موبینان هه‌یه و بو ئه‌وه‌ی بزانی خه‌لکی خراسان و مازندران، خوزستان و بلوچستان زۆری کوردن کتییی ابن‌ئه‌سیر و مه‌سالک الممالک و ده‌خدا و معجم البلدان نوسراوه‌ی یاقوتی حه‌مه‌وی و کتییی حدود العالم و تاریخ ایران سرجان ملک‌م و هند پێویسته ته‌ماشاکه‌ین.

به‌را به‌ری لیکۆلینه‌وه‌ی س‌ر سیدانی اسمیت له سه‌ده‌ی (۱۸ و ۱۹ پ.ز) هۆزی هه‌یتیت سوریه‌ی گه‌رته ده‌ست و بابلی تالان کرد و هه‌وه‌لین قه‌وم له هێند و ئاریا به‌ نێوی «اومان یا ماندان» له دواي یه‌ک‌گرتن له‌ گه‌ل هۆزی ماد و سیت، له که‌ناری رۆژه‌لانی ده‌ریای ره‌ش نیشته‌جێ بوون. تاییه‌ پێک له‌وان به‌ نێوی میتانی حکومه‌تیان ساز کرد و ته‌واوی کوردستانی ئه‌و رۆژه‌یان

تا که رکوک و ئه‌ربیل گرت و له‌سه‌ر بابل، فه‌رمان ره‌وابوون و هه‌ر له‌و زه‌مانه‌دا تیره‌پێک به‌نیوی گالبات به‌سه‌ر ئاشوردا فه‌رمان ره‌واییان ده‌کرد و له‌سه‌ده‌ی (۱۴ پ.ز) قه‌ومێکی تازه‌به‌که‌ناری رۆژئاوای ده‌جله‌وه‌تا شاخه‌کانی ئارارات (جودی) حکومه‌تیان پێک هێنا و ئه‌وه‌وه‌زه‌رومیه‌کان پێیان ده‌کوتن خالیدیان یا خالیدیوی.

و له‌سه‌ده‌ی (۱۱ پ.ز) کوردستان که‌وته‌ده‌ست موشه‌کیان که‌رومی پێیان ده‌لێن موشوری و تا ده‌ریاچه‌ی وان حکومه‌تیان بوو. و له‌سه‌ده‌ی (۱۳ پ.ز) قه‌ومێکی تازه‌به‌نیوی پابه‌ی نیویان ده‌رکرد و هیندی‌ک که‌س پێیان کو‌تون کو‌رد و بریکیش پێیان کو‌تون گو‌تی و ئاسار و سه‌نه‌د و به‌لگه‌ی سه‌ده‌ی (۹ و ۸ و ۷ پ.ز) ئاشور، مه‌له‌به‌ند و ناوچه‌سیاسی کوردستانی به‌ته‌واوی دیاری کردوه‌و له‌وکاته‌دا کو‌چه‌ری دیکه‌له‌قه‌ومی هیندو ئاریا له‌رۆژه‌لات و ده‌ور و به‌ری ده‌ریای خه‌زه‌ره‌وه‌بو‌لای باکوور، و رۆژئاوا هاتون به‌نیوی ماد که‌شلما ناسر پێنجهم (۸۲۳-۸۱۰ پ.ز) نیویان دینی.

احسان نوری نویسیویه‌ه‌رودوت ده‌لی له‌ده‌وره‌ری ئارارات قه‌ومی ئالاً رود نیشه‌جی بوو و (هالیدی) بان ده‌په‌رست و ۶۰۰ سال پ.ز ئه‌رمه‌نی هاتن و خاکی ئالارودیان گرت ده‌ست و دینی ئه‌وانیان قه‌بول کرد و ئه‌وه‌ناوچه‌یان داگیر کرد نیویان نا (هایستان) مسعودی چه‌ند تایفه‌و قه‌ومی کورد نیو ده‌بات و ئه‌وان به‌نژادی کوردی کوری ئه‌سفهندیاری کو‌ری منوچهر پیشدادی ده‌ژمیری به‌لام احسان نوری پاشا ده‌لی پادشاهانی ئێران له‌نژادی کوردن به‌م جو‌ره‌:

که‌یو مه‌رسیان، له‌گو‌تیکان،

جه‌مشید، له‌کوسی، کاستیکان

فه‌ره‌یدون و نه‌وه‌و نه‌تیجه‌ی له‌ئارات و ماننا و ماده‌کان

ماده‌کان له‌کوسیکان

هخامنشیکان، له‌کوسیکان

پهلویان، له‌پارت، پرتوکان

ساسانیان له‌شه‌بانکاره‌

هه‌مو ئه‌م تایفه‌و قه‌ومانه‌له‌نیو جه‌ماوه‌ری گه‌لی کوردی ئه‌مرو‌دا ده‌بینری ماد و پارس دو تایفه‌له‌یه‌ک نژادن و له‌زه‌مانی ئه‌رده‌شیر دوه‌هم هه‌خامنه‌شی ماد و پارس له‌زمانی به‌کتر حالی ده‌بون.

ئه‌رمه‌نستان: ناوچه‌پێکه‌له‌ئاسیای رۆژئاوا و له‌باکووره‌وه‌په‌ری ده‌بیته‌گورجستان و له‌رۆژئاواوه‌ده‌گاته‌ده‌ری فوراتی رۆژئاوا و ئیستا له‌ده‌س پێ ده‌وله‌تی روس و تورکیه‌و ئێران دا به‌ئه‌رمه‌نی زۆرتر گو‌ی به‌فه‌رمانی ئاشور بوون، تا ده‌وله‌تی ماد نه‌ینه‌وای ژیر و روکرد و ئاشور بو‌هه‌میشه‌(۶۰۶ پ.ز) ناو و نیسانی حکومه‌تی نه‌ما و ئه‌رمه‌نستان به‌ئاسانی که‌وته‌ده‌ست

ماده کان.

دیاکو: کورپی پېشه‌وای ماننایی که له گهل ژوردوی نارارات شالوویان برده سهر باشور به دهست پادشای ناشور ته سپرکرا و بو سوریه دور و خراو له دواییدا به یارمه‌تی ماده‌کانی باکورپی سوریه هه‌لات هاته‌وه ولاتی خوئی و حکومه‌تی مادی پیک هینا و له سالی (۷۰۵ پ.ز) له سهر ته‌ختی ده‌وله‌تی ماد دانیشته. (احسان نوری)

ئیران نامک له لاپه‌ره‌ی (۲۳۶ تا ۲۴۰) نویسیوه له سهره‌تای پادشایی داریوش‌دا، خه‌لکی پرئوه به هوئی په‌پوهندی قه‌ومی - مادی و دینی - زه‌رده‌شتی به دژی داریوش و باوکی که فه‌رمان‌ره‌وای ئه‌و ولاته بوو شو‌رشیان کرد و سهرکوت کران. به‌لام له کاتیکدا شه‌رشک فه‌رمان‌ره‌وای سلوکی کوشته ئه‌و خه‌لکه له ده‌وری کۆبونه‌وه و پنایه‌ی حکومه‌تی تازه‌ی شه‌سکانی له‌و ولاته داغریژرا.

ارشک: وا دهر ده که‌وی که له (۲۴۷ پ.ز) له شاری نیسایه له مابه‌ینی پرئوه و رگانه تاجی له سهرنایی و وشه‌ی په‌هلوان له وشه‌ی پرئوه په‌هلوه وهرگیراوه.

سیرجون مالکم له کتییی تاریخی پارس جلد دوهم لاپه‌ره‌ی ۶۵ تا ۶۱ نویسیوه ئه‌و عه‌شایره‌ی له ولاتی فارس، کرمان، عیراق و کوردستان نیشته‌جین به‌لگه‌ی قه‌دیمی بونیان زمانی ئه‌وانه که زاراوه‌ی په‌هلویه‌ی و به‌هوئی بلا‌وبونه‌ویان زاراوه‌کانیان زۆری فهرق کردوه.

له زه‌مانی حکومه‌تی ماد به‌م لاوه به‌جۆریکی ره‌سمی ده‌ورانی تاریخی پی‌ده‌لین و سالنامه‌ی ناشوری که‌تیه‌کانی هیتی و ئورارتی و ته‌سناد بابلی و هه‌خامنشی و یونان و ئاساری بینراوه تاراده‌پیک فه‌ره‌ه‌نگی ئیمه‌رون ده‌که‌نه‌وه هۆزه‌کانی هیند و ئوروپایی، به‌و ئینسانانه ده‌کو‌ترئ که له زه‌مانی زۆر کۆندا هه‌مویان به‌یک زمان قسه و گو‌فته و گۆیان کردوه و له سهر زه‌مینکی به‌ربلاو فه‌ره‌ه‌نگ و داب و نه‌ریتیکیان بوه و به‌وانه بۆیه ده‌لین (هیند و ئوروپایی) چونکه چه‌ندین جار کۆچ و کۆچ‌باریان له چه‌ندین سه‌ده‌دا بوه‌وله‌تیکلاو بونیان له‌گه‌ل خه‌لکی خو‌جییی ناوچه تازه‌کان نه‌ته‌وه‌ی زۆر په‌یدا بوون که له رۆژه‌لندا هیندوستانیان گرت‌ه‌ده‌س و له رۆژئاواوه به‌ئوروپادا بلا‌وبونه‌وه و نیشته‌جی بون و دوا‌ی دوزینه‌وه‌ی ئه‌مریکا‌گه‌یشتنه ئه‌ویش به‌لام ههر ئه‌و نازناوه‌یان هه‌یه و ده‌بی ئه‌وه بزاین نیسه‌تی ئه‌عم و ته‌خه‌سی مو‌تله‌قیان به‌ئاریایی ده‌کرئ بلین هیندو ئوروپایی به‌لام به‌هه‌موو هیندو ئوروپایی نا‌کرئ بلین هه‌مو ئاریاین. (ئیران نامک).

زمانی ئاریایی رونا نه‌که چ جۆره‌زمانیک بوه چونکه ئاسه‌واریک که به‌زمانی ئاریایی نوسرای له ده‌ستدا نه‌ و کتییی پی‌روزی هیندی ده‌لی خو‌یتندن و نوسین له سالی (۱۴۰۰ پ.ز) ده‌س پیکراوه و له پیش ئه‌وه‌دا نه‌بوه ئه‌و کتییانه‌ی که له دوا‌ی ده‌وره‌ی ساسانی نوسراون نیشان ده‌ده‌ن که زمانی په‌هلوه‌ی ریشه و سهرچاوه‌ی زمانی کوردیه، ملتبرون نویسیوه زمانی کۆنی

ئارایی زهند و په‌هله‌ویه که زهند شهرچی ته‌وێستایه و واده‌ر ده‌که‌وێ که رێزمان و رینووسی ته‌و دو زمانه له یه‌ک ده‌چن و شهریکن تێیدا.

له زمانی سه‌کایی چه‌ن وشه‌پێک له مه‌جوعمه‌پێکی زیوین که له خه‌زێنه‌ی زیویه‌ی لای سه‌قز دیتراوه‌ته‌وه و به‌ر چاو ده‌که‌وێ و تا ته‌مروش نه‌خوێندراوه‌ته‌ به‌لام دیاکونوف پێی وایه له‌گه‌ڵ زمانی ماد خزمایه‌تی بوه و فرده‌وسی له هیچ کوێی شانامه‌دا له‌کاتی گه‌شت و گۆی ئێرانیه‌ن له‌گه‌ڵ تورانیان (سه‌کایی) ئاماژه به‌ پێوێستی وه‌رگیر (مترجم) نه‌کردوه به‌لام له‌کاتی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌ی تر وه‌کوو چینیان بووینه باسی وه‌رگیر ده‌کا که ده‌لی:

یه‌کی نامداری ز لشکر بجست که گفتار ایران بدانند درست

له‌وه‌ی رارون ده‌پێته‌وه که سه‌کایی و ماد به‌ته‌واوی له‌زمانی یه‌کتر حاڵی بون و زمانیه‌ن یه‌ک بوه. (ئێران نامه‌ک لا‌په‌ره‌ی ۱۳۳).

وشه‌ی ئاریا بو‌خه‌لکی ناوچه‌ی ئاریایه‌کانی باشوری فارس به‌کار ده‌برا تا زه‌مانی هه‌خشته‌ره‌ی ماد (۶۱۰ پ.ز) که ئێو نرا پارسه و ئاریاییه‌کانی باکور وشه‌ی مادیان بو‌خوێان له‌به‌ر چاو گرت. (ئێران نامه‌ک لا‌په‌ره‌ی ۲۲۰).

ئێران نامه‌ک لا‌په‌ره‌ی ۱۶۵ ده‌لی له‌پێش په‌یدا بوونی زه‌رده‌شت دا ته‌واوی خه‌لکی ئێران دیو‌په‌رست بون و زه‌رده‌شت به‌جاریک بیر و باوه‌ری ته‌وانی ژێر و رو‌کرد و ئاهورامه‌زدای به‌وان ناساند.

پروفیسور مینورسکی له‌بیسته‌مین کونگره‌ی نیونه‌ته‌وه‌یی رۆژه‌لات ناسان که له‌سالی (۱۹۳۸م) له‌بروکسل پێ‌ته‌ختی بلژیک دا پێک هات له‌باره‌ی نژادی کورده‌وه‌کو‌توبه‌به‌پێی به‌لگه‌ده‌پێ قه‌بول کرێ که ته‌نیا کوردان له‌مادی گه‌جکه‌ن که ئاتروپانن یا ئازهربايجانی ته‌مروبه‌و به‌ولاتاندا بلاو بو‌نه‌وه (مقدمه‌ی شهرفنامه‌ی عباسی).

له‌پێش شکل گرتنی چه‌ند هه‌ژپێک له‌ماد زمانی قه‌بیله‌یی له‌حکومه‌تی ته‌واندا ره‌واجی بوه و زمانی ماد یه‌کیک له‌زمانانه‌بوه. هه‌موو ده‌زانین هیچ کام له‌قه‌وم و هه‌ژانه‌ی خاوه‌رمیانه یا ناوچه‌ی دیکه به‌زمانپێک که پێشینه‌یه‌کانی خوێان چه‌ند هه‌زار سال له‌مه‌وپێش قسه‌یه‌ن پێ‌کردوه‌گه‌شت و گو‌ناکه‌ن، چونکه هه‌ر زمانپێک له‌حاڵی گو‌ران دایه و روو به‌ره‌وانی و ساکاری ده‌روا بو‌وینه زمانی باستانی مېسر جېی خۆی به‌قبطی و دوا‌یی به‌یونانی و به‌عه‌ره‌یی داوه و سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش خه‌لکی ته‌و ولاته‌به‌یه‌ین نه‌چوون و له‌ولاتی خو‌شیا‌ن ده‌ر نه‌کراون و هه‌ر وامان و له‌عێراق زمانی (سومری) و (هوریانی) جېی خۆی به‌ئاشوری، پابلی و اکدی و ئارامی و عه‌ره‌یی داوه و گو‌رانیش به‌سه‌ر زمانه‌کانی ولاتی مادیشدا هاتوه به‌لام گو‌رپینی زمان هیچ کاتپێک به‌مانای گو‌ران و له‌یه‌ین چوونی خه‌لکی نیشته‌جېی ته‌و ولاتانه‌نه‌بوه و نیه هه‌ر به‌م پێیه‌روون ده‌پێته‌وه میله‌تپێک که زه‌مانپێک به‌زمانی دیکه قسه‌یه‌ن کردوه ته‌واو جې‌نشینی

رابردوانی باستانی و قدیمی نژادی خویانن و میراتگری میرات و فرههنگی قهومی پیشوویانن. (تاریخ ماد).

۹) تهشکی ههول: (استرابون) دهلئی مروئیکی سه کایی بوو له تیره ی پارتی له دهولهتی سلوکی (جئینشبنانی تهسکه ندهر) راپه پری و ناوی خوئی نا شا و له (۲۵۰ پ.ز) دهولهتی تهشکانی پینک هینا، وشه ی پارت وی ده چئی له پرثوهی بی که له بهره نوسراوه کانی داریوش دا ههیه که له دوایی داگورابوو به په هلو زمانی په هلوئی و په هلو یا په هله، پارت، پرثوه، پهلووانی، زمانی دهوره ی تهشکانیان و ساسانیان بوه. تهعلامی تورکی نویسیویه په هلهوی زمانیکی کوئی ئیرانییه و له راستیدا ولاتی میدیا (خاکی ماد) بهو زمانه گفت و گویان بوه و بریک میژوونوس پیان وایه (تهشک) خه لکی روژئاوا بوه [کوردستان] و هیندیک که سیش دهلین له تهولادی کاوسی کوری که یقوبادی که یانییه و چه ند که س لاپان وایه له نژادی به هه نی کوری ته سفه ندیاره. پارت له ریشه ی (پارته کانه) و هرودوت دهلئی یه کینک له شه ش تایفه ی ماده و ۲۸ که س له وان نزیکه (۵۰۰ سال) پادشایه تیپان کردوه تا سالی ۲۲۰ میلادی که اردوان دوایین پادشای تهشکانی له مهیدانی شهردا له گهل ئه رد شیر بابا که دا کوژرا و حکومتیان سه رنخون بوو و دهولهتی ساسانی هاته سه رکار و ۴۰۰ سال حکومتیان کرد تا دوایین پادشای تهوان «یزدگرد سوم» که له سالی (۶۵۳ م / ۳۵ ه.ق) به هاتنی له شکری عه رب له بهین چوو. زه رادهشت: ناصر خسرو دهلئی:

گردن از بار طمع لاغر و باریک شود این نوشتست زرادشت سخندان در زند
زه ردهشت نیوی مروئیکه له تایفه ی مه نوچهر شاگردی ته فلاتونی که کیم که شاگردی
فیساغورس بوه و له زه مانى گشتاسب ئیدعای پیغه مبهری کرد و زهند ته فسیری ته ویستا و
ته ویستا کتیبی زه ردهشته و فردهوسی پیی وایه که زه ردهشت له نژادی که زه رتهی ئیبراهیمه و
نیوی (تهبراهام) ه و زه ردهشت نازناویه تی هه ره کوو که زه رتهی ئیبراهیم ناوی «ته پراهام» و
زه ردهشت نازناوی بوه که دهلئی:

نهم پور زردشت پیشین بود و
و مانای ته رکیبی تهو (زه ردهشت) یانی که سیپک که زیپر لای تهو جئیی ریز نیه له
فرههنگدا زه ردهشت به مانای نوری موجه رده.

و دهخدا دهلئی زه ردهشتیکی دیکه بوه خه لکی ته رده بیل دوا ی زه ردهشت ئیسفه نتومان
که ئاور په رستی له وه وه به دی هاتوه و به دار و دهسته ی خوئی کوتوه که موی بناگوئی خو یان
بهیلنه وه تا بناسرینه وه و لهو روه وه پیان کوتراوه موی گوش و معره بی تهو وشه بوته مه جوس.

زهردهشت و نه ویستا

له سه رزه وینی ئیرانی باستان له که ناری زیریچی ورمی زهردهشت له زهمانی گشتاسب پادشای که یانی له هه وهلی هه زاره ی چواره م هاتوه ته دنیاوه بابی (پورشست) به دوازه پشت ده گاته وه مه نوچیهر کوری ئیره ج کوری فره یدونى کورد له پادشایانی پیشدادی و دایکی «دغدو» هه ره له و تایفه یه. زهردهشت به کئی له روحانیکانی ودایی که ریشی یان پی ده کوتن و کتییی ئاسمانی نه و نه و ستایه که کتییی زهند شهرحی به تی و پازهندیش شهرحی زهنده.

نه حکامی دینی زهردهشت

سه د باب بوو، که شاعیر ده لئی

زرادشت بنگر چه دین پرور است

که در شهر علمش رد از صد درست

نه ویستا تاریفی «اهورمزدا» ده کا و «مه هریمن» به رهوانی پیس ده ناسی، و باسی نه خلای، دینی، داستانی، نه تهوه یی و زهردهشتی و چهند مه به ستی دیکه یش ده کا و له سالی سیهم (۳۰) ی پادشایی گشتاسب، زهردهشت نه م کتییی که هشتاد و سئ هه زار وشه بوو له سه ر دوازه هه زار پیستی گایدا به خه تی زیرین نوو سرا بوو دای به گشتاسب و شا دینی تهوی قه بول کرد.

نه رکان و پایه ی دینی زهردهشت نه م سئ مه به ستیه: بیری چاک، کرده وهی چاک، وتاری چاک و باسی به ههشت و جه هه نهم له و دینه دا ئاشکرایه و ده لئی سه رکه وتویی بو که سیکه که راست بی.

موعجیزه ی زهردهشت

به کئی له و کارانه: ئاور بهرزین بوه «ئاز بهرزین» تهوه نیوه بو ئاته شکه دهی شه شه م له جهوت ئاته شکه دهی ئیران، که کاتیک که بخسرو سواری نه سب بوو شریخه ییکی بیست، زوو خوئی فریدا خواری نه و ئاوره که وته سه رزین، و زین ئاوری گرت و نه یان هیشت بکوژینه وه و کردیانه ئاته شکه ده که دایمه به بی دهسته چیه و دار دایسا و کاریکی دیکه ی تهوه بوو ئاوری له سه ر دهستی داده نا ئیشی پی نه ده که یشت و نه ده سوتا فردوسی ده لئی:

یکی آذری ساخت برزین به نام
مسعودی سه عد دهلئ:
که با فرهی بود و بارای و کام
آذر برزین بود و روز گنگ
در دل و در دیده من سال و ماه

کوچ کردنی زهردهشت (هجرت)

له کاتیکی زهردهشت بوو به پیغه مبر روحانی و مروغه ئایینه کانی ودایی له دژی ههستان ناچار بوو، بۆ کوردستانی هه ورامان و سنه کوچ بکا و له سه رکئی (ئاویدهر) دوباره ئیلهامی پئی کرا و له ویشه وه کوچی کرد چوه کیوه کانی هوگر له که ناری جه یحون شهر که له رۆژه لاتی کوردستان و باکووری رۆژه لاتی کرماشانه و نهو کیوه نه مروی پئی ده لئین کیوی هجر و له وی سینه مین ئیلهامی پیکراوه و نهو مه لهنده ئیستا که پئی ده لئین دین ئاوه، و جه یحون شهر، و به جه یحون ئاباد تا نه مروی نیوی ماوه ته وه و پادشای نهو شاره گشتاسب بوه که پئی ته خته که ی دژیک بوه به نیوی «کنگ شه» که نه مروی که «کنگر شه» ی پئی ده لئین و له چهند کیلومتری دیناوه ره و چهند ئاته شکه دهی دروست کرد و چونکه گشتاسب دینی زهردهشتی بره و پئی دا، نه رجاسب پادشای توران هاته شهر ی و به دهستی نه سفهندیاری کورپی گشتاسب بریندار بوو و مرد و زهردهشت خوی و زۆربه ی لایه نگرانی کوژران و ئاته شکه ده بش ویران کران و نه وانه ی توانیان ده رباز بن هه لاتن بۆ رۆژه لاتی ئیران و له ده ورو بهری خوراسانی نه مروی جئ گیر بوون (و به قهومی پارت نیو بران) پارت وی ده چئ له پرسوه یی که له بهرده نوسراوه کانی داریوش دا هه به و له دوا پیداکۆرا بوو به په هلو و نه وانه لایه نگرانی زهردهشت بوون.

به لام نیوی نهو جییانه و نهو شتانه که له نیشتمانی هه وهل جئ شانه ی بوو بۆیان، بۆ یادگار و دلخوشی، کردیانه نیو بۆ زۆر جیگه ی ولاته تازه که یان و له دوا چهند سه ده ناو و نیشانی ولاته کونه که یان له بیر نه ما و له گه لی پیکانه بوون (وه کوو نه مروی موکریان نیوی ته سلی زۆر له دیهات و شار و کیو و چۆمی له بیر خه لک چونه ته وه و نیوی تورکی له لایان مه غوله کان، عوسمانیه کان و سه فویه کان و ترکه ره شه به سهریان داسه پاوه ماونه ته وه.

له دوا ماوه ییکی زۆر دینی زهردهشت له رۆژه لاتی ئیران په ره ی سه ند قه ومه پارتیه کان که زهردهشتی بوون زنجیره ی پادشایی شه شکانیان دامه زراند و شه وێستانیان ریک و پیک کرد. به لام میژو نووسه کان چون ئاگیان له نیو و داب و نه ریت و شاخ و داخی نیشتمانی هه وه لی نهو قه ومه که سه دان سال پیش بۆ نهو سه رزه وینه کوچیان کردوه نه بوه هه رچی له باره ی نهو هۆز و قه ومه، زانیویانه به نیوی سه رزه وینی دوا یی نوسیویانه و بوه ته هوی

ئەو ئەفسانە کە زەر دەشت لە رۆژ ئاواوە چووە بۆ رۆژ هەلات و لە «بەلخ» و کەناری چۆمی
 جەیحون پێغه مەبری کردووە سەرەرای ئەو ئەو نیو و ئەو ئاسەوارە لە رۆژ ئاواي ئێران دابووە و
 مروّقی ئەم نیشتمانە دەماو دەم (سینه بە سینه) هەزاران سال نیوی ئەو کۆی و شاخ و دەشت و
 روبار و جیگا گرینگ و بەرێزانەیان لە دەس ئەداووە و لە بیریان نە کردون تا گە یو هەتە دەس ئێمە
 وە کوو هەزاران وشە ی دیگە.

ده‌قی کتییی: گه‌رانه‌وه له‌تیران (گزنفون) جفری هاوس هول

کتییی گه‌رانه‌وه‌ی (گزنفون)ی له‌تیران نوسپوه‌ته‌وه و دوکتور مه‌نوجیه‌ری ئه‌میری وه‌ری گیراوه‌ته سه‌ر فارسی و ئه‌مه پالاوته‌یه‌تی به‌کوردی: کاتیکی سپای ئیمه یونانیکان به‌سه‌رکردایه‌تی خثری سوفوس له‌کیوه‌کان هاتینه‌خواری دوباره‌خۆمان له‌ده‌جله‌چاو پی‌که‌وت له‌م روه‌وه‌ته‌نیاری پی‌که‌پیش‌مان بوو ریگه‌ی باکوربوو که‌ده‌بوو له‌ناوچه‌ی کورده‌واره‌وه‌ته‌یه‌ر بین و چهند یه‌خسیرمان له‌گه‌ل بوو کوتیان ئه‌م کوردانه‌زۆر شه‌رانین له‌شه‌ردا ئازا و بویرن هه‌ر چنگ و په‌لیکیان عزرائیلی که‌و له‌گیان کیشانداندا زۆر به‌په‌له‌ن شا‌سه‌د و بیست هه‌زار سه‌ربازی نارده‌شه‌ریان هه‌موکوژران^۱ جاله‌به‌ر ئه‌وه‌وامان به‌باش زانی له‌پیش ئه‌وه‌یدا کورده‌کان بزائن و به‌رگریمان لی‌بکه‌ن ده‌پی زوو به‌شو و بروین خو‌بگه‌پینه‌ ئه‌رمه‌نستان به‌لام ژماره‌ییکی که‌م له‌کورده‌کان شه‌ونخون هێرشیان کرده‌سه‌رمان جا، بو‌مان رون بووه‌ته‌گه‌ر زوو بیانزانیایه‌زورترین کو‌ده‌بونه‌وه و نیویکی له‌شکری ئیمه‌یان تارومار ده‌کرد و که‌شه‌وداهات له‌دول و شیوێک‌دا مایه‌وه و چادریان هه‌لدا‌بوو به‌لام هه‌ر له‌وئ زووتر بینرابوین چونکه‌له‌ده‌وره‌ی ئیمه‌وله‌سه‌رکیوه‌کان کورده‌کان چاویان بریبه‌ ئیمه‌و ئاوریان کردبوه‌وه و ئه‌وکاته‌که‌می به‌گۆیه‌کدا چوین به‌لام رۆژیکی دیکه‌باییکی توندی هات به‌لام چونکه‌ئیمه‌خواردمه‌نیمان که‌م پی‌ما‌بوو له‌هیچ کوئی نه‌مایه‌وه و کورده‌کان له‌هه‌رلاوه‌تیریان تی‌هه‌لده‌کردین و ئیمه‌پیش ورده‌ورده‌ری خۆمان ده‌کرده‌وه‌ده‌رو‌یشتین.

ئهم‌ن زوزو که‌سیکم ده‌نارد بو‌لای خثری سوفوس که‌له‌پیش له‌شکروه‌وه‌ده‌رو‌یی و په‌یامم ده‌دای که‌سه‌ره‌و‌خوار پروا و ئه‌ویش یه‌ک دو‌چار رای‌گه‌یاند که‌له‌شالاو بو‌سه‌ر کورده‌کان ده‌پی ده‌س هه‌لگرین و زو‌سه‌رکه‌وین به‌لام له‌و‌گیرۆداره‌دا دوان له‌سه‌ربازه‌چاکه‌کانم کوژران یه‌کیکیان ئه‌سپارتی بوو که‌تیری دو‌ژمن له‌سپه‌ر و نیم‌ته‌نه‌ی چه‌رمینی ره‌د بوو و ئه‌وی دیکه‌کابراییک بو‌ئارکادیایی که‌تیرکلا‌وه‌ئاسنه‌که‌ی شکاندبوو و له‌سه‌ری چه‌قی بوو.

له‌ته‌واوی ژيانم‌دا شتی عه‌جایب‌تر له‌که‌مانداری کوردم نه‌دی

۱- روون نیه‌ئو پادشایه‌که‌له‌گه‌ل کورده‌کان شه‌ری کردوه‌نیوی چ‌بوه و وادیاره‌و‌گومان ده‌کرئ که‌داریوشی دوهم بوو (ایران باستان چاپی هه‌وه‌ل ۱۰۶۹).

شهرکه ریکی کورد خه ریکی تیر هاویشته

که مانیان نریک به مترو نبوی درێژ بوو و وادیار بوو که تیره کانیان متریک درێژی بی و له بهر قورسی هه لگرتیان بو ئیمه سهخت و دژوار بوو له شهریک دا که له گهل تهوانم کردبوو دو مروقم لیان تهسیر کردبوو و به ختری سوفوس پیشنیار کرد له باره ی ریگاوه پرسیاریان لی بکا تا بومان روون بیته وه که ده بی له کوپوه برۆین یه خسیری هه وه له هه ر چهند زۆرمان ترساندبوو کوتی بیجگه له م ریگایه ریگه ی دیکه نیه جا له بهر ته وه له بهر چاو هاوری که ی به شیر جنیمان و هاوری که ی که تهوی دی زوو کوتی ریگه ییکی دیکه له م نریکانه یه زۆر به ئاسانی کاروان لی تیپه ر ده بن به لام هاوری چاره په شی من چونکه مالی کچ و زاوا که ی له و شوینه بوو راستی نه کوت تا ته رمه کی لیڤه فرێدرا. لیم پرسی چ گیر و گرفتیک له و رییه دا هیه له باسه کانی بۆم روون بووه که ته پۆلکه ییک له و ی هیه له پیش هه مو شتی کدا ده بی تهوی بگرین دنا هیچ هومیدی رزگار بوونی سوپا نیه جا له بهر ته وه هه مو سه ره په له کان مان کو کردنه وه و ته وه ی پیویست بوو کوتمان و ویستمان چهند کهس داوخواز بن بو ته وه که هه لمهت بهر نه سه ر سه نگه ری کورده کان چهند کهس که له پیشدا له شه ردا دلیری و به جه رگیان له خویان نشان دا بوو دوا ی که میک نان خواردن له گهل دو هه زار کهس حازر و ئاماده ی هیرش بردن بوون،

شه و داهات بارانیکی به ته وژم دایکرد منیش له دوای له شکره وه رویم تا دوژمن له و جیگه بلیندانه وه ده رننن به لام ته وه فیلی بوو بو ته وه که سهرگه رمیان کهین تا نه زانن ته وه دو هه زار سهر بازی نه بهز له نا کاو هه ل ده کوته سهریان به چه کی سوک و قورس و گران و له و کاته دا کورده کان به تلاندنه وهی ته خته به ردی گه و ره خه ریک بوون که قورسای بی ریک له وان به چه ند خه لوار ده گه یی.

ته و بهردانه که ده هاتنه خواری وه به ردی ده ور و بهری خویان ده که و تن ، که سیگ بیدیبایی وای ده زانی دوژمن به قوچه قانی به رد بارانمان ده کهن و له و کاته دا زور نیگه رانی کاری کوردان بووین تا شه و داهات گه پراينه وه نیو ئوردوگا که مان به درژیایی شه و دوژمن خه ریکی تلاوتل پی کردنی به رد بون و هه مومان جوان ده نگ و هاره ی ته و بهردانه مان ده بیست که ده که و تنه خواری له ت و پت ده بون. له لاییکی دیکه وه ته و سوپایه ی که نارد بوومان درژیکیان له کورده کان گرتبوو. یونانیه کان پییان و ابوو کاری کوردان ته و او بووه به لام که روژ بووه زانیان

که کورده‌کان ده‌س به‌ردارنن ده‌یانه‌ه‌وئ له‌شکری یۆنان تیک بشکینن به‌لام خوشبه‌ختی ئیمه له‌وه‌دا بوو که‌تم و مژ هه‌موو ناوچه‌که‌ی داگرتوو و سوپای ئیمه توانیان ورده‌ورده‌خۆیان له‌کورده‌کان نزیک که‌نه‌وه له‌ناکاوه‌لکو تنه‌سهریان. له‌وکاته‌دا شه‌پووریان لیدا تا ئیمه که‌لییان دوور بووین له‌کاری ته‌وان ئاگاداربین جا رژان به‌سهر سه‌نگه‌ری دوژمندا و بلیندایی شاخه‌که‌یان پێ به‌جێ هێشتن. سه‌ربازی ئیمه له‌خۆشیان که‌ئه‌وه‌یان زانی یه‌ک جێ نێزه‌یان ته‌کان دا و یه‌کتریان هان ده‌دا که‌ده‌س ده‌نه‌چه‌ک وه‌ک پلینگێ زه‌رد و به‌ردان به‌چنگی پولاڵین بده‌ن له‌کوردان ته‌من له‌دوای له‌شکروه‌وه له‌گه‌ل باروبنه‌له‌و جیگه‌وه‌که‌ریگه‌یان کردبوه‌وه وه‌رئ که‌وتم له‌م کاته‌دا کورده‌کان له‌بیری ئه‌وه‌دا بوون که‌له‌ده‌رفه‌تیکدا هێرش بێنن بۆمان به‌پێوێستم زانی سه‌رته‌په‌که‌که‌ی له‌پێشماندا بوو زوو بیگیرن. تا خۆمان له‌شه‌ر و گیروداری کوردان نه‌جات ده‌ین. له‌کاتی‌ک دا ناخرین ته‌په‌مان گرت که‌میکی مابوو ریگه‌ی نه‌جات و رزگاری مان لی‌به‌ستری دوژمن له‌هه‌ر لاییکه‌وه‌ده‌رفه‌تی بوایه‌گه‌مارۆیان ده‌داین و له‌دوند و تروپکی شاخه‌کان به‌ردیان بۆ لای ئیمه‌تلاوه‌وه‌ده‌کرد و کردبانه‌گۆره‌و هه‌راو و هوریا و سه‌ربازی‌ک که‌پاریزه‌ر و قه‌لغان هه‌لگرم بوو هه‌لات و که‌میکی مابوو تاشه‌به‌ردیک به‌سه‌رمدا بکه‌ه‌وئ و چه‌کدارنکی ئارکادیایی که‌نیوی ئوورولوخوس بوو وه‌فریام که‌وت و منی به‌قه‌لغانه‌که‌ی خۆی پاراست و کورده‌کان پێشده‌ستی‌یان ده‌کرد و ریی ده‌رچوون و تی‌په‌ربونمانیان یه‌ک له‌دوای یه‌ک ده‌گرت و ئیمه‌چاره‌و ده‌ره‌تانمان نه‌بوو ته‌نیا ئه‌وه‌نه‌بی له‌لاپال و ته‌نێشته‌وه‌هێرتمان ده‌برد و ریگه‌ی خۆمان ده‌کرده‌وه‌و کاتیکی خه‌ری سوفوس له‌گه‌ل دوژمن روبه‌رو ده‌بوو من و سوپای خۆم به‌کێودا هه‌ل ده‌کشاین وه‌لای سه‌رویان ده‌که‌وتین و دوژمنمان راده‌دا و خه‌ری سوفوس هه‌ر به‌وجوره‌به‌یارمه‌تی منه‌وه ده‌هات کاتیکی من ده‌وره‌ده‌درام و زۆر له‌سه‌رپه‌له‌کان و چه‌ک به‌ده‌ستانی به‌جه‌رگ و زۆرزان و به‌زیپک به‌وجوره‌یاریده‌ی یه‌کتریان ده‌دا و خۆیان ره‌پێش ده‌خست. ئیمه‌چه‌ک و قه‌لغانی قورسمان پێ بوو له‌گه‌ل ئه‌وه‌یش بۆ سه‌رکه‌وتن له‌شاخان ده‌ستیکی که‌ممان له‌کوردان نه‌بوو هه‌رچه‌ند چه‌ک و شت و مه‌کی ته‌وان ته‌نیا تیر و که‌وان و قۆچه‌قانی بوو به‌لام له‌کاتی هه‌لاتندا هیچ کات ده‌ستمان پێیان نه‌ده‌گهی و که‌مان‌داری ئیمه‌که‌ئستراتوکل‌س سه‌رپه‌لیان بوو کاریکیان له‌ده‌ست نه‌ده‌هات له‌ئاکامدا له‌خه‌زه‌لوهر له‌کاتی گه‌لاریژاندا چاوم به‌چۆمی کنترێس که‌وت و نه‌فه‌سیکی ئاسوده‌بیم کێشاو چونکه‌که‌ل و په‌ل و نان و پێخورنکی باش و زۆرمان پێ بوو شه‌ومان به‌خۆشی و باشی به‌قسه‌کردن و بیستن له‌باره‌ی کوردانه‌وه‌گۆزه‌راند چه‌وت روژبوو هه‌ر شه‌رمان ده‌کرد و به‌لا و ده‌رد و ئازار و ره‌نج و کوشتری‌ک که‌له‌م ریگه‌دا دیمان زۆر زیاتر له‌کوشتار و مه‌ترسی و سام‌داری ئه‌و شه‌رانه‌بوو که‌له‌گه‌ل ئه‌رده‌شیر و تیسافرن تووشی بووین

۲- زمان

زمان له زه ماننی زور کوڼه وه چهند فیه یله سوف و زانای وه ک ته فلاتون و ته رستوو تا ته مړو به خو یه وه خه ریک کردوه و لیکولینه وه ییکی زور له ریځگای جورا جور له باره ی مه نتیق و فله سه فیه و بیر و باوهر و فقه اللغة و ته جزای پیک هینانی گفت وگو، پیک هاتوه، و شاخ و به ریگیکی زوری لی په یدا بوه، وه کو: ره وان شناسی زمان، جامعه شناسی زمان، عه سه ب شناسی زمان، زمان شناسی، هروځ شناسی، زمان ناسینی رایانه (کامپیوتر)، زمان ناسی ریاضی، موهه ندیسی ئیر تباتات.

زمان چیه؟ زمان ره وشتیکی کومه لایه تیه و مه به ست له و ښاگاداری خه لکه له دل و دهرونی به کتری و پیک هاتنی پیوه ند له مابه یتاندا.

دو شکلی زمان

زمان دو شکلی هه به (کو ترا و نوسراوه) شیوه ی کو تراوی بریه تیه له له رزینی ده نگ که له هه وا دا بلاو ده بیته وه و شکلی نوسراوه ی بریه تیه له جیگیر کردن و زه بتی روی دیکه ی (کو تراو) به قه له م که بمینینه وه. دایمه شکلی (نوسراوه) له شکلی (کو تراوه) ریژی زیاتره (۱) به لام له عیلمی زمان ناسی دا ته وی به زمان ده کو ترئ قهر و قیمه تی له نوسراوه زور تره.

زمانی نمونه

ده بی هه مو میلله ټیک له روی به لکه و قاعده وه بتوانی به ښاسانی وشه کان به زمان بلی و ده نگي گرو ناله باری نه بی و ده بی ده نگي پینه کانی جوریک بی بو هه موو که سیک بی له نگه کو تنیان ره وان بی و زوو له به ر کرئ و ښاهه نگي موسیقی بی، تا بیتنه هوی شور و شوق وزه وقی گرانی بیژو نوسر و شاعیر و هونه ر مهنده ده بی پیش به هیرشی زمانی زور دار و ئیستعمار بگری و ده بی عیلمی بی.

۱- عیلم ده یه وی زمان ساده بی و پیچ و پیچاندنی تیدانه بی.

۲- له ری قانون و ده ستوری کورت و که موه ریځک و پیک و دامه زراو بی و وشه و مانای نادایاری تیدانه بی.

۳- هوش و بیر و را له قسه کردن دا توو شی دل کوته نه کا.

۴- کو تن و نویسی خه رجی زور هه لته گری و به که مترین و تار زور ترین مه به ست را که پندری.

۵- وشه ی ره سه و ښه سل بی که رو به که مالی جوانی بی و به ره و زمان تیژی و پاراوی بروا و ده بی ته وه ی بلیم که وه ریگرانی مه به ستی عیلمی و ښابوری و سه نعمت و پشه ی

جوړاو جوړ له زمانې ټینگلیسی و ئالماني و روسی و فهرانسه و چهند زمانې دیکه به کوردی دهیته هوې پشکوتن و پیشکهوتنی هم زمانه.

نه ندامی قسه و باس

سه داو ئاوا ته گهر له رزینیکې توند له سهر شتیکې په یدا بې و بیته هوې فشار له سهر مولکولی ههوا و جی به جی بوونی تهوان دهنګ پیک دئ کهوا بوو دهنګ به راستی تهواجی ههوا به که پرده ی گوی دهله رزینی و به میشک ده گا و له ئاکامدا دهنګ دهیسی.

ئاوا له روانګه و دیدی فیزیکه وه شه بول و له رزینی جوړا جوړه به هوې زهختیک که له سهر ههوا پیک که له سپهلاک (جهرگی سپی) دپته ده ری و له گهرودا له تاره کانی دهنګ ده کهوئ و له ئاکامی بزوتنه وهی تهو تارانه دهنګ به دی دئ و دهنګی ناسک یاگر پیوهندی له گهل راده ی فشاری ههوا هه به لیړه روون ده بیته وه که سهر چاوه ی دهنګ ههوا بیته که له سپهلاک وه و له ری گهروه وه ده گاته هه نجره و لهوئ له گهل تار ی دهنګ لیک ده کهون و دوا ی تپهرین له تار ی دهنګه کان ده گاته زار له زاردا به هوې ههلسورانی زمان و لیو و چنه دهنګی جیا جیا پیک دئ جا له م باسه دا دهرده کهوئ که نه ندامی گفت و گو بریه تپن له: سی، گهرو، هه نجره، زار، زمان، ددان، لیو، کهوا بوو قسه کردن و بیستن له گهل بریک له مبهسته کانی فیزیکی و فیزیولوژی تیکه له و (ئاوا) دهنګ له گهل زمان پیوهندی هه به و له ری گونچکه وه وهرده گیردری.

هیجا

بریتیه له ریژ بوونی له ت له تی دهنګ وه ک حلقه ی زنجیر که له کانی قسه کردن دا، ده گاته گوی.

واج

دهنګ و زهمزه مه پیکه که به چکوله ترین ته جزای زمان ده ناسری که له ریک و پیک و تیکه لاوی تهوان وشه و رسته پیک دئ بو وینه (د + ه + س + ت = دهست) واج چکوله ترین واحدی وشه و وتاره و پیت چکوله ترین واحدی نوسراوه به لیړه دا رون ده بیته وه که پیت (حرف) روپیک نوسراوه ی واجه و له هه مو جیک پیت و واج به ک نین بو وینه ضامن و ظاهر و زمان و ذلیل «ض»، «ظ»، «ز»، «ذ» چوار پیتن و به ک واج. به سهر و ژیر و بور ده لین واج به لام پیتیان پی نالین. (ئاوا) ده بی له پیش (واج) دا بناسری چونکه له پیش ناسیناندا ناکری نه زم و ته رتیب له بهینی تهواندا پیک بئ.

الفبای زمانی کوردی:

پیتی کوردی	پیتی لاتینی
ف	V
ق	Q
ک	K
گ	G
ل، ل	L
غ	X
م	M
ن	N
و	W
وو (دریژ)	Ū
ۆ	O
و (کورت)	U
ی	Y
ی، ی (دریژ)	î
ئ (کراوه)	ê
ه، ه	E

پیتی کوردی	پیتی لاتینی
ا	A
ب	B
پ	P
ت	T
ج	C
چ	Ç
ح	H
ه	H
خ	X
د	D
ر، ر	R
ز	Z
ژ	J
س	S
ش	Ş
ف	F

پیتی دهنگ دار (بزوین)

دهنگیکه که له گه رودا به یارمه تی له رزینی تاره کانی دهنگ به بی ته وهی به بهر بهندی بهر خوردکا یا له تهنگناییکه وه ره د بی و به دهوری خویدا بمالدیری و یاریی روینی خوی بگوپری و دهنگیکی تر پیک بیی به دی دی. موسهوت له زمانی کوردیدا، ته مانه ن و ژماره یان هه وته که ده بنه هو ی شوین کردن و بزواندن و ئاشکرا و ئاسانی پیتی دیکه وه ک روشن بوون و بزوتنی موتوری ماشین که ده بیته هو ی بزوتنی چه رخه کان. ته و پیتانه ته مانه ن:

U-۴ و:

O-۳ و:

U-۲ و:

A-۱ و:

E-۷ و:

e-۶ و:

i-۵ و:

له دهنگدا دوان له ته مانه له حینجه ی (ـ و ـ) سه ر و بوری عه ره بی ده چن به کیان (ه، ه) به که دهنگی سه ر (ـ) ده دا E و ته وی دیکه واوی کورته که دهنگی بۆر (ـ) ده دا (و کورت U) به لام له کوردیدا پیتی که له (ـ) ژیر بجی نیه بۆ وینه میمی (من) ی کوردی وه ک میمی (من) ی عه ره بی ناخویندریته وه و دهنگی نایی.

پیتی بی دهنگ

نیوی دهسته پیک له دهنگی وت و ویزه که له دوا ی ره د بوون له تاره کانی دهنگ له مابه بی گه رو و لئودا وه په ر ژینیک ده که وی یا به زۆر و فشار له تهنگناییکه وه ره د ده بی یاریی روینی خوی ده گوپی و له ئاکامدا دهنگیکی تازه ی لی زیاد ده بی و ته وه دهنگه سامت یا هه مخوانی پی ده لین و ته لف و بی هه مووی سامتن جگه له پیته دهنگ داره کان (بزوینه کان) که باسیان کرا ته و س پیته موسه وته (و)، (ا)، (ی).

زمان ناسی ته وسیفی و میژوویی

ته گه ر زمان ناس به دوا ی تاییه پیکانی به ک زمان له زه مان ی دیاری کرا و دابوو به بی ته وه ی ته ماشای رابردوی ته وکا پی ده لین زمان ناسی ته وسیفی و ته گه ر شاخ و به رگی ته و زمانه له چومه لی دور و دریزی پر پیچی زه مانه دا هوشی بدریتی و لی بکۆلد ریته وه ته وه موتالای تاریخی زمانه.

ئه سلی زمان

له کاتیکدا دو کس له گه‌ل یه کدا وت و وێژ ده کهن له هه‌وه‌له‌وه له مێشکی یه کێک له‌واندا مانا و زاندراوێک ئاماده ده‌بێ و مه‌غر ئه‌و مانایه که له گه‌ل ته‌سه‌وری ده‌نگێک که پێوه‌ندی له گه‌ل ده‌نگی زمان هه‌یه به‌و جیگا و جوز ئانه که ده‌نگ ساز ده‌که‌ن را ده‌گه‌یی‌ن و به‌ دوا یاندا شه‌ پۆلی ده‌نگ له زار دێته‌ ده‌ری و به‌ گوێی خه‌لک ده‌گا به‌م پێیه‌ روون ده‌بیته‌وه که زمان خه‌لقه‌ی به‌ینی مانا و شه‌ و رسته‌یه و ئه‌و عونسر و ما که‌ی که له پیه‌وه‌ندی وشه‌ و مانا به‌ ده‌س دی نیشانه‌ی پێ ده‌لێن و نیشانه‌ وه‌ک سکه‌یی‌ک دورووه‌ به‌ کێک وشه‌یه و ئه‌وی دیش مانایه. نیشانه‌ چه‌ند جو‌ره.

۱- نیشانه‌ی ته‌سویری وه‌ک عه‌کس که ده‌لاله‌ت له سه‌ر ساحیبی عه‌کس ده‌کات.

۲- نیشانه‌ی ته‌بیعی وه‌ک کۆخه‌ که ده‌لاله‌ت له سه‌ر سینگی ئینسان ده‌کا.

۳- نیشانه‌ی عه‌قلی جا یا به‌ هو‌ی عیلم به‌ مه‌علوم په‌یدا ده‌بێ وه‌ک ئه‌وه.

که به‌ شه‌و ئاور ده‌بینرێ ده‌زاندرێ که له‌وێ دوو که‌ل هه‌یه و ئه‌وه به‌لگه‌ی (لمی) پێ ده‌لێن یا به‌ هو‌ی مه‌علول عیلم به‌لگه‌ په‌یدا ده‌بێ وه‌ک دێتی دو که‌ل که ده‌بیته‌ هو‌ی عیلم به‌ ئاور و ئه‌وه پێی ده‌لێن به‌لگه‌ی (انی).

۴- نیشانه‌ی وه‌زعێ له مابه‌ینی دو روی سکه‌یی‌ک وشه‌ پیه‌وه‌ندی هه‌یه و ئه‌و پێوه‌ندییه له مابه‌ینی سوهره‌ت و مانادا به‌ هو‌ی رێکه‌وتن و قه‌رار دادێ خه‌لکی ناوچه‌یی‌ک بۆ ئه‌وه که مه‌به‌ستی خۆیان به‌یه‌ کتر راگه‌یی‌ن وه‌ک ئالای سه‌پ که نیشانه‌ی ئاشتییه و نیشانه‌ کانی راهنمایی و رانندگی و ده‌لاله‌تی وشه‌ له سه‌ر مانا وه‌ک وشه‌ی هه‌لو بۆ ئه‌و بالنده‌ی تێزباله. پایه‌ی هه‌ر زمانیک له دنیا دا و له ناوچه‌ کاندا ده‌لاله‌ت و نیشانه‌ی وه‌زعێ و قه‌رار دادیه.

پیه‌وه‌ندی زمان له گه‌ل علوم

زمان ئامیری راگه‌یانندی بیر و باوه‌ر و مانایه و چونکه هو‌ی ئه‌و راگه‌یاننده، ده‌نگه‌ کانی زمانه و ئه‌و ده‌نگانه له حوکمی که‌ره‌سه‌ دان، جا زمان له‌وانه، له روی داب و ده‌ستوری تایبه‌ت و بو راگه‌یانندی مانا قالی ده‌نگیان بۆ ساز ده‌کا له‌م رووه‌وه روون ده‌بیته‌وه که زمان ناسی بریتیه له: ده‌ستور و رێزمان و قاعده‌ و مانا و ئاوا (ده‌نگ) ناسین. به‌ پێوستی ده‌زانم ئیشاره‌یی‌ک به‌ دو به‌شی نه‌زه‌ری و عه‌مه‌لی عیلمی زمان بکری.

نه زه ری

زمان له لاییکه وه بو بهرهم و دهسکه وتی پیوستی به فزیک، فیزیولوژی، بافت ناسی، عهسه بناسی هیه و پیوندیان له گهل په یدا ده کا و له لاییکه دیکه وه چونکه زمان هوی جیابونه وهی ئینسان له حه یواناته له گهل چهند عیلمی تر که ئینسان سه ره تابانه (موضوع) وه کوو فلسفه، مه نتق، تاریخ، هونه ر و نه ده بیات، ره وان ناسی، کومه ل ناسین مرو ف ناسین پیوه ند و نزیکیان هه به.

به شی عه مه لی

وه کوو فیژکردنی زمان، وشه دروست کردن، و فره نگ نو سین.

په یدا بوونی خه ت

کۆن ترین هوی پیک هینانی په یوه ند له مابه ینی خه لکی دا وته و وتار و ئیشه ره بوو، چونکه دوا ی ئانی یا چهند ئان له به ین ده چن و له نیو چوارچیوه ییکی زه ماندان، به م پییه ئینسان که وته نه و بیر و رایه که بو راگه یاندنی مه به ست و وتاری خو ی ئامرازیک ساز کا که مه رزی زه مان و مه کانی نه بی جا له و زوه وه ده ستیان کرد به خه ت کی شان و شکل دروست کردن تا له ری پی شکه و تن دا سه رکه و تن. چهند جو ره خه تیان ساز کرد و له نیو نه و خه تانه دا کۆن ترین خه تی نو سراوه ی ئیرانی که ماوه ته وه خه تی میخیه که که تیه ی زه مان ی هه خامه نشیانی پی نو سراوه ته وه و ئیرانیان نه و خه تیان له خه لکی نیشته جیی بین النهرین وه رگرتوه. خه تی په هله وی له خه تی ئارامی وه رگیراوه و ئارامی به کییک له زمانه کانی سامیه به لام له ده وره ی ساسانیاندا خه تیکیان به دی هینا بو نویسنی نه ویستا و به خه تی نه ویستایی ناوبانگی ده رکرد، ده بی بکو ترئ که دوا ی هاتنی نه سکه نده ر علوم و خه تی یونانی ره واجی په یدا کرد به تایه ت له ده رباری نه شکانیان و ساسانیان. نه وه بوه هو ییک که نه لغبای په هله وی بگوړن و وه کوو نه لف بای یونانی بینوسن.

خه تی نمونه

ده بی نه م تایه تیان ه ی بی یه ک پیتی دو پاته ی تیدانه بی دوه م دژواری رینوس (املاء) ی نه بی سیهم هر پیتییک تایه تی سه داییک بی چواره م هرچی ده نوسری نه وه بخو ینرته وه پینجه م هرچی ده بیسری نه وه بنوسری.

دهسکهوت

داهانی زمان و خهت بریتیه له زانیی میژوی جیهان تا ئه مړۆ و شارستانییه تی و پهیدا بوون و مانه وهی ته وای عیلم و سه نعمهت و هونه ر له هه ر زه مانیک دا تا ئه مړۆ.

چاو یک له میژووی زمانی کوردی ئه مړۆ

بزانیی ئه م وشه و وتاره، ئه م ئاوه زولا له له چ کات و زه مانیکه وه له چیا و شاخه بلینده کانی «زاگرو س» و «ئارات» را سه رچا وهی گرتوه و له م چهند هه زار سالی ته مه نی دا چهند سه ره و خواره و سه ره و ژوری ها توه ته ری. هه موو ده زانیی که هه ر زمان ناسیکی بی غه ره ز و مه ره ز ده زانی که زمانی کوردی به در یژایی زه مان به هیژ و تین و توانایی، تا ئه مړۆ ها توه و هیچ گیر و گرفت و دژوار یک نه یه توانیوه لا وازی کا یا له به نیی به ری و کوو له به یی چونی زمانی نژادی دراوید، سه مود، کاسی و زمانی قبطی (مصری قدیم) و بابلی باستان (سوباریه کان) و چهن زمانی تر. چونکه زمانی گه لئیکی به هیژ و نه به زی ئاریایی ماده، به گه شی ماوه ته وه، هه ر چهنده ئه و خزمه ته که به زمانی پیشکه و تووی زۆر له گه لی جیهان کراوه، به زمانی کوردی نه کراوه بۆ وینه وه ک زمانی عه ره بی که زیاتر له هه زار سال زانایانی ئیسلام له سه ر سه ری دنیا ئی ده کولنه وه و زۆر جار له زۆر کات و زۆرجی ر یژمانیان بۆ نویسه و ده ستور و قواعدی عیلمیان بۆ وه ده س هی ناوه به لام زمانی کوردی به پیچه وانه هه زاران ساله له نیو گیزه لوکه و ته پ و تۆزی سمی ئه سبی دا گیر که ر و ئیستعمار دا خۆی را گرتوه، و له م چه رخه شدا که دنیا ی پیشکه و تنی زانیاری و اعلامیه ی جهانی حقوقی به شه ر له لایان سازمانی نه ته وه به کگرتوه کانه وه له به ر چاو گیراوه، که چی ده وله تی تورکیه حاشا له نزیک بیست میلیون کوردی تورکیه و زمانیان ده کا و پشیان ده لی تورکی کۆی و رۆژنامه ی تورکیه کاریکا تورکی چاپ کردوه که له سه ره به ردی قه بریک نو سه راوه کوردستانی خه یالی لیره (ئارات) نێژاوه.

به لام له گه ل ئه م هه موو دژواریه جیی شانازییه که زۆر له زمان ناسان و زانایانی دنیا ر یژیان له زمانی کوردی گرتوه به کیک له وان (فه رید وه جدی) یه که له دا یره المعارفی خۆیدا له وشه «لو غه ت» دا باسی زمانی میله تانی دنیا ده کا و نیویان ده با، له دواییدا هه مو یان به دو بهش دابه شیان ده کا:

۱- زمانی پیشکه و توو .

۲- زمانی دوا که و توو و زمانی کوردی له نیو زمانه پیشکه و توو کاندایا ده با و ده لیل و به لگه ی زۆریشی نویسه . له زه مان ی پشوو دا زانایانی زمانه وان لیکو لئیه وه یان له روی یه ک

مه به سته وه بوه که شکیان له دروستی ئەودا نه بوه ئەویش ئەوه به کوتویانه وشه و زمان ته نیا به ک سورتهی دروستی هه به که وابو ده بی باش ناگمان لێ بی ره له نه که ین ده یانکوت زمان به دی هاتوی خودایه و به حه زه تهی ئاده می فیر کردوه، له و روانگه وه وشه و رسته موباره کن و لادان له مانا کانیان، گوناچه. ده گیر نه وه کابراییک له کۆرپیک داله لای حه زه تهی پیغه مبه ر (ص) قسه ی ده کرد و وشه ییکی به غه له ت خوینده وه حه زه ت به ئەوانه ی له وئ بوون فهرموی براتان ریی ون بوه رینمونی که ن و نوسه ریک له لایان ئەبوموساوه نامه ی بو حه زه تهی عومه ر نوسی غه له تیکی تیدا بوو عومه ر نوسی تازیانه ییک له نوسه ره که به دن.

له نێو هه ر نه ته وه ییک دا ده زانین زمانیکی ره سمی و ئەده بی هه به پئی ده نوسن و قاعده و قانونی له بهر چاو ده گرن و له پال ئەو زمانه وێژه ییه (ئه ده بیه دا) چهند زاراوه هه به که زانا و وێژه وان زۆر گوئیان نه داوه تی و لێیان نه کولێوه ته وه به لام لهم دوا ییانه دا زمان ناسان پایه ی ئەو بیرو رایه ی ئەوانه ی که پیاان وابو (وشه و زمان ته نیا به ک سورته ی ئەسلی هه به) له رزاندیان و دوا ی لیکولینه وه ییکی زۆر به و ئاکامه گه یشتن که هه یچ به ک له و زمانانه ی که پیشینیان به به لگه، ره سه نایه تی ئەوانیان سابت ده کرد و قاعده و بنکه یان بو ده نوسی وانیه به لکو ئەوانیش ئەسلی کبان بوه ئیمه نابناسین، که وابو ئەم سورته تانه ش ده گۆرین و ئەگه ره که سیک بیهه وئ ئەوانه له به ک حالدا رابگری فکریکی بیهه ده به و له لاییکی دیکه وه ده بی زۆر سه باره ت به له هجه کانی دیکه ی ئەو زمانه موبالات مان یی چونکه ئەوانیش شیوه به کی دیکه ی ئەو زمانه کۆنه ن به لام لێره دا ئەم پر سياره پیش دی که ئایا ئال و گۆر له زماندا به هه لکه وت و ریکه وته یا تابعی ده ستور و قاعده ییکی دیاریکرا و ناسراوه؟ له ولامدا ده کوتری ئەگه ره لێ و شویتیکی تایهت و ئوسولێوه نه بوایه زمان و زاراوه کان که پێوند ییان به ریشه ییکه وه به ده بوو له ئەسه ری گۆران به ته وای جیاوازی له گه له به ک په یدا که ن و له هه یچ شویتیکه وه له به کتر نه چن به لام ده بینین وانیه به لکو هه ر زمانێ هه ر چهند زه مانیکی زۆر له ماکێ خۆی دور که وتیه ته وه به ئاسانی پێوه ندی له گه له ماک و ره گه زی خۆی و ئەو زمانانه ی دیکه که له وه ره گه زه جۆی بونه ته وه ده ناسری ته وه. زانایان له روی ئەم مه به سته بۆیان روون بوه ته وه که زمان وه کو زۆر به ی سرشت و به دی هاتوی جیهان، له ریه کی دیاری کرا و له حالی ئال و گۆر و پیشکه وتن و ته کامول دایه و له و رینگه دا به شویتیکی تایهت دا ده روا و له ریی ریکه وت یا ئاره زو یا هه له ی به ک که س و دو که س دا نیه به لکو وه کوو گۆرانی ماده ییک به ماده ییکی دیکه یا گۆرانی سلولیکی زیندوو له چونه تیکه وه بو چونه تیکی دیکه به و ئەو ئال و گۆره به هۆی خودی ماده و سلوله که نیه به لکو به لگه ییکی به تینی دیکه ی جێ گر شوینی تیکردون وئ ده چی لێره داره خنه بگێردی بلێن ئەگه ره زمان دایمه له حالی گۆران دایه جا که وایی مورفولوژی و سیناتکس و فره هنگ بو چیه؟ له جوابدا ده لێین وشه به گیان دار ته شبیه ده کری و مانا روحی ئەوه، له دایک ده بی گه و ره ده بی، خۆی سه و زه

پۆش ده کا، گۆل ده کا شاعیر و نوسەر و ئه ویندار که لکی لی وهرده گرن، و له دایک بونی کاتیکه که خه لک وشه ییک بۆ ماناییک قه بول ده که ن و لاوی و گه وره بونی ئه و کاتیکه که مانای به جوانی بگه یینی، و نه خوۆشی ئه و ساتیکه که مه به سستی خوۆی به باشی نیشان نادا و مردنی زه مانیکه که ئه و وشه ئه و مانای پیویست نه گه یینی و له سهر زمان قورس بی و خه لک به کاری نه هیننی و له لاییکی دیکه شه وه ده لین زمان له کات و زه مانیکی زۆر دور و درێژدا، ده گۆردری و شتیکی وانیه که له ماوه ی چهند به ره باییک دا بی به لکو ئه و گۆرانه له مه وای چهند بنه چه که و چهند سه ده دایه ورده ورده زه نگیکی دیکه ده گری و له پیش ئه وهیدا به شوینی ئاخهر بگا ناتوانی بلیی دلتیا گۆرانییک پیش هاتوه ده زانین وشه ی «بله» ئیبراهیم بوه به لام نازانین که ی ئه م وشه لاواز بوه و له کام ناوچه ی کوردستاندا گۆراوه.

باسیکی دیکه ئه وه یه که گۆرانی ههر زمانیک تا کاتیکه که نه نوسراوه ته وه و ئاساری ئه ده بی لی ساز نه بوه دوا ی ئه وه چونکه بۆ ههر وشه و ماناییک و بۆ ههر جۆره و تاریک نمونه ییکی پته و جی گیر بۆ سهرمه شق و چاو لی کردن هه یه گۆران له و دا به ئارامی به دی دی.

چهند وشه ی ئه ویستا

ئاساریکی دیکه که له م ماوه دور و درێژه دا له به ین نه چون وشه کانی ئه ویستایه که دوا ی هه زاران سال له نیو شه پۆلی فهره هنگ و زمانی بیگانه دا بریکی ماوه ته وه و له روی میژوو و ریشه وه ده زاندری که سهر چاوه ی زمانی کوردیه بۆ وینه جه دوه لی په ره ی ۲۱۵ کورد و کوردستان پروفسور محمّد امین زکی وه رگیراوی حبیب اله تابانی پیویسته ته ماشای کری:

کوردی سلیمانی	کوردی کرمانجی	ته وستا	فارسی ته مپو (دهری)
گه وره	مارین	ماز	سنگین
بهرز	بهرز	به رهزا	بلند
ماسی	ماسی	ماسیا	ماهی
حوشتر	ئو شتر	ئو ستر	شتر
پرد	پرت	په ره تا	پل
روژ	خور	هور	آفتاب
به راز	وراز	ورازا	گراز
میش	مش	مه خشی	مگس
بهخ	به رخ	ورخا	بره
ویستن	ویستن	واس	خواستن
زانین	زانین	زان	دانستن
من	ئهز	ازم	من
ئه سب	ئه سب	ئه سپه	اسب
ئاشتی	ئاشت بونه وه	ئاخشی	آشتی
مانگ	مانگ	ماونگه	ماه
زه وی	زه وی	زیما	زمین

زمانی ماد

هر و دوت له زۆر جینگه له جیتی و تهی پارسی مادی نوسیه و به لگهی روشن و روونه چونکه یونانیان ده یانزانی که گه لی پارس و ماد له هر لاییکه وه ته ماشاکری ده زاندری یه ک نژاد و دو نه ته وهن و له بهر ته وه ماده کان زۆرتر له پارسه کان هاتونه ته نیو تاریخه وه جار و بار له جیتی پارس مادیان به کار برده وه. و دارمستتر روژه لات ناسی فه رانسه وی ده لی زمانی کوردی شاخه ییک له زمانی ماده. موشیرالدوله ده لی چهند که سی زانا و زمان ناس کوتویانه زمانی گه لی ماد زمانی کوردی ته مپو به و زمانیکی بناغه یی به.

ملک الشعراء له کتیبی سه بک شناسی بهرگی هه وهل لا په ره ی ۵۵ ده لی چهند نه فهر له زانایان بیرو رایان وایه که گاته های «زرتشت» به زمانی ماد بوه و زمانی کوردی شاخه ییک له زمانی ئیرانی و جی ماوهی ماده و هه ره له و لا په ره دا نویسیویه زمانی خه لکی ماد زمانیک بوه که له گهل زمانی ده وهی دوا ی خو ی که زمانی پادشایان هه خامه نشیه جیاوازی نه بوه چونکه نه گهر زمانی مروقی ماد که به شیکگی گه وه له ئیران بوه و گرینگ ترین و زورترین خه لکی شاره کانی نه وه زه مانه بوون له گهل زمانی فارسی هه خامه نشی ته و فیری بویه شکی تیدا نیه که کوروش و داریوش و غهیره له که تیه ی خو یاندا که به زمان «فارسی و ئاشوری و ئیلامیه» زمانی مادیشیان لی زیاد ده کرد تا به شیکگی زور له خه لکی ولات له مانای نه وه نوسراوه بی بهش نه بن.

«دارمستتر» نویسیویه: نه ویستا له زه مانی ماده کاندا نوسراوه ته وه و نه ویستا و زمانی کونی ماده و تا زه مانی ساسانیان ئال و گوپی زوری به سه ردا هاتوه و مروقی زه مانی ساسانیان باش لیبی حالی نه ده بوون له بهر نه وه بوو ساسانیان و هریان گپرا سه ر زمانی په هله وی و بروایشی وایه که زمانی کوردی له زمانی (ماد) وه وه ره گیراوه.

نمودارهای ششگانه^۱

	میخی ماد	
اما حروف الفبای	۱ -	أمر مژذا (خدا)
میخی ماد ۴۲ حرف	۲ -	خفتینا (نام)
بوده است		
	۳ -	دعبو (کنور)
	۴ -	بنا (خدا - بزرگ)
	۵ -	بوی (سرزمین)
علامت ختم جمله	۶ -	سبک شناسی «ملک الشعراء بهار»

۱ - از این نمودارها تنها ختم جمله در زمان داریوش مستعمل بوده است و ما بقی در کتیبه های خشایار شاه و جانشینان او دیده شده است. و معلوم نیست آنها قدیمی است یا بعد پیدا شده.

شوین دانانی مه لبه ند له سهر زمان

له پیش دا ده بی توهی بزانی که ته سل و بنچینه له ههر زمانیک دا توهیه ئال و گۆری نه بی و نه گۆری چونکه ده لاله تی وشه له سهرمانا زانی نیه به لکو قهراردادیه وه کوو کو ترا نیازی به فیر بوون ههیه، جا ته گهر دواي خویندن بگۆردی، زه حمه تی خویندن و که لاس خوراییه و خه لکیش له به ک حالی نابن جا که وابو بو توه که فایده ی دانانی وشه له بهرامبه ری مانادا و قهراردادی خه لک لهو زمینه دا به جی بی ده بی ده لاله تی وشه له سهرمانا لانه دا و نه گۆردی و راستی توهیه ته و وشانه ی که له مانای ته سلی خویان دا به در یزایی میژوو ماونه توه له ههر زمانیک دا زۆرن وه کو وشه و وتاری ته ویستا بهرده نوسراوه کان و وتی په هله وی به لام ته و وشانه ی که مردون، یا سازکراون و له دایک بوون زۆر زیاترن له وانیه که له مانای ته سلی دا ماونه توه. ته وه نیشان ده دا که به لگه کانی کۆمه لایه تی له گۆرانی وشه دا زۆرن. و ته و شوینانه وه کوو کو تراوه به سی جۆرن:

١- له به ین چونی بریک وشه.

٢- په یدا بونی بریک و ته ی تازه.

٣- گۆرانی مانای بریک وشه.

١- له به ین چونی بریک وشه: وه ک جگین، بازه لێن، چه قه، زهنبوره، دۆلاش، قاورمه، توه ره، به سته، کاله، پوزه وانه، سه لته (لباسی فقهی و مه لا بوو) ربه (وه زن و په یمانه ی گه نم) به لام چه قتا سال له مه و پیش زۆر باو و له سهر زمانان بوون، ته و وشانه پییان ده لێن وشه ی تاریخی چونکه ههر له تاریخدا هه ن.

گرینگایه تی وشه له زۆر جینگه ی دنیا دا بو وینه جادو گهر زۆر جار وابوه وشه گه لیکیان به زماندا ده هات یا ده یان نوسی مانای نه بوو به لام بروایان وابوو هیژ و تین و تاو و قودره تیک له و وشانه دا هه به.

له ته وراتندا ده لی: خودا کو تی رو شنایی بیه بو و له ئینجیلی یوحنا دا: وشه و خودا به یه کییک حسیب ده کا ده لی: «له هه وه له وه وشه بو، وشه له لای خودا بو، و وشه خودا بو».

شوومی وشه: له لایان بریک نه توه بو نمونه ژماره ی ١٣، له لایان خه لکی ئیرانه وه به د یومن و شوومه. شاسوله یمانی سه فه وی دایمه نه خوش بو مونه ججیم پییان کوت له ته ئسیری نیوت ته و نه خوشیه ت هه به نیوی «شاه سه فی» بو کردیه «شاه سوله یمان» و دواي گۆرینی نیوی تاج گوزاری کرد بریک که س نیوی گورگ و مار و کونده بوو، ناهینن ده لێن شومه.

ئال و گۆر له وشه دا

له ههر ولات و مه له بئندی ئینسان له حالێ گۆران و پیش که وتنه و نه وهش ده بیته هوێ نه وه که وشه ی تازه بۆ شتی تازه په یدا بوو، په یدا کا و بیجگه له وهش نه و تانه ی که مردون واده بی و ته ی تازه ی له جی دانه نرێ و نه وانهش له چه ند شوینه وه ده بی.

١- نیوان به وشه ی ئاوه لئاو (صفت) نمونه: کوره ی نه وتی، چرابه رق، ناشی ئاور، کاغه زی کاهی.

٢- نیوان به نسبت: دارچینی، توت فه ره نگی.

٣- پیش گر و پاش گر نمونه وه ک: سه رین، به مال، نه حمه د چوه بهر هه تاو.

وه پری پاش گر ده چنه سه رناوی ساده و ده یان که ن به ناوی دارپژراو وه ک نه مانه :

١- گهر: وه ک ئاسینگهر، مسگهر.

٢- دار: وه ک گیاندار، دوکاندار.

٣- باز: وه ک سه رباز، کو تر باز.

وشه ی بیگانه

جار جار به پتویست ده زانرێ وه رگرتنی وشه ی بیگانه بۆ مانا و شتی تازه. هه یج زمانیکی هوێ و فهومی پیشکه وتووی دنیا نه که له وشه ییکی زووری بیگانه خالی بی و به لگه بۆ نه و مه به سه ته نه وه یه که شارستانیه تی و پیشکه وتن به هوێ په یوه ندی میله تانی دنیا له گه ل یه که، له وشه و وتاری به کتر که لک وهر ده گرن و ئیرادی نه.

لیکولینه وه له وشه ی بیگانه

به هوێ نه وه ی که برێک له زمان ناسان ده سیان کړدوه به لیکولینه وه ی زمانه کانی جوړاو جوړی دنیا به م ئاکامه گه یون.

١- ئالبانی له ٥١٤٠ وشه زیاتر له ٤٣٠ وشه ی ته سلی ئالبانی له باشت رین فه ره نگیاندا نه و ٧١٠ ته له زمانی بیگانه وهر گیراون.

- ٢- ئه رمه نی قه دیم. ١٩٤٠ وشه له فهره نگیاندا ههیه له وانه ته نیا ٤٣٨ وشه ی ریشه ی وشه ی ئه رمه نی ههیه و باقیه که ی وته ی بیگانه یه.
- ٣- رومانی له کتیی فهره نگی باشیان دا (٩٩٠٣) وشه ههیه و (٦٣٣٧) وشه ئه سل و (٣٥٦٦) وشه ی بیگانه یه.

هۆی وه رگرتنی وشه ی بیگانه

وشه کانی بیگانه جاری وایه له رتی بازار گانییه وه ده چینه نیو زمانیکی دیکه وشه ی واش ههیه حاله تی جیهانگه ردی و گهرالی ههیه چونکه له مهمله که تیک وه ده ر ده که وئ به سه راسه ری دنیا دا ده که پئ و له نیو ههر قه ومیکدا یادگاری به جئ دلی، زیاتر ئه و وشانه ده سکه وتی که شاهه رزی و جوتیاریه، بۆ نمونه وه ک وشه ی شه کر که شیریه گیاییکی تاییه ته له هیندوستان وه ده ر که وتوه ده ستی کردوه به سورانه وه و وه کوو ته نباکو (توتن) که له ئه مریکا وه هاتوه و به دنیا دا گه راوه به لām ئه م جوړه وشانه پیوه ندیان له گه ل شارستانیه تی و فهره نگی ههیه له ویش بنیاده م بۆی ده رده که وئ که ولاته که ی له کام قه وم پیشکه وتن فیڕ بوه و چ به لگه و شتیک کاری کردوه ته سهریان.

په یدا بونی وشه و به لگه کانی

ئه وه ش به م جوړه یه: (١) داها تی سروشتی. (٢) داها تی سه نه ته تی (٣) ته مه دون و فهره نگی. (الف) ده س ها تی سروشتی وه کوو شینایی یا ده سکه وتی کشت و کال و مه عده ن ئاشکرایه زۆربه ی گیا و گول و دار له ناوچه ییکی کوږه ی زه ویدا بوه دوایی له ناوچه کانی دیکه دا بلاو بوه ته وه، به لām نیوی ئه سلی له گه ل خۆی بر دوه و له گه ل که میک گوڤان ره واجی په یدا کردوه وه کوو ئه م نیوانه که له عه ره بستان نه بوون و له ئیرانه وه به نیوه وه چونه ته ئه وئ: نه سرین، سوسن، یاسمین، صنوبر، خردل، بندق، و وه کوو ئه م وشانه که ها تونه ته ئیران (برنج) وه ته نی ئه سلی ئه و هیندوستانه و چایی له چینه وه ها توه له چینی با کوری دا پی ده لئین «چا» هیندوانه له وشه که مه علومه له هینده وه ها توه.

(ب) ده س ها تی سه نه ته تی: ده سکردی ئینسان له وجیگای دروست ده کری نیوی ده نرئ و به و نیوه وه ده چینه زۆربه ی مه لبه ندی دنیا و له وئ ده سور پته وه که م وایه نیوی بگوږدری. بۆ نمونه شتومه کی مال که له کورده واری دا ره واجی ههیه له ئه و روپاوه ها توه: ئیستکان، گیلاس، سرویس، سماور، پریموس، پارچ و وشه ی مه نجه نیق له یونانیه وه را ها توه.

ته وهی له ئه وروپاوه هاتوه ته وهنده زۆره که کتیبکی لێ ده نوسرێ ته وه چهند وشه ی دیکه له وانه: اتومبیل، تلفن، تلمبه، ماشین، ترن، تراکتور، تلگراف، رادیو، تلویزیون، گرامافون، کراوات، کت، ماتتو، پوتین، نایلون، وال، گریپ، فاستونی....

ج) شارستانی و فرههنگ: ته وانه بریتین له شتی پێوستی کۆمه لایه تی، ری و شوین و قشله، دین و مه زهه ب. وه کو: بانگ، ژاندارم، پست، کابینه، ئارشوو، بودجه، کمیسیون، کنفرانس، سمینار، سمپوزیوم، ئاجودان، ژنرال، رستوران، کافه، سوپرمارکت و هتد. وشه و وتاریک که له گه ل شارستانیته و فرههنگ له میللته تی دیکه وه رگیاره، وه کوو ئاداب و رسموی دینی ئیسه لام، زکات، خمس، حج، قبله، سه لسه بیل، رکوع و هتد.

عیلم و مه عارف:

شیمی، فیزیکی، الکتریسته، هیدرولیک و چهند شتی دیکه وه ک ته مانه گۆرانی مانای برێک له وشه کان هه وه لێن شتی که ده بیته هۆی گۆرانی مانا مانای مه جازیه له دوا ی به بێتیک بێ ته وهی ئاگاداری له بارهیدا بێ ده گوپردرێ نمونه «رکیف» ته گه ر کو ترا شاگرد شو فیر له سه ر رکیف ئوتوبوس راوه ستا شتیکی وه ک پله ی نێردیوان دیته زه یین به لام په نجا سال له مه و پیش ته ومانایه نه ده هاته زه یینه وه به لکو مانای ئاسنیکی حه لقه یی که به زینی ته سپه وه بوو له کوردیدا پێیان ده کوت ئاوزه نگی و رکیف، ده هاته زه یینه وه و ته و مه به سته ی که ته مپرو ئیمه له که وش و کلاو و لباس و چراوه هه مانه، سه د سال پیش ته ومانایه له بهر چاونه ده گیرا - قه له م - توپ، ده فته ر له زمانی قه دیم به مانای کتیبچه یێک بوو که برێک شتیان تیدا ده نوسی به لام ته مپرو ته گه ر کوتمان ده فته ری مه رکه زی مه سه له ن ده بیرخانه دیته زه یین و مانای مه جازی مورسه له، یارابه ی ته شیهیه.

زمان و زاراوه

«سیدنی سمیت» ده لێ: زمانی کوردی زمانیکی سه ره بخۆ و کۆنی ئاریایی و له شاخه ی زمانه کانی هیندو ئوروپایه و ته و میللته تانه له پیش ته وه ییدا لێک جیا بیه وه له ده شتی پان و به ربینی خۆر هه لات و باکووری رۆژه لاتی ده ربای خه زه ر پێکه وه بوون و هه موو به زمانیک پێکه وه قسه یان ده کرد و چونکه له دوا ییدا بلاو بونه وه و له هینده وه تا ئوروپایان داگیر کرد به هیند و ئوروپایی نیو بران و زمانی ته مانه هه موی له شاخه ی ته و زمانه یه و زمانی کوردیش هه ر له و زمانه، سه رچاوه ی گرتوه.

زمانی هیندو ئوروپایی له گه ل خه لکه که بهم ولاتانه دا بلاو به ته وه.

١- هیندیک هوز، ریی روژئاوایان گرتوه ته پیش و له چومی دانوب رهد بوون چون بو ئوروپا.

٢- دهسته ییکی دیکه چون بو لای باشووری روژه لآت و گهینه هیندوستان.

٣- دهسته ی سیهم هاتنه ئاسپای سه غیر و کیوه کانی زاگرووس که بریتی بوون له گوتی و به دوا ی ته واند، ماده کانیش هه رچونه زنجیره کیوه کانی زاگرووس و میله تهی فارس رویان کرده دهسته کانی باشووری ئیران.

زاراوه

زاراوه له زمان ناسی دا بریتیه له نهو زمانانهی که سه رچاوهی هه مویان یه ک بی و لهو ناوچه دا هه مو رمین و پره ویان بی.

زمان وه کوو ده زانین هه میسه له حالئ ئال و گۆردایه و هیچ کاتیک به در یۆایی میژوو به یه ک حالت و چو نیه تی نامینئ و نه گهر قه ومیک له یه ک سه رزه مین دا نیشته جئ بن و ته واوله گهل یه ک هات و چۆیان بی زمانیان به یه ک جوړ ده گۆردری، به لام نه گهر پیوه ند و هات و چۆیان له گهل یه ک نه مینئ ههر تایفه ییک زمانی به جوړی جیاتر له وی تر ده گۆردری.

هه میسه قه ومیک که به یه ک زمان قسه یان کرد بی، کاتیک له سه رزه مینکی به رین و به ربلا ودا بلا و بوو بیتنه وه و جیا گانه ژیانیان برد بیتنه سه ر له دوا ی به ینیک زمانیان به چه ند له هجه ی جوړاو جوړ دابه ش ده کری.

هۆی په یدا بوونی له هجه ی جوړاو جوړی کوردی:

١- کوستان و شاخ و داخی کوردستان.

٢- کوچی هۆز و قهومی ماد دو هه زار و پینسه د سال پیش میلاد بو روژئاوای کوردستان و تیکلاو بونیان له گهل چه ند هۆز و تیره ی کوڤ و قه دیمی ئاریایی که له پیشدا له کوردستان نیشته جئ بوون. وه کو: گوئی به کان، لولو، کاسی، ئیلامی، و...

٣- دابه ش بونی میلله تی کورد له مابه یینی چه ند ده وله تی وه ک ئیران، تورکیه، سوریه، عیراق، ئهرمه نستانی روسیه.

٤- خه یانه تی هارپاک سه رداری له شکری ماد به نه ژده هاک له (٥٥٠ پ.ز.) که بوه هۆی له به ین چوونی پادشایی ماده کان.

٥- جیرانه تی له گهل ئهرمه نی و رۆمی و تورک، و عه ره ب و...

٦- هانتی له شکری عه ره ب بو کوردستان.

٧- هانتی تورک بو ولاتی کوردستان ٩٠٠ سال دوا ی میلاد، هانتی مه غول و چه ند به لگی دیکه.

لیکولینه وه له باره ی زاراوه دا

که لکی زوره، فایده ی زمان ناسی، سوودی تاریخی، کومه لئاسی، ناسینی چینه کانی جوړاو جوړی ولات و بیرکړدنه وه له ریزمانی نه و له هجه و هه لسه نگاندنی له گهل زمانی پیو یست. که سیک کی کاری لیکولینه وه له هجه ده کا ده بی دهوره دی بی و ریشه ی زمان له روی عیلمه وه بناسی و له روی نه خشه ی داریژراو بو دیهات و شار بروا و له ده ستگای ضبط صوت و عه کاسی و فیلم که لک و هرگری.

ویژهر

که سیک که به له هجه یی کی تاییهت قسه ده کا باش وایه بی سواد بی، چون سواد بی حه ول ده دا به زمانی ته ده بی قسه بکا و به لانی که مه وه بیست سالی بی له و دیه بی و ده بی نیو و ته من و سواد و شوغلی و جی ژبانی بنوسی جا ته مجار وشه ی لی پیرسری.

ته رزی نوسین

بو ته وه ناکامی کار و لیکولینه وه قازانجی بی ده بی به وردی، وشه و دهنک به ئه لف بییه کی تاییهت به هه مو و ورده کاریکه وه بنوسری و ته مانه له بهر چاوگیری:

- ۱- له سهر ههر پیتی سهر و ژیر و بور دابندری.
- ۲- ته نیا پیتیک بنوسین که به زمان دادی و ده کوتری.
- ۳- پیتیک که ناخویندریته وه ده بی نه بنوسین.

زاراوه له جیهاندا

له نیو ته وای زمانی دونیادا زاراوه هه یه، به لام میلله تانی پیشکه و توو له هه مو و ناوچه ی ولاتی خویندا له و بیرده بوون که خزمهت به زمانی ره سمی خوینان بکن و نوسراوه و ته ده بیات و هونه ریان له و باره دا نیشان بدن بو وینه سهدی دیوان و شیعی خو ی به زمانی (دهری) نویسه و به زاراوه ی شیرازیش هونراوه ی هه یه و له دیوانی حافظیش دا غزه لیک کی موله ممه ع ده بیندري و شیعر به زاراوه ی ته بهری له نیماوه؛ و ناشکرایه ته وانه له گهل به کتریدا به زاراوه ی ناوچه ی خوینان گفت و گوینان بو، شیعر به له هجه ی طبری له نیما یوشیج:

وه چه ویم آخون من چو زوا گت بویم دنی من لوزوا

کیجای دَس سُو مَن سوزوؤ ماروُر گُت تَشو آبروزوؤ

منال بوم ئاخوند به دار لییدام، گه وره بوم دنیا وه بهر پئله قه ی دام، کچیك به ده ست
ئیشاره ی پیکردم و چاوه قرتیی ده کرد، دایکی پئی کوت مه رو قه بولی نه کرد (به برو ده ی کوت
(نا

شیعری حافظ به زمانی خو جییی:

بپی ماچان غرامت بسپریم غرت یک وی روشنی از امادی
غم این دل بوات خورد ناچار وه غرنه و ابنی آنچت نشادی
که همچون مُت ببوتن دل وای ره غریق المشق فی بحر الوداد
ته گهر ته تو نا کوکی و ناته باییت له ئیمه وه دی روح و گیانمان به تاوانی ته وه ده خهینه بهر پیّت.
ده بی غمی دل بخوی ده نا ته وهی شان و شیای تو نیه ده بیینی.
ته ی که سیک که به عیشقی من باوه ریت نیه ده بی دلی تو وه ک من له ده ریای تهوین و
دلدار ی دا غرق بی تابزانی من چ سه و داسه ریکم.

ده ورانی یه کیه تی

ههروه ک بلا بو نه وهی میلله تیک و نه بوونی هات و چوی زور له ناویاندا ده بیته هوی ته وه
که جبابی له زمانیاندا پهیدا بی و به ک زمان بیته چهند زاراهوی جیا جیا هه به و جو ره ش
په بوند و هات و چو پیکه وه بونی خه لکی شار و دی و ولات ده بیته هوی نیزیکی له ههجه کان و
پیک هاتنی زاراهو ییک به نیوی زمانی ره سمی و ته وه بيش هوی سه ره تایی یه کگرتنی قه وم و
میلله ته به م پییه و یزه وان و زانا له روی زانیارییه وه بو یه کگرتنی زمان و فرههنگ تیده کو شن.

زمانی ره سمی

خه لکیکی هه مه نه ژاد و هه مه زمان، که له سه ره زه مینیکی زور بان و پور پیکه وه ده ژین چاره نیه
ده بی هات و چو و هاو کار بیان بی و بو ته م جو ره پتوه ندیه ده ستاو یزیک یه کیه تی پتویسته له و
رووه وه هه موو ده بی زمانیک فیر بن و ته و زمانه هوی کو مه لایه تی، ئابوری و فرههنگی بی
ته و زمانه یه کیک له و زاراهو جو راو جو ره بی که له زمانه ریشه یی و ته سلی یه که جو ی بویته وه.
به لام کام زاراهو بو زمانی یه کگرتوو و ته ده بی له بهر چاو گیراوه؟

زۆر به‌لگه وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وی، بۆ ته‌وه‌ که‌ زاراوه‌ی کرمانجی ناوه‌ندی (سورانی) به‌ نیوی زمان دیارده‌ی ره‌سمی پشتیبانی لێ کراوه‌ و به‌ برائیکی باش بۆ زاراوه‌ کانی دیکه‌ ناسراوه‌:

١- خویندن و نووسین چه‌ندین ساله‌ به‌ زمانی سوّرانی له‌ قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی و قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی و زانکو و زانستگه‌یه‌.

٢- پشتیوانی حکومه‌تی شیخ مه‌حمودی نه‌مر و قازی مه‌حمه‌د و مه‌لا مسته‌فای بارزانی و بابان.

٣- نوسراوه‌ی فهره‌نگی خاڵ و مه‌حمه‌دی مه‌ردوخ و گگیوی موکریانی و هه‌ژار و چه‌ند فهره‌نگی به‌ریزی دیکه‌.

٤- لایانگری گۆفاری فهره‌نگی، ته‌ده‌بی و کتییی و میژویی و کۆمه‌لایه‌تی و هونه‌ری زانستی.

٥- زۆربه‌ی شاعیرانی ناوداری کورد و...

زمانی په‌هله‌وی

به‌ هاتنی ته‌سکه‌نده‌ری مه‌قدوونی (٣٣١ پ.ز.) زمانی کۆنی ئێرانی دوایی هات و ساکاری و ره‌وانی زمان په‌یدا بوو و زه‌مانی زمانی ناوه‌راست گه‌یی که‌ زمانی پارته‌ی په‌هله‌وی بوو که‌ زانایان ده‌لێن له‌ (پرفو) گه‌راوه‌ ته‌وه‌ و نیوی قه‌ومیکه‌ له‌ ماد که‌ ته‌وه‌ژ وه‌ک له‌ باسی زه‌رده‌شت و ته‌ویستادا ئیشاره‌ی پێ کراوه‌ له‌ کاتی شه‌ری گشتاسب و شه‌رجاسب له‌ ناوچه‌ی سنه‌ و کرمانشادا، که‌ بوه‌ هۆی کوژرانی زه‌رده‌شت. ته‌وانه‌ که‌ په‌یره‌وی ته‌وه‌بون ده‌ره‌قه‌تی شای توران نه‌هاتن ناچار به‌ سیلاوی خوینداری به‌ رۆژه‌لات خۆیان ده‌رباز کرد و له‌ کوژران رزگاریان بوو گه‌ پنه‌ خوراسان وله‌وی نیشته‌جێ بوون و له‌ سالی (٢٥٠ پ.ز.) حکومه‌تیان ساز کرد و ته‌واوی ولاتی ماد و هه‌خامه‌نشیان خسته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیان و زمانی پارت بوه‌ زمانی نیوه‌راست له‌ مابه‌ینی زمانی کۆنی باستان و زمانی کوردی ته‌مڕۆ.

دیه‌خودا به‌ نه‌قل له‌ حه‌مدولای مسته‌وفیه‌وه‌ ده‌لێ باباتاھیری عوریان زمانی شیعری په‌هله‌ویه‌:

بجان مشتاق بار دیگر ستم

کتاب عاشقی را مسطر ستم

که‌ از عشق بتان بی‌ پا ستم

اگر روزی دوستی بارت بوینم

زبانی پهلوی را اوستادم

خدایا عشق طاهر بی‌ نشان بی‌

ملک الشعراء بهار له‌ کتییی سه‌بک شناسی دا ده‌لێ کۆترین ئاسار و دیارده‌ که‌ به‌ خه‌ت و زمانی په‌هله‌وی له‌ ده‌س دایه‌ و خویندومه‌ته‌وه‌ دو قه‌باله‌ی مولکییه‌ که‌ له‌ ته‌ورامانی کوردستان به‌ زمان و خه‌تی په‌هله‌وی ته‌شکانی له‌ سه‌ر پیستی ئاسک نوسراوه‌ له‌ سالی (١٢٠ پ.ز.) و

پټه ختی ته شکانی: رهی، ئیسفه هان، همه دان، ماه نه هاوه ند، زه نجان و نازه ربایجان بوه.

زمانی په هله وی زمانی پاله وانانی که یانییه و (۵۰۰) سال زیاتر زمانی ره سمی ته شکانی و نیزیک (۴۰۰) سال زمانی ره سمی ساسانی بوه و ته ویستاش به زمانی ته شکانی و هر گیر دراوه ته وه و مانای لیدراوه ته وه و پورداود ده لی زوربه ی زانایان برویان وایه که زه ردشت خه لکی نزیک زریچه ی ورمی به له کوردستانی ئیران و له وی هاتوه ته دنیاوه و ته ویستا به زمانی نیشتمانی خو ی به زاراه ییکی مادی ده سنوس کراوه و (متبرون) نویسیوه زمانی کونی تاریایی ته ویستا و په هله وییه و ته ویستا زمانی ئیرانی زوو بوه و له دنیا ی ته مروش دا له نیو زه ردشتیاندا به کار ده بری و شک له وه یدانه که له وچه ند هزار ساله دا ئال و گوزیکی زوری به سه ردا هاتوه و هم مه به سته نیازیکی زیاتری به لیکو لینه وه هه یه و به وه ده س هانتی نوسراوه و له وح و ئاسه واری کونی ژبرزه وی شتی ترمان بو روون ده بیته وه.

له باره ی وشه ی په هله وی که به مانای به چهرگ و به هیزه (لغت نامه ده خدا) و زوربه ی کتییی فهره نگ باسی ده که ن و فردوسی ده لی:

بدان پهلوی بازوانی دراز همی شاخ بشکست آن سرفراز

ههر به و مانایه ن ته و وشانه ی (گاردو) یا (کارتو) و (گورد). ملک الشعراء بهار له بهرگی هه وه لی سه بک شناسی لاپه ره ی شش ده لی: ته به ری ده لی: نه رده شیر ی باب به کان له کوردانی بازرنکی نیشته جیی پارس بوه... و کردو به سه ری کاف و زیادی واو به زمانی ئاشووری به مانای ره شید و دلیر و نه به زه و له یه کییک له کتییی کانی سه رجون پادشای ئاشوور که به خه تی میخی نوسراوه وشه ی «کردو» یا «گاردو» ههر به و مانایه یه و دور نیه وشه ی «گرد» یش ههر له و ته سل و ریشه یی که به مانای به جهرگ و قه ویی و پاله وانه و له لاپه ره ی ۱۴۵ ههر ته و کتییی ده لی خه ت و زمانی په هله وی به هو ی دو شت روو به نه مان ده چوو به کییک ته وه که زمان و خه تی نیو براو زور زیاتر له خه ت و زمانی عه ره یی سه خت تر و دژوار تر بوه و ته وی دیکه ته وه یه که زمانی عه ره یی زمانی حکومت بوو و خه لک زور تر نیاز یان پی بوو له گه ل ته وه یش دا تا سه ده ی پینجه م، شه شه می (کوچی) ده وامی بوو و له روژ ئاوا ی ئیران که خه لک به و زمانه قسه و باسیان ده کرد پره وی بوو.

دیته خودا له زمانی چه ند میژوو نوسه وه ده لی زمانی په هله وی زمانی خه لکی ولاتی ماده که ده لی «قال عبدالله بن المقفع لغات الفارسیة الفهلویة و الدریة... فاما الفهلویة فمنسوب الی فهل» اسم یقع علی خمسة بلدان و هی اصفهان و الری و همدان و ماه نهاوند و آذربایجان» و رونه هم مه لیه ندانه که نیو بران له ژبر ده سه لاتی ماده کاند بوه و ههر بویه شه که ده لی: «په هله وی زمانی پاله وانانی پټه ختی که یانیان بوه» دهر ده که وی که زمانی ته نیا ته شکانیان و ساسانیان نیه به لکو زمانی ماد و پیش مادیش که یانیان بوه و له لاییکی دیکه وه به پیی روایه تی پیرنیا ته شکانیان له نژاد که یقوبادی که یانین و فرده و سیش پشتیوانی له و بیرو رایه ده کا که ده لی:

نخست اشک بود از نژاد قباد دگر گرد شاپور خسرو نژاد

دگر بود گودرز از اشکانیان چه بیژن که بود از نژاد کیان

زمانی کوردی په هلهویه

تهوانه‌ی وا له میژوی کۆنیان کۆلیوه تهوه و به باشی رونیان کردوه تهوه، ده‌زانن که په کم ره‌گه‌ز، که قه‌واره‌ی سهر به خوویی ئیرانی پینک هیناگه‌لی کورد بوو و له تاریخه کۆنه کانداناوی گوده‌رز زۆر هاتوه و له زمانی په‌هله‌ویدا «گوت‌رز» ده‌خویندریته‌وه و ئهم وشه‌واژه‌ی گوتیه‌که بابل و ئاشوور بۆ هۆزی کورد به‌کاریان هیناوه و به‌مانای (گه‌وره‌ی گوتو) و گوتو هۆزیکی کورد بوون هاو‌نژادی ماد و به‌مانای: نه‌ترس و به‌جهرگ و پال‌هوان و ئاشوورییه‌کان گوتویان به (گاردو) یا (کاردو) کوتوه‌وه مه‌به‌ستیان گه‌لی کورد بوه و بابلییه‌کان ئیرانی‌یان به‌گوتی نیو ده‌برد که «گوت‌رز» یا «گودره‌ز» یش ده‌گریته‌وه و میژو نوسیویه گوت‌رز ۷۲ رۆله‌ی نه‌به‌زی بوه که حه‌فتا و دو هۆزیان لی که‌وتونه‌وه و به‌ته‌واو ئیراندا ب‌لاو بونه‌وه یانی ئیران که‌وته ده‌ست نه‌ته‌وه‌ی کورد و کورد به‌ته‌واوی له‌هجه‌گرینگه‌کانیه‌وه له‌نژادی گوتی و مادن و زمانیان له‌ته‌واوی ولاتی به‌ربلاوی ماد دا په‌هله‌وی بوه یانی زمانی پال‌ه‌وانان که‌ته‌ویش مانای (گوتو و کاردو) په‌(گورد) یش ده‌گه‌یی و کوردیش به‌ئا‌زا و بی‌باک به‌نا‌وبانگ بوه، خویشی به‌دلیر و لێهاتوو ده‌زانی. زمانی په‌هله‌وی له‌دیوانی پادشایانیش دا به‌کار هاتوه و فردوسی ده‌لی:

ته‌متن از او در شگفتی بماند همی پهلوی نام یزدان بخواند

به‌لام له‌سالی ۲۱۱ میلادی به‌م‌لاوه‌ ئال و گۆرپکی زۆری به‌سهر‌داهات و روو به‌ساده‌یی و ره‌وانی و ته‌کامول و پیشکه‌وتن هات. وشه‌ و وتاری له‌سهر‌زمان سوک و ره‌وان‌تر له‌په‌هله‌وی کۆنی لی په‌یدا بو و جینگای ته‌وی گرت‌وه‌وه له‌میژوودا به‌رونی ده‌بیندری که‌په‌هله‌وی ریشه‌ی زمانی کوردی ته‌مپرو، زمانی ساسانی، ته‌شکانی، هه‌خامه‌نشی و ماد و که‌یانی بو به‌لام هه‌ر زاناییک له‌مه‌سه‌ری سور ده‌میینی که‌له‌نیو ته‌وه‌مو و گیه‌لوکه‌ی شهر و شوور و شال‌او‌پیک که‌بو کورد هاتوه‌ته‌پیشی چۆن ماوه و چۆن پیشکه‌وتوه به‌لام به‌پی قانونی تاییه‌تی زمان هه‌ر زمانیک له‌دنیا دا‌جاری واهه‌یه‌ده‌گوردری، که‌شه‌ده‌کا‌گه‌لا و گول‌ده‌کا و ساده‌و جوان ده‌بی و زمانی کوردیش له‌م‌یاسا و قانونه‌ده‌ر نه‌که‌وتوه.^۱

۱- کتیی «با این رسوائی چه بخشایشی» وەرگیرای ئیبراهیمی یونسی ده‌لی «زمانی کۆنی کوردی زمانیک به‌نیوی «په‌هله‌وانی» بووه که له‌زنجیره‌کیوه‌کانی زاگرووس که‌ناوه‌ندی کوردستان بوه زمانی تریفه‌دار و به‌ده‌سه‌لانی کوردان بوو.

کوئترین دیارده‌ی زمانی کوردی

به هه‌لدانه‌وهی لاپه‌ره‌ی کتییی کۆن و تازه‌ی هه‌ره‌ گرینگ روون ده‌بینه‌وه که کوئترین نوسراوه‌ی زمانی کوردی ته‌ویستای زه‌رده‌شته که بۆ وینه‌ چهند رسته‌ی لیسه‌دا ده‌نوسین و وشه‌کانی به‌کوردی ته‌مپۆ وه‌رده‌گیرینه‌وه.

کوردی ته‌ویستایی	کوردی ته‌مپۆیی	کوردی ته‌ویستایی	کوردی ته‌مپۆیی
وَ‌إِدا،	ته‌وه‌ی	تت،	ده‌زانم
یا،	که	آه‌می،	هم
مَزدا،	ای مزدا	آن،	ناکام
إِاشو،	شوین	ما،	که‌وتوانم
گَمَن،	که‌من	فش و،	ده‌سته‌ی
هیت چا،	وه‌ته‌وه‌که	گَمَنانا،	که‌م مرو
آه‌می،	هم	گَرزوئی،	داوای داد‌گه‌ری ده‌که‌م
توئی،	به‌تو	له	
ئیت،	ته‌مه	آوِ‌نا،	ته‌ماشاکه
آه‌ورا،	ته‌ی ئاه‌ورا	زَفزرم،	شادی

چه‌به‌لام له‌سه‌ده‌ی ۱۶دا ته‌و ولاته‌ به‌رینه‌ له‌ مابه‌ینی سوریه و عێراق و تورکیه و ئێران‌دا، دابه‌ش کرا و په‌راویز و سنوور له‌ به‌ینیاندا دامه‌زراوه‌ ته‌م ئال و گۆره و چهند به‌لگه‌ی دیکه، بوونه‌ته‌ هو‌ی ته‌وه‌ که زمانی «په‌هله‌وانی» ورده‌ ورده‌ جیگه‌ی خۆی بدا به‌ کوردی کرمانجی که زمانی کورده‌کانی چادرشین بوو له‌ کێو و چیاکانی سه‌کاری که له‌ رۆژئاوای گۆلی ورمی ژنیان ده‌برده‌سه‌ر.

کرمانجی و په‌هله‌وانی له‌ دوو ناوچه‌ی به‌رامبه‌ر یه‌ کتر یه‌ کێک باشووری ئێران که گۆرانی پێ ده‌لێن و ته‌وی دیکه «زازایه» له‌ کوردستانی تورکیه له‌ ناوچه‌ی تونجلی و بینگۆل و سیوه‌رک و مه‌لایه و ئادیامان و چهند جیگه‌ی دیکه‌ قسه‌ی پێ ده‌کری و زمانی کرمانجی به‌ دوو شاخه‌ی باشوور و باکوور دابه‌ش بووه‌ شاخه‌ی باشووری به‌ نیوی سۆرانی که زۆربه‌ی کوردی ئێران و عێراق به‌ و زمانه‌ قسه‌ ده‌کن و شاخه‌ی باکووری زمانی بادینانییه‌ که باکوور عێراق و ئێران و زۆربه‌ی کوردی تورکیه به‌م زمانه‌ گفت‌وگو ده‌که‌ن گومان وایه‌ ۲/۴ خه‌لکی کورد به‌و زمانه‌ قسه‌ ده‌کن و ته‌وانه‌ی که به‌ زمانی کرمانجی په‌هله‌وانی له‌ گه‌ل ته‌وان قسه‌ ده‌که‌ن لێک حالی ده‌بن.

چک و او،	داواده کهم	هیت،	ته وجوره
فریو،	دوست بو	فریائی،	دوستی
دئی دیت،	ره وای ده زانی	آخسو،	فیرکه
ونگ و نوش،	چاک	آشا،	له گهل پاکی
ئیش تیم،	شادی	مننگ هو	بیرکردنه وه

وه رگیر دراو: ته وهی ده زانم که هم ناکام تهی مه زدا ده ستهی شوین که واتوانم که من و ته وه که هم کهم مرو داوای دادگه ری ده کهم به تۆ له ته مه ته ماشاکه تهی ئاهورا شادی داواده کهم ته وجوره دوست بو دوستی ره وای ده زانی فیرکه شادی له گهل پاکی چاک بیرکردنه وه.

*** ته م که تیه (نوسراوهی سه ره برد) به خهت و زمانی په هله وی ملک الشعراء بهار له بهرگی هه وه لی سه بک شناسی نویسیوه له کوردستانه و پروفیسور هرتسفلد خویندویه ته وه و کتیپکی بایه خدار و گه وهی له باره یدا نویسیوه ته مه به شیکی که مه له که تیه ی پابکولی «هیچ ویسپهران و هر کوپز و ژرکان و آزانان، فرستکی او اماخ مت کوشهان شه بز کر پکیهی هچ ارمن ی، اورونی (ظ: سعادت) او ایران شتری ایو و هیچت و خوره و شتری و خویش گاس، و پاته شری زی نیدا کان هچ یزدان پتگرت...»

وه رگیر دراو: پیاوه گه وه ره کان و پاله وانان و مفرنه کان و مروف سه ره سته و ئازاده کان بو لای ئیمه هانن که پادشایانی پادشا به موبارکی و باشی له ئهرمه نستان ئیره (بسعادت) به ئیران شه هری ئیراده و ئاره زوی ده کا و گه وه ری و شکۆ و ولات بو ته ختی خووی و پادشایی ئیرسی له بایران له خودای قه بول ده کات.

کوئترین نمونه ی شیعی کوردی هیند و ئوروپایی له نوسراوهی په هله وی ده وهی ساسانی:

(چی؟) وِس - رفت هم آندر اوام وِس - آم و چیت کُستک کستک

وِس - آم چست هچ دین ات مانسر وِس - آم هچ نیپک ات نامک

کرت هم دستوور و چار تار کرت هم همپر سکیه ستایینک

مانا: چونکه زۆر له سالی ژیانم چوومه ته پیشه وه زۆر ولایتم دیوه له زۆر دینه کانم کوئیوه ته وه، زۆر نوسراوه و کتیپ (فیربوم) رابه ری ره وان بیژم هه لباژاردوه و باسی دینم بوه.

کوئترین شیعی کوردی سه دهی هوهل

گوشت جه واتهی پیر شالیار بو	هوشهت جه کیا ستهی زانای سیمیار بو
داران گیان دارهن، جهرگ و دل بهرگن	گای بی بهرگن، گای بی بهرگن
کهره گ جه هیلین، هیل بی جه کهرگن	زواس جه زواس وُرگن جه وُرگن
وهوری وه وارو وه وه ریسه	وریسه بریو چوار سه ریسه
کهرگی سیاوه هیلش چه رمینه	گوشلی مه، مه ریو دوی ده ریسه ^۱

مانای شیعه کان

- ۱- گوئی بده وتاری پیر شالیار و هوش و بیرت بده قسهی زانای سیمیار (زه دهشت).
- ۲- دار روحی ههیه و جهرگ و دلیان بریه تین له گه لا کان جاری وایه گه لایان زوره و جاری وایش ههیه بی گه لان.
- ۳- بالنده له هیلکه به و هیلکه ش له بالنده و ریوی له ریویه و گورگیش له گورگه.
- ۴- به فریک ده بارئ که به فرخوره به ته ناف که لهت بوو چوار سر پهیدا ده کا.
- ۵- مریشکی مالی رهش هیلکهی سپی ده کا مه نجه لی چکۆ له که کوون بو دوو درگا پهیدا ده کا.^۲

۱- ئەم شیعرانه هونراوهی پیری شالیاری ئەورامانی ههوه له کورێ جاماسب یه کێک له موغانی دینی زه دهشت بوه له میژوودا وه ده ره کهوی که له دوا ییکانی سه دهی ههوه دا ژیاوه و تا تاخرین کاتی ته مەنی له سه ره وه دینه بوه و چونکه شیعه کانی باسی مه جوسیه ته و باسی ئیسلامی تێدا نیه و له لاییکی دیکه وه دینی ئیسلام له سه دهی سێ و چوار و پینج له هه ورامان ره و اجی پهیدا کردوه پیری شالیاری دوهم نیوی سه یید مصطفی بوه و مرید شیخ عبدالقادر گیلانی بوه (۴۷۱-۵۶۱) شیعه کانی مافه تو پیر شالیاری ههوه لی دهس تیه و رداهه وه شیعرانهی باسی دینی زه دهشت بوه گوریویه و مه بهستی ئیسلامی له جینی نهوان داناوه.

۲- مه شاهیر کرد جلد اول صفحه ۳.

به‌سامی کورد^۱ (سه‌ده‌ی سیه‌م)

به‌سام بوو له‌کوردان دوه‌هم شاعیری
 به‌فارسی بوو شی‌یری ته‌مانه‌ن بری
 «هر که نبود اوی به‌دل متهم
 بر اثر دعوت تو کرد نغم
 غم ز غمار بدان شد بری
 گواوی خلاف آورد تالاجرم
 دید بلا بر تن و بر جان خویش
 گشت به‌عالم تن او در الم
 مکه حرم کرد عرب را خدای
 عهد ترا کرد حرم در عجم
 هر که در آمد همه باقی شدند باز فنا شد که ندید این حرم»

۱ - به‌سام هه‌وه‌لین شاعیری کورده که به‌فارسی شی‌یری کوتوه و له‌روژگاری فه‌رمان ره‌وایی (یعقوب لیث صفاری) دا‌بوه که له (سالی ۲۶۵ ه.ق.) مردوه و «ملک الشعراء بهار» له‌کشتی سه‌بک‌شناسی به‌رگی هه‌وه‌ل دا‌نوسیویه: «قه‌دیمی‌ترین شی‌یری فارسی که له‌خوراسان و سیستان له‌لایان حنظله‌ی بادغیسی و محمّد کوری و صیف سکزی و به‌سامی کورد و... هتد کوتراوه به‌زمانی ره‌وانی ده‌ری بوه» جا‌بویه روون ده‌بته‌وه که به‌سام هه‌وه‌لین کوردیکه که به‌فارسی شی‌یری کوتوه و دوه‌مین یا سیه‌مین که‌سیکه که له‌ئیران دا‌شی‌یری فارسی کوتوه.

ابوالحسن علی لوکری (سه‌ده‌ی چواره‌م)

له‌قه‌رنی چواره‌م له‌کوردی ولات
 شه‌دیب لوکهری بوو وه‌کو روژه‌لات
 له‌لوکهر له‌دی‌هاتی شه‌فغانه‌وه
 ده‌چوو بو بخارا له‌وئ مانه‌وه
 له‌وئ زور به‌ریز بوو له‌کن شا و وه‌زیر
 له‌لای پیاوی زانا به‌هوش و به‌بیر
 شه‌هم شیعره‌یانه‌ی ده‌نارد بو وه‌زیر
 وه‌زیر نه‌ترس و گه‌لی رون و زیر
 «عبداللّه بن احمد وزیر شاه سامانی
 همی تابد شعاع داد ازان پر نور پیشانی
 به‌صورت آدمی آمد به‌معنی نور سبحانی
 خدایا چشم بد خواهم، کزان صورت بگردانی
 بخارا خوشتر از لوکر خداوندا همیدانی
 و لیکسن کسرد نشکبید از دوغ بیابانی»

ته‌م چه‌ند شیعره‌یشی له‌تاریفی شای سامانی ته‌میر
 ره‌زی نوحی بن مه‌نسور بن نوح که له‌۳۶۵ تا ۳۸۷
 پادشایی کرد وه‌نوسیویه:

نگار من آن کرد گوهر پسر
 که زین ست و حسن از قدم تا به‌سر
 ز عنبر زره دارد او بر سمن
 ز سنبیل گره دارد او بر قمر
 چو برداشت جوزا کمر گه‌نگر
 بجست و ببست از فلاخن کمر
 برون برد از چشم سودای خواب
 در آورد در دل هوای سفر

بره کرد عزم آن بست خوشخرام
 گره کرد بند سر آن خوش پسر
 شتابان بیامد سوی کوهسار
 به آهستگی کرد هر سو نظر
 بتایید سخت و بپچید سست
 بگرد کمرگاه دستار سر
 بر آورد ازان و هم پیکر میان
 یکی زرد گویای ناجا نور
 به بلبل ز بلبل بدستان فزون
 نه طوطی ز طوطی سخنگوی تر
 چو دوشیزگان زیر پرده نهان
 چو دوشیزه سفته همه روی و بر
 بریده سر و پای او بی گنه
 ز مالیده نش شادمانه پسر
 ز سر بستند به زرینه نی دردمید
 به ارسال نی داد دم را گذر
 برخ بر زد آن [زلف] عنبر فروش
 بنی بر زد انگشت وقت سحر
 همو گفت در نی که ای لوکری
 غم خدمت شاه خوردی مخور

ابوالحسن علی لوکری شاعیری خوشه و بستی ابوالحسن عبيدالله کورپی احمد
 وه زیری سامانیان و له لوکروه که یه کییک له دیهاتی ته فغانستانه چوه بو بوخارا
 پته ختی سامانیان و هاوشینی وه زیر بوو و له دواي به یینیک ماندوو ده بی
 ثاره زوی ولاتی خوئی لوکهر ده کا، و بو بیانوو و عوزر هیئانه وه قه سیده یینیک
 ده نوسی که تهو شیعرانه بریکن له و؛ و ده یینیری بو وه زیر. لوکری دواي به سام
 قه دیم ترین شاعیر کورده که به فارسی شیعی کتوته. له زه مانی سامانیاندا له
 ته فغانستان و سیستان و خوراسان کورد زور بوه.

چوار خشته کی بابا تاهیری عوریان (ئاخری سهدهی چوارهم)

«حهمدولای موستهوفی» نویویه: بابا تاهیر شیعره کانی خوئی به په هلهوی ناو دهبا وه ک له پیش دا کو ترا:

اگر روزی دوسی بارهت بوینم

به جان موشتاق بار دیگر ستم

زبانى په هلهوی اوستادم

کتاب عاشقی را مستطر ستم

لوغه تنامه ی دیه خودا نویویه: چوار خشته کیه کانی بابا تاهیر له کتیبه کو نه کاندابه «فهلویات» نیو براون و شیعره کانی به حرى هه زه جی موسه ده سی قرتاوه.

۱- کاتیک سولتان توغرل به گک به له شکر و شکوینکی زوره وه چوه هه مه دان و بابا تاهیری بی حال و مالی چاو پی که وت. بابا به پادشای کوت: ئەى تورک له گهل خه لک دا ده ته وهی چۆن ره فتار که ی شاله ولأما کوتی: هه ر چۆن تۆ بلیی بابا تاهیر کوتی: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ» شاگریا و کوتی واره فتار ده که م و بابا تاهیر سه ری لوله ی ئەفتاوه شکاوه که ی له قامیکدا بوو ده ری هینا و له قامکی شای کرد و پی کوت: ئەوا مه مله که تی دنیا م ئاوا خسته ده ستی تۆ و عه داله ت بی.

له باره ی به دنیا هاتی بابا تاهیر «میرزا مه دیکانی که وکه ب» یه کیک له دوه بیه کانی ره مزى ئەوی به حسیی ئەبجهد حهل کردوه و تاریخی له دایک بوونی شاعیری روون کردوه ته وه:

مو آن بحر م که در ظرف آمد ستم

مو آن نقطه که در حرف آمد ستم

به هر الفی الف قدی بر آید

الف قدم که در الف آمد ستم

«الف قد» و «تاهیر» و «دهریا» به حسابی ئەبجهد هه ر یه ک ۲۱۵ یه و لیره دا «الف قد» که ۲۱۵ یه له گهل «الف» که ۱۱۱ یه کو ی که بیه ده بیته ۳۲۶ که دروست له گهل کو کراوه که ی و ته کانی وشه ی «هه زار» یه ک ده گر یته وه ئەگه ر هه زار به م جو ره بنوسری «ها - زا - الف - را» مه عنای دو شیعره که ئاوا ی لئ دئ له دوا ی هه ر هه زار سال پیاویکی گه و ره سه ر هه لدینی و من ئەو «الف قد» م یانی «طاهر» که له ئەلف دا هاتومه دنیا، یانی سالی «ئەلف قد» - ئەلف» که سالی ۳۲۶.

«دهخدا» له «ره شید یاسمی» نه قل ده کا که: سه فەری توغرل بو هه مه دان نیزیکی سالی ۴۵۰ هق. بوه و بابا تاهیر په نجا سالیکی عومر بوه که وابوو له دایک بوونی له ئاخری سه ده ی چواره م بوه و له نیو زور میلله تانی دنیا وه کوو زه رده شتی و مه سیحی باوره یان وابوه که هه ر له هه زار سال دا پیاویکی گه و ره سه ر هه لدینی و خاقانی شیروانی ده لی:

آید بوجود اهل وفایی محرم

گویند که بر هزار سال از عالم

بابا تاهیرش ده لی: «الف قدم که در الف آمد ستم» ئاشکرایه تاریخ هق. مه به ست نه بوه به لکو تاریخی

مه سیحی له بهر چاو گرتوه که له ۳۹۱ هق. له دایک بوونی ده بیته ۱۰۰۰ میلادی.

حکومهت له ئیران:

- ۱- هه وهلین دهوله تیک که له ره گزه ی ئاریایی له ئیران پیک هات حکومهت ی ماد بوو که تاریخی هرودوت چواریان نیو ده بات. هه وهلین پادشایان دیوکس (۷۰۸ تا ۶۳۳ پ.ز) دوهمه میان فره وه رتیش (۶۵۵ - ۶۳۳ پ.ز). سیهه میان هوه وخستر (۶۳۳ - ۵۸۵ پ.ز). چواره میان ئازی ده هاگ (۵۸۵ - ۵۵۰ پ.ز). و له دوا ی له به ی چوونی دهوله تی ماد به دهستی کووره شی که بیر حکومه تی هه خامه نشی هاته سه رکار و ئاخیرین پادشای ئه وهز و بنه ماله داریوشی سیهه م بوو (۳۳۶ - ۳۲۰ پ.ز). به هیرشی ئه سکه نده ری مه قدوونی پادشایان دوا یی هات و له (۳۲۳ پ.ز). ئه سکه ندریش به یه ک جاره کی سه ری نابه وه. سلوکیان (جینشینانی ئه سکه نده ر) حکومه تیان تا سالی (۲۵۰ پ.ز). که وته ده ست.

ئه شک ی هه وهل (ئه شه ک)

له تیره ی پارتی بوو که له ده ستووری سلوکیان سه ری پچی کرد و خو ی نیونا شاو زنجیره ی پادشایانی ئه شکانی پیک هینا و بو شانازی و مانه وه ی نیوی ئه شک خو یان به ئه شکانی نیو برد و دپه خودا نووسیویه له نژادی که یقوبادن که «تاریخی ارومیه» به مادیان نیوده بات و فردوسی ده لی:

نخست اشک بود از نژاد قباد دگر گرد شاپور خسرو نژاد

دگر بود گودرز از اشکانیان چو بیژن که بود از نژاد کیان

۲۸ مروف له وهزه نزیک ۵۰۰ سال حکومه تیان کردوه تاله سالی (۲۲۰ پ.ز). دوا یی هات و زنجیره پادشایانی ساسانی پیک هات و تا سالی ۶۵۲ یزدگرد ئاخیرین پادشایان له شه ریک داله مه رو کوژرا و ساسانیان فره مان ره واییان چو راوی هات که ۴۰۰ سال حکومه تیان کرد که له ناوه رو کی پشه کی داروون ده بیته وه.

۲- به شیکی زۆر کهم باسی هه وهل حهلقه له زنجیره ی نه ته وه و ره گهزی کۆنی کورد پادشایانی پیش دادی کیانی و ماد و تهشکانی و ساسانی و شه دادی و چهند بنه ماله ی دیکه ی کورد کرا. لیره به پئویتی ده زانم دیسان زۆر به کورتی له سه ره تای ئیسلامه وه تا ئهم سه ده له باره ی کورد و مه لبه ندی به تایبه ت قاره مانانی بخرمه بهر چاو.

کورد له سه ره تای ئیسلامه وه تا ئهم سه ده

له سه ره تای ئیسلام دا زۆر کتیی تاریخ نویسیانه «سه عدی وه قاس» له ۱۶ مارس ۶۳۷ زایینی دا (۱۵ کۆچی) مه دائینی گرت و له سالی ۱۶ کۆچی کورد له گه ل لشکری ئیسلام روو به روو بوون به لام له پیش ته وه دا کورد به شانازییه وه بوونه ته هه والی خوشه ویستی پیغه مبه ر. که ته فسیری «روح المعانی» نیوی جابان (گابان) ی کوردی و مه یمونی کوری ده بات که زۆر له پیغه مبه ر نزیك بوون و فهرموده کانیا ن له بهر کردوه. وی ده چی له کتیی میژوو نیوی چهند ته سحابه ی دیکه کورد نوو سرائی.

الکامل ده لی کورد دوای سه رکه وتنی ئیسلام له سالی ۲۱ کۆچی دا خه لیفه ی دوهم هه زره تی عومه ر به سه رکر دایه تی عتبه ی کوری فرقد له شکری نارده شه زور و دوای شه ریکی قورس ئیسلام سه رکه وتوو بوو.

له سالی ۲۵ کۆچی دا له به سه ره له زه مانی حکومه تی ته بو موسای ته شه ری کورده کان له ته هواز و فارس شۆرشیا ن کرد و له زه مانی خه لافه تی «عبدالملک» له سالی ۸۲ له ناوچه ی فارس هه جاجی کۆری یوسفی سه قفه ییا ن شکاند و ته و ناوچه ییا ن له زولم و زۆری هه جاج نه جات دا.

ته بو موسلمی خوراسانی حکومه تی به نی ئومه یه ی له نزیك سالی ۱۳۲ (ک.م) تیک دا، و خه لیفه مه هدی کۆری خۆی هارونه ره شیدی کرده فرمان ره وای کوردستان و له زه مانی خه لیفه المقتدر ده سیمی کۆری ئیبراهیم له سالی ۳۱۴ (ک.م) له ئازهر بایجان پایه ی حکومه تی دامه زراند.

شۆرش له زه‌مانی خه‌لیفه‌ی دوهم‌دا

له دوا‌ی شکانی (یزدگرد سوم) و هه‌لانتی بۆ کوردستان ناوچه‌ی چه‌لوان له سالی ۱۸ به ئیزنی چه‌زهرتی عومهر و فه‌رمانی سه‌عدی وه‌قاص عه‌یازی کوری غه‌نهم هه‌لمه‌تی هینا بۆ کوردستان و جزیره و ره‌ها و ماردین و دیاربهره‌ کری خسته‌ ژێر ده‌سه‌لانی خو‌ی و خه‌لیفه‌ی دوهم قه‌یس کوری «سلمه‌ الاشجعی» نارد بۆ شه‌ری لۆرستان زۆر له کورد و عه‌ره‌ب له وێ کوژران به‌لام کورده‌کان ده‌ستیان له شۆرش هه‌لنه‌گرت و ۲۵ کوچی هۆزی کورد و فارسی خوزستان کوتیان ته‌گه‌ر عه‌ره‌ب هه‌ر پێشان داگرت و به‌ له‌شکروه‌ هاتن ئیمه‌ هه‌تا ده‌سمان چه‌ک بگه‌ڕێ هه‌تاره‌گی ته‌رمان له به‌ده‌ندا مابێ پێشيان پێ ده‌گرین و به‌گه‌ریان دا ده‌چین.

کورد و یه‌عقوبی له یس سه‌فقاری

یه‌عقوبی له یسی سه‌فقاری به‌گوێره‌ی فه‌ره‌ه‌نگی دێهخودا تاریخی سیستان نوسیویه‌ که له تیره‌ی ساسانیان و که‌یومه‌رسن و بۆ سه‌ره‌خو‌یی ئێران له به‌رامبه‌ری به‌غدا دا شۆرشی کرد و سپا له‌شکری کورد زۆریان یارمه‌تی پێ کرد هه‌ر بۆیه‌ محمد کوری عبدا‌له‌ که یه‌کیک له سه‌ره‌به‌لانی کورد بوو کردیه‌ حاکی ته‌ه‌واز.

شۆرش له موسڵ

شۆرش له موسڵ له سالی ۲۸۱ هه‌مدانی کوری هه‌مدون رابه‌ری و بۆ دروس کردنی پادشایی هه‌مدانی تێکۆشا و پیاویکی لێزان و به‌ مشور بوو که‌س نه‌یده‌توانی سه‌ره‌بزبۆی بکا شۆرشیکێ دیکه‌ له سالی ۲۹۳ له لایان کوردانی هه‌ڵپانه‌وه له موسڵ به‌ فه‌رمان ره‌وایی محمد کوری بلال پێک هات و ناوچه‌ی نه‌ینه‌وا تووشی تالان و کوشتار هات و ته‌به‌اله‌یجا حاکی موسڵ هات شالاوێ برده‌ سه‌ر کوردان به‌لام شه‌یره‌ پێشمه‌رگه‌ی کورد جه‌وه‌ه‌ری خو‌یان نیشان دا و له (معه‌طوبه‌) شکستیان پێ دا و به‌سه‌ر شۆری گه‌راوه‌ موسڵ و کوردان له‌و شۆرشانه‌ که به‌ دژی خه‌لیفه‌ی به‌غدا ده‌یان کرد له زۆر جێگه‌دا حکومه‌تیان پێک دێنا و نیزیک به‌ سالی ۳۴۰ (ک.م) چه‌ند ئازاوه‌ له لایان نه‌ته‌وه‌ی ماد دژی به‌غدا پێک هات یه‌کیک له‌وانه‌ زنجیره‌ پادشایانی شه‌ددادی بو له‌ هۆزیک که له ته‌رده‌بیل و گه‌نجه‌دا نیشته جێ بوون.

کوردی به رزیکانی

کوردی به رزیکانی له سالی ۳۴۸ (ک.م.) دا حسنویه کورپی حوسین له دینه وهر و نه هاوهند و همه دان به مبهستی نازادی هۆزه کهی راپه ری و له سرماج نیزیکی بیستون حکومتی سازکرد و ثالی بویه به تایبته (رکن الدوله) یارمه تیکی زۆری دا. (تاریخ گُرد، رشید یاسمی).

ده یله میان

«سه ده فی» له «تاریخ الدول» (لاپه ری ۷۵) ده لئی حکومتی سالاری یا مسافری ده یله میان پئی ده لئین و دایرة المعارف اسلامی تهو زنجیره پادشایانه بیگومان و به دلنایی به کورد ده زانی و تاریخی «عالم آرای عه بیاسی» نوسیویه که: «ئیرانیانی قه دیم و کۆن به کوردی ته به رستان یان کوتوه ده یله م» و هۆزی «آل جستان» له تیره و ره گه زی کۆنی کوردی ده یله م ناسراون و ناوهندی حکومتی ته مان روباری منجیل و ئاواپی ده یله میان ته مرؤ بوه و له ئاخری سه دهی دوهم تا هه وه لئی سه دهی چواره م یانی زیاتر له سه د سال حکومتیان بوه.

الکامل نوسیویه له سالی ۳۷۳ له هۆزی کوردی حمیدیه «باز» ناویک که به روالهت و سام وه ک روسته می زال بوو چوه لای «عبداللوه دیلمی» به لام شا که چاوی پییکهوت ترس و له رز کهوته دلی ویستی بیگری تهویش پئی زانی و هه ستا رۆپی خۆی ده ر باز کرد و چوه موسل و له ناوچهی میافارقین و دیار به کر له شکر تیکی کو کرده وه و دوا ی مردنی «عبداللوه» دو جار «صمصام الدوله» سوپا و قۆشه تیکی به گهف ساندان و ته یار به کلاو خود و زری و تیر و کهوان و قه لغان شالووی برده سهر «باز» به لام ههر دو که رهت تیشکان و موسل کهوته دهس «باز» و دوا ی به پییک کوزانی حمدان وه ک به به بر و پلینگی شاخان هه لمه تیان برده موسل و گرتیان و باز دوباره له شکر دیار به کری هینا که زۆر تر یان له کوردانی بشنۆ بون و له سالی ۳۷۹ هیرشی

۱ - ناوچهی ده یله م به شیک له گیلان بوه که له باشوره وه تا ولاتی قه زوینی گرتوه و له رۆژه لاتوه سنووری چالوس ناسراوه و له کاتی ده سه لات داری ده یاله م به ینی تهواوی گیلان و زه مانئ هه مو ناوچهی ده ریایی خه زهر به شیک له ولاتی ده یاله م و زه مانئ هه مو ناوچهی ته مرؤ که پئی ده لئین ده یله میان یا ده یله مستان یانی جیی هۆزی ده یلمی. گیلان به مانای جیی قومی گیل. سه رچاوه: کرد نوسراوهی رشید یاسمی - مشاهیر کرد بابا مردوخ

برده سهر موسل به لام له مهیدانی شهردا له کاتی گۆرینه وهی ته سب و سوار بون کهوت و پشتی شکاو لاشه یان برده موسل و به مردوویی ههلیانواسی و خه لک زانیان و چونکه خوشیان دهویست و شورشیان کرد. باز که کوژرا علی کورپی مهروانی خوشکهزای له کوردی مهروانیان دوو جار چوه مهیدانی شهرپی حه مدانیان و به خسیری زۆری لیگرتن له دواي به ینیک له گوناهیان خوش بوو پایهی حکومه تی خوی له دیار به کر پته و و قایم کرد. «رشیدی یاسمی» نویویه: کوردی مهروانیان له سالی ۳۸۰ تا ۴۸۹ له دیار به کر، ئه رزان، میافارقین، حبسن کیف، خه لات، ملازگرد، ئه رجیش و ده و روبه ری باکوری رۆژه لاتی زیریچه ی وان حکومه ت و فه رمان ره وایان بوو و ته بو عه لی حه سه ن له سالی ۳۸۱ چوه شام و ته و ولاته ی له ژیر ده ست قه یسه ری رۆم (بازیل) هیناده ری و خوی به باشی پیی چاری.

له سالی ۳۷۰ (ک.م) ته بوو شو جاع له عه شیرهی حه میدیه حکومه تیکی له کوردستانی مه رکه زی دیار به کر - ئه رجیس - میافارقین ساز کرد کتییی «تجارب الامم» لاپه ره ی ۱۴۷ دا نویویه: یه کیک له سه رۆک عه شیره کانی کورد به نبوی ته حمه دی کورپی زوحاک له تاریخی ۳۸۱ به ۵۰۰ سواره وه هه لمه تی برده سهر له شکری رۆم و شکاندی و فه رمانده که شی کوشت له مابه یی سالی ۳۶۶ تا ۳۸۸ (ک.م) له دژی و نا کوکی ئالی بویه و ئالی زیاد له سهر ناوچه ی گورگان عه شایری کورد یارمه تی ئالی بویه یان دا و نه یانه یشت تیک بشکی و ههر له و کاته دا هۆزی به نوعیل هه لمه تیان برده سهر موسل و کوردان پیشیان پی گرتن نه یانه یشت شار تووشی تالان و برۆ بی. (الکامل جلد ۹).

فهرمانه وایانی ورمی

«بلازه ری» نویسیویه: له زه ماننی خه لافه تی مه نسووری عه بیاسی (۱۳۶ تا ۱۸۵ ک.م.) سه ده قه ی کوری عه لی به زووری شه پ و شمشیر ورمی خسته ژێرده سته لانی خوئی و خوئی و براکه ی بو ئاوه دانی ته و شاره زووریان زه حمه ت کیشا و زوور خانوو و عیماره تیان له وی ساز کرد.

ئه میر سه ده قه ی دوه م

ئه میر سه ده قه به نیوی باپیری نیوی نرا و به سه ر ناوچه ی موسل و ئازهره بایجان دا ده سه لانی بووه و له سالی ۲۰۹ ک.م. له لایان مامون عه بیاسی بووه حاکی ئازهره بایجان و ئهرمه نستان و شه پ کردن له گه ل بابه کی خویره می خرا ته ستوی تهو.

ره وادیانی (شدادیان)

ره وادیانی هذبانی (شدادیان) هۆزیکه گه وره بوون له ئهرمه نستان نیزیک به شاری «دوین» لای رۆژه لانی ئارارات و باشوری ئیره وان. «الکامل» ده لی: ره وادی چاکترین هۆزی کوردن که تیره ی صلاح الدین ایوبی له وانن.

شه ددادیانی ره وادی

«ابن اثیر» ده لی تهو تایفه ی هۆزی کوردانن له ۳۴۰ تا ۵۷۰ (ک.م.) حکومه تیان کردوه و شاری گه نجه پی ته ختیان بووه.

ئه تابه ک عه لانه ددینی کۆرپه ئهرسه لان ره وادی حاکم و فهرمان ره وای مه راغه بوو و هه تا خودا هه ز ده کا دل ئاوا و مه رد و رهند و سه ر بلیند و بالا ده ست بووه و له سالی ۵۷۴ (ک.م.) چه ته لای «توغرلی سیهم» ئاخیرین پادشای سه لجوقی و ته ویش زووری ریزلی گرتوه و کوری منالکاری خوئی (بی کیارق) ی به و سپارد، بو باش باره ییان و ده رس دان و مه شق دان. (راوندی) له کتیی «راحه الصدور» به پادشای دادگه ر و داد پهروه ری نیوده با و «حکیم نظامی

گنجوی» بهرام نامه، که یه کیچک له پینج گه نجه یه به نیوی «اتابک علاءالدین» کور په ی ته رسه لانی کردوه ته وهش چهند شیعر له وانه:

چون اشارت رسید پنهانی
 از سر پراندرده سلیمانی
 پر گرفتم چو مرغ بال گشای
 که کنم بر در سلیمان جای
 در اشارت چنان نمود برید
 که هلالی برآور از شب عید
 آن چنان کز حجاب تاریکی
 کس نبیند در او ز تاریکی
 چون برید از من از این غرض درخواست
 شادمانی نشست و غم برخاست
 جستم از نامهای نغز نورد
 آنچه دل را گشاده داند کرد
 هرچه تاریخ شهریاران بود
 در یکی از نسخه اختیار آن بود
 مانده زان لعلی ریزه لختی کرد
 هر یکی زان قراضه چیزی کرد
 من از آن خورده چون گهر سنجی
 بر تراشیدم این چنین گنجی
 آنچه زو نیم گفته بُد، گفتم
 گهر نیم شفته را، سُفتم
 و آنچه دیدم که راست بود و درست
 ماندش هم بر آن قرار نخست
 باز جستم ز نامهای نهان
 کو پراکنده بود گرد جهان
 زان سُخنها که تازی است و دری
 در سواد بُخاری و طبری

آن ورق کـــو فتاده در دستم
 همه را در خـریطه‌ای بستم
 آنچه مقصود شد در این پرگار
 چار فصل است به ز فصل بهار
 اولین فصل آفرین خدای
 کافرینش به فضل او است به جای
 وان دگر فصل خطبه نبوی
 کین گهن سکه زو گرفت نوی...
 ...نظم اولاد او به سعد نجوم
 در به درباد تا ابد منظوم
 نقشبند طراز افسر و جاه
 نصرة‌الدین ملک محمد شاه
 در دو قسمت که ملکشان به هم است
 احمدی و محمدی رقم است
 نصرت این را به تربیت کاری
 فلک آن را به تقویت داری
 این ز نصرت زده سه پایه بخت
 فلک آن را به چارپایه تخت
 چشم شه زیر چرخ مینایی
 باد روشن بدین دو بینایی
 نام این خضر، جاودانی باد
 حکم آن آب ز نسدگانی باد
 سایه شه که هست چشمه نور
 زان گل و گلستان مبادا دور

کورد و سه‌لجوقیان

هۆزی ئاغوزه که پیش قهره‌ولئی سه‌لجوقیان بوون له سالی ۲۴۹ روو به مه‌راغه هاتن تالان و وێرانیان کرد و به هۆی ئه‌وه که کورد یارمه‌تی فه‌رمان‌ره‌وای ئازهر بایجانیان داو پیشیان به (ئاغوزه) کان گرت تیکیان شکاندن و کۆلیان پێدان. هۆزێکی دیکه‌یان رۆییبوون بۆ ئه‌رمه‌نستان دواى گوشت و گوشتاریکی زۆر روویان کرده ورمی و هێرشیان برده سه‌ر ابوالهه‌یجای هازینی کورد که ئه‌و ناوچه‌یه‌ی له ده‌سه‌دا بوو به‌لام ئاغوزیه کان زۆر شیرزه و بلاو بوون.

له سالی ۴۲۰ (کۆچی) حکومه‌تی کوردی ره‌وادى له ته‌وریز دوباره پێک هات و سازبوونی پایه‌ی به ده‌ستی وه‌هسوودانی کۆری مه‌ملان بوو و تا ۴۲۶ (کۆچی) ده‌وامی کرد.

له سالی ۴۲۱ (کۆچی) حکومه‌تی شوانکاره له فارس داوو دامه‌زراو بوو و تا سالی ۷۵۶ ده‌وامی هینا.

سه‌ر له‌شکه‌ر: مظفر زنگنه

له سالی ۴۳۲ وه‌هسوودانی کۆری مه‌ملان فه‌رمان‌ره‌وای کوردی نه‌به‌ز سه‌رۆکانی غه‌زی بۆ شاری ته‌وریز بانگێشتن کرد و سی مروّفی به‌جه‌رگی له‌وان له‌کاتی نان خواردن داگوشت له‌وره‌وه غز شکان له ورمی‌وه‌چوونه‌حه‌کاری و موسل و ده‌ستیان کرد به تالان و گوشتاری عه‌شایری کورد که له‌کتابی تاریخی قاره‌مانی کورد نوسراوه.

به‌رگی سیه‌ه‌می مشاهیر کرد مردوخ روحانی

سه لجو قیان

سه لجو قیان سیلاویکی به سام و به ترس بوو له لای خوراسانه وه هات زۆردار و بی زۆر له کورد و له تورک له ئهرمه نی و له رومی و فارس و عهرهب و چهند تیره ی تر له نیو خو ی دا پیچایه وه و شه ر و شوو و به ربهره کاننی به بنی عه شایری له به ی ن برد هه ر چهنده توغرل بیگ له روژ ئاوا زیاتر نیزیگ ده بوه وه قه وم و تیره ی غه ز توندتر و باش تر ولاتیان چو ل و تالان ده کرد هه لده هاتن. کوردی بشنوی خه لکی فینیگ هه رچهند هه لیان ده برین و مۆله تیان نه ده دان هیشتا ته واوی ولاتی دیار به کر و موسل یان تالان کرد. له و زه مانه دا له کوردستانی روژ ئاوا عه شایری ته بو الشوالک کوره کوردی به گوری تینو و به خوینی داگیر که رانی غه ز کلی شه ریان لی گه رم کردن و زۆریان له به ی ن بردن. هۆزی ته بو الشوک له زه ماننی ده یله میان دا ته واوی ناوچه ی حه لوانیان له ده ستدا بوو و له ۳۴۰ دا معزالدوله ی ده یله می یارمه تی لی ده خپاستن شه م حکومه ته به ده س پسپۆری لیژان ته بو الفتح محمد بن عناز بناغه ی دا پ ژرا و له سالی ۳۸۰ تا ۴۰۱ ک.م. فه رمان ره وایی کرد وه و ته و هۆزه له شاره زوو و کرماشان و بیلوار و ده ورو به ریان میری و فه رمان ره وایی یان بو و ته بو شواک له سالی ۴۳۸ له ده ورو به ری سیروان وه فاتی کرد و له کاتی که دا ئولوب ئه رسه لان له ملازگرد له شکری قه یسه ری رومی تیگ شکاند دوای ته وه ته واوی کوردستان و ئهرمه نستان که و تنه ژیر ده سه لاتی سه لجو قیان و ته واوی ته و حکومه ته چکۆلانه ی کورد له به ی ن چوون مه گه ر حکومه تی کوردانی شوانکاره له ولاتی فارس نه بی و مه لکشاکه له گه ل قاوردی مامی له ده و و به ری هه مه دان هه لمه تیان برده سه ری هک و کوردانی بنو غیاز یارمه تی مه لکشایان دا و قاورد تیگ شکا له و رووه وه مه لکشا به شیک له ولاتی کرمانی پیشکه ش به سورخاب سه رکۆماری بنو غیاز کرد و له ئاخری روژگاری سه لجوقی دا کوردستان بو ه جیگه ی هیرش و تالان و شه ریکی زۆر خه ست و خویناوی. الکامل ده لی بریک له خه لیفه کاننی عه بیاسی خو یان له گه لی کورد نیزیگ ده کرد وه تا به یارمه تی ته وان خو یان له شه ر و به لای تورکان پیاریزن. له زه ماننی خه لافه تی ناصر (۵۸۱) له مابه بنی تورکان و تورکمان نیوان ناخۆشی زۆر پیک هات و پریشکی بلیسه ی ته و ئاواره شام و دیار به کر و جزیره و موسل و شاره زوو خلاط و ئازه ر بایجانی گره ته وه و دوای دوو سال پیک هاتن و ده ستیان دا ده س به ک چونه شه ری مه سیحی ئهرمه نستان و بین النهرین و شام و ئاسیای سه غیر.

مه‌غول

مه‌غول: دواى نيشته جى بوونى مه‌غول له ئيران قه‌ومى كورد په‌نايان بو كيو و شاخه‌كان برد چونكه به هوئى شه‌رى سه‌لبى كوردان له گه‌ل مه‌سيحى دوژمنايه تيان بوو مه‌غوليش له گه‌ل عيسه‌وى په‌يوه‌ندى دوستى يان بوو جا بوئه زور له خويان نه‌مين نه‌بوون و به هيواي ته‌وه بوون كه له ده‌لاقه ييكه‌وه تيشكى روژى خو شبه ختيان چاو پى كه‌وى هولاكو له كاتى هيرش بردن بو سهر به‌غدا له كرماشانه‌وه تپه‌رى ته‌و ديهاته‌ى له سهر رنى بوو به هيج جوړيك نه‌جائى نه‌ده‌بوو مال و دارايى هه‌مووى وه‌به‌ر تالان ده‌كه‌وت و دواى گرتنى به‌غدا كوردى شاره‌زور بريكيان كوچيان كرد و چوونه مصر و دو عه‌شيره‌ى لاوين و باين كه‌وتنه الجزيره باكوورى ته‌فريقا. گرتنى به‌غدا به‌ده‌س هولاكوو گه‌وره‌ترين به‌لا بوو بو كوردان چونكه ريگه‌ كراوه بو سپاى مه‌غول و له ئازره‌بايجانه‌وه هه‌ركاتى ده‌روين بو په‌غداو شام ته‌واوى خاك و ناوچه كورده وارى ده‌كه‌وته‌به‌ر شالوى كوشتار و تالان، له سالى ۶۵۷ هولاكو له ئازره‌بايجانه‌وه چوو بو ولاتى حه‌كارى و هه‌رچى كورد له سهر ريگه‌يان بوو به شمشير شه‌ق كران و جزيره و ديار به‌كرو ميفارقين و ماردين يان خسته ژير ده‌سه‌لاتى خويان و موسل ماوه ييك شه‌ره شمشيرى له گه‌ل كردن به‌لام له ئاخريدا به فيل شاريان گرت و به نيزه‌ى مه‌رگ مال و مولكيان به خه‌لك به‌جى هيشت.

له زه‌مانى الجايته له چه‌مچه‌مال و له داوينى كيوى بيستون شاريكيان به نيوى سولتان ئاباد ساز كرد و له جياتى شارى (به‌هاري) هه‌مه‌دان كردبانه پى ته‌ختى كوردستان و دواى له به‌ين چوونى ئيلخانى مه‌غول دو خانه‌دانى مه‌غول كه خزمى به ك بون به كييك له‌وان فه‌رمان ره‌واى هوژى سندوس بوو و ته‌وى ديكه سهر وكي عيلى جه‌لاير بوو ولاتى مه‌غوليان له به‌ينى خو ياندا به‌ش كرد له سالى (۷۳۸ ك.م). كوردستاني ئيران - خوزستان كه‌وته ژير ده‌سه‌لاتى خانه‌دانى سلدوز و ته‌وه‌ى ديكه كه‌وته ده‌ست تايفه‌ى جه‌لاير - سهرچاوه: كتيبي دودمان آريائي نوسراوه‌ى سهرله‌شكر مظفرى زنگه‌نه لاپه‌ره‌ى ۱۱۴ و كرد تاليفى رشيد ياسمى لاپه‌ره‌ى ۱۹۲ و انسكلوپداسلام مقاله‌ى كورد - الكامل.

کورد و مه غول

سه ره لشکر موزه فهری زهنگه نه له کتیی دودمان ئارییی دا نوسیوه: تایفه ئاغوزه که پیش قهره وهلی سه لجووقیان بوون له کاتیکی روو به روژئاوا هاتن (وتاش فهراش) به کییک له فرمان ره وایانی غزنه وی به سی هزار سواره وه که زوریان کورد بوون پیشیان پی گرتن به لام فرماندهی کوردان به خسیر کرا و کاغزیان پی نوسی بو کوردان که شه نه کهن و دهس له شه کیشانه وهی کوردان بو هوئی سه که وتنی ئاغوزه کان و له سالی ۲۴۹ روویان کرده مهراغه و ویران و تالانیان کرد له دواییدا روویان کرده هوئی هازینی و کوشتاری زور له هه دوولا کرا و چونکه عه شایری کورد له گه له فرمان ره وای ئازره بایجان به کیان گرت له وروه وه شکستیکی گه و ره یان به ئاغوزه کان هینا

له سالی ۴۲۰ حکومه تی کوردی ره وادی له تهو ریز دوباره به دهستی وه هسودان کوری مه ملان پییک هات و تا سالی ۴۲۶ درێزه ی بوو و الکامل ج ۹ لاپه ره ی ۱۶۵ دا نوسیوه: ته بوله یجا «ریب الدوله» خوشکه زای وه هسودانی ره وادی سه روک عه شیرهی هه زبانی که ورمی و تهو ناوچه به ی له دهس دابوو له سالی ۴۳۰ دا له گه له خالی چوونه مهیدانی غه ز پیشیان پی گرتن و میشکیان به زه ویدا پرژاندن و زیانی زوریان پی گه یاندن و ئوردوو و پیکی دیکه ی غه ز له ورمیوه چوون بو تالانی ناوچه ی حه کاری و دهو و بهری موسل و کورده کانی تهو و لاتنه به کیان گرت و له ئابلوقه یان نان ۱۵۰۰ نه فهریان لی کوشتن که حه وتیان سه ره پهل غه ز بوون و زوریشیان لی به خسیر کرا.

«مه سعودی» نوسیوه: مه لکشای سه لجووقی، بو له به ین بردنی حاکمی کرمان که شو رشی ساز کرد بوو بیی به شا، له له شکری کوردان یارمه تی ویست و دوژمنیان راونا و سه رکوتیان کردن حکومه تی فه زله وهی لو رستان له نیوه ی سه ده ی پینجه م دا (کوچی) بناغه ی دارژرا و تاکوو نیوه ی سه ده ی نوهم ئازادی و سه ره خوئی خوئی راگرت. (سه رچاوه له مه سعودی ابن خلکان)

کورد و ته یموری گورگان

کوردستان وه ک زۆر له ناوچه کانی دیکه ی ئیران که وته بهر هه لمه تی له شکری خوین خوری ته یمور له موزه فه نامه ی شرف الدین دوزمنایه تی و بهر بهر کانی کوردان له گه ل ته یمور نووسراوه به کێک له وان بهر بهر کانی عزیز الدین شیر حاکمی حه کاری بوو له قه لای وان که قه لاکه ی زۆر سهخت و ره وه زیککی حه ستم بوو ده وه ی لی درا و گبچه لی تی هالاندرا و ته یمور فه مانانی دا له هه موو لاییکه وه دهس به کارین و پشوو نه دن و هیرش بهر نه سه ر قه لای وان جا وه ک میرو له تیی هالان وه ک لیزمه باران قولینگیان لی دان به ردی بناغه یان ده ره یێنان که شاعیر له باره ی قه لاکه وه ده لی:

شاهی که به تیغ ملک ایران بگرفت	ماه علمش سرلوحه کیوان بگرفت
تاریخ گرفت حصار وان را	گر پرستندت بگو که کی وان بگرفت

شاعیر یکی دیکه ده لی:

ز بس کشته کافکند بر بَر و دشت جهان گفت بس کن که از حد گذشت

کوردی ره وادیان

ره وادیان: له سه ده ی چوار و پینج دا له ئازهر بایجان دوو هۆزی گه و ره به نیو ره وادی (به سه ده ده ی واو) و ره وادی (بی سه ده ده ی واو) له سه ده ده ی هه وه لی ئیسلامدا له ئه ره مه نستان نیزیکی دوین نیشته جی بوون که ابن ته سیر ده لی به ریزترین هۆزی کوردن که باو و باپیری صلاح الدین له وان بووه به لام ره وداوی به شه ده ی واو له قه ومی ازد له یه مه نه وه کۆچیان کردوه هاتونه ته ئازهر بایجان ناوچه ی کوردنشین له و ره وه ئزادی خۆیان له دهس داوه بوونه کورد.

ابومه نسور وه هسودان کوری مه ملان به پادشایی گه یی. به نووسراوه ی که سه ره ی نیزیک سالی ۴۱۰ (ک.م.) که می دوا ی مردنی بابی.

غزه کانی له ئازهر بایجان نیشته جی کرد تا کوو دوزمنه کانی یانی رومی و ئه ره مه نی گورجی به شمشیری ته وانه تیک شکینی به لام دوا ی به ینی ده سیان کرد به تالانی خه لک. ده سته ییکی دیکه له ره به وه هاتن و زۆریان بو خه لک هینا له و ره وه ته میر وه هسودان له گه ل ته بوله یجا که خوشکه زای بوو سه رو کی کوردانی هذبانی ده ستیاندا دهس به ک و زۆریان له غه زان کوشت که قه تران ته ورزی له و باره وه ده لی

به جنگ آهنگ او کردند با پیکان بسا سرکشی
 به مردی بازگردانید بر اندامشان پیکان
 کنون تا از سر ایشان تو سایه برگرفتنی
 نگه کن تا چه آورده‌ست گردون بر سر ایشان
 سه‌فهری ئەمیر وه‌هسودان بۆ‌گه‌نجه بۆ‌لای ئەمیر ابوالحسن لشکری «دوهه‌م» له‌فه‌رمان
 ره‌وایانی شه‌دادی له‌ (اران) و (گنجه) بوو که له‌ گه‌ل ئەمیر وه‌هسودان که‌می‌ک به‌ین ناخو‌شیان
 بوو له‌ دوا‌ییدا هۆی ئاشت بونه‌وه‌یان پێک هات و ئەمیر وه‌هسودان چوو بۆ دیداری له‌شکری له‌
 فه‌تران له‌ و کاته‌دا له‌ گه‌نجه بوو. ئەمه‌ چه‌ند شیع‌ری‌ک له‌ و باره‌وه
 کنون گشت دو خسرو به‌ یکدیگر موصول
 کنون که‌ گشت دو کوکب به‌ یکدیگر مفرون
 دو شه‌ریار قدیم و دو جایگاه قدیم
 همان دو خسرو و منصور و سید میمون
 «ام‌سیر ابوالحسن» و شه‌ریار «ابو منصور»
 که‌ نصرت آید و احسان از آن و این بیرون

کورد و سهفهوی و عوسمانی^۱

سەر له شکر موزه فهری زهنگه نه له کتییی دوودمانی ئاریایی له لاپه پهری ۱۱۹ نوسیویه شائسماعیل ده بهه ویست له ئیراندا حکومه تی محه للی نه مینێ و به لام عوسمانی به پپچه وانه ی سه فهوی ده بهه ویست حکومه تی محه للی و نیو خویی له هه موو جیی ئیران ببی تاکوو بهر هه لست له زۆر و توانایی حکومه تی مه رکه زی بکه ن.

به خشی به گک حاکمی جزیره ی ابن و عومه ر ده بهه ویست سو پای ئیرانی له وی وه ده رخا و ته میر سوزان سه ید به گک، که رکوک و هه ولئیری خسته ژیر ده سه لاتی خوی سولتان سه لیمی عوسمانی بو دل نه وایی عه شایری کورد ۱۷ ئالای حکومه تی دایمی ساز کرد و ۵۰۰ خه لات بو فرمان ره وایان و ۲۵ هه زار دیناری بو مه لا ئدریس نارد و په بمان و به ئینی دا سه ره خویی و فرمان ره وایی ناوچه کانی کورد پارێزراو ده یی ۲- فرمان ره وایی له بابه وه به کو ر بگا به و جو ره ی باو یی له ناوچه دا ۳- کورد و تورک له شه ردا یارمه تی په کتر بده ن ۴- له کانی هیرشی دوژمن بو سه ر کورد تورک یارمه تی کورده کان بکا.

ولاتی دیار به کرکرا به ۱۹ به ش ۱۱ به شی وه کو به شه کانی نه نا تۆلی له ژیر چاوه دیری تورک

۱- نوشته ابن بزاز بدین سان آغاز می یافته: «فیروز شاه از فرزندان شیخ ارباب الطریق ابراهیم ادهم قدس سره بود وقتی بالشکر کرد از طرف سنجار خروج کرد...». آنچه به این گمان ما یآوری می کند که آن است که در یک نسخه کهن از صفوة الصفا که در دست است در تبارنامه شیخ صفی، فیروز شاه را چنین یاد می کند: «الکردی السبحانی پیروز شاه زرین کلاه». غلط و خود دیگر شده از «السبحانی» یا «السنجاری» می باشد. حمدالله مستوفی همزمان شیخ مبیوده چنانکه نوشته او را آوردیم، مردم اردبیل را شافعی و مرید شیخ صفی می داند در این نوشته سخنی از کیش خود شیخ نمی راند. لیکن پیداست که اگر شیخ هم سنی شافعی نبود آن را به آشکار آوردی. گذشته از آنکه «پیر شیعی و پیروان سنی» در خور باور کردن نیست.

«سلسله طریقت» شیخ که ابن بزاز در کتاب خود یاد کرده از سلسله های بنام سنیان است و برخی از شیخهای آن، از جمله شیخ ابوالنجیب سهروردی و دیگران، از علمای بنام شافعی می بوده اند. پس بیگمان است که شیخ صفی هم شافعی، یا باری سنی می بوده است.

در این جمله ها گذشته از آنکه سنی بودن شیخ را آشکار می نویسد این کارها که از او یاد می کند از «احکام» شافعی می باشد. در باب چهارم صفوة الصفا که درباره «کلمات و تحقیقات» شیخ صفی است حدیقهایی که یاد شده همه حدیقه های سنیان است که از زبان انس بن مالک و ابن عمر بوده و از کتابهای صحیح مسلم و صحیح بخاری و احیاء العلوم غزالی و دیگر کتابهای سنیان آورده شده است. اینها دلیلهایی است که سنی بودن شیخ صفی را رسانیده جای گمان دیگری در آن باره نمی گذارد. دهخدا

ئیداره کرئ و ههشت بهشی له ئیختیاری فرمان رهوایی کورده کان بئ و هه ربه و جوړه ناوچهی وان کرا به ۳۷ بهش و چوار حکومه تی کورد پئیک هات: ۱- حکومه تی حه کاری ۲- حکومه تی بتلیس ۳- حکومه تی مه حمودی ۴ حکومه تی بنیانیش. نه و لیاچه له بی بیجگه له مانه چه ند حکومه تی دیکه نیو دهبا و نوسراوه پئیک هاتنی هم حکومه تانهی کوردستان له و زه مانه دا به هوی ههستی رامیاری و سیاسه تی مه لا ئیدریسی بوو و له پئیشدا کوردستانی عوسمانی ۴۶ فرمان رهوایی کوردی بوو که زور بهیان له زه مانانی سولتان سه لیم ئازادیکی په ئاره زوی خویان درایی که له روی یاسا و قانونه وه حکومه تیان به پئوه دهبرد و له لایان سولتان سه لیمه وه به هه ریه ک له فرمان رهوایانی کوردستان ته پل و ئالای تایه تیان پئ درا که نیشانهی حکومه تی نه وان بوو مه لک خه لیل ئاخیرین پادشای تیره ی سولتان سه لاح الدین ابوبی یه کیئک بوو له و حاکمانه.

سولتان سه لیم زوری ریز له مه لا ئیدریس ده گرت و له سه فهر دا له گه ل خوی دهبرد چونکه کوردستانی کویستان ولاتی جودی قرآن و نوح و ئیبراهیم له پیغه مبه ران و جینگه ی شیر و پلنگان به ئارامی بئ شهر و شور دایه دستان هه رچه ند کوردستان له زه مانانی ئاشوری، روم، یونان تا نه و کاته له هه یچ رۆزگاری به ته وای نه که وتوته دهس زۆردار و هیرشی دهسه لات دار.

شاته هه ماسب له گه ل له شکرینکی زور له سالی ۹۳۶ دهووری به غدای گرت و زولفه قارخان به دهستی دوو نه فهر له خزمی خوی کوژرا و به غذا که وته دهس ئیرانیان. له پاییزی سالی ۹۴۰ کوچی ئیبراهیم پاشای له گه ل سپاییکی زۆردار له ئیسلامبوله وه هیرشی هینا و زستان له حه لب ماوه و دواپی هات ته وریزی خسته ژیر دهسه لاتی خوی. شاعه باس له نه وریزی سالی ۹۹۸ ک دا په یمان نامه ی ئاشتیان له مابه ینی ئیران و عوسمانی ئیمزا کرد و له روی نه و په یمانه وه ولاتی ئازهر بایجان، شیروان، گورجستان، لوپستان و شاهه زور بوه به شیک له خاکی عوسمانی و نه و برپاره ۱۳ سال دهوامی بوو.

سارم خان

سارم کوپی سه یف الدین موکری له زه مانانی نه ودا شا ئیسماعیلی سه فهوی بو داگیر کردنی موکوریان چه ند جار له شکری نارد هه مو جار ئیکیش له دوا ی هه لمهت و شهرو شورینکی زور قزلباشه کان تی دهشکان و به ره و پاش ده کشانه وه و له سالی: (۹۱۲ ک) شا ئیسماعیل له زستاندا هاته شاری «خوی» و له وی را به سهرداری عهیدی به گ و چه ند نه فهری دیکه له شکرو سوپاو قزلباشیکی بئ نه ژماری نارد هه شپری سارم به گ و هه ر دوو له شکرینک و هه ربوون و پاله وانان

ونه به زانی کورد زهره و زیانیکی قورسپان له له شکری شادا و قزلباش زانیان به نی سارم خانیان پی بانادری پاشه کشه یان کرد و رتی هه لاتنیان گرت به و مروفی قاره مانێ کورد که و تنه سهریان زور به ی زوریان به ده می شیر له ت و پهت کران و بریکیان ده رباز بوون به لام سارم خان ده یزانی شائیسماعیل له دوزمنایه تی دهس هه لئاگرێ له گه ل چه ند نه فه ر له میرانی کوردستان چوونه ئاستانه ی سولتان سوله یمان خانی عوسمانی و زوری ریزیان لیگیرا و به قه در و حورمه ت گه رانه وه ولاتی خویان به لام زوری پی نه چو که مردن درگای پیگرت و له ژیان پی به شی کرد. شه ره فنا مه وه رگیراوی هه ژار لا په ره ی ۵۳۱

تاریخی مه هاباد نو سراوه ی سه ید محمد صمدی، مشاهیر کرد لا په ره ی ۳۷۲.

ئه میر خانی له پ زیرین

ئه میرخان ئاخیرین فه رمان ره وای عه شایری برادۆست بوو که له گه ل «شاته هه ماسب سه فه و» زور دۆست بوو و شا حکومه تی ورمی و شنۆی به و سپارد ئه میرخان له شه ریکدا که بو میر عومه ر به گکی سۆرانی ده کرد ده ستیکێ په پی و له دوا ی ئه وه ی شاعه بیاس بووه شا و ئازه ربایجانی له عوسمانی سه نده وه ئه میرخان چووه لای و ئه ویش زور ریزی لێ نا و ده ستوری دا له زیر ده ستی بو دروس که ن و به م هۆبه به نازناوی (له پ زیر) نیوی ده رکرد و شاد و قه لای مه رگه وه ر و ته رگه وه ر و ورمی و شنۆی پی به خشی و ئه میرخان که وه ئه ویر و باوه ره که له جیتی کۆنه دژ و قه لاکه له زه مانی ساسانیان دا دروست کرابوو به لام ده ستی رۆزگار تیکێ دا بوو له ۱۸ کیلومتری باشوری ورمی قه لاییکێ پته و و سه قام دار دامه زرینی و دوا ی ئه وه که دروستی کرد چه ند قه لایچه یشی له نیو دا ساز کرد و عه نباری ئاو و ئازوقه و پاسگه ی دیده وانی ساز کرد. و له و کاته وه ده ستی به و کاره کرد سه ره پهلێ قزل باشه کان و شیعه مه زه ب که وه تنه به ره ره کانی و لای شا بۆیان تی چاند و پیر بداغ به گی فه رمان ره وای ئازه ربایجانیش بیکار دانه نیشت و ئه ویش خه یانه تی به ئه میرخان کرد بو ئه وه که شانه هیلێ قه لاکه ی سازکا، به لام خان گوینی نه دانی و هه ر وه ستا و کریکار کاریان له سه ر کرد تا ته وایان کرد هه ر له و کاته دا نه زیکه ی بیست هه زار که سیک له عه شایری جه لالی له زولم و زوری مراد پادشای عوسمانی کۆچیان کرد هاته ئێران و شا ده ستوری دا ده هه زاریان له نیو خاکی برادۆست نیشته جی بن و ههروه ها حه سه ن خانی والی هه مه دانی به له شکریکه وه نارد و رای سپارد بو لای ئه میرخان که جینگه به جه لالیه کان بدا

له وی بمتین و ته میرخان له بهر ته وه که جینگه ی هۆزه که ی خوی له ننگ نه بی گوئی به فهرمانی شا نه دا و له گهڵ قزل باش به شهرهات و زوری شپ کردن له بهر ته وه شا به سهر کردایه تی ثبعماد الدوله ی وزیر له شه عبانی سالی ۱۰۱۷ ک.م له شکرینکی زوری ناردده شهر ی ته میرخان و دهوری قه لایان دا و نیزیک به چوار مانگ شهریان کرد و زوریان لی کوژرا و هیچ کاریکی گرینگیان پی نه کرا تا سهر چاوه ی ئاوی قه لاکه یان دۆزیه وه و ئاویان لی برین به لام هه ورهات و بارانیکی زور باری و ته نبار ئاوه کانی پر کرده وه به لام سهر کرده ی له شکر ی ئیران فهرمانی دا که هه موو سوپا و سهر بازه کان هه لمهت به رن بو قه لاکه یا مردن و کوژراوی یا گرتن و تیک دانی قه لا ئاخری قزل باش توانیان بورجیک له قه لاکه بگرن و له و کاته دا هومید که وته دلی سهر باز و به گوله توپ قه لایان داگرت و زوریکیان له قاره مانانی کورد له بهین برد و له جهنگی شهر دا ثبعماد الدوله مرد و محمدی بیگدلی بوه جی نشینی تهو خان زانی هه تا سهر له گهڵ تهو هه مو سوپا و توپ و تفهنگه ی پی نا کرئ نامه ییکی بو بیگدلی نوسی نه مکوژن تا چاوم به شاده که وی قه لاکه چۆل ده کهم فهرمانده ی سوپای ئیران پی خوش بوو و خان هات بوه میوانی له نیو خیه تدا میوانداری لی کرا به لام ده یانه و یست به بریار و قه ولی خو یان ره فتار نه کهن و لیان که وته قیل خه یالیان بوو چه کیان لی بستین بیانکوژن خان ئاودال له ته لباس خه لیفه راپه ری و به شیر لهت و په تی کرد و پاله وانانی کورد و ته میرخانی قاره مان دوایی به ژیانان هات. (مشاهیر کورد).

کورد و نادر

نادر بو گرتنی تور کومانانی خواره زم و سزادانیان له شکرینکی زوری کو کرده وه و روی کرده تهو ولاته و سوپا و له شکرینکی به برام خانی براشی سپارد که بچینه سهر کوردی قراچوللو له ناوچه ی گرمه خان و سملقان (بجنورد) گنجه لیان تی هالینی و ولاته که یان لی بگری و له کوشتن و تالانیان دریغ نه کا و له م لاشه وه سهرۆک و عه شیره کان نه جهف سولتان و شکرینگ یارمه تی و کۆمه کیان له کوردی ناوچه و یست تهوانیش وه ک گورگی باران دیدده له مهردایه تی دای وینه، هاته مهیدانی شهر له لیک دانی شمشیر چه خماخه ی ئاور ده باری له شکر ی هه ردولایان له ژماره به دهر و زۆرتی له دلوپه ی بارانی په له و زیاتر له په لکی داران بوون و کوردی ناوچه ی ئالاداغ وه ک پلینگ ی نیو زهردان هه لمه تیان برده سهربرای نادر، برام خان و قۆشه نه که یان شکان

هه لائن له ترسان خویان خسته قه لای یوزباشی به لām کورده دلیره کان چوار شهو و روژ له دهوری قه لاکه یان دانیزیک بوو بیروختینن برایم خان که زانی دژه که یان تیک ده درئ جا له بهر تهوه له تاریکی شهودا خیرا و زوو خویان گه یانده بورجی راز جهوت روژ شهر دهوامی بوو کورده کان شالوایان به توندی دهس پی کرد له شکری نادر خه باتیان کرد خوینیان دا و خویان دابه کوشت به لām ناهومیدی سهرو دلی گرتن مهیدانی شهریان چول کرد و پاشه کشه یان کرد و خه بهری شکانی برایم خان له دهشتی قبحاق به نادرگه بی تهو ده یزانی براکهی مهردی مهیدانی کوردان نیه جا له بهر تهوه نادرگه پراوه بۆ لای برایم خان به لām زستانیکی زور سهخت بوو وشکه بهند و بهسته له ک دنای و هک بهرد لی کردبوو له ریی شاخی گرماب (کتیوی گلیل) وه هاتنه خواری و سهربازی پیاده به فریان ده کوتا و رچه یان ده شکاند زوقم و سیخوار و مژ و بارن ریی پر ده کرده وه به لām کول یان نه دا هه تا هاتنه ناوچهی جربستان. قوشخان له وی ده ستوری دا به شاه قلی بیگ که نابی خوبگری هه تا ناوچهی کوردان شوانلو ده گری و نادر خوی به سپاییکی زور و زه بهند که سهر و بنی نه بوو به توپخانه وه هات بۆ شهری کوردانی قراچورولو و کاتیکی خه بهری هاتنی نادر له ناوچه دا بلاو بۆ وه، کوردان هاتن پیشیان پیگرتن و سهنگه ریان لیگرتن به لām نادر توپخانه ی بوو، توپی خسته کارگولله ی توپ ده هات وه کو سو ججه مار به لām چه کی کوردان ته نیا شمشیر و نیزه بوو و قه لغان، جا شهری نابهرابه ر بوه هو ی تهوه ناچار چاره یان له وه دا دی له نیو ئاوری باروتدا بوهستن و پیویسته تیی قوچینن تا بمینن وله ده رفه تدا دوژمن به چو کدا یینن زور بهی میژوو نوسان کوتویانه کورد قراچولو دایمه پاله وانانه ژباون و له شه پدا تهو په ری مهردایه تی و نازایه تییان له خو نیشاندا وه و به لگه و نیشان بۆ هم مه بهسته په ری میژوو وه له هه لمهت بردنیان له مهیدانی شه پ بۆ رومیان و هیرش بردنیان بۆ هیندوستان و شکانی ته شرفی نه فغان و وهرگر ته وه ی به خسرانی سهفه وی له نه فغانیان به دهستی کوردان بوه بی گومان.

که ریم خانی زهند

که ریم خانی زهند کوری ئیناق له تایفه ی (له کی کورد) له دهو روبه ری «مه لایر» نیشته جی بوو و له دوای بابی سهروک عه شیریه ی زهند بووه و له (۱۱۶۲ ک. م) خوی له برایم خانی برای نادرشا نیزیک کردوه، به لām کاتیکی برایم خان به دهستی شاروخی نهوه ی نادر کوژرا که ریم خان تواناییکی زوری له دل دابوو و له ئاکامدا به سهر دوژمنانی خوی دادا: عه لی مهردان خانی

به‌ختیاری و محهمه‌د حوسین خان قاجار و نازاد خان ته‌فغانی و فه‌تح‌عه‌لی خان ته‌فشاری به‌زاند و ټیکی شکاندن، و زور له خه‌نیمه‌کانی کوژران. که‌ریم خان دوی ته‌وه‌ چووه‌ خوزستان و ته‌وانه‌ی یاغی بوون وه‌ کوو تایفه‌ی ټالی که‌سیر و که‌عب که‌ خویان به‌ شیره‌ کولله‌ ده‌زانی له پاش دوو روژ به‌ر به‌ره‌کانی به‌سهر شوړی هاتن که‌ لټیان ببوری و له شکر ټکی به‌سهر به‌لی صادق خان برای بو به‌سره‌ نارد. و ته‌ویشیان خسته ژیر ده‌سه‌لاتی خویان و «شیرازی» کرده‌ پی‌ته‌ختی خو‌ی و له ۱۳ مانگی سه‌فه‌ری سالی ۱۱۹۳ گیانی پاک‌ی به‌خودای تاک‌ دا، و سی‌ سال و هه‌شت مانگ و نوروژ پادشایی کرد و پیاوټکی زور نازا و نه‌ب‌ز بوو، و له کاتی خویدا زور به‌ روحم بوو، له بیر ته‌وه‌دا بوو که‌ ولات تاوه‌دان بی‌ فقیر و هه‌زار نه‌مین‌ی و ته‌وه‌ له هه‌موو که‌س روونه‌ که‌ که‌ریم خان زه‌ند له نیو پادشایانی ټیراندا به‌ ټاکاری تهرز و کرداری به‌رز و شکودار ناو بانگی ده‌ر کردووه‌.

کورد له سه‌ده‌ی سیزده‌هه‌م‌دا

له‌ کتبی تاریخ و جغرافی دارالسلطنته تبریز لاپه‌ره‌ی ۲۱۲ نویویه: احمدخان له‌ هوژی کوردی دنبل له‌ روژگاری خویدا حاکم‌کی نیودار بوو ته‌وه‌نده‌ی له‌ راست دوژمنان نازا و نه‌ب‌ز بوو سه‌د ته‌وه‌نده‌ دادپه‌روه‌ و دادگه‌ر بوو چاو‌تیر و دل‌اوا و مه‌ردوره‌ندو خیره‌ومه‌ند بوو و گه‌لی کورد فه‌رمانبه‌ری بوون و خو‌ی و سه‌لماس و مه‌ره‌ند و ته‌وریز و جار و باریش ولاتی قراجه‌داغ فه‌رمانی ته‌ویان به‌ریوه‌ ده‌برد و هه‌ر سال دوازه‌ هه‌زار تمه‌نیان باج بو که‌ریم خان و ه‌کیل ده‌نارد و چه‌ند مروقی له‌ خزمه‌کانی به‌ نیوی بارمه‌ له‌ شیراز بوون و له‌ شاری خو‌ی کوشک و ته‌لار و ده‌زگای پادشایی ساز کرد و هه‌میشه ۵۰۰ نه‌فه‌ر چه‌ک به‌ ده‌ست ټاگاداریان لی‌ ده‌ کرد و ټینسانیکی لی‌ هاتوو پټکه‌وتوو و زرینگ و به‌ هو‌ش و ټاگا بوو له‌ گه‌ل فه‌رمان‌ره‌وایانی ده‌ورو به‌ری وه‌ کو ټیراهیم خه‌لیل خان جوانشیر و فه‌تح‌عه‌لی خان ته‌فشار بیگلهریگی ورم‌ی و احمد خان موقه‌دم بیگلهریگی مه‌راغه و صادق خان شقاقی که‌ هه‌موویان سه‌ر کرده و به‌ نیوبانگ بوون به‌ دو‌ستایه‌تی و ناشتی له‌ گه‌لیان بوو له‌ حاجی میرزا یوسفی موجه‌هید ده‌ گیر نه‌وه‌ که‌ روژی باسی دادپه‌روه‌ری ته‌حمه‌دخانی ده‌ کرد و ده‌یکوت له‌ دوی مردنی نه‌جه‌ف‌قولی خان خان احمدخان فه‌رمانی داکه‌ خودادخان جی‌نشینی بابی بی و دوی به‌پینگ یاغی بوو احمد خان به‌ چل هه‌زار سه‌ربازی نه‌ب‌زه‌وه‌ هاته‌ ته‌وریز چوه‌ دژی ته‌وریز ته‌و چه‌ند وه‌خته‌ له‌شکر له‌وی بون په‌ری کاپینگ زولم و زور له‌ ناوچه‌ی ته‌وریز له‌ که‌سیک نه‌کرا.

ئه محمدخان دواى سى سال حكوومهت له شارى خۆيه روژى به كشه مه ۱۴ ربیع الاول سالى ۱۲۰۰ به دهس برازای خۆى كه لب عهلى خان و سلیمان خان كورانی شهbaz خان شه هیدكرا و حوسین قولى خان كورى ۲۲ ساله ی له جیى بابی بووه حاكمی ولات و تاریخی خۆى له لاپه ره ی ۱۷۱ دانوسیویه مومكینه ئه م پیلان گیرانه و دهسته و بهسته به له لایان ئاغا محمد خانى قاجاره وه بووی چونكه له و كاته دا كه وتبوه بیر و باوه ری و دهدهس هینانی تاج و تهخت.

حه مزاغای مه نگور سه ده ی ۱۳

حكومه تی سابلأغ «مهاباد» درابوو به لوتف عهلى میرزا نه دپده ی فهتخ عهلى شای مه شهو به سازاده كه پیاو پکی به فیز و خۆبه زلزان و رشوه خۆر بوو خه لکی توشی ئازار و چه ره مه سه ری ده كرد و بۆ مالیات زۆری بۆ خه لک به تایبته ئاغاكان هیئابوو زنجیر و زیندان و چه ریمه شی ده كردن جائه م جار بابینه سه رباسی حه مزاغای مه نگور كه ها ته شار و دپده نی له سازاده كرد و دواى قسه و باس ئیزنی و هر گرت بچینه وه دیی خۆى، قه بولی نه كرد و رازی نه بوو بچینه وه دى و كوتی ئه گهر حه مزاغاله و هختی خۆیدا نه گهر پته وه ته مبی ده كه م حه مزاغاكوتی نه دایى و به بی ئیجازه چووه دیی خۆى و سازاده له مانگی ره مه زاندا به حكومه تی ته وریزی خه به ردا كه حه مزاغاله ناوچه دا سه ربزیو و یاخییه كه مئ له دواى ئه مه مامقلى میرزا سازاده و حه مزاغای ئاشت كرده وه.

به لآم چه ند روژنك دواى ئه وه سازاده به هۆى نه دانی مالیات مروقیكى خزمی قادر اغای زیندانی كرد حه مزاغاكای بۆ كرد نه جاتی بوو دواى ئه وه عه زیز ئاغای فهتخ كه یه كێك له دوستانی حه مزاغابوو ههر به هۆى قهرزدارى حكومه ته وه زیندانی كرا ههر له و كاته شدا حوكمی گرتنی حه مزاغاله ته وریزه وه ها تبوو ههر چه ند ئیوان ناخۆشی ئه وه له گه ل سازاده دانه ما بوو.

روژنك نزیك روژئاوا حه مزاغابۆ قه ول و قه راردانانی مالیاتی خۆى و جی به جی كردنی كاری عه زیز ئاغای فهتخ ده چینه دارالحكومه و چونكه میرزا ابوالقاسم له وى بوو ئه وه ی ئه وه دیویه و گیراویه ته وه بی كه م و زیاد لی ره نوسراوه له وه تاغی خوارییى (هاوكه ف) عه ماره تی سازاده له گه ل میرزاتقی خان كه میرزا ونوسه ری بوو به لآم له هه مو كاسه یك دا كه وچك بوو پێكه وه دانشتوبین له ناكاو دیم ئه وه حه مزاغاله گه ل برازا ییكى و قلیانچى و نوكه ری ها ته زورئ و له بابته مالیاته وه له گه ل میرزاته قى باسی كرد ئه ویش پێی كوت مالیاتی تۆ هه زار ته مه نه حه مزاغاكوتی مالیاتی ئه سلى من هه میشه چوار سه د ته من بووه میرزاته قى كوتی ئه ی بۆ پاره كه

ههزار تمهنت دا تهویش له جوابدا کوتی چوارسه د تمهنت مالیات بوه و دوسه د تمهنت پیاهو تی و له گهل تهوهش من به یینکی زور له شاردا بوم خزمه تم به حکومت کردوه ههشت سه د تمهنت خه رجم بوه میراز تهقی کوتی: توچ خزمه تیکت به حکومت کردوه؟ تهو قسه ی به جوریک کرد که بوه هو ی دل ئیشانی چه مزاعا و له و کاته دا میرزاتهقی ههستا روپی کوتی: ده چه لای سازاده تهم قسه و باسه ی بو ده گیرمه وه با بزاین دهلی چی میرزاتهقی روپی و زوو هاته وه لای درگا دانیش زوری پی نه چوو که دیم فەرپراش باشی سازاده له گهل به ک نه فیری دیکه که زنجیریکی به دهسته وه بوو هاته نیو وه تاغه که و روی کرده چه مزاعا کوتی تهم زنجیره سازاده بو تو ی ناردوه دهیی زیاره تی که ی چه مزه ئاغا له بیستنی تهم قسه سه رگرم و توره بو به زمانی تورکی کوتی: «بن بونی قبول اتمم» یانی من قه بولی ناکهم و یه کجار زوو ههستا و دهس به خه نجهر هه لمه تی برده سه ر فەرپراش باشی و میرزاتهقی زوو هه لات بو ته به قه ی سه ری خه بهری دا به سازاده. میرزا ابو القاسم دهلی: من خو م نوسان به دیواریکه وه و چه مزاعا دهس به جی چرای کوزاندنه وه خو ی و برازا که ی ده رپه رینه ده ری به لام له چه ساری دهنگی چه ند گولله هات برازا که ی و قلیان چی تیریان و ی که وتبوو چه مزاعا به خه نجهر به ک ی له نو که رانی سازاده ی دابوو به زه ویدا و تهوی دیکه هه لاتبوو و تیگه ییوو که تهم کاره نه خشی پیشوو و شکی تیدانیه درگایان لی گرتوه وه ک هه وره تریشقه زوو روی کرده درگا و سه رباز به نیره پیشی پی گرت نه ییلتی بروا چه مزاعا به دهستی سه ری نیره ی گرت و به دهستی دیکه سه ربازی وه بهر خه نجهر دا و له پیش تهوهیدا بچینه ده ری هه رای له برازا که ی کرد و چونکه له لایه ن تهوه وه جوابی نه بیست روی کرده درگای چه وه که به قونداغی تفهنگ وه ریگه رایی سه ربازی ده رکه وانی دا به عه رزدا و له گهل نو که ریکی ده رگایان شکاند و روینه ده ری چونه کوچه چه ند نه فەر پیای خو ی به ته سپه وه راوه ستابون و دهسته ی خو ی کو کرده وه و به ده وری شاردا به سواری گهران و ته پلی شه ریان لی دا و له ئابلوقه یان نا و سازاده که روژ ده بیته وه عزیز ئاغا له زیندان ئازاد ده کا و کوژ راوه کان ده داته دهست مه لاتیکی شار که بیداته وه به چه مزاعا تهویش ده یان باته وه دی و چونکه سازاده ده زانی چه مزاعا دهس هه لئا گری و هه تا شیر ی ده بی ری و هیزی برده کا به گزی دا ده چی و له هیزی حکومت سل ناکا و ناکشینه وه له حکومتی ئازه ربایجان داوای کو مه کی نیرامی ده کا و محمد حسین خانی به ختیار ی و محمد سادق خان و ره حیم خان چلبیانلو و عه شایر به کو مه ک سازاده وه دین له شکر له ده وری دی به رهنکاری چه مزاعا ده بن به لام حکومت ناچار بوو به شکاوی و هیز نه ماوی و به پاشدا بگه ریته وه و له و روژانه دا شیخ عبیدالله شه مزین سه روک عه شایر و خه لیفه کانی له تورکیه ی عیراق و ئیران له ده وری کو بیونه وه تاله باره ی گه لاله ی هه لمه تیان بو ئیران راویژ بکه ن له و کاته دا خه بهری ناکو کی چه مزاعا ی مه نگور له گهل حکومتی ئازه ربایجان به شیخ گه یی پی خوشحال بوو خه لیفه ییکی خو ی به ناوی «شیخ

که مال» له سه یدانی دئی «خالد» نارد بو لای حه مزاعا و تهویش هات و شیخ حه مزاعای له گه ل کوری خوئی شیخ عبدالقادر که جوانیکی ۲۳ ساله بو ناردنی بو ناوچهی مه رگه وه ر و ته رگه وه ر. بو هیش بردن عه شایر مه نگور، مامش، پیران، گه ورک، زه رزا، فیض اله ییگی، ده بکری، هرکی مه رگه وه ر، بیگزاد، ته رگه وه ر و... هتد ته یار بوون

به م جو ره نو هه زار سوار و هه وت هه زار پیاده و ده هه زار نه فهر سیایی له شکر حازر و ئاماده ی هه لمه ت و هیش بون له میاندا وه. به لام باس و گف ت و گو له با به ت ئه م شه ره و ئاکام و ده س هاتی و هو و به لگه ی سه رنه که وتنی له زور کتیی گرینگی تاریخی دا هات وه بو باسی شیخ عبیداله پیویسته ته ماشا کری چونکه لیره دا باس له کوشتنی حه مزاعا ده کری به فر و فیل و پیلان گیرانی امیر نظام گه روسی کوژرانی حه مزاعا دوای گه رانه وه ی شیخ عبیداله بو خاکی عوسمانی و گرتنی و دور خستنی بو حیجاز حه مزاعا له گه ل سواره و عیلى خوئی له ولاتی عوسمانی ماوه به لام ئارامی نه ده گرت و جار و بار له سنوره وه هه لمه تی دینا و حکومه تی ئیران له وه ی زور په رو ش بوو ده به وه یست ئه و گیر و گرفته نه بی و هر جوړیک پی له به ین چی و ئه میرنزامی گه روسی له و بیرده بوو ئه و گریه به ده ستی ئه و بکریته وه و خه لات له شا وه رگری و هر بو به ده یزانی حه مزه ئاغا له گه ل میرزا قاسمی قاضی زور پیکه وه دوستن میرزا قاسمی بانگ کرده لای خوئی و کوتی ئه من ده زانم له باره ی حه مزاعادا زولم کرا وه و پیاویکی و زور به کاری حکومه ت دی و ئیمه گه لی پیویستمان به و هه یه. جاله به ر ته وه ی هه لی خه له تینی و فریوی دا نامه ییکی به ده س خه تی خوئی بو ده نوسی و به ئینی و په یمانی حکومه تی کوردستان و سابلاخ به حه مزاعا ده دا. میرزا قاسم نامه ده با و جوابی دیتته وه که حه مزاعا نوسیوی ئه گه ر وه زیر له هوژی قاجار بوا به باوهرم پی ت نه بوو به لام چون وه ک خو م له هوژی عه شایره ئه گه ر ده نوسی تا رو ح له به ده نی من دایه له م دنیا به و زیندوم له گه ل تو م و ئاگاداریت لی ده که م دیمه وه، و ئه میر نزام له ئاخری جوابه که یدا ده نوسی و له کاتی پیویست دا رو حم به قوریانت ده که م و به موری تاییه تی خوئی کاغه ز مو ر و ئیمزا ده کات و قورئان بو حه مزاعا ده بن و «سواره» ی برازای که جوانیک بوو نه به ز و وریا به حه مزاعای کوت: ئاغا به مه سه له حه ت و خیر خوازی نازانم که به چی ئه گه ر چی حاکم له عه شایر بی که سیک که ئه وه نده نامه ردیی باپی خوئی بکوژی چون جیی باوهری به. حه مزاعا پی ده لی: وایر ده که مه وه که ده ترسی سواره ده لی: ئه من لیم روونه ده مانکوژن به لام له گه ل دیم قورئان ماچ ده کا له گه ل چه ند سواری تر ده که ونه ری زورتری سواره کان له پشت کیوی عه لی ئاباد (پشت پادگانی ئه مرۆ) راده گرن و خو یان له گه ل چه ند سوار ده که ونه ری بو لای باغی شیخی له باشوری ئه مرۆی مه هاباد دینه باغی شیخ و چادری سه ربازانی حکومه ت له دوره وه ده بینن سواره ده لی ئاغا و باشه نه ئیمه به چینه ئه وی ده ستور بده حاکم له چادری خوئی بیته ده ری و بیته لای ئیمه تا زور له سواره کانی خو مان دورنه که وتینه وه و لیره له گه ل حاکم

باس و قسه‌ی خو‌مان بکه‌ین چه‌مزاغا ده‌لێ ئیمه‌ چۆن ده‌بی له‌و سه‌ربازه‌ برسییانه‌ بترسیین و راسته‌ و خو‌ ده‌چینه‌ باغ. له‌ ته‌سب دینه‌ خواری حاکم له‌ پێش دا‌هه‌موشتی ئاماده‌ و ساز و ته‌یار کردبوو و دو‌ سوپای نه‌به‌ز و به‌جه‌رگی به‌ تفه‌نگ و فیشه‌ک و چه‌کی پتۆیست و باش و قامک له‌ سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ حازر کردبوو له‌ ته‌و چادرانه‌ی لای راستی چادری خو‌ی و له‌ ریکی ته‌و چادری خو‌ی چادریکی دیکه‌ی ساز کردبوو که‌ قولکه‌ی تیدا بوو و به‌سه‌ربازه‌ کانی کوتبوو هه‌رکاتیک چه‌مزاغا هات و من له‌ گه‌ل میهمانه‌ کان چوینه‌ ته‌و چادره‌وه‌ و دوای به‌ینێ ته‌من که‌ هاتمه‌ درێ و چومه‌ ته‌و چادره‌ که‌ قول کراوه‌ ئیوه‌ چادری چه‌مزاغا گولله‌ باران که‌ن.

له‌ دوای ته‌وه‌ چه‌مزاغا له‌ ته‌سب دابه‌زی له‌ گه‌ل هاو‌ریکانی که‌ سی نه‌فه‌ربون، حاکم چوو به‌ره‌و پیریان و هه‌موو چونه‌ چادر و شیرینی و شه‌ربه‌ت خورا دوای به‌ینێ حاکم و دسته‌ و به‌سته‌ی به‌ک به‌ک له‌ چادر هاتنه‌ ده‌رێ و چونه‌ ته‌و چادره‌ی دیکه‌وه‌ ئیو چال و قولکه‌وه‌ و چه‌مزاغا و هاوده‌م و ئاواله‌ کانی و سێ نه‌فه‌ر چایچی و نو‌که‌ر و به‌رره‌ گباری گولله‌ دران دوایی که‌ هه‌موو کوژران به‌ک نه‌فه‌ر چوه‌ زو‌ری سه‌ری چه‌مزاغای لیکاته‌وه‌ خه‌لات وه‌رگرێ به‌لام چه‌مزاغا مابوو و ده‌ستیکی ساغ بوو به‌ خه‌نجه‌ر پیاوی حاکمی له‌ت و په‌ت کرد جا خو‌ی رو‌حی بو‌ به‌هه‌شت چوو دوای ته‌و ته‌میرنیزام فه‌رمان ده‌دا لاشه‌ی کوژراوه‌ کان کو‌که‌نه‌وه‌ و سه‌ری چه‌مزاغا لیکه‌نه‌وه‌ و ده‌بێری بو‌ تاران و شا‌خه‌لاتی تایبه‌ت و پارچه‌ شیعریک بو‌ ته‌میرنیزام ده‌بێری و حاجی سه‌بیاح له‌ خاتراتی خویدا نویسویه‌ هه‌ر له‌وێ له‌ خاک و قه‌بر نراون و له‌ سالی ۱۸۸۱ زاینی و شوالی ۱۲۹۸ ک.م و شه‌هریه‌ری ۱۲۶۰ هه‌تاوی.

سه‌رچاوه‌: کتیی تاریخ مه‌هاباد و منظومه‌ کردی زانای هیژا سید محمد صمدی و کتیی تاریخ و جغرافی دارالسلطنة تبریز لا‌په‌ره‌ی ۴۲۰

شیخ سه عید

شیخ سه عید کورپی شیخ عهلی کورپی شیخ محمود خه لکی پیرانه و له قاره مانانی میژووی کوردستانه که ژبانی خوی له ریی ئازادی کوردستان بهخت کرد شیخ له سالی ۱۸۶۸ زایینی هاتوه ته دنیاوه و هه وه لی جه وانی خه ریکی خویندنی علومی ئیسلامی بووه و له دواییدا وه ک بابی ته ریشه تی نه قشبه بندی هه لێژدوه بویه پپی ده لێن شیخ سه عیدی نه قشبه بندی. شیخ پیاوێکی زانا و ناشنا و به له ده له کاری دین و دنیا دا و دلسۆز و گیان باز بوو له ریی ئازادی کوردستاندا زۆری جه و هه ره له خوێنشان دا و بوو به رگری له زولم و زۆری «ئاتاتورک» له مانگی نوامبری سالی ۱۹۲۴ ز. له گه ل چه ند سه د سوار به نیو گه زان و دیتنی مرید و مه نسوبان له دیار به کره وه ده رکه وت و نزیک چوار مانگ له شار و دێهات گه را به خه لکی ده کوت بو ده بی ئیمه کوردان له ژیر چه کمه ی زۆرداری تورک و تاتار بنالینین بو ده بی زولم و زۆر لێ کراوین و له نیو شاخ و ته لان بژین و له نیو ته م به رده لانی شه ش وه ده رمان نین بو بیرنا که یه وه که نه وه ی کاوه و رۆسته مین ده جا با به ک گرین و هه لمه ت به رین له م حاله دا ئیمه ده هه زار چه ک دارمان هه یه ده پا بڕۆین به گوپ و به تاو کلی شه ری ئیل ده یین ولاتی خو ئازاد که یین و له رۆژی سێژده ی فوریه سالی ۱۹۲۵ ز. ئاوری شه ره له «پیران» کراوه و پینچ ههنگی چه ک داری تورکیه له گه ل کورده کان رووبه روو بوون و رۆژی بیست و دوهمی هه ره ئه و مانگه سه ربازی برینداریان برده وه دیار به کر و قشوونی حکومه ت ته و او تیک شکا و زۆری له به یین چوو رۆژی بیست و شه شی هه ره ئه و مانگه شاری دیار به کر و خارپوت پێهه ند و هاتو و چۆیان له گه ل یه کتر نه ماو شاری خارپوت که وته ده س پێشه مرگه و له و کاته دا ته و او ی ناوچه «ئارگانا» و «پالو» و «پیران» و «مأموره العزیز» و باکوری دیار به کر که وته ده س کورده کان و به هۆی هه لمه تی دلێرانه ی له شکری شیخ حکومه تی تورکیه له ده وه له تانی ئوروپا به تایبه ت له فه رانسه ی یارمه تی و یست و له لایێکی دیکه وه ده میلیۆن لیره ی بو له به یین بردنی شۆرشی کورد دا به مه جلیس و به و جوړه سی هه زار سه ربازی چه ک داری ده وه لت هاتنه شه ری شیخ سه عید و له پینش دا سوپای تورک له شار و دێهاتی کوردستان خه لکیان وه بهر شمشیر و خه نه جهر دا و هه ره جیه ک ده چوون داریان به سه ره بر دیه وه نه هیش و کاو لیان ده کردن و له شه ری نابه را به ردا شیخ سه عید ته سیر کرا و له رۆژی بیست و نه وه می ئاوریل شیخ له گه ل چل و شه ش نه فه ره له دۆستانی له دار دران و دار و نه داریشیان به تالان برا به لām نیوی مه ردییان بو هه میشه له سه ر رووبه ری میژوو پر شنگ ده دا ته وه.

قاره مانانی نه ته وهی کورد له شەری دوه می جیهانی

کتییی «با این رسوایی چه بخشایشی» نو سراوهی «جانانان رندل» وه رگی راوی «ئیبیراهیم یونسی» له لاپه ره ی ۲۸ دا نووسیویه کورد له شه پری پارتیزانی دا ناودار و به ناو بانگ بوون و زوړی له کوردان له ئه رته شی بیگانه دا قاره مانیان له خو یان نیشان داوه بو وینه سه ره نگ سیامه ند چونکه له مسکو و شه پری مینسک له جه نگی جیهانی دوه م دا له به رابه ری هه لمه تی له شکری نازی دلیری له خو ی نیشان دا و به قاره مانانی «اتحاد جماهیر شوروی» ناسرا.

به کیکی دیکه له قاره مانانی ناسراوی ئه رته شی سوور «فهریق پوولاد به گۆف» بووه.

به شی دوهه م

قارهمانانی نه ته وهی

کور د به شیعر

شیخانی بارزانی

↓
تاج الدین

↓
عبدالرحمن

↓
شیخ محمد

↓
ملا عبدالله

↓

↓
عبدالرحمن

↓
شیخ عبدالسلام هه وه
هاوچه رخی مولانا خالد
(١١٩٣-١٢٣٢ ه. ق)

↓
ملا مصطفی (١٩٧٩-١٩٠٣)

↓
عبدالله (١٩٢٧)

↓
لقمان

↓
ادریس (بێچیر فان)

↓
مسعود (١٩٤٤) (١٩٤٦)

↓
شیخ بابو (شیخ محمد)

↓
شیخ محمد صدیق

↓
شیخ احمد

↓
شیخ عثمان^١

↓
شیخ عبدالسلام (دوهم)

له بارزانه چاوهی نیه جیی گومان
زیاتر ده کۆشن له بۆ مافمان
له نیو بارزانا که ئالان شه کان

به ئازادی ژینی گه لی کورد زمان
که هه رۆژ له رۆژێکی پیشتی تهوان
به خویینیکی زۆر و شه پێکی گران

بهنه ماله ی قاره مانانی کورد مه لا مسته فای بارزانی

له میرانی ئامید مروّقیکی خاس
 له ده‌ریایی عیلما هه‌بوو حه‌ق شناس
 به‌ری میژو نیوی به مه‌سعود ته‌بات
 که نووری سه‌عاده‌ت له بۆی بوو خه‌لات
 له داوین چیاپی، له زیباری مان
 وه‌کوو غه‌وسی به‌غدا له ریی دین ژیان^۱
 له پاشان نه‌تیجه و نه‌دیده‌ی ته‌وان
 به به‌رزی، و به شانۆ، له ته‌و خاکه‌مان
 له ته‌و خانه‌دانه‌ی مه‌لاییک سفات
 وه‌به‌ر چاوده‌که‌وتن فرشته‌ی ولّات

شیخ عبدالسلامی هه‌وێ (۱۲۴۲-۱۱۹۳)

هاوچه‌رخیی مه‌ولانا خالدی شاره‌زووری و
 خه‌لیفه‌ی سه‌ید ته‌های نه‌هری بووه

له ته‌و خانه‌واده یه‌کێ به‌خته‌وه‌ر
 له عیلما غه‌زالی له عه‌دلا عومه‌ر
 به عبدالسلامی هه‌وێ ناسرا
 ته‌بو موسلمێ تر له کورد بینرا
 له‌وێ چاره‌نووسی خوداهاته جی
 به ده‌ستوری فاخلع به ریدا بچێ

۱ - مه‌به‌ست (شیخ مه‌سعود) ماموستا هه‌زار نویویه: شیخانی بارزان له به‌ره‌ماله‌ی میرانی ئامیدی بوون،
 یه‌کیکیان به‌ ناوی (مه‌سعود) له میرایه‌تی وه‌رز بوه روی کردۆته‌ بناری چیا زییار و ده‌ستی له دنیا به‌رداوه و
 عبادتی کردوه.

له بارزان‌ه‌وه چوو له نه‌هری ده‌مان
 به عبدالسلام بوو خه‌لافه‌ت دران
 له بو سه‌ربه‌خو‌یی له بو مافی ژین
 له گه‌ل شیخی نه‌هری ده‌هاتن به تین
 هه‌تا مافی کوردان بسین به بیر
 له گه‌ل ملهو‌پی که‌ن قسه‌ی خو، به شیر
 کوری سه‌ید ته‌ها^۱ بوو له وی ده‌م ده‌هات
 به فه‌رمان ره‌وایی له ریگه‌ی خه‌بات
 له تو‌رکیا، ئیران، وه‌ها را‌به‌ری
 وه‌کوو شی‌ری مه‌س بوو، له عه‌رشه‌ی شه‌ری
 نه‌به‌ردانی کورد بوون، پلنگی چیا
 له نیو کو‌پی دوژمن، ده‌هاتن، پیا
 به خو‌ینیکی زو‌ر و، شه‌رپکی گران
 له نیو بارزان‌ا، دره‌فشن، شه‌کان
 هه‌مو پا‌له‌وان و، هه‌موویان دل‌یر
 هه‌مو پیاوی جه‌نگی، وه‌ک «ئاو‌یر» بو‌یر
 له بو، راوی دوژمن، ده‌رو‌ین شه‌وان
 له بو سه‌ربه‌خو‌یی، به مه‌ردی ژیان
 هه‌تا، خاکی خو‌یان، هه‌موو، نیشتمان
 له ناحه‌ز بسین، نه‌ده‌ن پی شه‌مان

۱ - شیخ عیدالله شه‌زینی له سالی ۱۲۹۶دا بو ئازاد بوونی کورد به‌رامبه‌ری عوسمانی و ئیران ده‌ستی کرد به خه‌بات و زو‌ری له کوردستانی هه‌ردو ده‌وله‌تی ئازاد کرد به‌لام وه‌کوو تاریخ نویسیه له ئاخ‌ریدا شه‌سیر کرا و بو حیجاز دو‌رخراوه له وی وه‌فاتی کرد. کتیی «مارتین وان برویسن» ترجمه «ابراهیم یونسی» لاپه‌زه‌ی ۴۶۷ دا نویسیه: محمد کوری عبدالسلام له شیخ عیداله‌ی نه‌هری ئیجازه‌ی ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتوه و پێوه‌ندی دوستانه‌یان بوه.

شیخ محه مهه د (۱۹۰۳-؟)

به لئی شیخ محه مهه د کورپی شیخ سه لام^۱
 به که م مهردی مهیدان به هیژ و به فام^۲
 له هاوچه رخی خۆیدا به مهردی ژبان
 به خاوه ن شکۆیی، مروفی قاره مان
 به لام ماوه ییکی، که دهس گیر کرا
 له بدلیس که ماوه، له حه بسی خرا
 له مهیدانی شهردا، به مهردی دیان
 ههتا هیژی، تیابوو، له دوزمنی نه دان
 وه دووریان دهخستۆ، له نیو بارزان
 له بو ماوه ییکی له موسل ژبان
 له کاتیکی رۆحی به رهو عهرشه چوو
 کورپی خۆشه ویستی له جیی تهو ده بوو
 به ریبه ره هه تا کوو بدا کورد نه جات
 له دهس زوری دوزمن له ریگهی خه بات

۱ - شیخ محه مهه د پینج کورپی بوون: شیخ عبدالسلامی دوهه م، شیخ ئهحمه د، شیخ محه مهه د سدیق، شیخ بابو و مه لا مسته فا.

۲ - شیخ عه بدولسلامی دوهه م له دژی عوسمانی له سالانی (۱۹۰۷ و ۱۹۰۸) شۆرشی کرد و شه ری کردن به لام له ئاکامدا له شکری زۆر و خۆف و شان به گزیدا چون، شکا و ته نیا خوی بو زرگار کرا. خزم و دۆستی زۆر دیل کران و مه لا مسته فای که م ته من به کینک بوو له و به خسیرانه و شیخ دوا ی سالیکی هاته وه مهیدان و تورکان شکان و ناچار بوون گیراوه کان به رده ن و ناشتی که ن و ولات ئارام بووه تا سالی (۱۹۱۳ م) مه محمود شه وکه ت وه زیری تورکیا کوژرا و سه فوه ت که له موسل کار به ده ست بوو دۆستی شیخ عه بدالسلام بوو تیوه دردا و زانی بیگرن ده یکوژن هه لات په نای برد بو شیخ و شه ویش په نای دا و شه ره لگیر ساوه له شه ری نابه را به ردا شیخ له کار که وت چاره ی نه ما هات بو ئیتران و «سه ید ته های دوهه م» له شیخانی نه هری له زیویه ی مه رگه وه ر نزیکی ورمی و «سمایل ئاغای سمکۆی چاو پیکه وت و په یمانی دۆستیان به ست. شیخ له ریازیکی میوانی سو فی عه بدوللا ناویک بوو، میوانداری نامه رد بو پاداش شیخی دا دهس تورکان و برایه موسل و له وی له گه ل سنی هاوکاری هه ر چوار حوکمی خنکاندیان درا: شیخ عه بدولسه لام، محه مه د ئاغای هیشتی، عه بدی ئاغای مزوری، عه لی ئاغای مزوری. له ۱ کانونی به که می ۱۹۱۴ له دار دران و شیخ ئهحمه دی برای بوو به جی نشینی. - هه ژار -

شیخ عبدالسلامی دوهه م

له سالی ۱۹۱۳ خه باتی دهس پئ کرد و

له کانونی یه که می ۱۹۱۴ م له سیداره درا

کوری بهرزی شیخی له نیو پینج برا

به عبدالسلامی دوهه م ناسرا

له بو مافی قهومی به ئازادی ژین

له بو سولح و سازش دههاتن به تین

نه بو مهیلی دوزمن که گوئ راگری

ئهوه بوو به هوی وهی که واهه پر کری

له ئه و سالا دابوو تفهنگچی دههات

به دهستوری شیخی له ناحهز بدات

له عوسمانی وهربوو، وه بهر شیري دان

به لام له شکری زور له ناوچهی کران

له وه ئیدا بوو، دهورو، بهری شیخ درا

به لام، دهرفهتی بوو، له بوی ری خرا

به ته نیا بوو، رۆبی، له ناوچهی، ولات

که به لکوو بمینی، له بو ری، خه بات

له گه وره و چکوله، گه لی عیلى وان

به دیلی بران و، له حه بسی خران

مه لا مسته فا بوو منالکی روون

له گه ل دایکی به خسیر، کرابوون و چوون

له موسل بوو زوری له زیندان کران

به لام دهستی حه ق بوو که یاری ده دان

ئه واهه شیخی هاتو، له بو تورک و تات

هه تا وانه شرکا به شیري خه بات

له ئازایی، مه ردی، مروقی بی نه زیر

سه ر و مالی دانا له ری کوردی زیر

به لئی گۆی نه به ردیی وه پێش خۆی ده دا
 به هێرش ده رووسی نه بوو بۆی هه دا
 له هه ر لا به گورجی له. دژمن گه ران
 به هو ی وه ی بوو راوێژ به سازش کران
 به بریاری ده ولت خه به ر زوو ده هات
 له ئاوێری بیستم ته سیر بوون نه جات
 له جهنگه و له جه رگه ی شه را شیخ بوو هات
 له بو خاکی ئێران که فکری بکات
 له سمکۆی ده زانی له وێرا خه به ر
 به راوێژ له گه ل به ک له بو چاره سه ر
 ده یانکوت ده بی بی ته واوی ولات
 به بیر و به شیرن، به مه تق، نه جات
 که مندالی کوردن له نیو دوو که لان
 که خه لئانی خوینن له، ئاوو، زه لان
 به لام وایه ته قدیر، له ته دبیره جوین
 له ئاوێری روونه، له بو، لئی دوین؟
 له مال سو فی عه ولا له شیخی به رێژ
 به حق ناحه قی کرد ته ته و پیاوی دیز
 به، راپۆرتی، سو فی، که شیخ دیل کرا
 له مو سل بوو، زیندان، له داریش درا
 له به ر وه ی بوو مافی خوراوی ده ویست
 خه به ر مه رگی سی یار، له گه ل خۆی ده بیست
 موحه مه د بوو ئاغای به هێشتی به ناو
 له گه ل عه بدی ئاغای مزووری به تاو
 چواره م عه لی بوو له ئاغای مزوور
 هه بو روحی وانه وه کوو کێوی نوور
 هه ر ته و ساله جهنگی جهانی هه وه ل
 گه ری گرت ده سوتا به وی کێو و که ل

به‌رگی دوو‌هه‌می شو‌رشی بارزان

شیخ نه‌حمه‌دی بارزانی له‌کانونی یه‌که‌می ۱۹۱۴

بوه‌جی‌نشینی شیخ عبدالسلامی برای

له‌جیی شیخ سه‌لام بوو، برای قاره‌مان

برای نیو برابوو (خولای بارزان)

له‌شیخ نه‌حمه‌دۆ بوو مرو‌فی با‌که‌مال

که‌چهن پیاوی جه‌نگی ده‌روین به‌بال

هه‌موو شیر و به‌بری چیا‌ی بارزان

به‌فرمانی شیخ بوو ده‌روین ته‌وان

وتی ته‌ی حوسین کو‌ر به‌پیتسه‌د سوار

برۆ تو‌به‌کو‌مه‌ک له‌بو‌کارزار

هه‌تا‌کوو له‌شاخ و چیا‌ی هه‌ر سه‌عات

له‌بو‌شو‌رشی کورد بکه‌ن زوو خه‌بات

له‌ئی‌حسان نووری هه‌لۆی ئارارات

بکه‌ن پشتیوانی له‌هه‌ر ئان و سات

به‌شیخ نه‌حمه‌دی بوو‌گه‌لی کورد برا

به‌هۆی ته‌و بوو شو‌رش ئیدامه‌ی درا

هه‌وه‌ل جه‌نگ جیهانی له‌ته‌و سه‌رده‌مه

بلتسه‌ی ده‌هاتن له‌سه‌ر خاکی مه

که‌عوسمانی شەق بوو شه‌قه‌ی تی‌خرا

عراقیش به‌شی بوو به‌ئینگلیز درا

هه‌موو خاکی کوردبوو که‌دابه‌ش کرا

له‌وئ چهنده‌ده‌ولت به‌شی پی‌برا

له‌ویدا بوو ئینگلیس که‌که‌رکوک و نه‌وت

له‌نیو خاکی کوردا وه‌به‌ر ده‌ستی که‌وت

له‌به‌ر وه‌ی بوو «ئاو‌پ‌ر»، که‌کورد لی‌گه‌رین

نه‌بن به‌ره‌ه‌لستی، به‌ویدا نه‌یین

به هۆی وهی بوو خاکی، له کوردان کرا
 به پیشکەش به قهومی، عه‌ره‌ب بوو درا
 له به‌ر وهی بوو نه‌یه‌شت که شیخی نه‌مر^۱
 له باشووری، شو‌پش، وه‌سه‌ر خا به‌گ‌ر
 له به‌ر وهی به‌ تو‌پ و به‌ را‌ک‌یت ده‌هات
 له با‌کووری دا‌تا، بسو‌تی ول‌ات
 هه‌تا بار‌زان‌یش نه‌می‌تی له‌و‌ی
 هه‌موو نه‌و ول‌اته وه‌به‌ر خو‌ی که‌و‌ی

هۆی شه‌ر سه‌پاندنی ئینگلیز به‌ شیخ ئه‌حمه‌د

له‌ ته‌شرینی دو‌ه‌م ۱۹۳۱دا^۲

بریتانیا و عه‌ره‌ب بوو گه‌ڕان
 هه‌تا به‌لگه‌یی شه‌ر وه‌ده‌س خه‌ن نه‌وان
 ده‌یان کو‌ت له‌ زۆر جی مرۆفی زۆر ول‌ات
 له‌ شیخ ئه‌حمه‌دۆ بوو له‌وان زا‌له‌ هات
 له‌ ناوچه‌ گه‌لی گوند به‌ ده‌م با‌درا
 به‌ فه‌رمانی نه‌و بوو به‌ تالان برا
 گه‌لی خه‌لکی کوشتن له‌ ناوچه‌ و له‌ به‌ر
 له‌ کانی ده‌ڕۆین له‌ مه‌یدانی شه‌ر
 له‌ بـزـنا‌نه‌ دان و له‌ با‌ج و له‌ مال
 نه‌ پو‌لیسی دی‌لی نه‌ بنکه‌ی نه‌وان
 له‌ شار و له‌ دی‌هات نه‌ جینگه‌یان
 ده‌بی ئی‌مه‌ تو‌له‌ بسینین به‌ شه‌ر
 نه‌ ییلین که‌ شیخ بی له‌ ویدا نه‌میر

۱ - مه‌به‌ست شیخ مه‌حموودی نه‌مه‌.

۲ - مشاهیر کرد جلد سوم - شه‌ره‌فامه‌ی کوردی - جنبش ملی کرد «کریس کوچیرا» ترجمه‌ یونسی، میژووی

راپهرینی کورد عه‌لاه‌دین سه‌جادی لا‌په‌ره‌ی ۱۰۹.

دیان ده و له تی تورک، له ئاسۆر زمان
 له نیو خاکی خو یا وه ده ریا نه نان
 له سāl نو سه دابوو له گه ل س ی و یه ک
 که په نجا هه زاری له وان بوونه یه ک
 له په ر تورکیادا له نیو خاکی ماد
 دروس که ن حکوومه ت بچ ی کورد به باد
 ده یانکوت شه وان هه ژارن ته و او
 له سه نجا ده بی بن، خودان خاک و ئاو
 له بارزان و شه ریل، ده بی جی گرن
 له شه و ئاو و خاکه، ده بی به ش به رن
 که به غذا شه وه ی وت به خه لکی ولات
 له بارزان بوو ده نگ ی، که شیرانه هات
 مه حاله که خاکن به بیگانه ده بن
 هه موو خوینی دوژمن، له ده ریا ده که بن
 به شه و هو یه ئاسور، له گه ل بارزان
 نه بوو فکری شه رکا، له ه یچ کات و ئان
 نه بوو خه ونی ئینگلیس، به دی بی له و ی
 له بی و یی له لۆلان، دی انۆ هه و ی
 هه تا شیخ ره شید بی به نه خشی شه وان
 له بو شه ر له هه ر لا له گه ل بارزان
 له ویدا بوو ئینگلیس، هه لی که وته ده س
 به شمیری لۆلان، رزا خوینی خه س
 له بارزان هه و چوون، مرو ف ی کارزان
 گه لی پیاوی زانا، له بو ساچیان
 به لام شیخی لۆلان، قه بولی نه کرد
 له بو شه ر له گه ل وان، که له شکریه برد
 له بارزان بوو شیخ دی، شه و شه رفرو ش
 له لۆلان هه و دین به گو په و خرو ش
 هه تا بارزانی له نه خشی جیهان
 بشو نو نه می نی مرو فیک له وان

وتی مستهفا تۆی برای قاره مان
 برۆن فاعتدوا زوو به میسلی شهوان
 مه لا مستهفا بوو که گۆی برده دهر
 له قوللهی شجاعت، تهواو کهوته سهر
 له بارزان بوو هاتن، هه لۆگش به سان
 به هیز و به هیزش، له لۆلانی، دان
 گه لۆ زامدار و، گه لی دۆیل کران
 گه لۆ شه سلحه ی باش به بارزان دران
 ده «ئاوێر» ده زانی له دهشت و له بان
 ته نۆ، شیخ رهشید بوو، له جۆی خو ده مان
 له لاییکی دیکه حکوومهت بوو هات
 به پیله و به حیله له ناوچهی ولات
 دروس کات چهن دژ که پۆلیس به رۆ
 له «بیله» سه ری کورد به وان دادپۆ
 له وۆ شیخ بوو نه بهیشت که پۆلیس له وۆ
 دروس کات لانه ی بمینی شه وۆ
 شه مانه هه لۆ بوون له دهس ده ولته تا
 هه تا کوو به شه رپین له گه ل میللته تا

ئاوری شهر

له ۲۶ مایس له سالی ۱۹۳۲م
 له سالی هه زار نو سه د و سی و دوو
 فرۆکه له ئینگلیس ده هات تا کو زوو
 له گه ل هیزی ده ولته برۆی کوردی جاش
 به ههر سۆ، که بارزان، بکه ن ورد و خاش
 به گور گهر ده باری له سه ر مالی وان
 ده سوتا گژ و گبیا هه موو ده غل و دان
 بریتانیا و عه ره ب دهس به هه م
 شه پۆل بوو ده هاتن له ده ریا و چه م
 هه موو شه سلحه ی رۆژ گه لێکی به ده ست
 له تۆپ و موسه لسه ل ته وه ی بۆ مه به ست

هەتا سالی سی و چوار گەلی قارەمان
 وە کوو کێوی پۆلا لە جێی خو دەمان
 لە برسان دەمردن، بە بۆم لێ دران
 لە پەر، تێ پەڕین و، لە تورکیەمان
 چوار سەد نەفەر بوون لە گەڵ شیخ بۆ چوون
 لەوێ دا دەمانۆ عەجەب مان و بوون!
 لەوێش هێزی تورکان، وە خو کەوت لە وان
 گەلێکی دە کوشتن، هەموو پالەوان
 گەلێکی دەناردن، لەبۆ شاری دوور
 هەتا کوو نەمێن، لە دەوری سنوور
 کە فەرمانی بووردن، عراق دایە وان
 گەرانیۆ لەوێو، لەبۆ نیشتمان
 لەوێدا بوو ناچار، گەرانیۆ ولات
 لە ئەرز و هەوادا، نەما رێی نەجات
 کە هەشتاد و شەش کەس بە دیلی بران
 لە رۆڵەیی نەبەز بوون گەلی بارزان
 لە موصل و لە حەللە لە کەرکوک ژیان
 نەخۆشی لەوانە وە پێش خوێ دەدان
 سەلیمانی دوواجی لە وێ دا دەمان
 هەتا کوو هەلێ بۆ، رەها بوون ئەوان

ئازاد کردنی بارزانی لە زیندان

لە وەختی سەرۆک بوو لە دووری ولات
 وە کوو خیزی چۆمی سپا دەهات
 بە سەر بارزانا گەپان کێو و کەن
 هەتا خەپ کەنۆ چەک، لەوێ هەرچی هەن
 لە دوی چەند سالی کە ئاوارەمان
 گەلی شار و گوند بوو کە کاول کران
 هەتا کوو دە سالی لە دووری ولات
 هەموو دەس بە سەر بوون مەروفی رێی خەبات

سايىمانى شارى مروڧى قارەمان
 ۋە كوۋگىۋ و روستەم دەھاتن ئەوان
 ھەتا بارزانى سەرۆكى نەبەز
 لەۋى دەركەۋى زوو بە ھەلمەت بە لەز
 لە ھەفدەي حوزەيران چل و دو (۱۹۴۲م) لە سال
 ھىوا و شىخ لەتيف بوون بە رۆح و بە مال
 مەلا مستەفايان ۋە ھادا نەجات
 نەبوو كاۋە ۋە ك وان لە رىگەي خەبات
 لە گەل بارزانى دوو بازى شكار
 لە گەل دەھاتن سىاۋەش تەبار
 دە، مامەند شىروان و شىخ مستەفا
 دو شىرى رەھا بوون لەبۆى باۋەفا
 بەرەو خاكي ئىران مروڧى قارەمان
 بە مېھمانى ھاتن لە تورجاني مان
 لە حاج، بابە شىخ بوو بە مېوان لەۋى
 گەلى رىزى گىرا، لەۋى چەن شەۋى
 لەۋى سى تەفەنگى لە بۆى ساز ئە کرد
 بە خوڧى ئەوانەي لە گەل خوڧى دەبرد
 مەھاباد بوو ھىوا و مەبەستى ئەوان
 بە قەدر و لە گەل دەنارد چەن جەوان
 لەۋى پرا بوو رۆيى مروڧى نىشتمان
 ھەلۆى نىو چىا بوو چوو بارزان
 لەۋى پرا بوو ژنرال كە نامەي دەچوو
 لەبۆ چەندە دەۋلەت وتارى ھەبوو
 لەبۆ ئەمريكائى، لەبۆ روس و چىن
 بىرىتانيا و فەرانسەي بە تىن
 دراكاغەزى كورد بە ھەر يەك لەوان
 حوقوقى بە شەر كوا لەبۆ كوردەكان

نمایندهیی کورد له بو هر ولات
 ده پۆیی خه بهردا که کورد دهن نه جات
 هه تا میله تهی کورد بیی سه ره بخو
 بیی مافی ژینی له نیو خاکی خو

له دایک بوونی قاره مانانی کوردستان

مه لا مسته فای بارزانی (۱۹۷۹-۱۹۰۳)

له سالی هه زار و نو سه د وه سی
 دیاکوویی دیی بوو، دیان رۆژه دی
 مه لا مسته فا بوو نه تهو رۆژه هات
 له دایک بوونی تهو بو گوئی کرد ولات
 له تهو فکرها دا بوو که کوردی جیهان
 به دنیا بناسی به به لگه و به یان
 له تهو فکرها دا بوو که سود وه رگری
 له ئازموون و زانین به کاری به ری
 به تیزین و پیشین له بو کار ته چو
 له گهش بینی تهو دا عه قل ماته بوو
 گه لی ئاره زووی بوو که کورد سه رکه وئی
 له لوتکه ی ته مه ددون سه ری ده رکه وئی
 له به شداری خه لکا له بو کاری چاک
 گه لی شاد ته بوو تهو به فهره نگی پاک
 به پیشمه رگه کانی ده کوت رو حی من
 له بو نیشتمانی تهنه نگ هه لگرن
 چرای عیلم و زانین به ده سنی گرن
 ده سی دیکه زووبن له بو شیر بهرن
 به لام قاره مانه، که سی فکرها کات
 بدا رو حی ئینسان له مردن نه جات

نه بوو ناتهنی بی، له په یمانی دا
 له گهل دوزمنی خوئی له یمانی دا
 له گهل دوزمنیکی گهلی حبله باز
 که په یمان شکین بی، له بوگیر و گاز
 له گهل دوزمنیکی، که به خسیر نه بوو
 وه کوو باب له گهلیا به ریډا ده چوو
 دل ئاوا بوو حاتم، گهلی بینرا
 گهلی مال و پاره ی، به خه لکی درا
 له گهل هر مروئی، له نیو عیلى خوئی
 ده هات و ده چوو نهو، برا بوو له بوئی
 له هر کوئی که شوړش له شپړ وهر درا
 له گهل بی زیانا ده بوو وه ک برا
 له شهردا بلیمه ت، له پیلان و هوو
 موسه دق بوو ده چوو، له مه یدانئ نهو
 له زیخی و بوړی، دلیری زه مان
 نیه روچ له بهر بی، نه زیری نه وان
 نه روسته م نه سوهراب نه ته سکه نده ری
 نه تارق که که شتی، شان لهو به ری
 له «ته فره شیان» و دروسته به یان
 که نوسیویه دیمان، گهلی بارزان
 وه کوو نوممه تیکن، له بو ژنرال
 دل و روچی وانه، له بوئی بوونه مال
 له قهومی عه ره ب دا موحه ممه د خیار
 مه لا مسته فا بوو له نیو کورد دیار
 له عیسایی مریم له دل سوژیا
 گهلی ده رسی وهر گرت له مه کته ب چیا
 له نیش و وتارا، له زور بیری چاک
 له چاکانی وهر گرت به روحیکی پاک

گه لئ حه یفه هه رکه س بلئ نادره
 گه لئ کیش له نادر به جور ته ت ره
 مه لئ کاوه یکه له حه وشه ی جیهان
 ده بینه ره شی تر گه لئ که له وان
 نه هیچ سه روکی وه کوو نه به ز
 هه لوی زاگرو سه ده سوړی به له ز
 گه لئ کرده وهی نهو به یانی ده کات
 که دلسوزی گه ل بوو له هه رجیی ولات
 له بو مافی «ئاویر» له بو عه دل و هات
 به شمیری پولا له دوژمنیه دات

گر تنی پاسگای ژاندارمری «شانه»

له ئابی ۱۹۴۲دا

به سی برنو ژنرال له «شانه» ی نه دا
 ته واو پاسگا که ی ده کرد بی سه دا
 له ویدا بوو ژاندارم، که زوو لیک درا
 هه چی ته سه له حه ی بوو، هه موی خپ برا
 تفه نگیکی زوری، له وی که وته گیر
 ده نیشتو له شانی هه لو بو نه چیر
 له وی دم سه روک بوو، که کاغه زیه چوو
 سه روکی عه ره ب دی که نوو سراوه زوو
 بزانه نه من هه م، له نیو بارزان
 نه باغیم مروف کوژ، نه ریگر له وان
 نه من مافی کوردم، ده وی و ژینه باش
 له نیو خاکی خو م دا، ده که م من ته لاش

گرتنی پاسگای «خیزەرۆک»

له ئه یلولی ١٩٤٢ دا

له به غدا خه بهر بوو، که شیرێ زه مان
 له دیلی بوو، ده رچوو، چوو، بارزان
 به ئه و هۆبه پێنسه د، نه فەر ده نگ دران
 هه موو پاله وان و، نه به ز قاره مان
 هه تا کوو له جه نگه ل، برۆن شاخ و داخ
 له بارزان و مه رزۆ، له پال و باخ
 برۆن تا له چه رخی، زه مین ئاسمان
 ئه سیر که ن به نه یرو، دیا کوێ زه مان
 له دوا ی چه ند روژی، خه بهر بو ئه وان
 به ره و خیزه رو کو، ده پۆن گشتیان
 سه رو ک، مسته فا بوو، له روژی خه بهر
 له گه لیا بوو ئه و ده م، فه قه ت بیست نه فەر
 له وان گێو و گو دهرز، ده به یناو، بوون
 ئه مان چه ن سه عاتی له پیش دابوو چوون
 له وان ده نه فەر بوو له دوور، ئا گه دار
 له گه ل ئه م ده به ی دا، سه رو ک چوونه خوار
 له شه ودا، به فه وری، چوو ه پاسگا
 له لای یکی گو په و، له لای ی نگا
 هه موو په نه ره و، ده ر، له نیو بازگا
 هه موو تی ک شکان، و نه ما ده زگا
 له وێ سی نه فەر بوون، هه مووی بی سه دا
 ته واو به ک به به ک خۆی، به ده ستۆ ده دا
 هه موو ده ست و پێیان له وێ به ستران
 له ژووری له جیی هه موو ک پر کران
 له شاخو بوو ده نگ هات که ئاماده بن
 قشوونی عه رب دی، دیارن که چن

به پئی خوئی بوو ریوی، له دورۆ دههات
 له ناوهند، نزیک بوون، نه ما ریی نه جات
 له دوو لاهه فیشک، دههاتن به تین
 له سه سڼگی وانه، دهیان کرد کهمین
 وه کوو پالهی چاک، بهرئ دهغل و دان
 به گولله و به خه نجهر، عه ره ب لیك دران
 له هه لاهه نه عه و، گوپهی پالهلان
 زهوی ئاوری گرت، له هه لمهت نهوان
 له هه لاهه گولله، دههات و دهچوو
 به چه خماخهی وان، ههوا، سوور نه بوو
 عه جاب ده مانۆ، له گهرد و غوبار
 له نیو ئاورا، بون، له دنیای تار
 چ بو ئیمه، وازوو، هه موو چه ک کراین؟!
 که پاسگا به خه نجهر، له پشتی ده داین
 له بهرچی بوو بنکهن، له بۆمان کرا
 به ئاورپژین گش، له که له لهن درا؟
 گه لی لاشه کهوتن، نهوی دی هه لات
 له نه شکهوتی شاخان، ده بوون شرت و مات
 له وی نه سه له حه ی زۆر، له تازه و گرنگ
 سه روک دهستی خستن، که لی دان برنگ
 که لاکه نهوانن، له ئاو و، قورپان
 به ده ندهوکی خه رتهل، له ویدا خوران
 نه بوو تا بیینی، له میژوی زه مین
 که وابیست نه فەر بن برۆن بو که مین
 که مین کهن له چه کدار، له پینسه ده فەر
 هه موو پیای جهنگی، هه مووی شیري نه ر
 هه موو چه ک به ده ست و، موسه له سل له شان
 هه موو کوک و ئازا، نه یان بوو وچان
 بریتانیا بوو، فرۆکه ی دههات
 به بۆمبای ده سوتان، تهواوی ولات

به راکیتی شق، بوو، هه موو کیو و شاخ
 نه ما رۆح له بهر بی، له نیو کۆل و زاخ
 نه ما ئاژه ئیکی، له ویدا بی
 به شالاوی ئاور، ده بوونه رهژی
 نه ما بالدار و، نه ما مهل له وی
 به زامۆ ده پۆین، هه تا کوو شه وی
 قشونیش ده هاتن، وه کوو بهرگی دار
 به نیو کیو و شاخا، له دهشت و نسا
 له تورک و له تات و، گه لی خو فروش
 ده هاتن له هه ر لا، به هوریا و خروش
 هه تا ریشه یی کورد، له نیو بارزان
 نه مینی له بن بی، به شمشیری وان
 ته ماشا جه سووری، هه لۆی بارزان
 له گز بهر و خه رته ل، ده چوو بی ته مان
 له گه ل وهی له کوره ی زه مین و زه مان
 نه بوو یارمه تی ده ن، گه لی بارزان
 ده «ئاویر» ده زانی له بو ری نه جات
 نه بوو کومه کی که ن، له هاوسی ولات
 سه روک بارزانی، به که م قاره مان
 له کام میژوا به، نه زیری ته وان

حیزی هیوا

له سالی ۱۹۴۱ی زاینی دامه زرا

له نۆسه د چل و به ک، گه لی پیاوی ژیر
 له بووه ی که حیزی، دروسکه ن به بیر
 به راویژی زانا، (هیوا) دانرا
 به حیزی هیوا بوو، هه موویان برا
 له کهرکوک بناغه ی «هیوا» دارژا
 به لام شاخ و بهرگی له زور جی هژا

له نیو شار و دیهات، به رهو پیری چوون
 له به غدا په لیکي، گولې، گه شیه بوون
 له نیو خاکی کوردان له شاخ و قه دی
 گه لې بۆل و میوه ت، به پهل یو ده دی
 له به غدا پهلې شهو، بووه داری بهر
 له ژیر سیهری بوون، گه لې با هونه ر
 له نیو کارمەند و، له نیو شهفسه ران
 گه لې رهونه قی کرد، له هه رکات و ثان
 که شهو «خیزه روکی» ده کرد ورد و پرد
 له دنیا بوو ژهنرال که وا نیوی کرد
 شهو بوو به هو ی وه که حیزی هیوا
 له گه ل دار و دهسته ی، بل ی دیم شهوا
 گه لې نیمه شهفسه ر، هه موو دهس به چه ک
 شهوا دیننه بارزان هه موو بینه یه ک
 له بو خزمه تی تو، سه روک، بارزان
 سه روکی به جه رگ و نه به ز، قاره مان
 شهواو شهمر و نه هییت له بۆمه پهوا
 مه لا مسته فا تو ی به حق پیشهوا
 به شهلماسی فکر و قه له م، به لگه نون
 شه تو روحی کوردی به مایسترون
 له بوی بزیوو، بلیمه ت، که لان
 له تی بین و زانا، ده چوون گشتیان
 هه تاکوو بینن، گه لی کارزان
 یه کهم پایوی میژو، سه روک بارزان
 هه تاکوو له گه لیا، به دل تی کهون
 به فه رمانی شهو بن هه موو ری کهون
 له هه ر لاوه خه لکی به هیرش ده هات
 له بو پشتیوانی، سه روکی ولات
 له ویدا بوو نوری، سه عی، کهوته بیر
 له حیزی هیوا بن گه لې پایوی ژیر

به ناوجی به باشی له بهینی تهوان
 بپرون بۆ قسه و باس، له بۆ بارزان

سیّ تهفسه ری هیوا

لهوان سیّ نه فهر هات، به شان و شکۆ
 ههموویان به هۆش و، ههموو وه ک هه لۆ
 تهوان سهید عهزیز بوون و، سه رههنگ تهمین
 له گه ل عیززه ت عبدالعزیزی تهمین
 به گه یلانی زاده، ده نازی ولّات
 نه بو غه فله تی بی، له کار و خه بات
 له گه ل بارزانی، له بارزان تهوان
 له بۆ بهخت و هاتی گه لی، کورد دوان
 وه خپ بوون به راویژ، ههموو کارزان
 ده یانویست له به غدا، بری مافه کان
 له ویدا بوو داوخواز بریکی کرا
 له دوای مۆر و ئیمزا به ده ولّه ت درا
 ههموو ناوچه یی کورد، به که رکۆکه وه
 سلیمانی ئه ربیل، ده لۆک پیکه وه
 به مه لبه ندی کوردان بناسری هه مان
 وه زیریکی کوردیش بیی بۆ ته مان
 له کۆری وه زیران، له بۆ هه ر وه زیر
 مو عاون له کوردان، به کئی بی، به بیر
 له ئابووری، فه رههنگ، له گوند و له شار
 به سه ره به ستی خۆیان، به کهن کار و بار
 ته ته م داوخوازه که «ئاویژ» کرا
 به دوو ده ولّه ت، ئینگلیس، عیراقیش درا

دەنگى شىرانەي ژنرال

لە سەر دوندى ئەستېرە، دەنگى دەھات
 دەبا يەك گرن كورد لە رىنگەي خەبات
 سەرۆك بارزانە كە وا دەنگى دى
 لە دنيا وتارى ئەو دەتە گوى
 دەلى مافى كوردان لە چوار دەولەت
 دەبى زوو بە دەس خەين، لە ھەر دەرفەت
 بە سەر زاگروسا بوو، مەوجى دەھات
 دە شۆرش كە ئەي كورد، ھەتا بن نەجات
 ۋە كوو شىرە نەعرەي سەرۆك بارزان
 لە بەر ۋەي ۋە پيش خا لە بۆ كورد ژيان
 ھەويى وتارى گەلى ھانەدا.
 ھەتاكوو ژيانى، گرنىگ دەس ئەدا
 ھەتا نىشتمان لە چنگ دوژمنان
 دەرىن گەلى لاو، بە چالاكيان
 بە دلسۆزى ئەو بوو كە خەملى ولات
 لە خەو راپەرى كورد كە خۆي دا نەجات
 لە ئەوكات و ساتە گەلى بوونە بەك
 مرووف و، لاوى كوردان دەھاتن بە چەك
 لەوى پىكى ھىنا لە لىزانى كورد
 لە بۆ راو و تەگبىر بە بىرىكى ورد
 لەویدا بوو داواكرا سەربەخۆ
 بۆ مىللەتى كورد لە نىو خاكى خۆ
 بە ئەو ھۆيە دەولەت نەھاتە كەوان
 بە بىر نو و موسەلسەل بوو ھاتن ئەمان
 سەرۆك و سەران بوو، لەوى لى پىران
 كە وا مافى كوردان، بىسەن لەوان

ۋە كوو شىرى بېشە، بە ھەلمەت دەچوون
 لە ئاسۆيى دوزمىن لە شەپ، ۋەر، دەبوون
 بە تانك و بە تۆپ و بە خومپارە تىر
 لە گۆر بەك دەھاتن پلېنگ و نەچىر
 بە دايم نەچىرن، لە بۆقەومى ماد
 ئەۋەي بېتە مەيدان، لە بۆكورد نژاد

چوار ئەفسەرى دىكە

بە ئەو ھۆيە دەۋلەت، كە زانى ھىوا
 ھومىدىكە بۆكورد، نىيە شك لەوا
 حكومەت بوو ويستى بە دۆس بارزان
 بناسرى كە ناردى چوار ئەفسەران
 لە بۆكۆكى ناردن، لە بۆ بارزان
 كە خوشناو و مىرحاج لەوان بوون ئەمان
 ھەتا ئاشتى كەن نەكەن باسى ماف
 لەۋەي خۆ ۋەدەۋور خەن ھەتا كېۋى قاف
 بەلام ھەر دوو يەعقوب، لەيسى زەمان
 لە بۆ مافى كوردان دەچەوسان ئەوان
 دوو چابك سەۋارى ۋەك ئەفراسياب
 لە نىۋ رۆحى وانا ھەبوو تىن و تاب
 دوو شىرى نەبەز بوون لە شاخ و چيا
 لە دوى بارزانى دەبوون دلىنيا
 فواد عارفىش بوو يەكەم پالەوان
 مەجىدى عەلى بوو ھەلۆي بەردەلان

چه ند مروۆفی فیدا کار بو سه روک بارزانی

ته، ته و ته فسه رانه ی له بو حه قی کورد
 له مهیدانی شهردا، له سهریان، ته بو رد
 یه کهم، مهردی مهیدان، جه لالی ته مین
 له گه ل نووری شیروان، دهروین به تین
 له زانکوۆی ئوروپا، هونه رمه ند بوون
 وه کوو روۆستی زال، له بو شه ر ده چون
 هه تاکو له دوژمن، بدهن بی وچان
 نه ییلن شه ری وان، له حه وشه ی زه مان
 به شمشیری لییدا، بوو عه بدالکریم
 له به عس و ستادی، له دوژمن غه نیم
 ده بینرا به زاهیر، یه کایه ک جه وان
 به لام بوون له فکرا، ته رستوی زه مان
 هه مو روۆحی پۆلا له گه ل هه ستیان
 له جه به ی شه را بو، له سه ر ده ستیان
 سه لاح هاته مهیدان، له بو نیشتمان
 سه لایکی دیکه، له کوردی زه مان
 له بو میر حاجیش، له نه خشه و به یان
 ته رستو ده بوو بی، به شاگرد ته وان
 به زاهیر جه وان و، به دل ئاگه دار
 فه له ک کوانی دیوته، مروۆفی وا به کار؟
 له گه ل وانه عه بدول، حه کیمی به سام
 پلینگێ چیا بوو له بهر ده ستی رام
 گه لی ته فسه ری دی، وه کوو باز ته چوون
 هه تا دوژمنی ماد، بکه ن ته فر و توون
 له زانکوۆی هونه ردا، هونه رپیشه بوون
 له دوی بارزانی، وه ک «ئاویر» ده چوون

چەند مەروڤ لە حەزىبى ھىوا چوون بو بارزان

بە نىو كۆپى ئازاد ئەوان نىو بران
 ھەموو كار و بارى بە راوئىز كران
 لە حەزىبى ھىواو لە بەغداو چوو
 مەھمەد كە ئەفسەر لە ئەو كۆپرە بوو
 مەجىد ئەفسەرى بوو گەلى خوش زمان
 بە مەتق دەروىيى لە نەخشەى زەمان
 بە لولەى تەفەنگىا ئەجەل دىتە دەر
 بە گوئى دوژمنى دا دەداتن خەبەر
 كە وا مىللەتى كورد پلەنگى چيان
 لە بو راوى ناحەز دەسورپىن ئەوان
 لە بو سىنگى دوژمن، ھەموو بەر و شىر
 ھەموو ھەن تەھەمتەن ھەموو ھەن دلیر
 ھەلۆن و دەسورپىن، لە سەر ئاو و قاد
 ھەتا ماری بېرن لە نىو خاكى ماد
 بە داسى بە جەرگى، دەدرون ئەوان
 دېرو دالى خورتى لە نىو نىشتەمان
 دەبىنى كە دوژمن لە سەرپا تلار
 دەبىتۆ دەبىتە بەشى كرم و مار
 دە «ئاوئىر» بنوسە ئەوەى راستە خۆت
 ھەتا رەحمەتى حق بىئىرن لە بۆت

شەرى نەھلە

۱۲ى نەيلولى ۱۹۴۵

زەعیم مستەفا خۆى، لە روى نەخشەو
 لە داوڤنى عەقرە، چوہ پيشەو
 لە گەل چل نەفەردا وە کوو شيرى مەست
 دەچوو شاخ و داخى لە دوژمن دەبەست
 لە ویدا بوو ناحەز دەماو دەم بەيان
 فروكە و تەيارەى، لە روى ئاسمان
 دەهاتن بە شاخا بە سەر بەرد و دار
 بە بۆمبا دەسوران وە کوو گورگى ھار
 بە دويما قشون ھات بە تۆپ و بە تانگ
 لە تەپكە، كە كەوتن بوہ تۆز و قانگ
 لە ویدا لە دەولەت ھەمو رى بران
 لە بويى عەشاير لە ھاواری وان
 دەهاتن لە سورچى بە سى سەد نەفەر
 بە شير و پلینگ بوو دەيان برد زەفەر
 رەئيسى عەشاير وە کوو شينج جەلال
 وە کوو پيرە عەولا مەجيد و كەمال
 لە زيبارى «شەوكت» لە ريگەى خەتا
 بە بېرنو دەهاتن بە گژ ميللەتا
 لە زيبارى «مەحمود» كە دى عېلى وان
 عەشاير گەلگى لە گەل دەولەتان
 لە ئەو وەختە دابوو سەرى وەرگەرا
 بە جىي ھىشت سەرۆكى لە نيو ئاورا
 لەوئى مەردى ميژو بە نەخشە و بە بىر
 بەرەو شاخى پىرس دەچوو بۆ نەچىر
 زيانى حكوومەت لە كوژراوى وان
 لە گەل ئەسلە حەيدا گەلگە بەيان

شهری هه و دیان و مه زنه

٧ له ٢٢ی ئه یلولی ١٩٤٥

له نیۆ هه و دیانا هه وه ل، ژنرāl
 له گه لیا بوو په نجا نه فهر به بری زāl
 لهوئ دهم له وئ بوو پلینگیکی سوور
 محهمهد بوو ئاغا له سهر میرگه سوور
 له ئهو رۆژه دابوو، دوو ههنگ بوو دههات
 هه تا مه زنه بگرن له جه رگهی ولāt
 له ناکاو له نیۆ غار پلینگ ده رپه پری
 محهمهد بوو لاشهی ده خست وه ک مه پری
 له تۆپ و موسه لسه له فیشهنگ به لاش
 به تالāن ده یان برد به زۆر و ته لاش

کۆمه گی ئینگلیس به عیراق

له گه ل ئه ئه وه ئینگلیس به کۆمه ک دههات
 له بۆ شاری به غدا له ههر ئان و سات
 فروکه و ته یاره ی به بۆمب لیبی ئه دان
 هه تا خاکی بارزان هه موو گر دران
 به بۆمبا ده سووتا هه موو کبۆ و شاخ
 نه ماگیان له بهر بی له نیۆ راغ و باغ
 هه موو دین به چاوو به گوئ بیستمان
 له نیۆ دوکه لāبوون گه لیکیش نه مان
 ده سووتا و ده برژا منالی ئه وان
 ده بوو گش به کوله ی ته نوو ئاشه وان
 به لām نۆ ته ماشاکه میژوی جهنگ
 له بهر چی بۆ سه ربازی ته یموری لهنگ
 وه کوو شیر دههاتن ده چوون بۆ نه چیر
 له سهر دوندی شاخ و له نیۆ چāl و بیر

له بهر وهی گهرم بوو هه موو پشتیان
 به هیز قشون و، سپای گشتیان
 هه موو، تی گهین بوون به عه قل و خه یال
 که بی کهس کوژی وان شتی که مه حال
 هه موو تی گهیی بوون که کو مه ک ده بی
 له سه د لاوه دوزمن وه بهر حهمله دی
 نه وه فه رقی زوره له گه ل رابه ری
 نیه کهس که له شکر به دویدا به ری
 گه لی جاری وابوو به چهن ده وله تی
 ده یان دا له بارزان به چهن هه لمه تی
 ده جا لیسه ده بی قه زاوه ت کر ی
 به مقیاسی مه تنق به ری دابه ری
 به فکر یکی ورد و له ده وری مه بهس
 له بو ز ی رشناسان، مه بهس دیته دهس
 ده جا لیسه روونه که به ینی نه وان
 وه کوو به ینی عه رزه هه تا ئاسمان
 ده «ئاویر» بزانه سه روک بارزان
 به هیز و به تین له نه ستیره دان
 چ نه ستیره نه ستیره یی پیاوه تی
 به جه رگی، دلیری، شه رف شییاوه تی
 چ نه ستیره نه ستیره یی وا ژپا
 له دلسوزی نه بوو هه موو دلنیا
 به جه وه ره بوو هیژا گه لی چا که کار
 گه لی گه ردی لاهرد له سه ر لیو هه ژار
 سه روکی بوو دلسوز له بو عه دل و داد
 به ئازادی ژینی گه لی قهومی ماد
 سه روک بارزانی به هوش و به تین
 گه لی کوردی ناسان به کوره ی زه مین
 نه وه رو حی فه ره هنگ له ریگه ی خه بات
 به پر شهنگی فکری گه شو بوو ولات

زمانم بېرڼ گهړکوو ته شیبی کم
 به نادر به تیمور هه تا کوو که هم
 نه دهی نسه تی تو له هیچ کات و سات
 رو می به ئاسه ف له ریگهی خه بات
 ده «ئاویر» ته ماشا سه روک بارزان
 که ته سکه نده ری بوو له عه رسهی جیهان
 ته و او زاگرو س و ته و او ئا پارا ت
 به بارزانی شادن، که ده یکات خه بات

شهر فروشى ئینگلیس به بارزانی

له سالی ۱۹۴۵ دا

له سه ربازی ده ولت، چل و دو هه زار
 له گه ل خو فروشان، له کوردی هه زار
 که «راتین» بوو سه رپه ل له بوکش ته وان
 به هیرش ده هاتن له بو بارزان
 له بارزان و دو سنی هه تا پینج هه زار
 وه کوو نه زده ها بوون له بو کارزار
 له سه ر میزگه سوور و له نیو بارزان
 له عه قره و له زاخو ره واندز ته مان
 ته وان له شکری بوون له گه ل خو فروش
 هه موو تیك شکان و نه یان مابوو هوش
 له وئ نو فروکه له ته رزی دران
 له نیو ئاورابوون ده سوتان ته وان
 گه لیکیش له بی سیم له توپ و تفهنگ
 له فیشه ک هه زاران هه موو هاته چه نگ
 بریتانیا بوو فروکهی ده هات
 به پۆل بوو ده سوړان له ناوچهی ولات
 به بو مبا و راکیت له ته رزی ده دان
 له نیو خاکی خو مان برا لیک بران

گېرو دوو كەلش بوو لە نىۆ مآل و باغ
 لە نىۆيا دەسووتا مئالانى ساغ
 بەللى هەشت هەزارى لە سەربازى وان
 لە ئابلوقە دابوون، و دەرفەت نەمان
 نەزىك بوو ئەسیر بن بە دەس بارزان
 خەيانەت لە كوردۆ لەوى خۆى نوان
 ئەوانەى كە دۆس بوون لە گەل بارزان
 لە پشتۆ بە خەنجەر، لە قولى دەدان
 بە دەستورى ئىنگىلىس لە كورد وەرگەران
 خەيانەت بوو شمشیر لە ژنرال دران
 لە ھەر لاوھ ھېرش كرا سەر ئەوان
 لە دۆل و لە شاخ و، لە دەشت ئاسمان
 كە دىتى لە شار و لە دىھات و باغ
 لە دەشت و تەلانا، نەما جىنى ساغ
 پەلەى ھەور و ئەستىرە گشتى بە تىن
 بە تىكرا ھەموو بوو بە ئاورپۆين
 بە ھەورى بزوتن لەوى رەد دەبوون
 دەناگش دەسووتان وەك «ئاویر» ئەچوون

شەرى ھەرن

لە ئەیلولى ۱۹۴۵

عەشایر لە زىبار و بادىنبان
 كە، پێنەد نەفەر بوون، لە چەكدارى وان
 بە بى سیم بوو دەدوان لە ھەركات و سات
 لە گەل ئەو سپایەى، لە بەغداوھ ھات
 ھەتاكوو لە پشتۆ، پىرس دابەرن
 بە تۆپ و موسەلسەل، ھەموى دادەرن
 ئە ئەو ھىزە گشتى، لە گوندى بەرن
 لە بۆيى بوو بارزان ھەموو داگەرن

له بو بارزانی خه تهر بئیرا
 له بوی بو ژنرال ده هات بوی برا
 زه عیم مسته فا بوو به هوش و بزبان
 له سهر دوندی پیرس ده هات بو ژه وان
 به نه خشه به حه فتا، نه فهر ده وری دان
 به لام توپی (عززه ت عزیز) نه ی گه یان
 له ناکاو خه بهر هات، که مه و جی سپان
 ده پوژن تا کو پیرس، وه ده س خه ن نه وان
 قوای ده وله تی بوو وه کوو خیز و خوژ
 ده هاتن له ده شت و، له شاخ و دوژ
 له تاریخی پرسه که عززه ت عزیز
 له بهرچی بوو گولله ی نه هاتن به ریز

شهری کیوی پیرس

له ۲۵ ئه یلول دا له سالی ۱۹۴۵

له سالی چل و پینج (۱۹۴۵) گری شه پ ده هات
 هه تا بارزانی له نیو خو ی بخت
 له گه ل بارزانی هه بوو شه ست نه فهر
 هه موو مه ردی جهنگی هه مووی باهونه ر
 له پیرس وه سه رکه وت ژنرال شه وئ
 هه تا کیوی سه نگه ر، وه ده س تی که وئ
 له فه رهادی چاتر ده بوو شاخه وان
 له وئ سه نگه ری گرت له نیو به رده لان
 هه مووی کرده سه نگه ر ته واو شاخ و دهر
 به فه رهادی سه بت مه ده وا هونه ر!
 به سه ر تیشه شاخا ده چوو وه ک هه لو
 نه چیری ده گرتن به چنگالی خو

لە ھەر لاوہ ھێرش لە بۆکیو کرا
 ھەموو زەرد و بەردی لە ئاور خرا
 بلیسە دەسووپا لە دۆل و خرا
 ھەتا شەو بە بێرنو لە یە کتر درا
 لە لای چەپ بوو (سورچی) بە سێسەد نەفەر
 لە راست (دوسەکی) بوو ھەموو پیاوی شەپ
 کە پێنسەد نەفەر بوون بە شالۆ دەھات
 ھەتا کوو برای خۆی لە خوین وەربدات
 بە ھێرش دەھاتن لە باشوورەوہ
 وە کوو مەوجی تاویش لە باکوورەوہ
 سپای دەولەتی بوون بە تۆپ و بە تانگ
 فرۆکە لە گەلیان ھەوا ببوہ قانگ
 لە ناکاو فرۆکە، بە بۆمبا و تیر
 ھەمووی دادەگرتن بیان کا ئەسیر
 ئەوا چل نەفەر ھات لە زیباریان
 دەچوون یارمەتی دەن گەلی بارزان
 لە سەر پا بە بۆمب و لە عەرزو بە شیر
 گەلی بارزانسی لەوئ کەوتە گیر
 مەواجر لەوئ دەم، لە گەل ژنرال
 کە سی و پێنج ھەزاری تەواو و کەمال
 بە جوړی دەھاتن وە کوو شیر مەست
 بێرئ تۆپ و تانکیان شکاندن بە دەست
 لە تاریکی شەودا سەرۆک لییدان
 بە بێرنو و موسەلسەل لە داگیرکەران
 ھەتا گەینە چۆمی وە کوو مەوجی ئاو
 دەھاتن لە «مەزنی» پەریئۆ تەواو
 ھەر ئەو شەو بە فەوری تەواوی ولات
 لە گەل شێخی گەورە ھەموو خەر دەھات

لەویدا بوو دەس پیکراگورج و گۆل
 بېرۆن پىر و مندال لە دەشت و لە دۆل
 بېرۆن كۆچەرى كورد بەرەو كێلەشین
 بەرەو خاکی ئێران لەویدا بژین
 لە بەر وەى كە كۆچەر لە گەل كۆچ و بار
 نە كۆزى لە رێدا فەقیر و هەزار
 لە گەل چەن كە سێكى نەبەز پالەوان
 بە دوى ھۆزى دابوو سەرۆك بارزان
 لە «ئاوێر»ى بیستم كە گەینە سنوور
 لە بۆ وان بوو ئێران بە شاخى لە نوور

هاتنى مەلا مستەفای بارزانى بۆ ئێران

لە سالى ۱۹۴۵/۱۰/۱۰

لە دەى بوو لە دەیدا لە رێى كێلەشین
 گەلى بارزانى دەهاتن بە چىن
 كە چە كدار و بى چەك مەروڤى بارزان
 كە سى و پىنج هەزارى دەهاتن ئەوان
 لە بەر وەى بوو تانك و سپای بى ئەمان
 فرۆكە و موسەلسەل لە بارزانى دان
 لە بەر وەى بوو هاتن لە ئێران زەمین
 هەتا هەلکەوى هەل، لە بۆ ماف و ژىن
 مەهابادە بەرچاۋ، كەوا ھۆزى وان
 بېرۆن گەش لە گەل شىخ بە رۆح و گيان
 لەوى رابوو ژنرال بە فەورى دەچوو
 كە بەرپرەسى سوڤەت، بىنى دەبوو
 ئەۋىش پێدەكوت باش، ئەتۆ زوو بېرۆ
 دەمىكى لە بەر چاۋ مەمىنە ئەتۆ

له میراوینی سهردهشت، ههلی برده سهر
 له شاری شنۆ ما، له پاش ئه و سه فهر
 له نۆسه د چل و شش له یه ک بیست و دو
 له سابلآغ بوو جهژنی که «ئاویر» نه چوو
 له کاتی مه هاباد له بو پیشه و
 بووه مه رکزی کورد له باره ی دوا
 له ئه و کاته دابوو سه روک بارزان
 له لای پیشه واره زیافهت کران
 ستیره ی هونه ر بوو له سهر شان و دوش
 له ئه و مه حفیله یدا ده بسیرا به هوش
 له دوا یی گه رانۆ شنۆ بو خه بات
 هه تاکوو به ره سمی ده می دیکه هات
 له کوردی عیراقا مروقی ئاگه دار
 له مه زبهت وه خر بوون به راوینۆ و کار
 ره شید و دلیر و نه به ز قاره مان
 له سهر خیل و عیل و له لای و له خان
 له زاننا و دانا له هوشیار وان
 له بو ره هبه رن هات و تاریکی جوان
 یه کئی شیخ له تیف بوو له ئه و کوپه بوو
 له بو پیشه و بوو په یامی ده چوو
 له بو پیشه و بوو خیتابی ئه وان
 که جیتی ریزه بو کورد سه روک بارزان
 هیوامان به تویه، که قه دری ئه وان
 له بهر چاوی تو بی، له هه رجی و زه مان
 نه ویش بوو به هوینی له ئاخو زسان
 که وه پیشه و دای په یامی به وان
 که ژنرالی هیژا مه لا مسته فا
 ده بی بیته سابلآغ، به روحی سه فا
 له وه ختیکی دا هات، مه لا و قازیان
 کومه یته هه موو چوون به پیشوازیان

ئەویش زوو بە فەووری، لەوێ دابەزی
 بە ریز و سپاس و، لە گەلیان لەزی
 لە دەم چەم مەهاباد بە ریز بینرا
 مەراسم بە شادی وتار خویندرا
 لەوێ دەس لە نیو دەس، برای یە ک نرا
 لە سالتۆنی فەرھەنگ، سەلام و یژرا
 لەوێ پیشەوا هات بەرێز و سەفا
 لە بو دیدەن و دید مەلا مستەفا
 لە سالتۆنی قازی سەرۆک خۆی دەچوو
 بەرێز پیشەوای دی، کە خێرخوازی بوو
 لە ئەوکاتە ژنرال چوووە لای ئەوان
 لە بو میللەتی کورد لە گەڵ یە ک دوان
 دە «ئاوێر» تەماشای تەواو شوینی وان
 دەستی لە رووپەر کتیی زەمان

بیر و باوەری مەلا مستەفای بارزانی لە مەهاباد

لە کاتیکی ژنرال، مەهاباد ئەچوو
 بە ئەو هۆ مەهاباد، لە گۆل پر دەبوو
 لە نیو کۆری خەڵکا بەرێز بارزان
 لە سەحبانی چاتر دە کردن بەیان
 وتی لەو دەمەیدا، بە کۆپی نەبەز
 برای خانەخوینم کە میوانم ئەز
 لە گەڵ عێل و هاوڕێم، لە هەر ئان و سات
 شەریکم لە گەڵ ئان لە رێگەی خەبات
 دەبی سەربەخۆ بین، بە ئازادی ژین
 لە بو جەوری دوژمن بە زۆر هەلمژین؟
 لە بەر وە ی کە ئازاد، وە سەربەس بین
 تەواوی تەمەن بووم لە نیو شەر بەتین

له بهر سه ربڵیندی گه لی کورد زمان
 له گژ ملهوړی بووم له هه رکات و ثان
 سه روک بارزانی وتاری بوو روون
 له بو شه و که سانه ی «و هم مهتدون»
 به ناموژگاری به کرده و به یان
 له نامانجی خوی بوو به خه لکی گه یان
 ته گه خزمه تی گه ل گه لی سه خته لات
 خه یانه ت نه کردن له ئاسانه رات
 ته گه رکاری کاوه له بو ت نا کر ی
 مه به هار پاک و له کوردی گه پری
 مه که تو خه یانه ت به نه ولادی خو ت
 هه تا له عه نه تی زور نه ئیرن له بو ت
 نه تیجه ی خه یانه ت ده بی نه سلی تو
 به دیلیکی دوژمن له نیو خاکی خو
 قه له م جه وهه ری کوا له بو بارزان؟
 بنووسی سفا تی بکاتن به یان

شهری قاره وای سه قز

سپای سه قز بوو به ئاور پزین
 به مانور ده هاتن پلینگی که مین
 هه تا کورد بترسی به روخ و گیان
 له جه به ی هه لین و بلین نه ی نه مان
 له نیو قاره وادا، وه کوو غول گوړان
 له ناکاو بوو بارزان نه جهل هه لقولان
 به ره و قاره ووا بوو له چه کداری وان
 له گردی به ره و شار که مین بوو خزان
 نه وان بارزانین به ره و پیشی شار
 به ره و تانک و توپی ده روین ته یار

له نیو گولله باران به حهملهی ده چوون
 سهپه هبود له ویدا هوپو، وپ ده بوون
 به ره گباری برنو له له شکریه دان
 هه تا بیست نه فهریان به فهوری گوزان
 گهلێ زه خمیان بوو چلشیان ته سیر
 تهوی دی گه پانو نه کاکه ونه گیر
 به ره و رووی مه هاباد، ته سیران ده هات
 له سه وقاتی میوان، به بوتهی خهبات
 که دبیتی سهپه هبود، جه وانی ده چپ
 له گهل گولله توپا، ده بی جی به جی
 که هه رکوی هه ده ف بوو، له بو گولله توپ
 که نارهی ده گرتن له قولکه و له دوپ
 کوتی گهر نه من بم خودان سه ده هزار
 له بسارزانی سه رباز، له بو کارزار
 جه خاوهر میانه ده گرت گش به وان
 که شه مس و قه مهر بن له بو می سجدان
 ده بیینه «ئاویر»، که کوردانی مهرد
 چلۆن دینه مه یدان، له روژی نه بهرد
 ده «ئاویر» ته ماشاکه روحم فیدات
 چ هۆزی له دنیا وه هاشه ده کات

هاتنی ئه پته شی ئیران بو مه هاباد

له ۱۳۲۵/۹/۲۶ - ۱۷ ی کانوونی ههوهلی ۱۹۴۶

له نهو سال له شکر له ئیران زه مین
 له بو کانی وه ربوو ده گیرا به تین

له وێ رابوو هاتن له بیست و دو
 له برهانی رهد بسوون، له کاتی زوا
 مه هاباد له بیست و شەشی ئازەرا
 سپایی بوو گرتی هەموو لێک درا
 سپاییکی وابوو که هێرش یه کرد
 ههچی تۆپ و تانگ بوو له بۆ خۆی دهبرد
 له نۆسه د چل و شەش، که چه ک دانرا
 مه هابادی بینرا له نیۆ ئاورا

چه ک دانه نانی بارزانی

۱۷ی کانوونی ههوهلی ۱۹۴۶

به یه ک روژ له پیشاگه لی بارزان
 له دهووری سه قز بوون گه پانۆ ئه وان
 له بۆکان و بورهان ده بوو ری برن
 ههتا له مه هاباد هه موو یه ک گرن
 به لام بارزانی چه کی دانه نان
 به جیی هیشت مه هاباد هه لۆی ئاسمان
 به نیۆ به فر و یه خدا به ره و خۆر په پ
 به ره و شاری نه غده و شنۆ و شاخ و به پ
 ژن و پیایوی پیر و، منالان و لاو
 به سه غله ت ده روین به بی تین و باو
 له سه رباز و ئه فسه ر له شاپور و خۆی
 له چه ن شاری دیکه ده هاتن له بو ی
 له بۆ شه ر له گه لیان له هه رکات و ئان
 له گه ل ئه رته شا بوو گه لی نه خشه زان
 له چه کداری خه لکی له ئاغا و خان
 عه شایر ده هاتن له هه ر لا به سان

له مهلبه‌ند و دهشت و له لاپال و باغ
 به خۆمپاره گولله، هه‌موی بوو بوداغ
 قیام ئه‌فسهرانی خوراسان ره‌وان
 ده‌نووسی که هه‌شت بوون مروّفی بارزان
 ده‌نووسی عه‌شایر له سنگانی بوون
 وه‌کوو شیرێ جه‌نگه‌ل به هه‌لمه‌ت ده‌چوون
 عه‌شایر بوو چه‌کدار له هه‌ر لاوه هات
 هه‌تا بارزانی له خوین وه‌ر بدات
 هه‌تا ریشه‌که‌ن که‌ن گه‌لی بارزان
 نه‌هیلن بمینی به‌کیکیش له‌وان
 به‌لام هه‌شت هه‌لۆ بوون ده‌بوون لول و خوار
 هه‌تا ئی که‌نۆ سه‌ر له لاشه‌ی سوار
 هه‌لۆی بارزانن وه‌ها تیژبال
 به‌چنگ ناحه‌زی خۆ ده‌خه‌ن گشت له چال
 شکانی له سنگان هه‌لانن له‌وی
 به‌لام بارزانی گه‌پانۆ شه‌وی
 له تۆپ و موسه‌سه‌ل تفنگیکی زۆر
 وه‌چنگ وانه‌که‌وتن له هه‌ر نه‌وع و جوور
 ده‌جا تیکه «ئاویر» مه‌ی له‌علی ناب
 هه‌تا لێوی ته‌رکه‌م له جامی شه‌راب
 که به‌لگو ده‌میکی له کوره‌ی زه‌مین
 بیینم ولاتم به‌ ئازادی ژین

چوونی سه‌روک بارزانی بو تاران

له ۱۹۴۶/۱۲/۲۱ و گه‌رانه‌وه‌ی له تاران له ۱۹۴۷/۱/۲۹

«همايون»، «غه‌فاری» ده‌نیری که زوو
 له گه‌ل بارزانی بکه‌ن دوو به دوو

وت و وێژ و باسی له ئاشتی و ژبان
 که نهو بێته تاران، له گهلمان بران
 به هوی وهی بوو ژنرال، له گهلیان دهچوو
 هه تاکوو له گهڵ شا، بێی رووبهرو
 له بو چارهیی کار، دهبوو ژنرال
 له تاران له گهڵ شا، له نهو کاتی سال
 وت و وێژ له بهینا که دهس پیکرا
 هه موو نهو مه بهسته له میژوو خرا
 به لینی ده دا شا، که خاک و زهوی
 به ئیوهی ده دهه من، نه گهر ری کهوی
 وتی چهک به ده ولت بده مهردی کار
 پرۆن زینده گی کهن، به خوشی له شار
 چه کی دابنن و، له شوپش گه پین
 له نه لوهند و دهوری هه موو دامپین
 نه میش داو و نه پکهی که دی که وته بیر
 وتی باشه شیخیش، بزانی نه میر
 له داویسی نه که وتن، گه پانۆ ولات
 له بو گهڵ به ریوهن، که کورد بێ نه جات
 گه پانۆ له تاران، له مزگه وتی سوور
 هه موو خه پوونۆ له سه ر خاکی طور
 له دووی باس و خواستی له مزگه وتی سوور
 ده پۆین به رهو یهخ له خوینا بوو سوور
 به لام چون نه مابوو، له وی فکری مان
 ده زۆیین به سه غلهت به رهو نیشتمان
 نه تو دیت که رازی نه بوو مهردی ههرد
 له ژیر باری ناحهق، بچێ شیرمهرد
 وتی یا به مهردی، له سه ر ئاسمان
 قه دهه لی ده دهه من، وهیا کوو نه مان
 نه گهر مردنم بێ، به مهردی له بۆم
 به وهی سه ربێندم نه رابه ر له رۆم

به هوئی وهی نه یاندا به نان و زهمین
 نشانهی دلیری، چه کی مان و ژین
 به دهستوری شابوو که شهر گژ درا
 به بارانی گوللهی زهوی لیک برا
 وتم نهی مه گهس تۆو شکاری هه لۆ؟
 له بهر بای شه مالا ده بی ره نجه پۆ
 له ژیر بالی سیمرخ له نیو بارزان
 له ژیر پی ده میتن، شهوهی شه زده هان
 گه لی شیر و بهر و پلینگگی که لان
 ده پۆین له ویسدا بکهن راوی وان
 به لام چاوی وان و، دل و مه غزی سهر
 به چنگالی بازی شهوی هاته دهر
 فره یدون و کاهون له نیو بارزان
 نه کا فکری خاوت، له بۆ راوی وان
 نه کهی نهی مه گهس روو له بۆ نیو چیا
 له بۆ جهنگی روستهم، ده بی رووسیا
 نه کهی فکری واکهی که بگری به راو
 شه تۆ شیر میستی به تۆر و به داو
 نه کهی رو له لانهی گه لی بهر و شیر
 ره گ و ئیسک و پیستت ده بیتن به لیر
 مه پ و ریوی بۆ سهر ته لی بارزان
 نه کا هۆشی خاوت له بۆ خوینی وان
 نه گهر دوژمنی بی، له چه رخی فه له ک
 به نیهی له نه رزی ده دا تاک و ته ک

پریاری همایونی و بارزانی له سندوس

نیوهی هه وه لی شوبات ۱۹۴۷

همایونی تیمسار و سهرهنگ غه فار
 به گورجی ده پۆین بنووسن قه رار

لە سىندوس بوو دىتن لە ژىرال كرا
 ھەتا زوو بېرۆن زووكە ۋەعدەى درا
 ۋەفایان بە پەيمان دە كرد و دەچوون
 لە نىۆ خاكى زەرزا، شىۆ ۋەر دەبوون
 لە سەر خەتتى پىشو لە نەغەدە دەمان
 تىفەنگچى بوو سوھراب و گىوى زەمان
 لە نىۆ گوندى موانا، سەرۆك بارزان
 قسەى كرد لە گەلپان، لە گەل ئىل و خان
 كە مېھمانىن ئىمە، لە ئەم شوپنە ماين
 ھەتاكو بەھارى لە نىۆ ئىۋە داين
 ھەمويان بە خووشى، دەيانكوت بەلى
 لە سەر چاۋى ئىمەى لە ھەر مەنزىلى
 بەلام خوڤروش و قۋاى دەۋلەتى
 دەچوونە شەپرى وان لە بى ئىمەتى
 كە «پەسيان نەجەف» بوو لەۋى بوۋى خەبەر
 دەنوسى لە بەر ۋەى، بىمىنى ئەسەر
 بە دەستورى دەۋلەت عەشاير بران
 لە ھەر لاۋە بۆ شەپ، ھەمو دەنگ دران
 لەۋى يازدە گوردان، پىادە و دوو ھەنگ
 سەۋارەى لە دەۋرى، ھەمو ۋەك نەھەنگ
 بە نىروى ھەوايش سەراسەر ۋلات
 دەسوتا بە رەگبار، نەمارىسى ھەلات
 شەپرى وان لە گەل كورد ئەبەم جورە بوو
 ھەتا ۋەك فنىقى لە بەين چن ھەموو
 ھەتارىشە كەن كەن، گەلى قارەمان
 گەلى تۆپ و تانگىش، تەنى دەورەيان
 ۋەكوو شىر و بەبر و پىلنگ بوون ئەوان
 لە بۆ خوین و رۆحى سەرۆك بارزان

له نیو کیو و شاخا وه کوو گورگی کوک
 ده پوین وه دهس خه نه له ویدا سه روک
 به لام لهو دهرونا، ده یانگوت خودا
 نه کا تووشی نهو بین له نه م شوینه دا
 له بو روسته می زال خودایه نه بین
 نه سیری که مه ندی که نه فتی بژین

شهری نه لوس

له «نازان» ی دابوو شه پینکی کرا
 له نالوس بوو دیمان که لاک لی خرا
 تهنه نگچی له بارزان ده بوون سی نه فهر
 که ههشت نه فسه ری گرت له ده ولت به شه پ
 له زابت بوو حه فده هه موو دیل کران
 شتومه ک گه لی بوو به تالان بران
 له سه ربازی سیسه ده فهر بوو له وان
 هه لاتن نه سیر بوون له نیو تووری مان
 له خو مپاره و توپ له نه سبابی شه پ
 له ده ولت بوو گیرا له شاخ و له دهر
 له ویدا بوو سه رگورد «که لاشی» به تیر
 له سینگی درابوو نه جهل بوو نه میر
 له وان هه لقو لی زوو سپای بی ژمار
 وه کوو خیز و خو ل و وه کوو مور و مار
 له نیو وان هه دابوو گه لی خو فروش
 ده هاتن به نه عره و به گوره و خو رو ش
 له ناکاو بوو بارزان به چه ک ده وری دان
 له نیو جه غزی کوردان ده مانو نه وان

وه کوو شیرى بيشه به ههلمهت دهچوون
 له وهیداوو دوزمن له دوى چاره بوون
 لهوئى سهر پهلوى وان «خودادوست» به شیر
 له بو شهرد دههات وکرا دهستگیر

شهرى ناوچهى مهرگه وهر

۱۹۴۷/۳/۲۵

دهروين له سندوس، به رهو غهربه بوون
 به رهو چاره نووسى، خودا بوو دهچوون
 له نيو دايرهى توپ، مروقان شه مان
 سه راسه زهوى سوور، به خوئينى جه وان
 به نيو کاتوشادا، شه جهل بوو دههات
 ده سوورا له ويدا له دوى دى حهيات
 فروكهى به راکيت، له وانى هدا
 که بومب شه فگه نيش بوو، نه بوو بوى هدا
 زه مين و ههوا بوو به ئاورپژين
 به ئاور زه مين بوو، که به فرى مژين
 بليسهى گلوله، له ههراوه هات
 زبانهى ده کيشا ده سووتا ولات
 شهوا شينه دووکه ل ده بينرا له دوور
 فروكهى بوو سوتا له کيو ميگره سوور
 لهوئى گيره لووکه و، تهپ و توژى کرد
 له تى باله کسانى ده هينا و ده برد
 ده «ئاویر» بينه، زهوى گش ته نوور
 شه مال دهى شه کينى له سه رگوشتى سوور
 شهوا ديته گوئى دهنگ به گريان و شين
 له لاشهى زوخال و دللى پر شه وين

له نیو بووری سینا، له مه لهن ولات
 فروکه و ته یاره ی وه کوو بازه هات
 به بومبا و راکیت، وه هالیی ده دان
 مه تاکو نه مینئ گه لی بارزان
 به مهوجی هه وادا، ده هات ئاگری
 بلیسه ی ده بینرا له ویدا بری
 به چه خماخه لیدان، له هه ور و هه و
 ده پوین به سه غله ت، له نیوه ی شه و
 له ئه رز و هه واهه پریشکه ی ده چوو
 هه مو بومب و باروت، به ئاور ده بوو
 به بریاری شا و به یاسایی نه و
 له بارزان ده بوو دهن به روژ و به شه و
 عه جه ب فکرو هوشی؟! که چون شیر مه ست
 به شالای ریوی و چه قه ل دیته ده ست
 گه لی کورد به خه نه ره به سه رنیزه چوون
 له بو راوی ناحه ز له هه رکوی که بوون
 له وان بوو ته سیر و گه لی کوشته دان
 بریندار ده کهوتن له شاخ و ته لان
 سه روک بارزانی، که ده وره ی درا
 وه کوو روسته می زال له شه پ بینرا
 وه کوو شیر بوو نه عره ی له نیو توپ و تانگ
 ده هاتن ده سوپان له نیو توزو قانگ
 له نیو چه ک به ده ستی، وه کوو خیز و خو ل
 ته سیر بوو (جیهان بان) له نیو میرگ و مو ل
 له ویدا بوو دوژمن له هه رلا هه لات
 ده پوین له ویدا که خو دهن نه جات
 له ویدا بارزانی له نیو وانه هه ر
 وه کوو ته زده هایئ، ده بوو حهمله وه ر

ده روئی پلینگئی له بو گسرو دار
 نه بوو بسله میتۆ له شه پر جاروبار
 له ویدا جه هه نهم، به توپ هه لکرا
 هه مو شاخ و داخی، له ئاور خرا
 له هه رلاوه حهمله به روسته م کرا
 به لام جه غزی دوزمن به شیرى برا
 لهوئى حهوت شه هیدن هه بوو قاره مان
 فریشهی به هه شتن لهوئى جاودان
 مروئى مه پرگه وه پر بوو له گه ل ده شته یل
 له بو یارمه تی کورد، ده هات عیلى و خیل

روینی شیخ نه حمه دی بارزانی بو نیو کلیله به فره کان

روژی ۱۹۴۷/۴/۱۰

که شیخ دیتی تيمساح، له مهرگ و نه مان
 نهوا زاری کردۆ، له بو عیلى وان
 له نیو گولله باران، له چلپاو و خوین
 ده پرۆین به بی وهی بزنان له کوین
 که دی چهن هه زاران، له پیر و منال
 له نیو زاری مهرگی چیا دانه لال
 نهویش بوو به هوئى وه، له بو مانى وان
 نهوان گشت به ریتۆ له بو بارزان
 وتی قه قه سم من نهوا بالی خویم
 له ئاور ده ده م بو ت که هاو خوینی تویم
 له تویم کردوی دنیا له نیو ئاورا
 له بو مافی نیوه ده سویتیم برا

له تۆم من له بهفرا، له نیۆ بهرده لآن
 له کانی خولایش نیه بۆم ئەمان
 له لاپالی کورته ک، له هه رکات و شان
 ده سوتی منان به بومباردومان
 له لاپالی قه ندیل له شاخی ولات
 له یه خچالی بهفرا ده بینم برات
 له ویش گولله توپن به گهر دینه خوار
 خودا مافی من بۆ چیا به و ژوار
 له نیۆ شاخه کان سنووری عیراق
 په راویز ته وای به یه خ ببوه تاق
 گه لی گه وره تر بوو، له دیوار چین
 کلبله سه هوڵ و به فر چین به چین
 که تاق لی درابوو به ریز چهن ته به ق
 وه کوو ئاسمان بوو، بولندی ره به ق
 مه حالیشه «ئاویر»، به شهر نیکی دا
 مه گهر قه هری ئەللا له جی لیکی دا
 ده جا شیخی بارزان نه خوش و سه غیر
 چلو ن رهد ده کاتن خودای بی نه زیر
 له بۆ پردی گادهر هه موو بارزان
 له هه راوه روین خودایا ئەمان

روینی شیخ ئەحمەد بۆ عیراق و ژنرال بۆ روسیه

له گادهر بوو عیڵ و گه لی بارزان
 به دو قۆلی دابهش ده بوون گش ئەوان
 له ویدا وه خه ربوون هه موو پیاوی پیر
 به ناوبانگ و ناودار مرو فانی ژیر

بە راۋىژ و تەككىر سەرۆكانى وان
 ئەۋەى باشە بىريار لە سەر ۋەى دران
 بە بىريارى شىخ و گەلى دى لەوان
 لە گەل دەۋلەتە بن دەبى بۆ ژيان
 لە بەر ۋەى كە منداڵ لە گەل پىر و ژن
 نەدەن گيان لە بىرسا لە ھەرجىي بن
 ئەوانەى كەخۆيان بە دەستۆ دەدا (۱۳۴۷/۵/۶)^۱
 بە ناحق لە ھەبىسى خىران بى سەدا
 نىزىك شەش سەدى بوون ۋە كوۋگىو و توس
 كە ژىرال سەرۆك بوو دەرۆين كە روس
 بكاكۆمەكى خۆى بە كوردى ولات
 نەبى خاكى وانە لە دەس تورك و تات

رېي چارە

مەلا مستەفا بو لە سى ئاگرا
 دەبو يەك پەسەن كا نەما جىي ھەرا
 دەبو رابووستى لە بەر دەس نەيار
 لە ژىر دەستى ئەودا زەلىل بى و ھەزار
 ۋە ياكوو دەبى بى لە مەيدانى شەر
 نەمىنى كەسىكى لە دەريا و بەر
 كە سى دەۋلەتان وان بە تۆپ و بە ھەنگ
 زىرىلى و فروكە لە مەيدانى جەنگ

۱ - شىخ ئەحمەد و مەلا مستەفا و بارزانىيەكان و ھاۋكارەكانيان گەينە سەر چۆمى گادەر پارىزەر و قەرەۋلى
 ھكۆمەتى عىراق بە ئىوى على ھەجارى پىي داگرتبوو بە شىخ ئەحمەدى دەكوت دەبى تۆ و مەلا مستەفا
 لە پىشدا لە پردى گادەر پەرئەۋە و ئەۋىش دەيكوت مەلا مستەفا داۋى خەلكەكە و ئەسلەھە بە دەستەكانەۋە
 دى ئەۋىش لە پردەكە دەپەرئەۋە ئاخىرى ئىجازە بە شىخ داۋ ئەوان بە پىر و ژن و منداڵەۋە رۆين بۆ عىراق و
 لە ۱۵ ئىياندا لە سالى ۱۹۴۷دا مەلا مستەفا لە شىخ ئەحمەد و خانەۋادە و دۆستانى خودا ھافىزى كرد و
 لە گەل (۵۶۰) مەۋفى قارەمان بەرەو روسىيە شورەۋى رۆين.

له نیو گولله باران، بمینێ و ژبان
 له ده سدا به گولله ی گهلی دوژمنان
 له نه و کاته دیتی که دهس هاتی شهر
 له گهل چهنده ده ولت ههیه بی سه مهر
 سه بارهت به وانه ده چوو تا کوروس
 له گهل شش سه دیکي وه کوو گیو و توس
 ده روین له گهلیا هه تا کوو نه رهس
 گهلی بهر و شیر و پلینگ بوون به لهس
 به نه خشه ده روین، به نه خشه ی دهرون
 وه کوو نه ژده ها بوون، که مار پیچ نه بوون
 له کویدا ده بینی وه ها ریبرین
 وه ها راپه رین و وه کوو شیر گو رین
 که ژ و کبو و سه حرا له چه کداری وان
 وه کوو مه وجی ده ریا جمین و جمان
 وه کوو ته رزه گولله له سه رپا ده هات
 ده سوتا ولات و ده باری دومات
 سه روک جه نگیانی ئوروپا هه ژان
 له مار پیچی شه رپا، سه ران سام نه مان
 سیاست مه داران، له کوره ی جیهان
 له ده رچوونی نه ودا، هه مه واقه مان
 وه کوو مه وجی ده ریا، سی ده ولت به کار
 سه روک بارزانی چلۆن بوو قوتار؟
 له حه وشه ی جیهانا که پسه پوری جه ننگ
 ده بان بیست له سه روان ده باری فشه ننگ
 هه مه وپ ده مانۆ له مه ردی و خه بات
 ده یانگوت به بالیش برۆن کوا نه جات؟
 چ جه ننگ ئاوه رانس مرۆفی بارزان!
 که ته یمور بوو ده بکوت له وی ئهل نه مان

سیاسەت مەدارى گەلى رۆژھەلات
 لە نەخشەى شەپرى وان دەبوو فەكرى مات
 كەسانى دلپىرن لە مەيدانى جەنگ
 ديان بارزانين، ھەموو، وەك نەھەنگ

پرسیار

بەلام با بپرسم ھەتا شورەوى
 لە بەرچى بۆ ژنرال ھەلۆ بوو رەوى
 لە بەر وەى بوو مافى گەلى كوردى ويست
 بەلام گەردى باروت لە سەريان ئەنشت
 لە بەر وەى بىمىنى ھەتا ھەلکەوى
 بە دەرفەت لە دوژمن بدا سەركەوى
 لە بەر وەى كە كوردیش نەبى دىلى كەس
 پەل و پۆى بوو تاكوو لەتى كا قەفەس
 سەبارەت بە وەى بوو كە كورد بوون ئەوان
 دەيانويست بە كوردى بژين لەو جىھان
 لە بەر وەى، لەبۆ حەق، لە ئابلقەمان
 نەبوو بىجگە رۆين ئەبەد چارەيان
 لە بەر وەى نەبەز بوو لە بۆ نىشتمان
 دەكۆشى بە خۆشى بژى ھاو زمان
 لە بەر وەى بە ھىرش لە چەن دەولەتى
 فرۆكە و قشون ھات لە ھەر لاو خەتى
 ھەتا مىللەتى كورد لە نۆو خاكى خو
 لە نۆو خوينى وەردا بلى پى بپرو
 لە بەرچى ئەوانە وەھا خوين مژن
 لە بۆ مىللەتى مەد دژن ھەم گژن
 لە بەر وەى دەيان دى زەمىنى كە نەوت
 وەكوو ئاوى دەريا بە جۆش سەرئەكەوت

ده یان ویست له ویدا ته وهی وه رگرن
 ته لا و زیوی مادیش به بهر خو برن
 له بهروهی که کوردان نه یی هه ستیان
 نه یی نه وتی که رکوک له ژیر ده ستیان
 له بهروهی زهوی خاک له رادهی به ده ر
 له کوردی بسینن بیی ده ر به ده ر
 له بهروهی بو کوردان که پهل پهل کران
 گه لی لاشه یی وان له ده جله ی خران
 له بهروهی به خوینی گه لی کورد مژین
 له کاخیکی نمرود به شادی بژین
 سه بارهت به وهی بوو حقوقی به شهر
 نه یان دی که بو کوردی بیی بو ته سه ر
 ده یان ویست نه مینن ته بهد کورد زمان
 هه تا ناوی کوردیش نه بیسن ته وان
 به وهی نه سلی ماده ده یانکوت ته وان
 هه مو تورکی کیوین له کیو و چیان
 هه ژاریش له زانای عه ره ب نه قله کا
 به سوین و به قورپان ته وهی شه قله کا
 به حق کورد نژادی عمر عامرن
 عه جه م نین ته وان به لام تیکه لن

قاسم و کوده تا (۱۹۵۸)

له ئه م کات و ساله له په نجا و هه شت
 به پیلانی قاسم رزا خوین له ته شت
 مه لک فدیسه لی دوو، که کوژرا له وئی
 له جیی وی بوو قاسم به رابه ر خه وئی

له ئوکتوبری سالآ گهلی بارزان
 گه پانۆ عیراق و له بهغدا بوو، مان
 له مهسکوۆ گه پانۆ سهراسهر ولآت
 کرا جهژن و شادی، درابوو خه لآت
 فرودگایی بهغدا، له گولدا بوو سوور
 له بهر بارزانی تهوئ بوو به توور
 له بهغدا سه روک بوو، قسه و باسی زاف
 له گه ل قاسما بوو له بو کوردی ماف
 وتی مافی ئیوه ده کهم وانگا
 که وا سازمانی میلهل تی بگا
 ده بی مافی کوردان به خو یان درئ
 له هیچ لاهه نابئ، که خورتی کرئ
 له کاتیکی قاسم، له رئ چهپ ده بوو
 به په یمان و قهولی نه بوو ئابرو
 تهوه بوو به هۆ تا عه شایر دل
 له مهیدانی شه پ بن، له ئیو خوین و گل
 کوردی کورد له قاسم، دلی پر له خوین
 هه مو سه قر و بازن، له شه پ یا که دین
 هه لوی بارزانی، له شاخی سه ری
 ده بوو لول که جه رگی هه مو لیک به ری
 هه تا کوو له داگیرکهری وه رگری
 هه مو مافی کوردان، به دهستی درئ
 له بو شه پ له بهغدا ده چوو عه سه کهری
 گه لای پاییزی بوو، هه موو داوه ری
 له ویدا بوو قاسم، که ئیحه ساسی کرد
 له مهیدانی شه پردا، ده بی ورد و پرد
 له تهو فکهره دا بوو له هه ر ئان و کات
 له شه پ دور که ویتۆ بدا خو ی نه جات

به لآن قاسمن دی له شپست و یه کا
له یه ک غه فله تا بوو سه ری هه لته کا

بارزانی و قاسم

به بازوی بارزان، له قاسم درا
لهوئێ را بوو بی تین، له قودره ت خرا
به هوئ وی بوؤ خواوهن، پله و نه فسه ران
له به عسی له قاسم، هه مو وه رگه ران
که مه ئموری مه رگیش، له گه لیان ده هات
له ناکاو قروی گرت، له خاکا بوو مات
لهوئێ ده م بوو عارف، سه روکی ولات
سه روکی وه زیران، حه سه ن به کره هات

حەسەن بە کر

حەسەن بە کری به عسی، به یه ک کوده تا
هه لئێ که ند عارف، نه بوو بوئێ خه تا
سه روکی وه زیر بوو سه دام نهو ده مه
هه تا ئیسته دنیا، لهوئێ پر ته مه
حەسەن به کر هه یوو دوان و وتار
له گه ل بارزانی نه یئێ گه یرو دار
لهوئێ دا بوؤ سازان، وت وئێژی وان
به خه لکی عیراقی، (به کر) راگه یان
ته واه خه لکی کورد و، زمانی نه وان
به ره سمی ده ناسم، نه یه جئێ گومان

به قانون ته ساسی، حه قی کورد له جی
 ده ناسم به وانسی، ده دهم هه رچی بی
 موعاون له کوردان، به کئی هوشیار
 له بو رابه ری گهل، کراوه دیار
 ته وهی خاکی کورده له زور لی خوراو
 ده بی بیده نو بهو، زولم لی کراو
 کمیسون دروس بی له بو جووتیار
 بهوی رابگه ن تا بی زانیار
 به زانکو و زانا، بی کشت و کال
 به زانستی «ئاویر»، له هه رکاتی سال
 له مادهی دوایه که کوردی ولات
 هه موو وه ک عه ره ب وان، له ژین و خه بات
 له شالیار و پیشکار وه زیر و وه کیل
 سه روک ناوچه بابن، له کوردی ته سیل
 له مادهی سی یاه، گه لی کورد زمان
 ده بی وه ک عه ره ب بی بهش و مافی وان
 له زانست و فه ره نگ، په ره ی پی بدهن
 ته وهی زور به نرخه، له ژیر چاپی خه ن
 ده بی شان له شانی فه له کدا زمان
 زمانی گه لی کورد، له مادن ته وان
 له ویدا (به کر) بوو گه لی جار و بار
 به باشی قه بو لی ده کردن به زار
 وتاری بری ماف، به هو ی زور خه بات
 له په خشی تلویزیون، حه سه ن (به کر) هات
 گو تی قه ولنامه، که نیمزاکرا
 گه لی کورد، عه ره ب هه ن به ته و ه برا
 ده «ئاویر» ده زانی ده بوو ریک خری
 ده بوو سه شماری له که رکوک کری

که که رکۆکی کوردان به خۆیان درۆ
 ههتا سه به خۆیی تهواو سه رگری
 به لام سه شماری به رسته و زمان
 نه بوو قهت عه مهل بێ، له حه وشه ی جیهان
 سه رۆک بارزانی، به هه یچ جۆر نه بوو
 له که رکۆک گۆزه شت کا له بهر ده رچۆ زوو
 له ئاکامی کارا گه لۆ تورک و تات
 سیا و سوور بوو سازان، نه بێ کورد نه جات
 قه راز ته لجزایر له لای شا و سه ددام
 گه ری دا ولاتن عه جایب ده مام
 به ده ستوری سه ددام له شار و له گوند
 تهواو مالی کورده ان ده بوو، جیگه کوند
 هه موو کانیاوی بتون رێژ ته کرد
 تهواو کورده کانی لهوێ لاده برد
 له باشوور عێراقی ده کردن تهواو
 ده بوون وه ک ته سیری به بێ نان و ئاو
 له بهر وه ی بوو «ئاوێر» که کورد چهن ولات
 نه بن کومه کی یه ک له رێگه ی نه جات
 سه نووری به پانی ده کیلومتر
 له «ئاوێر» ی سهندن له بو، کوندی خر

عارف

له به غدا بوو هه لالا، که قاسم کوژان
 له وێدا بوو عارف له جێی تهو خزان
 به زاهیر بو مافی گه لی کوردی وێست
 قسه ی ژنرالی به باشی ده بیست

له ویدا بوو پئی هات حهقی کورد بدا
 به لام زه هری لیسوی نیشانی ده دا
 که واگش وتاری، ده هو بوو پلان
 خرابتر له قاسم، له چه نگیز خان
 له سوری به غدا، به بریار وان
 سپای ههردوو ده ولت ده هاتن به سان
 هه تا کوو به ههردوو له کورد خه قران
 تکهی خوین بباری، له شمشیری وان
 سپای به عسی ههردوو، به گورجی ده هات
 هه تا خاکی کوردان وه ژیر چوکی خات
 به توپی له سه حرا، به موشه ک ته لان
 گپی دا ولتن، هه مو ده غل و دان
 هه موو چه رمی به بر و پلینگی له بهر
 له گهل بارزانی ده هاتن به شهر
 له جه بهی شه پابوو چه رم دادپان
 له ژیریا بوو ریوی، هه لانتن نه وان
 له بوی بوو سه رباز له دو ده ولت تان
 له موسل به ره وژوور، نه هاتن نه وان
 نه یان بوو نه ترسی له کوئی بارزان
 نه ما هیتر له دلیان له قودرهت خران
 به هوئی وهی له کوچه و له مال و له بان
 له نیو باغ و مه زرا، له سه حرا و ته لان
 له ههردوو دیان دی مروفی بارزان
 گه لهی بهر و شیر بوون له بهر چاو نه وان
 له بن ههردوو لقی دار، پلینگی که دیار
 له بو چاوه دیری ده کا راو و شکار
 ده جا پرسه «ئاویر» نه مهی قاره مان
 چیه هوئی شکانن له حه وشه ی زه مان

گهلی ئیمه کوردان هه موو بهش خوراو
 گهلی چاو له دهست و له زیندان خراو
 ده «ئاویر» بزنانن، نه یاری، دژی
 له گهڵ خۆ، بوه، هۆ، که کورد وابژی

ژنرال بارزانی و شورهوی و ئه مریکا

که برپاری روس و عیراق به ستر
 له تاریخی نوسیم شه لیرهش خرا
 به ده ستووری ژنرال که «سامی» بوو چوو
 له گهڵ «کاسگینا» له کورد باسی بوو
 به لئی «کاسگین» بوو، له بو مافی وان
 له گهڵ رێبه رانی، عیراق بووی به یان
 به لām بوو وتاری، خه لاف و به تال
 له وئی ناهومید بوو، ته ووا ژنرال
 به روسی بوو زانا به روسی ده گوت
 له بهر تهو له ئیمه ی مه ده ن زرم و کوت
 که شا، زانی باکوور، وه باشووری تهو
 به دهس روسه سوری ده بوو هوشی رهو
 له بویی بوو وا زوو به فکری بگا
 که ژنرال بیینی وه دۆستی بکا
 به هۆی تهو به بوو وا، که نیکسون و شا
 له گهڵ یه ک؛ وه کۆ بوون؛ قه له م بوو سیا
 قه بولیان ده کرد و به هۆی وه کرا
 هه تا شازده ملیۆن، به کۆمه ک برا
 له لایان سیاوه له بو ژنرال
 گهلی کۆمه کی چوو نه بی ژینی تال
 له دوی چهند روژی، له لای شاوه بوو
 له ههر جوړه کۆمه ک به لیشاو ته چوو

به لام بارزانی، نه بوو دلنیا
 له شاو و له ساواک شه وهندهی ژیا
 له ژنرالی وابوو، شه وهی شه مریکا
 که کۆمه ک دهنیری، به ره مزی ده کا
 ئیشاره ی به ناسین به ره سمی تیا
 له بوئی بوو ژنرال له وی دلنیا
 نه ئاوايه «ئاویر» دروستی به یان
 هه مویشی ده مینتی له میژوی جیهان

شالاوی عیراق و کۆمه کی ئیران به کورد

له وهختی سپایی عه ره ب گش ده هات
 وه کوو مه وجی ده ریا له هه رکات و سات
 سه ران خر ده بوئۆ له گه ل ژنرال
 هه تا کوو به راویژ بکه ن باسی حال
 له نیو گێژه لووکه ی، سیاست بو مان
 ته واو میله ته ی کورد له چه رخی زه مان
 له ویدا بوو ژنرال به بیرى هه مان
 ده بیان و یست له ئیران قشونی که لان
 له به روه ی که «شا» بوو، به فکری نه وی
 له خاکی عیراقا نه بی مل قه وی
 ده سی کرد به کۆمه ک نه بوو بو ی و چان
 له جه به ی شه ریدا نه بوو بو ی نه مان
 ده ری مه رزی کردۆ ده ری ریبوان
 هه تا بیته ئیران، په ناگر له وان
 موهممات ده روئی به کامیۆن به ریز
 به شاخا ده روئین هه موو سینه خیز
 به زیددی هه وایی به موشه ک ده چوون
 له گه ل زیددی تانگ له سه نگه ر ده بوون
 فڕۆکه ی عیراقی له ترسی نه مان
 له دور بومی داوشت له ویدا نه مان

که فهی کورده کان بوو له هه رکات و سات
 ده بینرا که قورسه به بۆنه ی خه بات
 به ئی کۆمه کی «شا» به سیلاو ده هات
 نزیک بوو که خویشی له ئاور بخت
 له بهر وهی که «ئاویر» له ئیران زه مین
 ده بوو مافی بدری له بو مان و ژین
 له ترسی ته وهی بوو که رازی ده بوو
 به ئیمزای ته وهی واکه ری که وتبوو

کۆبونه وهی سه رانی ئوپیک (۱۹۷۵)

له بهر کونفرانسی سه رانی ئوپیک
 سه ران خر بپوئ، گه لی ریک و پیک
 له شار الجزایر، له سالی ته و
 که ئیره ی ده نوسم دورست و ره و
 له ویدا بوو فرسه ت له بو شا و سه ددام
 سه رانی سی ده ولت که وان بوون به سام
 بومه دیه ن و سادات، حوسینیش له گه ل
 به گیان ئیده کوشین نه مینی جه ده ل
 له ئیواره پیلان، هه تا به ره یان
 سه ددام بوو وتاری له گه ل (شا) به یان
 دوو شه و بوو نه خه وتن، هه تا روژ ته وان
 له بو سه رکوتی کورد، هه بوو باسیان
 شه وی دوو بومه دیه ن، له مه جلس ده بوو
 گرێکانی کردو، له نیوگفت و گو
 له ویدا بوو کاغه ز، که ئیمزاکرا
 هه موو داوخوازی، له وی نووسرا
 له وی چوار مه بهس بوو، له تایبی درا
 به کی مه رزی ئاوی، له وی بینرا

به کئی مه رزی خاک، و به کی قفلی وان
 به کیکیش نه ییلن، خه تهر بو هه مان
 له وی شا بوو شیر به فهوری ده به ست
 هه چی توپ و تانگ بو هه موی خسته ده ست
 نه وهی نه سهله هه ی بوو هه موی برده وه
 له نیو خاکی ئیران هه موی کرده وه
 فرۆکه ی سه ددام بوو، به فهوری ده هات
 به ره گباری نه بوو ده له رزی ولات
 گه لی نه فسه ر ئیران له بو وی ده چوون
 هه تا کوو به ژنرال بلین راست و روون
 نه گه ر بیتو شه پرکه ی بزانه نه تو
 له گه ل ئیمه شه پرته له هه ر ده شت و کو
 له گه ل چهند ده ولت نه گه ر شه پر بکه ی
 به راستی به نه فعت نیه نه وه سکه ی
 نه تو کاغه زیکت به پری کرده ری
 که به لکو کیسینجیر بزانی و بی
 نه بوو کوومه کیی له بهر چی نه هات؟
 نه بوو یارمه تی دا له ریگه ی خه بات
 ده «ئاویر» ته ماشا، قه وی روی زه مین
 وه کوو عه نکوبوتن، له بو داو ته نین
 نه بوو دالی بینم ده می له و قه فه س
 زولم لی کراون هه موو بی نه فه س
 به لی دال و خه رته ل قه فه س تیگ ده ده ن
 به سه ر ئاسمانا په ری لیگ ده ده ن
 له بهر چی له دنیا سه راسه ر جیهان
 به قانون نه گیرا قه وی پاله وان
 له بهر وهی به په نه جی، له تو پهت به کا
 به شمیری پینوس به چه پ خه تیه کا

له کوی چاوه دیری، حقوقی کرا؟
 به زور لی کراوان، حقوق کوا درا؟
 نهوه بوو به هوئ وه، که ئاواره کان
 له نیو خاکی ئیران به کوچه ریه، مان
 به پیلانی شا بوو، له ژنرال درا
 به دهستی خودا شا، له سیلاو خرا
 نیه شک له وه یداکه «ئاویر»، برا
 به شمیری غهیی، له سنگ شا درا

خوو و خهسله تی ژنرال مسته فا بارزانی

به مەردی و نه بهردی، به چاکی ژیا
 له ئه رزا نه بینرا نموونه ی تیا
 گه لی سه رب لند و، گه لی پایه بهرز
 به ژیر و به بیر، ده رویی له ئه رز
 له ئاکاری چاکه هه بوو بی نه زیر
 گه لی لاگری بوو، مرو فانی ژیر
 ته وای و جودی، هه مو تار و پوی
 له دوستی و نهوین بوو، له بو خه لک و خوی
 هه میسه په یامی، له بو سولج نه چوو
 له بو دلنیای و شکوی خه لکه بوو
 له بو عیلم و سه نعت، له بو کشت و کال
 به خه لک ده کوت زوو، برۆن بوی به بال
 به دهست و دلی واز، په زیرایی بوو
 له بو دوست و دوژمن، نه وهی وا ده چوو
 هه مو گیانی پولاً، له کل هاته دهه
 بویر و جوامیر، له مه یدانی شه ر
 به جه رگ و شه هامت، سکه نده به بیر
 به دین و عه دالهت، عومهر بوو نه میر

په‌ری میژونوسی و، خه‌تی ری له خاک
 که ته‌و عومری خوی کرد فدای خاکی پاک
 خه‌یال کوا ده‌گاتێ و یا بیر و هۆش
 که شه‌ست‌سال له شاخان به‌ حرس و به‌ جۆش
 به‌ دوی مافی کوردا له چه‌رخ‌ی زه‌مان
 له گه‌ل ناحه‌زی بستی شه‌ر و مملان
 حسانیکه «ئاوێر» بنوسه ره‌وان
 بری کاره‌کانی له سه‌فحه‌ی جیهان
 گه‌لی میژونوس و، گه‌لی پیاوی ژیر
 گه‌لی پیاوی زانا، گه‌ل‌یک‌یش به‌ بیر
 زمان و قه‌له‌میان، به‌ رسته و به‌یان
 له ئاکاری چاکه‌ی، و‌ر و، واق ته‌مان
 ته‌وه‌ کوردی ناسان به‌ خه‌ل‌کی جیهان
 که وا میله‌ت‌یکن سه‌خی قاره‌مان
 ته‌وان میله‌ت‌یکن له پینج ده‌وله‌تان
 له بو مافی خو‌یان له حه‌ولان ته‌وان
 کوا کامه‌ میژوو نیشانی ده‌دا
 که‌وا به‌ک نه‌فه‌ر بێ وه‌ها جان فیدا
 ته‌ی «ئاوێر» ده‌بینی له روح‌المعان
 به‌ باس و شجاعت ته‌وان نیو بران

وتاری بارزانی

سه‌روک بارزانی له نیو هۆز و په‌ل
 له نیو باسی خۆیدا ته‌مه‌ی گوت به‌ گه‌ل
 به‌ تانگ و به‌ توپ و، به‌ بۆمبا ده‌هات
 نه‌ یاری گه‌لی کورد، که‌ گر دا ولات
 به‌لام قه‌ت نه‌بووا، له حه‌وشه‌ی زه‌مان
 له سه‌ر ئیمه‌ خورنی، به‌ چه‌ک که‌ن ته‌وان

دهجا باشه ئیمهش، ئه وهی چهنده سأل
 به خوینی گهلی لاو، به ژینیکی تال
 به دهستن که هیئا، له دهستی نه دهین
 به پاره و به ماشین، به ههستی نه دهین
 به هوش و به زانست دهبی بهر کهوین
 قهلم ریبهرن بی ههتا سهرکهوین
 دهبی هه رچی زانین له هه رکوی و کات
 بوتری به هه پهل له ناوچهی ولات
 هه تاکوو له دوژمن هه موو راپه رین
 به شمشیری پولاً زگی دادپرس
 له وهختی شه پیدای ئه وهی بیته روو
 به رادیو بلین و بنوسن هه موو
 به رۆزنامه گوڤار، له گوند و له شار
 بلاوی که نوگش، مروڤی ئاگه دار
 له حیزبی هیوادا، له هه رکوی وان
 دهبی پیوهنی بی، له گهلتان به ئان
 دهبی ئه و که سهی دی له بوکار و بار
 ئه مین بیتو چرچیل له بیرو و تار
 دهبی هه یهتتی بن، فیدای عیل و گهل
 هه تاکوو نه مینین، له نیو ئاو و زهل
 دهبا بیته لامان ئه وانیهی بران
 به بهش کردنی کار شه ریک بن ئه وان
 ئه وهی ئه فسه ریشه، سیاسه تمه دار
 دهبی بیته هه یهت، له بو نه خشی کار
 به دلسۆزی کوردی ده ناسم که سی
 له گهل هه یهتتی مهو، هیوا هه لده سی
 ئه مه یش میله تیکین له بو ژینی باش
 له بو سه ره خوپی ده که یئو ته لاش
 گهلی رونه بو من، که داگیر که ران
 له بو زولسم و زورن، له نیو نیشتمان
 ده بینم که ده ولتهت، به توپ و تانگ
 زهوی و زاری «ئاویر» ده کاتن به قانگ

له بهروهی که تۆلهی، بسینین له وان
 په نه خشی زه کاوه ت بدهین دهوریان
 له مهیدانی شهردا که باز و ههلوین
 به راویژ و ته کبیر دهبی زوو برۆین
 دهبی ئیمه «ئاویژ» به بازوی قهوین
 به دهرفته به زویی، له وان سه رکهوین
 که پسپوری کوردان له بهغدا دوان
 له بو مافی ئیمه سه لام له وان

خیلی بارزانی

گهلی بارزانی له بارزان ژیان
 وه کوو یه ک رهشیدن هه موو قاره مان
 له شادی و له خوشی، له تالی ژیان
 شهریکن له گه ل یه ک، له هه رکات و ثان
 ده بینم که ئالا له دهس بارزان
 شه که ی دی بژی کورد گهلی قاره مان
 گه لیکیش بوین، گه لیکیش به کار
 له مهیدانی ژینا، به که لک و وقار
 هه مو دوره که ون و، له وه عده ی درۆ
 به هه رکهس خراب بوو ده یانگوت برۆ
 نه پیلان و داوه، نه په یمان شکان
 دیارده ی ئه وانه هه موو وه ک بران
 هه مویان تفهنگچی، هه موو گورج و گۆل
 هه مو چوست و چالاک، هه لۆی شاخ و دۆل
 نه بهرد و نه بهز هه ن به گیان و به دل
 له بو چاوی دوژمن، هه موو تیر و چل
 به تین و به گور دین، هه تا کو نه یار
 له شاخی نه هیلن، له گوند و له شار

وه کوو به بری زهردان، به هه بیته ده چن
 له ئۆردوی دوزمن، هه موو، وهر ده بن
 برای کاله موین، له نیو بارزان
 له تهفسیری فهتحا، نیازن ئه مان
 ئه مانه ن بلیمهت، به نسل و نژاد
 هه موو زولفه قارن، له بو عدل و داد
 له گه ل زۆله کوردی، که هه ن دهس په شیر
 پلینگن له شاخا، ده یان که ن نه چیر
 به تیر و کهوان و که مه ند و مه تال
 گه لئ دوزمن کورد، ده که ن گێژ و لال
 گری شۆرشی کورد، به هیزی ئه وان
 ده «ئاویر» بیینه، له ئهرز، ئاسمان

سی بازوی قهوی

له گه ل بارزانی سی بازوی قهوی
 ده بینرا له بوئی ته م و مژ رهوی
 به کئی باز و ئه فسه ر، سیاسه ته دار
 له سه ره نگ و سه رگورد، گه لیکیش به کار
 به کی خوینده واریش، له زانکووی جیهان
 له وی پرا ده هاتن، له بو بارزان
 ئه وی دیکه په نه جی، هه لۆی نیو چیا
 له بو راوی ناحهز، ده سوپا تیا
 له هه رکوی که دهیدی که تیی رو ده هات
 سه ری لئ ده خستن، له ده جله و فورات
 ته واو ساز و سامان، به وان چاکرا
 که ئه و چهنده قودرهت له گه ل به ک خرا

دەبى دەس لە نىو دەس ھەمو يەك گرین
 لە بۆ سەربەخۆيى لە بەرچى سېرین؟
 لە مېژويى ماد و ئەو ەش بوو بە ھۆ
 لە كورەى زەمىنا نەبىن سەربە خو
 دە «ئاویر» لە گەل گەل ئەتۆ رىكەوہ
 لە نىو روحي وانا ئەتۆ جيکەوہ

به‌نامه‌ی هه‌یته‌ی ئازادی

هه‌وه‌لین به‌نامه ۱۹۴۵/۲/۱۲ به‌جی هات

هه‌وه‌ل کارى وانه له ئه‌وه‌گه‌رمه‌دا

ئه‌ به‌م‌جۆره نووسرا، له به‌نامه‌دا

عه‌شایر هه‌موویان، ده‌بی یه‌ک‌گرن

له ناکۆکی دورى، که‌ن و رابرن

ته‌وه‌ی خاکی کورده، هه‌مو خاکی ماد

له به‌عسی بسینین، له فیرعه‌ون و عاد

به‌ ئاشتی و به‌ سازش، ئه‌ گه‌ر بی‌نه پیش

ئه‌ به‌د ئیمه ناکه‌ین، دلّی وانه ریش

ته‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆیی، له خوی‌ن و سه‌رى

به‌جۆشی ده‌بی بی، جه‌سوور و جه‌رى

له گه‌ل ده‌وله‌تانا، ده‌بی ریکه‌وین

له بو مافی خو‌مان، ده‌بی نه‌سه‌روین

به‌ لی‌هاتویی خو‌ن له گه‌ل بی‌ره‌زا

له وان سه‌ر فریده‌ین، به‌ شیرى خه‌زا

به‌ گو‌فار له دنیا، ده‌بی ریکى خه‌ین

که‌ ده‌س یارمه‌تیمان، وه‌ده‌س یه‌ک‌ بده‌ین

به‌ سامانی «ئاوێر»، ده‌بی خو‌وگرین

هه‌ تاکتوی پولّا، له بن هه‌لدیرین

روخاندنی خانوی کوردان له ناوچه‌ی نه‌وتاوی

له فهوریه (۱۹۷۳) ئه‌رته‌ش، به‌ توپ لی‌ی ده‌دا

له سه‌نجار و ده‌وره‌ی، له خوی‌ن وه‌ریه‌دا

هه‌زاران یه‌زیدی، له گه‌وندی قه‌ره

ته‌واو خه‌لکی دی‌یان، له خاک کرد قه‌ره

هه مویان وه ده رنان، نه مولک و نه مال
 به ده سیان نه هیشتن، مه گهر عومری تال
 له قازان بلاغیش، تهوان ده رکراڼ
 عه پهب هاته جسیان، لهوئ دابران
 له بو ده شتی عه قره یش، تهوا، نو به هات
 له بو چه ند گوندئ، له ناوچه ی ولات
 له نیو شیرکه تی نه وت تهواو کاریگر
 ته وهی کورد بوو گشتی، له کار کرده دهر
 هه تا نه وتی که رکوک، تهواو قوتی دهن
 له کوردی بسین، تهواو زه وتی که ن
 له زامار و شیخان، له خود خانه قین
 ته وهی کورد له وانه، زیان و ده ژین
 له موسل و ده هوک و ده دورۆ خراڼ
 له که رکوک و سه نجار هه موو رادران
 به مه ئمووری ده ولت، تهواو کو کران
 وه کوو تو یکلئ دار، هه موو فیر دران
 له نیو مالی خو یان، له مه زرا و باغ
 وه ده ریان ده نان گش، به زه بری چوماغ
 ته وهی بارزانی، نه بوو بو ی قه بول
 نه بوو ئانی روحی، نه بی بو ی مه لول
 ته وه بوو که مولک و زه وی و زاری ماد
 له وهی کورد بوو سینرا نه ما هیچ قاد
 عه ره بیان ده هینا، به خو شی و به زۆر
 له سه ر خاکی کوردان ده بوون لاش خوړ
 له موسل و له ناوچه ی ته وهی کورد بوو
 له ده سستی به عسدا، زه لیل بوو هه موو
 گه لئ خاکی «ئاویر»، درا به و عه پهب
 ده بیان سه ن له کوردان، به قه هر و غه زهب

خه یانته به بارزانی له به غدا سه‌ران
 له بو گیکانی بارزانی به نه خشه گه‌ران
 به مین چه‌نده میزه‌ر سپی چه‌ندرا
 له سه‌ر چه‌ن مه‌لایئ به‌فیل دانرا
 له بو حاجی عومران به زاهیر ده‌چوون
 له بو سولح و سازش به‌لام حوقه بوون
 له وئ سوئی قه‌سد بوو به ژنرال کرا
 که‌وا چه‌ن مه‌لایئ له وئ بینرا
 له گه‌ل بارزانی له کاتی به‌یان
 مه‌لا بوون ته‌قینۆ زغالیکی مان
 به‌لام ده‌ستی غه‌یبی وه‌پیش گولله‌ هات
 که ژنرالی دا ئه‌و له مردن نه‌جات
 دوه‌میان له شازده‌ی ژوئیه (۱۹۷۲) دا
 له وئش لوتفی الله به سه‌ریا‌گه‌را

روینی تاریخی ژنرال بارزانی بو روسیه شوره‌وی

له مانگ خاکه‌لیوه، له بو ده‌شته بیل
 له روژ بیست و هه‌شتا، ده‌هاتن به خیل
 له سیی خاکه‌لیوه، له نیو هه‌رکیان
 گه‌ری دابوو ژنرال له ده‌ولت دیان
 له مانگی گولانا هه‌وه‌ل روژی ئه‌و
 به‌ره و خوا‌کورک بوون، ده‌پۆین به شه‌و
 هه‌وه‌ل روژی ئه‌و بوو، له نیو دو‌که‌لا
 له نیو ئاورا بوون شه‌پاره‌ی به‌لا
 له وئ‌پا ده‌پۆین، به‌ره‌و ئارگوش
 به‌ره‌و شاخه‌کانی، به نه‌خشه و به هوش

به دهن بوو له پولاً له ئه لماس دل
 سهري ناحهزی وان، ده بئینرا له گل
 گه لئکی ده بینم، له نیو بارزان
 له گوده رز و رۆسته م پلینگى زه مان
 له ناوچهی مزوری ده مانه و گه لئ
 ههتا مانگی جوژه رد له وئ بوون چه لئ
 له ئاخر بوو رۆین له سه ر ریی ئه وان
 بووه مه نه یقی به بو مباردومان
 له ئه مانگه دابوو به نیزه ی ئه وان
 چکه ی خوین ده باری له جهوت ئاسمان
 گه لئ به بر و شیر و گه لئ فیل ئه چوون
 به شمشی ر بارزان هه مو لهت ده بوون
 به لئ مانگی جوژه رد دوه م رۆزی مانگ
 له (ئاسن گه را) دا له نیو تۆز و قانگ
 شکاری ده کردن له به بر و پلنگ
 نه ما هیزی دوژمن له مهیدانی جهنگ
 مروئی بارزانی به لوله ی تفهنگ
 گه لئ دوژمنی خست هه مو و وه ک پلنگ
 له چه ک داری ناحهز تلاوتل ده کهوت
 گه لی خو فروشان له بن به رد ئه خهوت
 سه روک بارزانی به زاته و ده چوو
 له نیو جه غزی دوژمن پلنگیکی بوو
 به سه ر (ئاسپی ریزا) له سه ر نیشه لان
 له نیو گولله باران ده رۆین ئه وان
 به نیو به رده لانا تفهنگ چی ده هات
 ههتا ئاوری دهن ته واوی ولات
 ده هات ئه و به مه رزا له ژئ گریه دا
 له بو شوپره وی چوو له ریگریه دا

ده پوویی به مه رزا له ئیژان زه مین
 له نیو تاشه به ردا ده که وته که مین
 ده هاتن له نیو شهر به نیو ئاورا
 هه تا تهو ده قیقه ی له ئاراز درا
 لهوی تی پهریون له چۆلگهی ولات
 به برسی ده هاتن له زور سات و کات
 له بو چه ند روژی له تورکیه مان
 له بهر ئاوری شهر نه ما جیی ژیان
 له بهروهی بوو هاتن له ئیژان زه مین
 پشووهن ده میکی برۆن چین به چین
 به رهو ته رگه وه پ بوون له ویدا نه مان
 لهوی رابوو روویی نه چیری نه وان
 له حه وتی هه ر تهو مانگ (به چوک) نه چوون
 له تهو گو په پانه ی گه لی ماندوو بوون
 له سیروی نزیک بوون بوه نه عره بانگ
 گر و گولله هاتن به ره گباری تانگ
 له ناوچه و له شاخا ته پ و تۆزه هات
 له ویدا به گولله ده سوتا ولات
 به یاری خودا بوو لهوی بارزان
 شکا دوژمنی تهو له شاخ و ته لان
 لهوی ئاوری شهر که می نیشته وه
 به نیو تیره شاخا، ده چوون تهو شه وه
 هه ر تهو مانگه نو بوو، له ناوچه ی شکاک
 به ره نگاری تهو بوون زرلی بوو پاک
 له چه ک داری دوژمن، تهنگی له شان
 وه کوو مه وجی پولا، ده هاتن نه وان
 لهوی بارزانی به نه عره ی ده چوون
 سه فی دوژمنانی به شیر شه ق ده بوون

ده بئیرا که دوژمن شه قاره ی ده به ست
 له سه ر زگ ده پوین له تر سا به ده ست
 هه ره شه مانگه ده ی بوو له نیو باله کان
 له نیو گوندی (دلسزی) ده بئیران شه وان
 به چنگالی پولا له ناحه زیه دان
 سه دی له شکرئ بوو هه موی تیگ شکان
 له سیزده ی هه ره شه مانگ له دی (هولران)
 سه روک بارزانی له نه خشه ی گه ران
 هه تا کوو له ده رفه ت برئ جار و بار
 به هه لمه ت له ناحه ز بدا مه ردی کار
 له پازده ی هه ره شه مانگ له ده پره ی قه توور
 به سه ر به رزی ره د بوون، له نیو مار و موور
 شه وا خوی نزیک کرد، له (ماکو) و (سوسوز)
 له (داش خشی) یا بووی، و چانی به سوز
 له شازده ی هه ره شه مانگ، به ره و دی (کلیت)
 له شه پردا بوو ناحه ز گه لی ببوه، لیت
 له مه زده ی هه ره شه مانگ له کوستانی جوان
 ده بیان دی گولاله ی گه شی لی روان
 له بیستی هه ره شه مانگ، به ره و جاده چوون
 له جاده ی ده (ماکو)، شه وی ره د ده بوون
 به ره و دی عه یاری، ده پوین به یان
 هه تا گه بیه دوو دی که چول بوون شه وان
 گه لی نان و پی خور له وی که وه ت گیر
 به لام له و سه عاته ی ده هات ده نگه تییر
 له شه کاته چه ک دار هه لوی به رزه فر
 به کسبو دا ده پوین له نیو به رد و چر
 عه شایر به زاهیر له هه ره لا ده هات
 هه تا بارزانی به به برنوو بخات

به لام باتنی وان له گهل بارزان
 نه بوو قهت زهره ر دهن له عیلى نهوان
 له نهو جاده وادی له خوی بو شمال
 دههاتن فرۆكهی حكومهت بو زال
 له نهو جاده ماشین وه كوو خیز نههات
 له سهربازی پسرپوون تهواوی ولات
 دههاتن به سهرباز كه دهوری گرن
 به چین چینی وانه كه بهوری گرن
 له ههرا له جهل بوو له لولهی تفهنگ
 له لولهی موسهلسهله دههاتن به دهنگ
 له ههرا وه دهت دی كه نه رتهش دههات
 به خو مپاره و توپ له ههرا نان و سات
 له نهو كاته ژهنرا له به هاوړی كه یان
 وه كوو شیر له شهردا بدهن خو نیشان
 نهههه چاره نووسه له بو بارزان
 له بو میله تهی كورد نیه جی گومان
 شهیری نیمه كوردان له ئیران زه مین
 له گهل دهوله تایه له گهل شا به كین
 له ویدا بوو دابهش ده بوون گش نهوان
 هه موو شیریه مهست و هه موو قاره مان
 سه عید عومهره وا به رۆح و گیان
 ده پۆیی له پشت سه سه رووك بارزان
 به (مهل میر) نه كوترا كه رۆسته م نه توی
 له كاتی له بو شهیر نه گهر بئی پرۆی
 له وئی دهس به شهیر بوون له وئی راپه پان
 هه مو گبو و گوده رز له وئی بییران
 له ههرا لوه گولله، بروسكهی دههات
 پریشكهی ده كهوتن ده سووتا ولات

له زهرده په پابوو، که شه پښو ته و او
 به لام مابوو د ژوار په ښو له ټاو
 له سهر چو می ماکو، به کهم پرد له وئ
 له دهس دوزمنا بوو به روژ و شه وئ
 له ماکووه و شتر، قه تاره ی ده هات
 هه تا رزق و روژی، به له شکر بگات
 به لام (مستو میروز) به لوله ی تفهنگ
 گه لی و شتری خست له جاده و پله نگ
 موسه لسهل به (مامه ند) نه بوو بوی هه دا
 گه لی کامیونی، به زه و یا ده دا
 نه وه پیشی گرتن، به کامیون و تانگ
 که کامیون ده سوتا، له نیو توژ و فانگ
 به هیرش ده پوین، له کامیون درا
 شکستیکی گه و ره، له نه رتهش خرا
 له ټاکامی کارا، پردی خسته گیر
 له نه و پرده رده بوو، به شمشیر و تیر
 مه لا مسته فا ما، گه لی چه ک له دهور
 به تانگ ده وری پر بوو، که گیرا به فه ور
 له گه لیان مرو فی زرنگ بوو ته و او
 بواری به له د بوو په ښو له ټاو
 له سهر بازی ده ولت، له نه رتهش به سان
 سه راسیمه مابوون، که چ بکه ن نه مان
 ده باری له ویدا، سهری به بر و شیر
 نه توس ما نه سهراب، نه پیای دلیر
 له کو سپ و له گیژی، نه بوو ده نگیان
 که بگرن تفهنگ و بکه ن جه نگیان
 به سهر پردی (شوط) و له نیو چوم و ټاو
 له روژ بیست و سی دا، په ښو ته و او

سلیمان و ئه سههده، دوو شیرێ قهوی
 له ژه نرالی و ن بوون، له نیو نه و زهوی
 له وئ را به رهو شاخ، به رهو گرد نه چوون
 له ویدا بوو، و ن بوو، که پهیدا ده بوون
 له ویدا سه روک بوو، گه لئ شادمان
 له وهی دیتی ئه سههده، سلیمانی مان
 له چۆمی په رینۆ به لام چوار نه فهر
 له چه ک داری مستو نه بوو هیچ نه سه ر
 به ده ستور ژه نرال، له (سوهان) ئه مان
 هه تاکوو له وانه، بزانه ن نشان
 له نه و روژی دوایی، که هاتن نه وان
 له گوم بوونی خوین، دهیان کرد به یان
 له بیست و چواری نه نه و مانگه روون
 به رهو چۆم نه راز بوو هه مویان ده چوون
 له په نجا و دوو روژ، شه ری بئ و چان
 نه بوو قهت بنالی، له دهس ئاسمان
 ده بینرا که شش سه د نه فهر قاره مان
 هه موو گه یه ئاراز، له چۆمیان ده دان
 له نه و بهر بوو پاسگا، بریقهی ده هات
 له بو وان بوو روبار به ئاوی حه یات
 له نۆسه د چل و حه وت له حه قده ی جولای
 له ئارازی ره د بوون به یاری خو لای
 له روژی دوهم دا سه روک بارزان
 له گه ل چه ن مروقی په رینۆ نه مان
 هه موو شیرێ مهس بوون هه موو به ک به یه ک
 له وئ دا ده بینرا هه موو دهس به چه ک
 گه بین به و به هه شته ی هیوای مانی وان
 لکابوو به وئوه، نه بوو جئ گومان

ره تاو و شه کت بوون دهیان ویست لهوئ
 پشوو دهن وچانی لهوئ بن ههوی
 بهلام لهو بههشته وه کوو به ک نه بوون
 نه ئازادی بوو نه داد و نه چوون
 له بو نه خجهوان بوو که ژنرال بران
 له نیو ئوردوگادا تهوی دی دهمان
 نهیان بوو ئیجازه برۆن به ک زه مان
 ته به و جوړه «ئاویر» لهویدا ژیان
 له روژ دوازه دا بوو سه روک بارزان
 ده چوو تا بیینی چلوئن تهوان
 له لی پسرراوی ده ویست تا تهوان
 ببن بوو په ناگر به دل سوزیان
 هه تا کوو به چل روژ ته ئاوا ژیان
 له پاشان هه مویان له لاجین خران
 له جمهوری سوقيهت له نیو ته رمه نی
 ده روین له لاجین ده می بوون غه نی
 له بو شاری شوش بوو که ژنرال برا
 له گهل چهنده هاوړی که بوون وه ک برا
 مه لا مسته فا بوو له هم سات وکات
 ده چوو تا له ماکو که دیداری کات
 له گهل سه رکۆمارا که بوو تهو ته میر
 به نیو (باقروف) بوو به هوش و به بیر
 به شانازی ژنرال گهلئ بانگ کران
 له بو کاخی حاکم لهوئ سهف دران
 به سهر به رزی میوان حه ماس ئافه رین
 که ری بازی وابر زهوی قهت نه دین
 ته میر (باقروف) بوو که پیاله ی شه راب
 به تهو هوی نه نوشی، به تاب و به تاب

به لām بارزانی مهیی ئه رخه وان
 له لێوی نه دان و له سه رمیزی مسان
 له وی دهم دوان و وتی ئه ی ئه میر
 ئه من مهستی شادیم مروفی مهرد و ژیر
 ئه گهر چاوه دیری بکهی تو له وان
 ئه وانیهی له گهل مهن، له جهنگاوه ران
 نه بن وان له سه غلهت له گوند و له شار
 به وی من ده نازم ده بسم پیی خومار
 به وهی من ده نازم که لاس دانری
 له عیلم و له سه نعت به وان یاد دری
 له ده ریا و هه وادا له بو مانمان
 هه لو بن نه ههنگ بن له هه وشه ی جیهان
 له تکیکی شهردا بن ئاگه دار
 وه کوو ئه زدها بن له بو کارزار
 که لاسیکی وابی له هه ر شوینه وه
 له گهل فه نی ئه وپو و هونه ر بیته وه
 فنونی شه پم من له بو پیی ده وی
 هه تا کو حقو قم به شه پ ده س که وی
 حه قیقه ت ئه وایه به هه ر ره مزی جهنگ
 نیازن به فیروون، هه یه بی درنگ
 ته وی شه پ نه کاتن، له بو مافی خو ی
 مروفی گه نیوه گه لیکیش له بو ی
 به رو ح و به دل من، وه ره ز هه م له جهنگ
 به لām حه ق خوراوم که وایه دهنگ
 له ئامانجی من دا ده بی ری خری
 له بو کورد حقو قی، به شه ر جی گری
 ئه من ئاره زومه، کسریکار و بار
 به زانست و هوشی مروفی ئاگه دار

ته‌واو شی کریتۆ، هه‌لاجی کری
 هه‌تا ئاوری شه‌ر، ته‌واو دامری
 به‌هۆی فکری ژنرال له‌وئ کونفرانس
 به‌باشی دوروس بوو له‌ویدا بوو شانس
 له‌وئ میله‌تی کورد، له‌هه‌ر کوئی جیهان
 ئه‌وانه‌ی له‌وئ بوون له‌وئ بینران
 به‌هۆی پایه‌به‌رزی، له‌بو حازران
 له‌باکو به‌کوردی وتاری گه‌یان
 له‌ویدا بوو ئه‌حسن به‌روح و گیان
 له‌بو بارزانی، ده‌کو ترا عه‌یان
 له‌ئهو کوپه‌دا بوو سه‌روک بارزان
 به‌ه‌لی پسرراوی له‌وئ ناسران
 به‌ده‌ستوری ئهو بوو، هه‌لی ری خرا
 به‌کوردی گوڤاری له‌چاپی درا
 له‌ئیسگا (مه‌نه‌رگه) له‌باکو وه‌هات
 سه‌دا و ده‌نگی کوردی، له‌چهن کات و سات
 که‌لاس دانرا بوو هه‌تا کورد زمان
 له‌دانیشکده‌ی جه‌نگ، بخوینن ئه‌وان
 مروڤی کورد له‌عیلم و له‌سه‌نعت گه‌لی
 ده‌یان خویند، به‌باشی ئه‌وه‌بوو هه‌لی
 له‌ویدا بوو ژنرال به‌عه‌قل و به‌بیر
 گه‌لی کاری کردن، به‌هه‌تر له‌شیر
 به‌لام (باقروڤ) بوو، له‌گه‌ل کورد نه‌یار
 له‌نیو چاوی ئه‌ودا، هه‌موو بوو دیار
 به‌ده‌ستوری ئهو بوو که‌کوردی ولات
 له‌به‌خچالی ئه‌ودا، ده‌بوون وشک و مات
 ئه‌وه‌یش هۆی تر بوو که‌دورو خران
 له‌ئاسیای میانه، به‌که‌شتی بران

به لئی هۆی دیکه، گه لئی ریشه دار
 له په رتووکی (ئاسۆ) ده بینی دیار
 به لām شاه و سه د شاه له ویش کورد زمان
 به زه هری زمانی له ژهنرالی دان
 شه وه بوو به هۆی وهی بلاوو کران
 له ده ریای سو فیهت، وه دوورو خران
 بلاویان ده کردن، له شار و دیار
 ده بسوو کاسی کهن، له بو نانی زار
 له نیو چهن جزیره و له دیهات و شار
 نه بوو یه ک بیین، له وی جار و بار
 له ده ریایچه ییکا له (ئورال) شه مان
 له نیو شاری (چمبای)، له ویدا ژبان
 له دوی ژزف (یوسف) که مرد شه زه مان
 له بو لای کرملین گه پانه شه وان
 له کاتیکی چه رخی فه له ک لیه دا
 (خرو شچوف) بوو حاکم له شه و جیه دا
 هه لئی بو له ویدا له بو ژنرال
 که نوسی له بوو شه، گه لئی عهرز و حال
 له بهر چی له دنیا له چهن مهمله کهت
 له بو ئیره هاتم، له چهن شوین و خهت
 ده بی ده وله تی تو له هه ر کوئی جیهان
 بسینتی حه قی کورد، له زور ملهوپان
 شه وهی زولمی لی چوو، گه لی کورد زمان
 له نیو تولی تاریخ، هه مووی کرد به بان
 به دووی نامه کانا، (خرو شچوف) له وان
 په زیرایی کردن، له به ک کات و ثان
 (خرو شچوف) به پیره وه که دیداری کرد
 له گه ل ژنرالا به فکریکی ورد

له بارزانی پرسی، مه‌به‌ستی هه‌موو
 هه‌تا وان بناسی به‌گوفتاری زوو
 له جوابی (خروشچۆف)، سه‌روک بارزان
 به‌کورتی و ره‌وانی، شه‌می کرد به‌یان
 له ژیرگولله‌ باران به‌نیو ئاوری
 له بوینکه‌ هاتووین، که‌ ده‌ستن گری
 هه‌تا میله‌تی کورد، وه‌کوو ده‌وله‌تی
 له نیو خاکی خوین، بن قودره‌تی
 نژاد ئاریابه‌، گه‌لی کورد زمان
 نژادی به‌ ناو، له‌حه‌وشه‌ی جیهان
 له نیو ئاریادا گه‌لی کورده‌ ماد
 به‌لام ته‌خت و تاجن، هه‌مووی چوو به‌ باد
 گه‌لی روسته‌می زال له‌ نیو خاکمان
 ده‌بینرا له‌ دوژمن نه‌بوو باکمان
 که‌ریم خانی زهند و، سه‌لاحی شه‌هیر
 له ئه‌ییوانا، هه‌بوون که‌م نه‌زیر
 به‌لام میله‌تی کورد، له‌ شه‌م کات و ثان
 زولم لی کراون، له‌ نیو نیشتمان
 له‌ به‌ر وه‌ی له‌ جه‌نگی جیهانی به‌ری
 له‌ت و په‌ت بوو خاکی، نه‌ما بوون ده‌ری
 له‌ په‌یمانی لۆزان، زه‌وی کورد برا
 له‌ نیو چه‌ن حکومه‌ت، هه‌مووی به‌ش کرا
 له‌ بو کورد که‌ خاوه‌ن زه‌مین هه‌موو
 نه‌یاندایه‌ خوین، به‌ قه‌د تاله‌ موو
 له‌ به‌ر وه‌ی بسینم، حه‌قی کورد له‌وان
 له‌ شه‌ربووم به‌ دايم له‌ گه‌ل ده‌وله‌تان
 له‌ گه‌ل ئاریامپهر، له‌ گه‌ل تورک و تات
 وه‌ هه‌ر ده‌وله‌تیکی که‌ یاری ده‌دات

بە باج نەۋتى كەركوك، بە ئىنگلىز درا
 لە بۆيى فرۆكەي بە پۆل ريز درا
 ۋە كوۋ ھەور ئەبىنرا، فرۆكەي بەۋاد
 لە بارىنى بۆمبا، لە سەر خاكى ماد
 بە تانگ و بە تۆپ، موسەلسەل زەمان
 ۋە كوۋ مەوجى دەريا، تەنگ چى ئەوان
 دەھاتن لە ھەر لا، كە گر دەن ولات
 نەمىنى گەلى كورد، لە بۆرئى خەبات
 لە گەل گەش ئەوانە، بە تەنيا تەنگ
 لە شەر بووم لە شەردام، لە عەرز و لە پەنگ
 بە روونى دەبىنرئ، بە تەنيا تەنگ
 لە گەل چەندە دەولەت، گەلى سەختە جەنگ
 بە سۆڧىەت گەلئىكە، ھىوا و ويستان
 لە كورەي زەمىن دا، لە بۆ نىشتان
 لە بۆيئىكە ھاتووين، كە كورد ئارىان
 بە بازوويى ھىممەت بەدى يارىان
 لەۋىدا بوو ژنرال فەسېخ و رەوان
 ئەۋەي مافى كوردە ھەمووى كرد بەيان
 لە ئەوكاتە (خروشچۆف) وتى قەۋل ئەدەم
 لە بۆ مافى ئىۋە، گەلى ھەول ئەدەم
 دەزانى ئەي «ئاویر» ئەۋاۋ بوونى وان
 لە بۆ سەربەخۆيى گەلى كورد ژيان

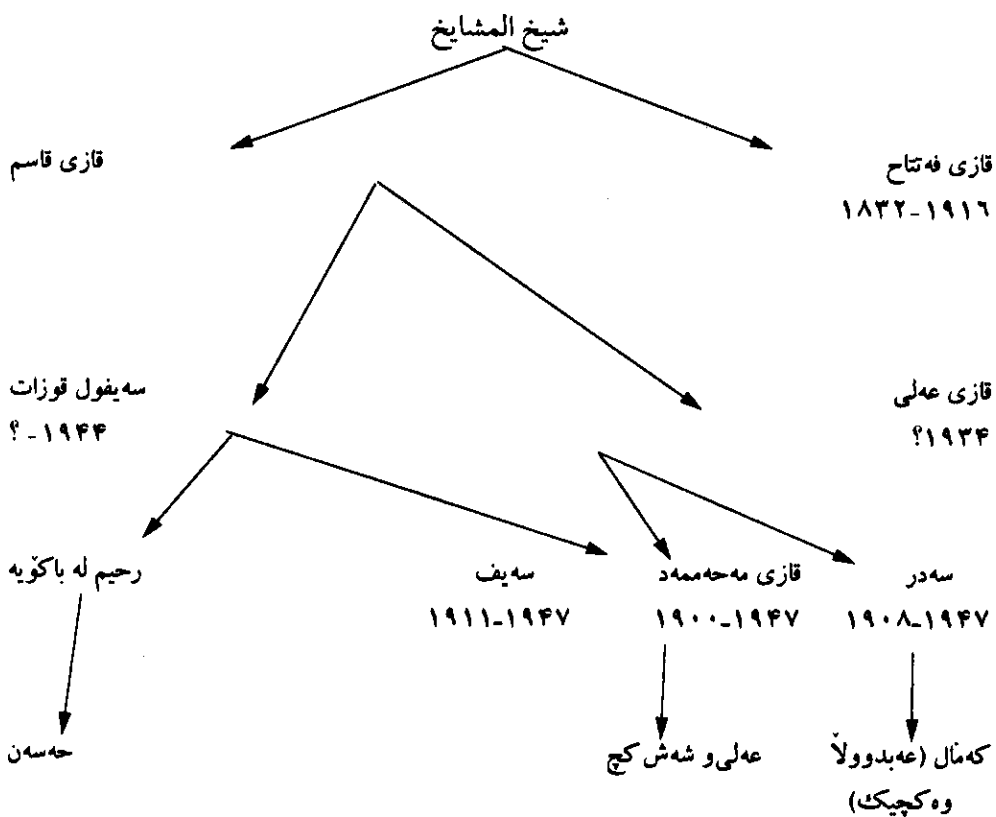
ژنرال بارزانی ۱۹۰۳ میلادی و (۱۲۸۰ هـ ش) هاته دنیاوه و له مانگی ره شه مه ۱۳۵۷ هه تاوی و مارس ۱۹۷۹) رۆحی به ره و عهرشی خودا رۆیی و ئەم شیعرانه م رۆژی کفن و دفنی و یستم بیخوینمه وه به لام به هۆی زۆری خه لک و شلووقی داخه که م

جۆر نه بوو

شنۆ شاری عه زیزانم چیه سیلاوی میوانت؟
 چیه ناله ی مه لاییک دئی له ئاسمان و دهر و بان ت؟
 چیه ته ورۆ که هه رکوردی له هه ر جییه کی دنیا دا
 هه موو یه ک جی هور و ژمی دا وه کو مه وجی له دهر یادا؟
 چیه ته ورۆ که قهومی کورد له ژێر هه ورێکی زۆر تالا؟
 چیه شاخ و دهر و ده شتن که تاری رهش له وی تالا؟
 شنۆ سیلاوی ماشین دئی هه موو رهش پۆشه به و تالا
 به نیو دهشت و ته لی ته م دا نه ئەم رۆژانه له م سالا
 شنۆ خاکت جه واهیره هه موو ته لماس و دوو و زیپه
 سه روکی قاره مانانی کورد که هاته ئاخری ئیره
 شنۆ ته ورۆ که سه ره به رزی وه کوو جودی له قور ئانا
 که میوانه سه روکی کورد له خاکی تو له ئیرانا
 به خیر بی قاره مانانی کورد به خیری رۆحی ئینسانی
 هه موو قهوم و گه لی کوردی به قوربان ت سه ر و گیانی
 کوانی کامه میژوو به یه کی وه ک تو له نیو پۆیدا
 که شپست سالی چرو سا بی له ری مافی گه لی خویدا
 به نه خشه و شیر هه زمهنده ی له شاخ و داخی ئاراپار ت
 له هه لدێر و له ته شکه و تا نه بووی له و ریگه دا قه ت مات
 ته وه قه ندیله دهنگی دئی ده لی نه م دی ته به د کا که
 ره شید و قاره مانیکی وه کوو بارزانی له م خا که

لە نیۆ کۆی و چیاکانی ئەوێستادا شە کا ئالاً
 بە بازوی کاویانی تۆ بە پیروزی لە شەست سالاً
 لە میژوودا لە وەختێدا خەبات دوژمنی رادان
 کە شای ئەهریمەنی ئێران نە تاجی مان نە تاجی مان
 ئەوا «ئاویر» دەنالیێتی بە سۆزی دڵ برینداری
 لە بۆ پەروازی روچی تو بەرەو گولزاری یە ک جاری
 لە مەرزى خاکی کوردستان پەری لە و دەورە راوەستان
 هەتا کوو بین لە گەل روحت رەوانەى کەن لە بۆ رزوان
 سپاسی گەل لە بۆ تۆیە کە میلەت تۆ تە کانت دا
 بە شوێش رەمزی ئازادی بە دنیا تۆ نیشانت دا
 لە بارزانۆیە دەنگی دێ دەلی ئەى خاکی کوردستان
 ئەوا شابالی پیش مەرگم بریقەى دێ لە خوزستان
 ئەو بە بارزانە دەنگی دێ دەلی دنیا بزەنن داد
 ئەمە کوردین ئەمە مەردین نژادی ئاریا و ماد

بنه‌ماله‌ی قازی مه‌حه‌مه‌د

دامه‌زرانی حکومه‌تی خودمختاری کوردستان له‌مه‌هاباد

له‌لایان پیشه‌وای به‌پێژ قاضی محمد دوه‌می رێبه‌ندانی ۱۳۲۴ ه‌.ش.
 که‌جه‌نگی جیهانی دوه‌م هه‌لکرا
 به‌دوایدا بوو فاشیست له‌ئاورخرا
 نه‌ئهو ملهورانه‌ی ده‌یان ویست گه‌لان
 له‌ژێر ده‌ستی خو‌خه‌ن ئه‌سیر بن به‌لان
 ته‌واو تێک شکان و له‌یه‌ک بوون بلاو
 به‌هۆی وه‌ی رچهم دی کراوۆ ته‌واو
 هه‌تا زۆر گه‌لانی جهان پیا بزوون
 بپین که‌خو‌یان ته‌واو سه‌ربه‌خو‌ن
 له‌ئهو کاته‌دا بوو که‌کوردی ولات
 له‌زولمی ره‌زاشا ده‌بوون گشتی مات
 جل و به‌رگی کوردی که‌قاچاخ کرا
 به‌ئهمینه‌گشتی شپری لی برا
 هه‌موو خه‌لکی دێهات که‌مه‌ئموور ته‌هات
 به‌نێزه‌ی ده‌یان وت که‌رشوه‌ی بدات
 له‌ئهو فکهره‌دابوون که‌واکورد زمان
 هه‌مووی خاشه‌بپرکه‌ن نه‌یێلن ته‌وان
 له‌بۆ کوردی ته‌ورپۆ که‌زه‌ححاککی بوون
 که‌وه‌یسی بوو مه‌ئموور مه‌هاباد ته‌چوون
 به‌خومپاره‌و توپ به‌لوله‌ی تفه‌نگ
 ئه‌سیری درابوو به‌کوردی نه‌هه‌نگ
 که‌دی پێشه‌وایی به‌پێژن ولات
 له‌ده‌س په‌هله‌وی بوو گه‌لی زاله‌هات
 له‌ئهو کاته‌دیتی که‌چه‌رخێ زه‌مان
 هه‌لێکه‌له‌بۆ کورد نیه‌جێی گومان
 به‌هۆش و زه‌کاوه‌ت هه‌بوو ئاگه‌دار
 له‌مه‌غزی خه‌لکدا چیه‌و ته‌هلی شار

به باشی بوو زانا مه هابادی هه
 وه کوو شیری جهنگل به روح و به تن
 وه کوو به بری شاخان به هه لمهت ده روڤ
 به په نجه له ناحهز ده دن مۆر و مۆن
 له هه ر قوژبنیکی مه هاباده سام^۱
 دلی وانه نه لّماس، روالهت به سام
 فه ره یدون و کاهه و ره هامن نه وان
 فه ریبورز و توسن نیه جیی گومان
 له نیو وانه روسته م له گهل گیوی دان
 له ویادیه گوده رز کوری نیشتمان
 له نه و کاته دابوو که کورد راهه رین
 له بو سه ره بخویی به نازادی ژبن
 گهل بوو هومید و گهل بوو هیوا
 به قازی محمّد له بو پیشه و
 دیاکوئی دی بوو که کورد دانه جات
 به مه ردی ده بینرا له ریگهی خه بات
 به شه وقی ده خست زوو گهل نه وجه وان
 له بو سه ره بخویی به نوتق و به یان
 له جهنگ ئاوه ران و کوری قاره مان
 ره شید و دلیر و هه موو پاله وان
 له شاری مه هاباد له بو نیشتمان
 ده بینرا هه موویان که و جان فیدان
 له روژی دوازه له کانون به کا
 له نۆسه د و چل و پینج هه زاری ته کا (۱۹۴۵)
 هه موو کوردی ناوچه وه خپر بوون نه وان
 له نه واته قازی نه مهی کرد به یان

۱ - سام نیوه بو بابی زال و باپیری روسته م و فره وسی له باره ی ره شیدی و نه ترسی نه ودا ده لی:
 سه کش چو قارن مبارز چو سام سه تیغه بر کشد از نیام
 و سعدی ده لی:
 عنان باز پیچان نفس از حرام به مردی ز رستم گذشتند و سام

له ئەم کاته به ولا گهلی کورد هه مان
 هه موو سه ره خوڻ و له تاران جودان
 له شازدهی هه ره وه مانگ له سالادیان
 که کوردان به خووشی ژبان
 له وه کاته دا بوو له هه رجیی ولات
 له هه قوژبێکی به پۆل خه لکه هات
 که به یداخیی کوردی ببینن جوان
 له سهه چاوی دانین به روخ و گیان
 هه ره وه مانگ و ساله، له بیست و شه شا
 گولی جه ژنی میللی له ویدا گه شا
 له بهر پرسیار و، خه بهر وادرا
 که ته ورۆ که جه ژنه له بوڻ تهی برا
 که قازی محمّد له ئەم روژه دا
 له جمهوری (کوردستان) ئیمه خه بهر زوو ده دا
 که جمهوری (کوردستان) ئیمه ی به دنیا گه یان
 له نیو باسی خوئی دا به گوڤتهی رهوان
 به دویدا بوو ژنرال قازی بزبان
 له نیو باسی خویدا ته مهی کرد به یان
 بزنانن که قاضی محمّد تهوا
 له بو میلله تی کورد بووه پیشهوا
 له وه کاته دا بوو سهه سهه له شار
 وه کوو گول گه شاهه مروفی ناگه دار
 له دهس کیژی کورد و به شادی بران
 گولی گهش به خه لکی به پیشکesh دران
 له نیو چه پله پریان ده سهی نهوجهوان
 سه روود (تهی ره قیب) بوو ده بیسرا لهوان
 مهلا و شیخ و زانا گه لی پایه بهرز
 مه لایک سهف هت بوون ده هاتن له تهرز
 له هه سهف و ته سهف له وئی بیهرا
 له ته وه جه ژنه دابوون هه موو وه ک برا

ته وای موکریان به سه ف راده برد
 فداکاری خو مان هموو عه رزه کرد
 هموو شیر مهرد و هموو پاله وان
 له بو جه ژنی میلی ده هاتن ته وان
 گه لئ وه ک ته ره ستو به باس و به یان
 ته وهی مافی کورده ده یان کرد عه یان
 له وئ کوردی دانا ده یاندا به لئ
 هه تا رو حی خو یان له پیناوی نین
 له هه ر لاهه چین چین عه شایر ده هات
 له گه ل پیشه وادا که به یعت بکات
 قوتابی ده هاتن وه کوو مه و جی ئاو
 «شه قامی وه فایی» ده گرتن ته و او
 به شادی و به خو شی له ویدا ده مان
 فیدا کاری خو یان هه تا دهن نشان
 به ریز پیشه و بوو به باس و قسان
 به جو شی ده هیئا دل و روحی وان
 فرشته ده هاتن له هه ر که هکه شان
 هه تا کوو بیسن قسه ی پیشه وان
 مه راسم به باشی به پیره برا
 که جه ژنی موجه لال له وئ ریخرا
 به پیوستی ره سمی به قودره ت به هیژ
 ده بوو دابمه زری حکومت به پیز
 له وئ پیشه و بوو به نیروی زمان
 که هه یه ت ره ئیسه ی شناسان ته وان
 دیاری ده کردن به کایه ک هه مان
 وه زی ران زانا هه مو کاردان^۱

۱ - هه زه تی سه روکی کو ماری کوردستان (قازی محهمه دی پیشه و به م جو ره ی خواری کابینه ی کوردستانی را گه یاند:

دهس که وتنی چه ک

رهزا شا چه کی کرد عه شایر هه موو
 له هه ر ناوچه ییکی له ئیران هه بوو
 به لام تهو زه مانه ی که و اروس ته هات
 به نیروی ته وانه ده گیرا ولات
 له بو کورد هه لئی بوو که چه ک هه لگرئ
 وه ک ته سکه ندری بی ولات داگرئ
 گه لئی پاسگایان ته و او چه ک ده کرد
 هه زاران تهننگ یان له بو خو ده برد
 گه لیکیش له سه رباز تهننگیان رفان
 به پۆلکی زور کهم ده یان دا ته وان
 گه لی کورد له ئیران له بو مافی خو ی
 له و یجدانی ویستی که کۆمه ک بی بوی
 گه لی کورد خه بان ی سیاسی ده کرد
 نه دوژمن به شمشیر بکا ورد و پرد

حاجی بابەشیخی جه میان	۱- سه روک وه زیر
محهمه د حوسه یی سه یفی قازی	۲- وه زیری جه ننگ
که ریم ته حمه دی	۳- وه زیری پۆست و ته لگراف
مه ناف که ریمی	۴- وه زیری فه ره ننگ
محهمه د ته مینی مو عینی	۵- وه زیری کیشوهر
حاجی ره حمانی ئیلخانی زاده	۶- وه زیری راویژکار - مشاور
ئیمساعیل ئیلخانی زاده	۷- وه زیری ریگه و بان
ته حمه دی ئیلاهی	۸- وه زیری ئابووری
حاجی مسته فای داودی	۹- وه زیری بازرگانی
مه حموودی وه لی زاده	۱۰- وه زیری کشت و کال
خه لیل خوسره وی	۱۱- وه زیری کار و فه رمان
سدیق حه یدری	۱۲- وه زیری ته بلیغات
سه ید محهمه د ته یو بیان	۱۳- وه زیری بیهداری
مه لا حوسین مه جدی	۱۴- ره ئیسی عه دلیه

خویندن له کوردستان له زه مانانی په هله وی دا

به شی زوری خه لکی له ته وکات و سات
 نه بوو خوینده واری به که لکی ولات
 ته ویش نه خشه یی بوو که واپه هله وی
 به ته و نه خشه ویستی نه یی کورد قه وی
 به ته و نه خشه ویستی گه لی کوردی ماد
 له بهر بی سه وادی له بیر کا نژاد
 نه بی بوی به شیکیش له ئابوریا
 له برسا هه لین گش به بی هوریا
 هه لین گش له جی خو بلاوو ببن
 وه کوو تووی هه رزن هه موو گوم ببن
 له نیو خاکی خو یان که دلخوش نه بن
 هه مو هه ل ده که نرین له ریشه و له بن
 فه قیری ده یان با له هه رجی و مه کان
 له بو زور ولاتی له بیگانه کان
 له ویدا بمینن زه مان و سه ری
 هه تا خاکی خو یان له بیران به ری
 بیانبا به که شتی له ده ریا کرین
 هه تا لاشه یی وان به ماسی درین
 له چه ن قاره دا کورد بلاوو ببن
 نه بن کو مه کی به ک بی شوینی ون
 له چه ن دین سه ده بیدا له بیری ده که ن
 له کوئی بوون که کئی هه ن له ده ریایی مه ن
 له تاواندن کورد ته و او ئاو بوون
 له نیو قهومی ئیران له وی بوی ده چوون
 به ته و نه خشه ویستی که واکورد زمان
 نژادی نه مینن و نه بیترین نه وان

به لام نه خشه یی ئەو به حق بوو بلاو
 بلاو بوون له دنیا بو خوی داتولاو
 به یاری خودا بوو کهوا پیشهوا
 دژی ئەو خه ریت به باشی دوا
 کهوا مه دره سهی زۆر له هه رجیی ولات
 ده بی سازی کهن زوو به هوی زۆر خه بات
 لهوانه به کوردی قوتایی هه موو
 بخوینن بزائن هه مووی موو به موو
 له ئیش و له کارا ده بی بهرکهون
 له ئابوریا تا تهواو سهرکهون
 نه تیجه له کار و له خویندن گرن
 له وێوه ده بینن که دوژمن شپن
 ده زانی ئەه «ئاوێر» تهواوی نه زان
 له به ده ختیابه هه موو عومری وان

چه ند رسته له قسه کانی وه زیری هیژ

روژی ههینی ۲۰ی ۴ی ۱۳۲۵ پێش مه رگه کانی هیژی ناوهندی کوردستان بو عمه لیاتی سه حرای چوو بوونه
 دهره وهی شاری مه هاباد له گه رانه وه باندا وه زیری هیژ قسهی بو کردن ئەمه چه ند رسته که نوو سیومه:

بزانن برایان ئەمه یین سه ره خو
 ده بی گش بزائین هه مو خو به خو
 فیداکاری هه ره ک له کوردی ولات
 به واجب ده زانم له ریگهی خه بات
 فدایی کورپی کورد چل و پینج هه زار
 له دهس ئیمه دایه له بو کارزار
 که سیکی خه یانه ت به کورد کا بری
 به شمشیری توله ده بی سه ر بری

تی بینی

له لای پێشه واره که بایخ درا
 به خویندن به کوردی که لاس دانرا
 له ئامانجی تهو بوو که واکورد زمان
 به کوردی بخوینن له هه رنجی و زه مان
 له بۆیی کتیب و گه لیکیش گوڤار
 به کوردی ده نووسران ته وهی بوو وتار
 له هه ر دايره یدا، قوتابخانه کان
 به کوردی ده بوو بێ قسه و باسیان
 به ره سمی ده ناسی زمانی قه ومی ماد
 به شانازی «ئاوێر» ته مه ی دێته یاد

مزگه وت

ده بینن که مزگه وت له دێهات و شار
 له نیو کورده واری گرینگه و دیار
 له بۆ خوا په رستی سه فای روح و گیان
 له بۆ نوێژ و وه عزه هه به جی ئه مان
 گه لێ روژگاره که مزگه وته جی
 له بۆ خویندنی کورد له هه ر شوین و ری
 ده زانین که نووسه ر له کوڤی خه بات
 گه لێ پێ گه یشتن له مزگی ولات
 گه لێ شاعیری کورد هه ژار تا هه زار
 له مزگه وتی فیروون که بن روڤ سپار
 ده بوو پێشه وایی، به ریزن به سوور
 له کاری گرینگدا له مزگه وتی سوور
 له گه ل زوړ سه رانی عه شایر به کار
 به راوێژی هه ل کرد گه لێ کار و بار
 له لای پێشه وامان ته مر واکرا
 به کوردی بێ خوتبه له جومه به برا

هاتنی ئه رته ش بو مهاباد

له سه رماوه زا بوو له بیست و شه شی
مهاباد بوو گیرابه له شکر که شی
له ئه و مانگه دا بوو له روژی سییا
سه رانی حکومت که گیران نییا
له و ئی سه یفی قازی له گه ل پشه و
له گه ل سه دری قازی ده بپیران که و
له بو سه ر به خو بی گه لی کورد زمان
سه ر و رو حی خو یان له پیناوی نان
له ده ی خاکه لپوه ی که ده ستوره هات
له و ی حوکمی ئیعدام به ئیجرا ده ر هات^۱

راگه یاندنی حکومتی کوردستان له لایان شیخ مه حموودی نه مر له سلیمانی

له جهنگی جیهانی هه وەل کورد زمان
له بو مافی خو یان له هه ر لا جمان
له ئه و کاته دا بوو که شیخی نه مر
به ریز بوو له دنیا له نیو کوردی خه ر
سلیمانی ئه و ده م به حهمله ی بوو مات
له ئینگلیس و روسۆ که له شکر ده هات

۱- پشه وای به ریز قازی محممه د له دو هه می مانگی ربه ندان له سا لی (۱۳۲۴ هـ ش) بووه سه روک کۆماری کوردستان و له روژی بیست و شه شی سه رماوه زی سا لی (۱۳۲۵ هـ ش) ئه رته ش هاته مه هاباد و شار و ناوچه ی گرت و دوایی ده ستور درا پشه و له ساختمانی ستادی ئه رته ش زیندانی کرا و له ئاخری به فرانباری سا لی ۱۳۲۵ (هـ. ش.) مو حاکمه ی مه رحومی پشه و له قازی محممه د و ئه بولقاسم سه دری قازی برای و محممه د حوسه ین خانی سه یفی قازی له دادگای نیزامی ده س پیکرا و له ئاخرا ده له ده هه می خاکه لپوه ساعه تی سنی پاش نیوه شه و به هوی ئه وه که داوای حه قی کوردیان کرد بوو ئیعدام کران.

که عوسمانی نه ودهم شکاو و هه لات
 له هه ر لاوه خوین بوو به سیلاو نه هات
 له نه و کاته بئیرا عیراق ناته وان
 له ژیر چنگی ئینگلیز خه لک دامران
 به ده ستوری «ویلسن» له ته شربنی دوو (۱۹۱۸)
 سلیمانی پیتهخت له بو کورد نه بوو
 له بو شیخ مه حمود نه زهر وادرا
 نه وه حاکی کورد مه لیک نیو برا
 به ره ئی عه شایر و خه لکی له شار
 بوه رابه ری کورد له هه ر کار و بار
 نه له و کاته دا بوو که ئینگلیز ده هات
 له بو یار مه تی شیخ له ریگه ی خه بات
 له ئابوریا بوو که کو مه ک کرا
 گه لی پول و پاره به کوردان درا
 به لام شیخ بوو ده یوت ده بزم سه رفه راز
 که ئینگلیز له نیو کورد نه بی ده ستی باز
 که ئینگلیز بوو زانی ده چی گش به باد
 نه وه ی بو ی مه به سته له نیو کوردی ماد
 به هو ی وه ی بوو دلگیر وه ویستی که می
 له مانگانه ی شیخ که مو کا ده می
 له پاشان به نه خشه و خه ریته ده هات
 هه تا کوو عه شایر له شیخی بکات
 له نه و سه رده مه یدا «میجه رسون» نه هات
 هه تا کوو حکومه ت له کورد تیگ بدات
 له ویدا بوو شیخی نه مر ئاگه دار
 که ئینگلیزه دوژمن له بو ی ئاشکار
 نه ویش که وه ته خو یو له کاتی زووا
 سه رانی عه شایر له گه لیان دووا

به مهحمودی دزلی په یامی ده دا
 سپا بینه فهوری نه بی بوت هه دا
 نه نهو له شکری کوک هه موو قاره مان
 له گهل خانی دزلی ده هاتن نه وان
 سلیمانی نه ودهم بوو جی نه بهرد
 کوری کورد له وی بوون هه مووی شیر مهرد
 له سه ربازی ئینگلیز له کارمه ندی وان
 ده گیران له هه رکوی که وان بئیران
 له نه وکاته ئینگلیز له هه ر لاوه هات
 وه کوو هه نگه ژاله که پوره ی ده دات
 له هه ر لاوه گورگ و له هه ر لا چه قه ل
 له بو شه ر له گهل شیخ ده هاتن به به ل
 له وی له شکری شیخ که ده وری درا
 گهل لاشه ی کورد له وی بئیرا
 له شه ر دا له وی دا به تیریکی چه وت
 بریندار بوو شیخ له بن بهرد بوو که وت
 نه نهو بهرده نه مرؤ به بهرده قاره مان
 له نیو خه لکه مه شه ور له زور جی و زه مان
 ده یان نارد له وی را له به غذا که وا
 برینی به دوکتور بکاتن ده وا
 له وی حوکی کوشتن له بو شیخ درا
 به لام دوا یی گؤرا به زیندان کرا
 له وی ناردیان زوو که دورؤ خرئ
 له هه میندا به مینئ له وی دامرئ
 به لام شیخ که سی سال له هیندا ده مان
 له وی را گه رانؤ له بو نیشتمان
 له هه ر لاوه مه وجی له عالم ده هات
 به پیشوازی شیخی که رؤژ بوو هه لات

هه زار بوو وه نۆسه د له گهڵ بیست و دو
له چارده له ئه یلولی شیخی ده چوو

له ئه و کۆنگره یدا که خۆی بوو سه روک
په زیرایی کردن له میهمانی کوک

له دوی چه ند روژی له ته شیرینی دوو
نه مر نیوی خۆی نا مه لیک، حه ققی بوو

له ئه و روژه دا بوو که وه هه لدره
له هه ر لاره ئالا له بان دیسرا

سلیمانی پیته خت له بو کوردی ماد
مه لیک بوو له ویدا له بو عهدل و داد

له ئه و کاته شیخی نه مر که وه ری
که که رکوکی کوردان له بو خۆی گری

له داگیر که رانی بسینی به بیر
ئه گه ر پیک نه هاتن به نیزه و به شیر

به لام چه ن عه شایر که بوون خو فروش
له گه ل ده وله تا بوون به حرس و به جوش

به تانگ و به توپ و له جه نگ ئاوه ران
ده هاتن به هه لمه ت له بو کورد قران

ئه ئه و ئیله گولله ی به شیخو ده نان
هه تا مافی کوردان نه سینی له وان

له ری دا بوو شیخی له ئابلوقه مان
وه کوو ته رزه گولله به سه ریا رزان

مه لیک چوون ئه وه ی دی وتی کورد به شیر
له پشتم ده دا تا بمینی ئه سیر

له ری سی سه ره خویی مه لیک بی هه دا
ده بوو شه ر له گه ل کورد ئیدامه ی بدا

له بهر وه ی له گه ل کورد نه کا شه ر به تیر
له جه نگ و سیاسه ت وه لاچوو به بیر

له نۆی دهی ههزارا له سالیکی تار
 له نۆسه ده په نجاوه شەش بوو قوتار
 نه ههده نه مری پئی کرد نه تو به جودا
 وه و تۆ له زه ویۆ له بۆ لای خودا
 له نه و کاته روحی به رهو عهرشه چوو
 له نیۆ لامه کانا له لای حەق ده بوو
 به نه مری خودا زوو له تهن بوو جودا
 به رهو عهرشه رۆیی به حەق بوو هودا
 ده رۆیی هه تاکوو له سهف داده مان
 له گهله جهدهدی خۆی کهوت مرۆفی قاره مان^۱

۱- شیخ محمودی بهرزنجی له سالی (۱۸۸۴ ز) له سوله یمانی هاتوه ته دنیاوه، و دواى به یینی تارمایی جهنگی (۱۹۱۴-۱۹۱۸ ز) بینرا و له مهیدانی جهنگه کان دنیا لافاوی خوین ههستاو له لاییکه وه ئینگلیز په لاماری بۆ سلیمانی هینا و له لاییکی دیکه وه روس. شیخ محمود کهوته شهر له (۱۹۱۷ ز) له گهله ئینگلیز و له سال (۱۹۱۸ ز) له گهله روس، به لام سیاسهتی رۆژ وای پیوست ده کرد حکومهتیکی کوردی هه بئ. هویلسن، حاکمی تهواوی عراق له تهرینی دوهمی (۱۹۱۸ ز) کۆبونه وه ییکی گه وه ره له سلیمانی بینک هینا و شیخ محمود بوه حوکمداری کوردستان و یارمهتی مالی شیخیان ده دا له دواى به یینی شیخ ویستی دهستی ئینگلیز له کوردستاندا کورت کاته وه و تهوانیش تیگه یین. ساردی کهوته به یینان شیخ خه بهری به محمودخانی دزلی دا و تهویش به له شکره وه هات تهوی کارمهندی ئینگلیز له سلیمانی بوو گرتتی و تهوانیش بۆ توله سه ندنه وه له شیخ سوپایان هینا به لام چهند جار که ده هاتن دهشکان تا ئاخرو هه که گه لای دار له شکریان هات و له ۱۹۱۹/۶/۹ شیخ محمود بریندار بوو، گرتیان و دوریان خسته وه ناردیان بۆ هیندوستان و دواى سێ سال دیلی له (۱۹۲۲ ز) هاته وه سلیمانی و له ۱۴ ئه یلولی ۱۹۲۲ ز کۆنگره بینک ده گیردری و شیخ دوباره ده بیته حاکمی کوردستان و به مه لک نیو ده رده کا و ده ولته داده مه زینیی و دواى به یینی دوباره له گهله ئینگلیز نیوانیان ناخۆش ده بی و تهویش ویستی سوله یمانی بۆمباران کا و له و کاته دا سمایل ئاغای سمکو له وی بوو و ئینگلیز نهی ده وه یست تهویش دل بریندار بی جا له بهر تهوه به یان نامه ی بلاو کرده وه که سمکو برۆا و تهویش له ۲۸ شوباتی ۱۹۲۳ به خوی و سواره کانیه وه رۆین و به داویدا سلیمانی بومباران کرا و دواى تهویش چهند شه ری دیکه ی له گهله ئینگلیز بوو له ئاخردا نه خۆش کهوت و له شهوی (۱۹۵۶/۱۰/۶) کۆچی دواپی کرد و ئاواتی ئازاد بونی کوردستانی برده ژیر گهله.

سمایل ئاغای سمکۆ (۱۳۰۹)

له جهنگی جیهانی، هه وهل بئیرا
 نيزام سه لته نهی بوو، له ته ورێز کرا
 به سه ر پهل به حاکم، له وی حوکمی هات
 به زه هری ده روونی، ده سووتا ولات
 له نیو گێژه لووکه ی، ده روونی بوو مار
 له بۆ جه عفه راغا، ده سووپا له غار
 له بۆ جه عفه راغا هه لۆی نیو ته لان
 له ئیلی شکاکان، سه روک هۆزی وان
 برای چووکه سمکۆ، به روچ و گیان
 له گهل کاکیا بوو، له گهل شه و زیان
 له شه و کاته ته ورێز له گێژاوی شه ر
 ده بوو جه عفه راغا ببی باخه به ر

هه پهمانی لۆزان به ئاودا دراله دواى شه رى جیهانی هه وهل له ۳۱ ی ئۆکتۆبری ۱۹۱۸ و ئیمزای سێقه ر له ۱۰ ی ئووتی ۱۹۲۰ دا ده وله تیکی تازه هاته سه ر کار که میللی مستفقین (سویندخۆره کان) هه لیانده سوورانده هه ر بۆیه نیشته جیی ولات له هه ر تیره و تایفه پێک به توندی له و وه زعه ناره زایی خویان ده ربهری که ولاته که یان به ده س بێگانه وه به و مسته فاکه مال که مه ئمووری بازهرسی رۆژه لاتى عوسمانی بوو توانی فه رمانده ی سپا و قشوو ن ره گهل خوی خا، جا بۆیه تووشی شه ر بوو و له شکری یونانیان که ته ماعی له خاکی عوسمانی کردبوو وه ده رنا و له هه ر لاییکی دیکه وه به سه ر دوژمندا زال بوو و کۆنفرانس و مه به ستیکی دیکه ی سولج و ناشتی له لۆزان پێک هات که له ۲۴ ی ژوویه ی ۱۹۲۳ به ئیمزاگه یی که ته واوی ولاتی موسلمان نشینی خاکی تورکیه که ته واوی کوردستانی باشووریشی وه به رکه وت له لایان سویندخۆره کان له ئۆکتۆبری ۱۹۲۳ به نیوی جمهووری تورکیه به ره سمی ناسرا و مسته فاکه مال بوو به ره ئیس جمهوور به لام سولتان عه بدولعه مید یه ک سالی دیکه خه لافه تی کرد. که مال حالئ کرد که خه لافه ت له به ی ن چوو.

سه رچاوه: تاریخ مشاهیر کرد، تألیف بابا مردوخ روحانی.

کتاب جنبش ملی کرد، کریس کوچرا، ترجمه ابراهیم یونسی.

جامعه شناسی مردم کرد، تألیف مارتی وان بروین سن، ترجمه ابراهیم یونسی.

شه ره فنامه ی بدلیسی، ترجمه هه ژار.

نیازم سه لته نه خوئی، به خه یتکی جوان
 له بو جه عفه راغا ده نووسی هه ر ئان
 له مهیدانی ته ورێز، له کووچه و له بان
 شه یاتینی شه پ دین، نیه هیچ ئه مان
 وه ره کوومه کی من، سپا بینه زوو
 هه تا هیمنی کهین، گزی شه پ هه موو
 تهویش روئی سواره ی عه شایر که لان
 به ویدا ده پوین، هه موو پاله وان
 وه کوو میگه لی شتر، به حهمله ده چوون
 هه تا راوی کهن فیل له هه رکوی که بوون
 وه کوو مهوجی ده ریا، ده پوین به گهف
 له خهنجیر و شمشیر، بریقهی بوو سهف
 به تیزه ی شه وان بوو، له تهستیره مانگ
 چکه ی خوین ده باری، ههوا ببوه قانگ
 سهری نووکی خهنجهر، له دندانی مار
 له نیو قهلبی دوزمن رزانی له ژار
 وه کوو مهوجی ده ریا، ده پوین به ریز
 هه موو سواری تهسپی، که حییل بوون به فیز
 ده پوین له کووچه و له مهیدانی شار
 له نیو کاخی ده ولت ده بوون جار و بار
 نیازم سه لته نه ی بوو، وه کوو هار و شیت
 له دووی جه عفه راغای ده ناردن که بیت
 له نیو مالی خویدا، له چهن جی کهمین
 له بو جه عفه راغا، کرا تا نه ژین
 له ویدا بوو حهمله ی، ته جهل پی کرا
 به خهنجهر بوو «ئاویر» له خوین وه ردرا

ئاشوور

له جهنگی جیهانی هه وه ل سی هه زار
 له تورکیه ئاشوور به ریز هاته خوار
 له سه دهشته ییل و هه تا نیو شکاک
 له کوشنار و تالان، نه یانیوو باک
 به بارووت نه سووتا مه پ و مال و گول
 له نیو کاسه یی سه ر، مه غز هاته کول
 له تورکیه ئاسوور موهاجر ده هات
 هه تا کوو نه کوژرین، له خاکی ولات
 هه تا بیلله تی تورک وه کوو جاری پیش
 له بو چالی مردن نه یانکا به کیش
 ده هات ته سه له حه ی زور له روو سو به په ک
 هه تا کورد و تورکی بکه ن گشتی چه ک
 له وی دهم بوو ورمی، که تالان کرا
 گه لی مال و مندال به به خسر برا
 سه روک (مارشیمون) بوو، له فکری عه یان
 که سه له ماس و ورمی، ببی بو ته وان
 له وی ده ول سه تیکی له ئاسووریان
 درووس کا ببی کورد له ژیر ده سنی وان
 به لام تی گه ییوو، به بی یارمه تی
 له بو ساز ته ییتن، له چه ن جی که تی^۱
 له وی را بوو زانی ته ئاوا به باش
 که سمکو وه ده س خات وتی رازی فاش
 هه موو چه ک به ده سنی به سه ف راده مان
 هه تا کوو ببیسن وتاری و به یان

وتی من ده زانم که سمکۆ به بیر
 له بۆن پشتیوانه به شوور و به شیر
 لهوی راده بـینم به له ز راپه پری
 هه موو نهو ولاتهی له بۆمان گری
 نهوه تورک و ده ولت ده لپن نه لته مان
 له مه بدانی شه پ یا ده له رزن نهوان
 نهوه واکلیلی تهواوی ولات
 وه دهس نیمه خا، زوو له ریگهی خهبات
 نه گهر ته پئی لیدا، ههوا تار نه بی
 تهواو گورگ و ریوی لهوا تار نه بی
 نهوه پاک نه کاتۆ له ژهنگ و له ژار
 تهواو دهشت و سهحرا، به هوێ کارزار
 نه گهر نه سپی سمکۆ سمی دا له شاخ
 شه قارهی ده به ستی زهوی کاخ و زاخ
 سکه ندهر له شهردا نه ره ستوو به بیر
 له ژیر هه وهه بالی ده بینئ نه چیر
 به نهو هویه بالوێز، له بهینی نهوان
 دههات و ده پوی، نه بوو بۆی و چان
 به لئی (مارشیمۆن) بوو به فکری ولات
 به سمکۆ وه دهس خا و له ژیر چۆکی خات
 له پاشان که ناوچهی، تهواو کهوته دهس
 به په نهجهی له سمکۆ بدا شیرێ مهس
 به نهو جووره سمکۆ له ده ریاچه کات
 ئیدی کهس له سمکۆ، نه بی نیوی بات
 به لام کوردی وریا له نه خشه ی گه بی
 له بۆی به گولله دلی کرد مه بی
 هه لۆی فکری سمکۆ، له نه ستیره دا
 به بالی بلندی لهوی و لیره دا

ده‌سووراکه به‌لکوو، له بو کوردی ماد
 درۆس کا حکومهت، له بو عهدل و داد
 به‌لام دیتی ده‌س دان، له گه‌ل (مارشیمۆن)
 له ده‌س‌دانی تورکه و گه‌لی کوردی خوڤ
 به‌ته‌نیا ده‌میڤی، له جه‌نگه‌ی نه‌به‌رد
 به‌بازووی ئاسوور، ده‌بی تن به‌گه‌رد
 له نیو فکری سووراکه دیکه‌ی قه‌وی
 جه‌ئاشوور له ریا له کوره‌ی زه‌وی
 به‌تییینی سمکو وه‌ها تیگه‌یی
 که‌ئو سه‌ده‌ده‌لابا له سه‌رووی زه‌وی
 هه‌تا خاکی کوردان، له‌ت و په‌ت نه‌کا
 به‌نه‌یره‌نگی ئینگلیس ئه‌ویش خه‌ت نه‌کا
 به‌ئو هۆیه‌هه‌ر به‌ک له دوو ره‌هه‌ران
 ده‌بوو وا له‌خانه‌ی به‌به‌ک گه‌ن ئه‌وان
 هه‌تا کوو له‌ویدا، به‌شه‌رت و قه‌رار
 بین کوومه‌کی به‌ک، له‌هه‌ر کار و بار
 له‌به‌ر وه‌ی له‌ده‌وله‌ت هه‌موو راپه‌رن
 به‌شمشیری وه‌حده‌ت، له‌به‌ینی به‌رن
 نه‌میڤی له‌ویدا، ئه‌به‌د تورک و تات
 هه‌مووی بیه‌مالی، مه‌سیحی ولات
 له‌پیش گه‌توگۆدا که‌سمکو به‌هۆش
 به‌نه‌خشی ده‌زانین ده‌بوو دل‌په‌روش
 ته‌واو تیگه‌ییبوو، که‌شمشیری وان
 له‌بووی بوو کوردی، نه‌ییلی له‌وان
 له‌بو‌خانه‌بوو هات سه‌روکی ئه‌وان
 گه‌لی چه‌ک به‌ده‌س بوو، له‌گه‌لیا ئه‌مان
 له‌ئو کاته‌سمکو، له‌گه‌ل (مارشیمۆن)
 و‌تووێژ و باسی، فیه‌یه‌ک به‌خوڤ

له وی له حزه رۆیی که سمکۆیش ده چوون
 به ناشتی و به سازش له یه ک جوی ده بوون
 له تهوکات و ساتهی ده هات (مارشیمۆن)
 له کالیسکه دانیشته به خوشی برۆن
 له ناکاو له پشتۆ، که سمکۆ به تیر
 له نیوشانی وی دا، تخیل بوو فه قیر
 به دووی تهو ته قهیدا، له گوپسوان و بان
 وه کوو رهعد و بهرقی، له رووی ئاسمان
 به تیر و موسه لسهل، له گاردی دران
 نزیکهی دووسه د بوون، له ئهرزی خران
 گهراوۆ له چه هریق به خه لکی گه یان
 برۆن تانه کوژرین به تۆلهی تهوان
 به شمشیر و خه نجهر به توپ و تفهنگ
 له بو تۆله ئاشوور ده هاتن به دهنگ
 له ئاسوور و ئهرمه، له ناوچهی ولات
 شه پۆلکی ده ریا بو له شکه ده هات
 تهواو خاکی کوردان له شار و چیا
 نه کورد و نه تورکی نه مابوو تیا
 به خه نجیری تۆلهی گه لئ شق کران
 لهت و پهت گه لیکان له ئاوی خران
 به سه رنیزه ده رزا چکهی مه غز و خوین
 نه بوو کهس بزانی که خزمی له کوین
 له ورمی و له خوینی له شاپووری پاک
 له سینگ دانی یه ک بوو به شمشیری چاک
 به کوردان و تورکان له ئاسوور درا
 به لام ئاوری وان، له عاله م خرا
 له سه ر چاو ته بینرا، که ته ستیره زۆر
 له مژۆلی ده رزا، له سه ر تهو بوو تۆر

خەبەر لەو دەمەیدا، بە گۆرپە و هەرا
وێ کوو گێژەلۆکە، لە ناوچەی گەرا

وێ کوو مەوجی دەریا، لە ئاسور سەوار
دەهاتن لە چەهریق بۆه گیر و دار

شەری تەن بە تەن بوو لە سەلماس خرا
لەوێ دەم بوو خانێ، وەبەر شیر خرا

بە تۆپ و موسەلسەل، لە چەهریق درا
وێ کوو خاکی سەحرا هەموو خەت کرا

بە شمشیری ئاشوور لە ورمێ درا
سەر و مال و سەروەت بە تالان برا

لە ساین قەلای و لە ورمێ بوو زۆر
قوشوونێکی ئینگلیس، لە دەریا، بوو جۆر

دەیانویست کە کۆمەک بە ئاسوریان
بکەن تا کوو زۆر بێ ئەوان زۆریان

بەلام ئەژدەهایی مەرگ بوو دەهات
لە نیو زاری خستن، نەما رێی نەجات

لە هەر لاوێ دەوری درا بێ ئەمان
بە کورد و بە تورک و بە دەولەت هەمان

بە شیر و بە تیر و بە تۆپ لێ دران
لە نیو ئاورا بوون، دەسووتان ئەوان

بەزێکی هەلاتن، لە نیو قوڕغ و دار
لە نیو شاخ و داخا، کەورگیکی تار

دەمان و دەپۆین، لە شاخ و تەلان
کە بەلکوو نە کوژرێن هەتا ئەیرەوان

لەوێ دەم بوو سەمکۆ، بە دۆست و بە خۆ
بە هێرش دەهاتن ولات کاتە خۆ

لە ئەو فەرەدا بوو، لە ناوچەی ولات
حەقی کورد بستی، بە زۆری خەبات

بە گوزم و بە ھېرش، لە گولخانى دا
 ھەمووى گرتە دەستى لە يەك ئانى دا
 ھەتاکوو لە تەوريز، قوشوونى ئەوان
 لە گز مېللەتى كورد، نەين بۆ ئەمان
 بە گويزەى ئەۋەى بوو، كە چە كدارە كان
 بە ھېرش دەپۆين، لە بۆ شارە كان
 بە تاكتىكى شەپ بوو، لە ورمى گەپان
 ھەموو كاخى دەۋلەت، لە ژېر پى خران
 لە شارى دەسوورپا، مژى تىر و تار
 نەماكەس لەو پىدا، لە سەرمایەدار
 لە چەخماخە دانى سەرى نيزەيان
 دەسووتاگەلى دى، لە ناوچەى ئەمان
 ئەۋەى دوژمنى بوو كە مەغزى رزا
 ھەموو نەخشە راوېژ لەۋى داپزا
 بە شمشىرى دووسەر لە ناحەز درا
 لە نىوگۆلى خوينا، بە لادا خرا
 ۋە كوو با و بۆران، دەھات و دەچوو
 لە چە كدارى دوژمن، حەرىفى نەبوو
 لە ھەر لاۋە دوژمن بە نيزە و بە شىر
 لە دەۋرى دەسوورپان كە بىكەن ئەسىر
 بە لام كوا پلېنگى، لە نىو كۆپى مەپ
 دەبىنى نەين، لە بۆى بال و پەپ
 كە ھەرچەن (فېليپوف)، لە رۆژى بەرات
 كۆماندۆ و لەشكر، لە گەلىا دەھات
 ۋە كوو مەۋجى دەريا و تەرزەى بەھار
 سەپا و لەشكرى وان، دەھاتن بە غار
 ھەتە مەغزى سەمكۆ دەرىنن بە شىر
 بەدەن خوینى جەرگى، بە مار و بە مېر

به لام قهلبی سمکۆ له پۆلایه ساز
 له شهلماسه بازووی، له چنگدایه باز
 له شمشیر و برنۆ له توپ و تفهنگ
 نه بوو وههم و باکی له مهیدانی جهنگ
 له مهلبندی ورمی یه ک ئاسۆر نه ما
 مه گهر بهش قهه و دال، له شاخ و چه ما
 تفهنگچی له کورد و له تورکی ولات
 له بو راوی ئاسۆر به گورمز ده هات
 شه وهی شیر مهس بوو له بو گیرودار
 له بن چه کهمی کورد ده یانکوت هه وار
 به دووی دوژمننا چوو، به تیر و کهوان
 وه کوو شیر جهنگه، له دووی شاهووان
 له لای گۆلی ورمی له خوین وهردران
 شه فقه بوئی سوور بوو له دهوور ئاسمان
 له سووری سهرافیل درا بو ولات
 مروفی چه ک به دهس بوو وه کوو خیز ته هات
 به بارووت شه برژا له ویدا برین
 که مهیدانی شه پ بوو به ئاورپژین
 به سم شه سپی سمکۆ، به خوین سووری کال
 ده خه ملی گولاله، له دهشت و له پال
 له بازووی سمکۆ ده له رزی چیا
 شه وهی روح له بهر بوو نه مابوو تیا
 هه لو چۆنی ده گری، کهوی لانسار
 له ژیر چۆکی ناحهز ده سوورا مرار
 رکیتی ده دا زوو له شه سپی که حیل
 هه تا ناحهزی خا له نیو ئاوی لیل
 له دهشت و له جهنگه، له نیو چۆم و دۆل
 هه رای کرده دوژمن مه پۆ شهی ده هۆل

ھەلۆم من لە دووی تۆ، ئەتۆی زاغی پەیس
 لە نێو چنگی مندا دەبی وشک و سیس
 نە کەى فکرى وا کەى، ھەلێى دەردە چى
 لە نێو خوێنى خۆتا دەسوورپێى کە چى
 بە شمشیر و نێزە ئەوەى بۆى دەھات
 بە دەس خۆ سەرى خۆ لەبەر پێى دەخات
 لە کوێ دیوتە ئاوێرکە واشیرى نەپ
 بـیـتـە نە چیرى لەبۆ رێـوـیـە لەپ

شهری دیی (ئه زدیگان)

قوای ده وله تی بو، له «خو» بی شمار
به توپ و به تانگ و موسه لسه له به کار

ده هاتن هه تا دی ته واو بیته گیر
له نیو ئه زدکانا وه گیر خه نه چیر

له گه له ئه رفه عا بوو گه لی توپ و تانگ
له خوئی که گولله ی، ده که وتن له مانگ

ده هاتن ئه وانه له بوو کورد قران
به لام ری که مین بوو، هه موو تی خران

له کوئی دیوته، ریوی، له مهیدانی شهر
که بی په نه جله ی دا، له گه له شیریه نه ر

نه که ی فکری واکه ی، نه چیرته، له وئی
محاله که سیمرغ، له داوت که وئی

نه که ی فکری واکه ی په راسوی شیر
له نیویا، غه زو به ز، ده بی مه ست و تیر

که ژو کیو بوو سفره ته واو راخرا
له بو دا له و ریوی که لاک دانرا

ئەسیر بوو لە دوزمەن گەلێ پالەوان
موسەلسەل بە دەس بوو ھەموو راداران

ئەوانەي ئەسیر بوون، ھەمویان بران
ھەتا کو لە سمکۆ، سەلام کەن ئەوان

لە وێدا وەخەربوون بە فەکرا دەچوون
لە بارەي موسەلسەل لە باسا دەبوون

بە فەرمانی سمکۆ، موسەلسەل برا
بە دەس ئەفسەریکی، لەوان بوو درا

ھەتا پارچە کانی، نیشانی درێ
ئەوێ نەفس و عەیبە لە بەینی بەرێ

موسەلسەل بوو ئامادەیی کارزار
لە بۆ سینگى سمکۆ، کە سوپانی مار

لە چەخماخە تون تر کە سمکۆ پەری
ھەلوێ بوو روھات لە تەپلی سەری

لە جێی خۆ بوو ئەفسەر، لە پر شیری مەست
لە سەر سینگى گرتی، بەھێز ھەر دوو دەست

ئەوانەي ئەسیر بوون، لەوێ دەم دیان
بە ھۆی وەھمی خۆیان ھەموو سەر بران

به‌لام شاده سمکۆ له چاو سووری وان
که دی ته‌فسه‌ریکی وه‌ها قاره‌مان

له بی باکی ته‌فسه‌ر، بوو سمکۆ که هات
به روییکی خوشۆ، هه‌مووی کرد خه‌لات

به هه‌ریه‌ك ته‌سیری که لیسه‌ی ده‌دان
له‌وی ده‌م بوو ئازاد هه‌موو ره‌د کران

شه‌ری سه‌یید تاها راویژکاری سمکۆ له گه‌ل خالۆ قوربان

له تاریخه‌ سه‌رداری جه‌نگه‌ل که خۆی
له گه‌ل خالۆ قوربان ره‌فیق بوو له، بۆی

له نیو می‌شه جه‌نگه‌ل، زه‌مینی به‌یار
له گه‌ل ده‌وله‌تابوو، له شه‌ر دا، ته‌یار

به‌لێ خاله‌ قوربان له مه‌یدانی شه‌ر
به‌هۆی ته‌جره‌به‌ی بوو، به‌ تيمساحی نه‌ر

چریکیکی زۆر بوو، له گه‌لیا ده‌هات
گه‌لی ته‌فسه‌ریش بوون، دلیری و لات

هه‌موو فیلی مه‌س بوون، هه‌مو پاله‌وان
به‌ رۆژ و به‌ شه‌و بوو، ده‌هاتن ته‌وان

له تاران و ته‌وریز، نه‌بوو بۆی و چان
هه‌تا کو مه‌هاباد هه‌موو کا قیران

له عاله‌م خه‌یالا هه‌لو بوو ده‌هات
له بو مانی کوردان نه‌ما ریی نه‌جات

عوقابی خه‌یالی، به‌لام که‌وته‌ گیر
له چنگالی کوردا ده‌بوو زوو ته‌سیر

له‌وی ده‌م بوو خالۆ، که له‌شکر به‌برد
له «داشامه‌جید» و «خه‌زایی» ده‌کرد

خه بهریان شه دای، له «بوکانه» دئی
 له گهل سید ته ها دان، تفهنگچی له ری
 له وی خاله قوربان، وه کوو شیر میست
 له سهر که لکی به گزاده، سه نگر به ست
 هه مو جیی بلندی ده گرت بی سدا
 هه تا هه رچی جولاً، وه بهر توپی دا
 به لی خاله قوربان به شادی ده هات
 که تاها به فهوری له ته بکهی بخت
 له عالم ده رونا، ده وی به بال
 هه مو ناوچه یی گرت به فکرو خه یال
 جل و بهرگی ترسی، فریدا له دوور
 له گهل سروه سووړا له سهر کیوی توور
 به لام کوا له دنیا له عالم خه یال
 چ پیای به وه هم و گومان بوو به مال
 له وهی بی خه بهر بوو که وا شیر و که ل
 له پیش سید ته ها هه ن هه مو وه ک چه قه ل
 به لام سید ته ها بوو (ژوفیری) زه مان
 له نه خشی شه ریدا، نظیری (ویگان)
 به فرمانی شه بوو که هه ر سهر به لی
 له «بوکان» تفهنگچی به نه خشی و هه لی
 به ره و شاری سابلغ وه کوو به رقی هه ور
 ده هاتن له شیر و پلینگ و له به ور
 له بن دارو به ردو، له نیو گیا و گز
 هه شاریان ده گرتن هه وا بوو به، مز
 هه تا کوو له فرست له نیو شاخ و دول
 له دهشت و له سه حرا له نیو میرگ و مول
 نه چیری له دوژمن، له نیو چنگ گرن
 سه رو جهرگی وانیش له بهر به ک بهرن
 له پیش تاو هه لاتا، له وه ختی به یان
 ده هات خاله قوربان وه فرمانی دان

که ساز و ته یار بی، گه لی چه ک به دهس
 ته ها تیگ شکین، به بی دهنگ و ههس
 ته ها و چه ک به دهستی، له بو کانه دین
 کوت و پر سه ری وان، له بن به ردی نین
 بسو تینن ئیوه به توپ و تفهنگ
 نه مینن «مه اباد»، له وی دهنگه دهنگ
 به لام هات له هه ر لا له بو ی به برو شیر
 هه موو پاله وان و ره شید و دلیر
 له پیش هه لمه تابوو، که هات به کنزا
 که ته ک گولله بی بوو، له سینگی خزا
 له وی خاله قوربان، له ئه رزی درا
 نزیکی «وسو کهند» له نیو خوین خرا
 له ئه و کاته دا بو، شکا له شکری
 تفهنگ چی ته ها بوو، هه مووی دادری
 به فه رمانی تاها، عه شایر ده هات
 هه تا ریگه بگرن، نه بی ری نه جات
 له ویدا بوو په پرگار، گه پرا ده وری دان
 به شیر و تفهنگ و به تیر و که وان
 له ئه و کاته گورره ی عه شایر ده هات
 به لیک دانی شم شیر، ده سوتا و لات
 به سمکولی ئه سپان، زه مین دادرا
 سه ری ئه سب و ئینسان له وی داخرا
 به شم شیری ئه لماس گه لی پاله وان
 سه ری هاته خواری، له روح دا بران
 بریکیش ده روین، سه روپی شکاو
 به ره و مالی خو یان و گیلان به تاو

کوژرانی خالو قوربان و سمکۆ هەریە ک بە جوړی

لە وهختی که خالو به گوللە ی دە کهوت
 له نیو خوینی جەرگی به باشی ده خهوت
 رهزاخان به فهوری لهوێ تی گهیی
 که سمکۆیه به بری به بازوو قهوی
 وتی ئەسلەحە ی باش، ده بێ زو بری
 سپای خاکی ئێران هه موو دهنگ درێ
 له گش شاری ئێران، تهواوی وڵات
 به توپ و تفهنگۆ، به شمشیر ئەهات
 به لێ مهوجی له شکر هه موو دهنگ درا
 موسەلسەل به دهستو له جەبهه ی کرا
 به شمشیر و خەنجەر له گۆ یه ک ده چوون
 له بهر نالە ی توپ گه لێ حۆل ئەبوون
 وه کوو ئاورێکی نه بێ بۆی ئەمان
 گه مارۆ، درابوو هه موو خاکمان
 تهواوی وڵاتن له دهشت و له باخ
 له لاپال و چومەل، له جهنگه ل له شاخ
 له نیو کێو که ژدا له نیو بهردو دار
 ده سوراوه دوژمن وه کوو غول و مار
 وهرن تا بزائن له «ئاوێر»، له خوێ^۱
 به لافاوی خوێنا، سه ر و لاشه رۆی
 له ویدا بوو سمکۆ، له شاخ و سنوور
 له تورکیه سۆرا له بۆی بوو به توور
 فه له ک توپ و تانکی به ناحه زیه دا
 له بۆی بوو سمکۆ، نه بوو بۆی هه دا
 له گیر دوژمنی کهوت، هه لۆی بهرده لان
 له شاری شنۆدا به حه ق روحی دان

حکومه تی نه میر به درخان پاشا

بناغهی حکومهت له کوردی جزیر
 به درخان بوو داینا به هۆش و به بیر
 حکومهت بوو ته شکیل به عهډل و به هۆ
 ولاتیکی ئازاد تهواو سه ره به خو
 هه تا گۆلی ورمی سنووری کشان
 له سه نجار و مووسلیش هه بوو حوکمران
 له وی دهم بوو سککه ی به نیۆ لی درا
 به شایی بوو نیوی له خوتبه ی خرا
 ولاتیکی گه وهی وه ژیر دهستی خست
 له نه ستووری مله وپ درا مستی وست
 نییه شک له وه یدا به کم قاره مان
 له بو سه ره به خو بی گه لی کورد زیان
 هه موو قه وم و عیلى به وی ناسران
 هه موو شیرى مه ست و هه موو پاله وان
 له خو و خه سه له تا باش له دووی ته و ده چوون
 له بیۆیی له میژوو له که یوانی بوون
 له سالی چل وشه ش^۱ بزى ناوچه کان
 له نه ستووری ناحه ز هه مووی گرت به لان
 له عوسمانی ویستی ئوروپا به زۆر
 نه ییلی له بو تان به درخانی مۆر
 له مه له بندی ورمی به شیر و به رم
 له عوسمانی گرتن تهواو هیژ و جم
 به لام عیژه دین بوو له خزمانی خان
 خه یانه ت بوو کردی که کوردی شکان
 سه روکی سپا بوو به خو ی و سپا
 له گه ل ده وله تی که وت وه کوو چوارپا
 له وی یدا به درخان شکست پی درا
 له بو (کرت) بوو فه وری وه دوورو خرا

له دووی رۆژگاری له رۆح دابـرا
 له شاری دمشقا به جهننهت برا
 هه تا که ی خه یانهت به «ئاویر» کرئ^۱
 به خه نهجر برا که ی له پشتی درئ
 له میژوو ده بینم هه وهل راپه رین
 له فوسته نه نه یه ی گه لی کورد دوین
 له بو پیشکه وتن ده بی به ک گرین
 له لیژنه و له کۆرا به راویر و تین
 له بو تۆله سهندن گه لی کوردی ژیر
 له داگیر که ری ده ن ده بی گش به شیر
 گه لی قاره مانانی گه لی کورد زمان
 له بو سازمانی سیاسی دوان
 به دیه پنه رانی گه لیکن به ریز
 وه کوو شیخی شه مزین له نیو گه ل به هیز
 له عیلى به درخان عه لی مه رد و رهند
 شه ریف پادشا بوو وه کوو ئاوی مه ند
 به ناغه ی به دهس وان له وی دانرا
 له میژوو گه لی نیو له وان نووسرا^۲

۱- ته میر به درخان پاشا له سالی ۱۳۲۷ له عمری ۱۸ سالی دا بووه ته میری جزیره و بۆتان و عه شایری هه موو کرده به ک و ته سه له حه ی زۆری کر ی به لام ئاسووری بۆتانی کورد ئیتا عه تیان لێ نه کرد و ته ویش ته مینی کردن، هه ر بۆیه چه ند ده ول ته تی ئوروپا (ئینگلیس و فه رانسه) و عوسمانی وه جواب هاتن و له شکرینکی زۆری عوسمانی هیرشیان برد و به هو ی خه یانه تی خزمی خو ی شکا و دوا ی به ینی مرد و له دمیشق ده فن کرا.

۲- هه وهل سازمانی سیاسی کورد له سالی ۱۹۰۸ له لایان سه رۆکانی تهو زه مانه ی کورد بناغه ی دارپوراو له سالی ۱۸۸۷ مدحه ت به یگ به درخان هه وهل مه جه له ی کوردی به نیوی کوردستان له قا هیره پلاو کرده وه که به توندوتیژی له سیاسه تی عوسمانی له کوردستاندا ره خنه ی ده گرت. هه ر لهو زه مانه دا یانی له ۱۸۸۹ حزینکی سیاسی تازه له تورکیه به نیوی (کمیته اتحاد و ترقی) پیک هات که سه رۆک و زۆریه ی ته ندایمی تورک بوون و چه ند مروفی سه رشناسی کورد وه کوو ئیسه ق سکوتی و عه بدوللا جه و ده ت و شیخ عه بدولقادر نه هری و عه بدوللا به درخان و حیکمه ت بابان هاو به شیان تیدا کرد به لام له سالی ۱۹۰۸ دا به هو ی ته مین عه لی به درخان و شیخ عه بدولقادر شه مدینان و شه ریف پاشا و ته حمه د زلفین پاشا (جمعیته

شۆرشى ئارارات (ئىحسان نورى)

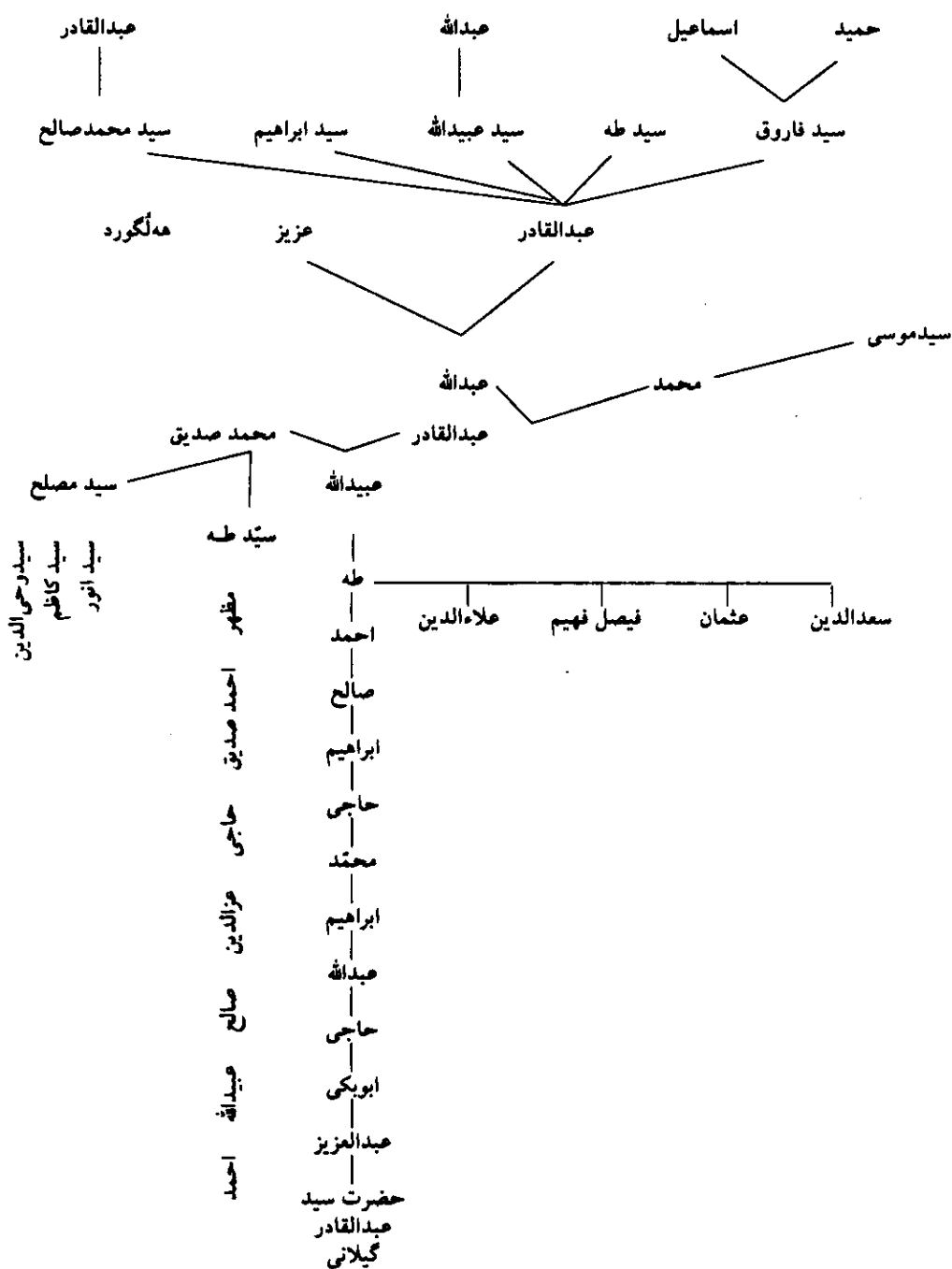
بە مێژوو دەزانين كه وا ئەرمانين
 لە گەل كورده كانن بە دوستى ئەمین
 لەوئى نورى پاشا كەدى رۆژگار
 بە قازانجى وانە بوە شیرى غار

عە تەالى و ترقى كردستان) و ھەروەھا جەمعیەتیکی دیکەیش (جمعیت نشر معارف کرد) پێک ھات و لە پاییزی ۱۹۰۸ باشگای ئەمین عەلی بەدرخان مەجلەى (تعاون و ترقى) بىلاو کردەووە و پێک ھێنەرانی ناسیۆنالیستی کورد بریتی بوون لە ئەو و نەبیرەى بەدرخان و ھەرماتزە وایانی سۆران و بابان و جێ نیشان و کورێ شیخ عوبەیدوللا - شیخ عەبدولقادرى شەمەدیان و دوو ژنرالی کورد نژاد بە نیوی شەریف پاشا و لوتفی پاشا و چەند نەفەرى دى لە ئەشرافی دیاربەکر و لە ۱۹۰۹ سەرۆکی لیژنەى اتحاد و ترقى ھەرچى وەعدەى بە کورد دابوو لە ژێر پیتی نا و دەستى کرد بە سیاسەتى تورک کردنی کورد و تەواوی باشگا و رۆژنامە و مەجلە و مەدرەسەى کوردی بەست و لە سالی ۱۹۱۰ خەلیل خەيالى و زەکی ئەفەندى کۆمەلەى ساز دەکەن بە نیوی (ھیوا) کە لە مووسل پێیان دەیانکوت ھیوا، لە پاشان لە سالی ۱۹۱۴ جەنگی جەھانی ھەوێ بە سەرداھات و سۆیندخۆرەکان سەرکەوتن و عوسمانی شکا و بەش بەش کرا. بەشیکی زۆر لە کوردستان کەوتە دەس سۆیندخۆرەکان (ئینگلیز، ئیتالیا، ھەرانسە) و سەرۆکانی کورد بو وەرگرتن مافی میلیتەکیان وەخۆکەوتن و ئەو دەوڵەتانەیش ئیجازەیان پێدان لە کونفرانسی ئاشتی پاریس بەشداری کەن و وتار و خواستی خۆیان بڵێن و بەنا بە وەعدەى پرێزیدنت ویلسن و ئیعلامیەى ئینگلیز و ھەرانسە کانی ئازادی تەواوی کورد گەبوە جا کۆمەلەى بەرزى کورد، کۆمەلەى جێبەجێ کردنی کاروباری کۆمەلەپەتی، کۆمەلەى سەرەخۆبى کورد ھەموویان کۆ بوونەووە و شەریف پاشایان لەبەرچا و گرت کە بجێ لە ھەرانسە لە کۆنگرەى ئاشتی قسە لە سەرەخۆبى کورد بکا و ئەویش لەوکاتەدا باش و زاناiane لە گەل تەواوی ئەو دەوڵەتانە و سوفەر و کاربەدەستەکانیان باس و گفە و گۆی کرد و لە ۶ فێورەى ۱۹۱۹ لە بارەى حقووق و مافی کورد تەزکارەییکی بەرەئێسى کۆنگرەى ئاشتی دا و داواى کوردستانیکى خودمختارى بە سێ بەندی ۶۲ و مادەى ۶۳ و مادەى ۶۴ کرد و لە کۆنگرەى ویست ئەو مادانە تیکلاو بە پەیمانی سیفر بکەن کە لە ۱۰ ئاگوستى ۱۹۲۰ دا بزیاری لە سەردا و بە حکوومەتى عوسمانیش ئیمزاکرابوو و لەو روووە کونفرانسی سولج رایگەیانە کە کورد میلیتیکن زۆر و مافیان ھەبە لە ولاتی خۆیان سەرەست بژین و پێوستە لە باشوورى ئەرمانستان و باکوورى کەوشەنەکانى تورکیە و سووریە و عێراق کە نیشتمانی کوردانە، خودمختار و سەرەخۆبى بەلام بەو شەرتانە کە لە خەلکى ولات و ناوچە پرسىار کرى و زۆربەى دانیشتوانى ناوچە کە بڵێن لە تورکیا جیا دەینەووە و کۆمەلەى گەلانیان پێیان وایى کورد دەتوانن خۆی ئیدارە کا و سەرەخۆبى.

له شاخ ئاپه پاتۆ له باکووری وان
 ههتا دیته بتلیس له ژیر چۆکی نان
 ئهتاتورک زانی ئهوانه به شیر
 وه کوو شیر به ههلمهت، دهچن بوو نهچیر
 له ههر کوئ ببن وان له داگیر کهران
 له سهربازی تورک و سپایی و سهران
 دهیان کهن ئهسیر و دهیان بهن به دیل
 دهبن عیلى تورکان به دهسیان زهلیل
 ئهتاتورک زانی له سهه ئاپارات
 که ئالا، شه کهی دئی له بوو ریئی نهجات
 به فهوری به پاریژ له گهڵ په هلهوی
 له گهڵ یه ک بوو سازان به بازووی قهوی
 له ههر لاهه وینگرا به هیش برۆن
 گزی دهن، گهلی کورد، وه کوو داری کۆن
 گپی شهپ بوو روشن له مهه مانگی بوو
 سپای دهولته تی گش له نیو قانگی بوو
 له دهولته ئهسیر بوو نزیك دوو ههزار
 موسهلسهه به دهس هات گهلی بی شمار
 دوازه فروکشیش سه رهو خوار کرا
 گهلی جهنده کی وان له خوین وهردرا
 سپا له شکری تورک له ههر لاهه هات
 له بو شهپ له گهڵ کورد له شاخ ئاپه پات
 به نیو شیو و دۆلا له نیو بهردهلان
 به توپ و موسهلسهه دههاتن ئهوان
 ههتا کوو له کورد دهن له حهوشه ی جیهان
 نه ییلن بمیئی نژادی ئهوان
 ده بیزا فروکشیش له روی ئاسمان
 منالی دهسوتان له شاخ و ته لان

له شهکهوت و جهنگهڵ نه ما جیی ژبان
 هه موو بوو، به ئاور بوو مه شخه لان
 له ههر لاوه گولله له بو، کورد ده هات
 وه کوو ته رزه باری له ههر کات و سات
 به لام کورد له سه نگه نه بو ده رکه وی
 وه کوو سه دی پولاً ده ما تا شه وی
 له نیو خاکی باپیر، وه شه جدادی خو
 شه ری کرد گه لی کورد بیی سه ر به خو
 له رۆژی دوه مه دا له ئیران زه مین
 له بو کوشتنی کورد سنوور بوو که مین
 له وی شه رمه نی دی ده کوژرین هه موو
 نه یان ما هومیدی، به قه د تاله موو
 به هوی وهی بوو رۆین له شاخ ئا پارا ت
 نه یان کرد له گه ل کورد له بو خو خه بات
 له ههر لاوه هیرش له بوو کورد ده هات
 له نیو دایره ی ما، نه ما، ری نه جات
 له گه ل وهی ته وای گه لی تورک شه هات
 به یاجوج و ماجوج ده گیرا ولات
 به نیزه و به خه نه جهر له ت و په ت کرا
 له پیر و له مندال سه ری فپردا
 کوپی کورد بوو دهیدی که خوشک و برا
 له لای یه ک به نیزه هه مووی جندرا
 به ئیحسان نوری خه بهر وادرا
 له روس و قشون دی به چه ک ریخرا
 له باکوور ئا پارا ت شه وای دپته سه ر
 هه تا کوو نه یی لی له کوردیکی سه ر
 برای ئاریا بوو له لای رۆژ هه لات
 گه لی کۆمه کی کرد به تورک و به تات

نه مه باسی کورده له ریگهی خهبات
 له ژیر گولله باران منالی دههات
 ده پاراوه نهو بو، ژن و بابی پیر
 برابمکوژه خوت نه بم با نه سیر
 زگی ژن به خه نه جهر لهت و پهت کرا
 منالی به نه یزه له وئ فیر درا
 که ئیحسان نوری شکا شوړشی
 نه نه کاریکاتور به خه تی کشی
 له سه کیلی قه بری له سه ئاراپات
 به تورکی بوو نوو سرا گه لی کورد ولات
 به ئازادی ژیتان به وه همه و خه یال
 له نه قه بره دفنه هه مویشی به تال
 به ئازادی ژینی گه لی کورد ته واو
 له نه قه بره دایه مه که فکری خاو
 ده نوو سرا ده بینرا له زور جیی ولات
 هه موو کورده دفن له سه ئاراپات
 له تاریخی «که ندال» ده نوو سی له وان
 به تورکی کی کوی له کورد نیو بران
 به قانونی پنجا که ره ئیی درا
 له هه تورکی کیوی سه ری گهر برا
 که سی نایی بگری نه وهی قاتله
 که چون خوینی کوردان هه مووی باتله
 له بهر چی بوو «ئاویر» نه وان وا ژبان
 به یه ک بوون، ده هاتن له بو کورد قران
 له نیو کوردی زوره (به من چی) ده لین
 نه وه بوو به هو کورد له نیو خوین بنین

شۆرشى شىخانى شەمزين (١٢٤٧-١٣٠٣ هـ ق)

لە شىخانى شەمزين بە حەق سەيد تەها
 لە عىرفان و عىلما تەواو بوو دەها
 کۆرپى ئەو بە ئولول ئەمر ناسرا
 بە پىرى تەرىقەت عوبەيد(الله) نىو برا
 نەوێ غەوسى بەغدا لە شەمزين ئەبوون
 هەبوو مەردى رابەر لەرێى حەق دەچوون
 لە وەختى کە شىخ دى ئەوا زولم و جەور
 لە عوسمانى، قاجار، دەبارى لە هەور
 سەفیری دەناردن لە بۆ لای ئەوان
 ئەوا زالەى کورد چوێ ئاسمان
 هەتاکەى نەوێ ماد نەوێ کە يقوباد
 بنائى لە دەستان نەبى عەدل و داد
 بە ئىنگىلىس و رووس و خەدیوى مىسر
 دەگوت کورد نەجات دەن لە دەس کوش و پىر
 سەفیری دەناردن لە مەکەى شەریف
 هەتاکۆمە کى کا بە کوردان شەریف
 هەتا یارمەتى دەن کە کورد سەربەخۆ
 بژى وەک ولاتان لە هەر شار و کۆ
 هەتاکەى بە تالى ژيان بەرنە سەر
 لە مالى وەدەر نىن بىی دەربەدەر؟
 هەتاکەى بنالن لە نىو شاخ و دۆل
 لە نىو چادرا بن، لە نىو خاک و خۆل
 بزانن مەچە کمان لە پۆلاى قەوى
 سەرى ناحەزى خۆى دەدا لەو زەوى
 ئەوا چاکى مەردى بە لادا دەکەين
 لە بۆ مافى خۆمانە هەلمەت دەبەين

له گهل زور سه فیری ئوروپا دوان
 به هر به ک له وانی ده گوت کورد زمان
 جوامیر و پسپور گهلی ئاگه دار
 نه ترس و به جهرگن هه موو هوشیار
 گهلی کورد له ریشه و نژاد ئاریان
 له بو سه ربوئندی به پیاوی ژیان
 له گهل مله وری کرد شه پری خو به شیر
 له میژوو ده بینی به نه خشه و به بیر
 له گهل نه ینه و له گهل بابلا
 شه پری بوو که دوزمن له شاخ دا تلا
 به نیزه و به خه نجهر گهلی قاره مان
 فه له ستینی سه ندو له داگیر که ران
 له تیر و که وانی ده ترسا مه غوول
 نه بهردانی کورد بوون هه موو شیر و غوول
 بهر سه له سه ردار «گزنفون» که هات
 هه تا کو مه کیکی به کوورش بکات
 گه پاره له گه لیا ده جارار هه زار
 له چه کداری ته سپارت هه مووی شیر غار
 له ویدا له گهل کورد که بوون روو به روو
 وه کوو ته زده ها کورد ده هات و ده چوو
 به هووی وهی له تاریخ ده نووسی جواب
 به خوینو کتییی به زور تاب و تاب
 له کوردان گه لیکن زرینگ، ورده کار
 هه موو زورژان و سیاسه تمه دار
 وه کوو شیر جهن گهل له مهیدانی شه پ
 له بو ده سگری هه ن وه کوو داری بهر
 ته گهر وایه بوچی گهلی کورد زمان
 به بی سه ربه خوئی ده بینی ته وان
 به هووی وهی که راسته له خوش باوه پری
 له جه بهی سیاست نییه یاوه ری

گه لئ میری کوردان لهوئ خزر ده بوون
 له رووی نه خشهوه وان له بو شهر ده چوون
 به دهنگی ته پل بوو که شاخ و ته لان
 ده هاژاو و ناحهز لهوئ داپژان
 لهوئ له شکری شیخ وه کوو به رقه چوون
 به هوی وهی ولاتن بووه روژی روون
 به شمیری پولا به گورزی گران
 چیا و جهنگه لئ وی هه موو لیک دران
 له ئه لماس ره گی وان ته واو دارژا
 نییه هیچ به پیویست که قه لغان هه ژا
 زری بهرگی وانه ته گهر شق بهرئ
 زری بازووی وان که قه ناپه پری
 سپای شیخی به ک به ک به سه ف هات و چوون
 که هه ریه ک له وانه به تهن بیستوون
 له هه ر لا ده هاتن له شاخ و ته لان
 له دهشت و له جهنگه ل له نیو بهرده لان
 له قه ندیل و کانی خوداوه ده هات
 چیا ی رهش به نیره بریقه ی ده هات
 له چه کداری گه ل بوو وه کوو خیز و خوئل
 ده هاتن له شاخ و له دهشت و له دۆل
 به هه شتا هه زاری له چه کداری میر
 به ره ره خاکی ئیران ده هاتن دلیر
 له ژیر پی سوارا ده له رزی زه مین
 زه مین گش هه وا کهوت هه موو چین به چین
 بریقه ی زری بوو له بهر پاله وان
 له زیو دارژا بوو که ل و کیو ته لان
 ته گهر شیر و بهر و پلینگ بینه پیش
 به باهوئ ته وانه ده بن پیش و میش
 له خانی و شنوئی له سابلأخ ته واو
 سپای شیخ بوو روئی هه تا کوو بناو

نه بوو کهس وزه ی بی له مه یدانی جه ننگ
 به سورعت ده پوی سپا وه ک پله ننگ
 به شیر و به خه نجره مه غز داپژان
 له نیو خوینی وه ربوون گه لی پاله وان
 به چنگالی پولا برست یان برین
 له ههرا لوه بو وان به چه ک راپه برین
 له بو کوشتنی کورد گه لی خو فروش
 له گه ل زالمه بوون به حرس و به جوش
 له نیو خو فروشان هه زاران نه فەر
 به دیلی ده گیران ده بوون ده ربه دهر
 چکه ی خوین ده باری له جیی نیره تیر
 زهوی گۆمی خوین و لیباسیش هه ریر
 مه راغه له گوره و له نه عره ی سوار
 ده سووتا نه وهی بوو له وی به رد و دار
 به لییدانی رم بوو له نیو جه ننگه لا
 له نیو هه لمی خوینا ده باری به لا
 له بهر زه هری نیره به زه هر ئاو دراو
 تکه ی زه هره باری له هه ور و له ساو
 عه شایر ده هاتن به ته قله و جللیت
 مه راغه که گیرا له تاریخه دیت
 به شالاوی له شکر به کیشانی شیر
 له ئازاوه چی بوون گه لیکی نه سیر
 له وی راپه ربوون بسزووتن به یان
 که ته ور پزی بگرن به روژی عه یان
 له وییدا بوو له شکر وه ها راپه ری
 که ته ور پز نه له رزی له هه مله ی شه ری
 له وی دهم خه بهر هات سپایی به سام
 له شاخ و له سه حرا له جه ننگه ل له بام
 وه کوو به رگی دار و گه لای داری شین
 ده بیزرا زریسپوش ده هات چین به چین

له گش شاری ئیژان تفهنگچی برا
 چه ک و جیه خانه له جیه بهی کرا
 له هر لاهه ریژان له کوردان نه بهست
 ته واه ده وری دا، رم، له گهل شیر به دهست
 هه ناکوو نه سیر کهن له ماد له شکری
 نه ییلن که ده رچی له وانسه بری
 به لام نه و خه پاله خه وئ بوو دیان
 که قهت ناکه وئ شیر به حهمله ی نه وان
 نه بوو موسلمی کورد له کوئ گیر درا؟
 ده «ئاویر» ته ماشا له کوئ نووسرا؟
 به شمشیر و نیژه به گورز و که مه مند
 له نه لبورزی دایی له بن هه لیه که ند
 له عوسمانی ئیژان له دهشت و ته لان
 وه کوو بای شه مال وه کوو خیزه لان
 سپا و له شکری وان له هر لاهه هات
 هه تا له شکری شیخ نه بی ری نه جات
 سپایکی واه بوو که نه لوه ند و قاف
 به نیژه ی نه وانه ده بوو ریک و ساف
 سپایکی ئاور که هه رکوی ده چوون
 له پولا و ئاسن هه مووی ئاوه بوون
 سپایکی واه بوون له هر سه رزه مین
 له بهر شیری وانه به ویرا نه دین
 نیزیک بوو به ته ورز که هه ر دوو سپا
 له به ک راده مان و وه کوو نه ژده ها
 هه ناسه ی تفهنگچی هه وای کرده هه ور
 ده سووتا ولاتی به شمشیری جه ور
 که مه ند نه ژده ها بوو له دهس کورد له پیش
 سه ری پاله وانسی ده هیئا به کیش
 له بارانسی نیژه و له ته رزه ی که مان
 نه ماکوی پولا نه ما پاله وان

بلیسه‌ی بوو ئاور له‌ سه‌ر مه‌وجی خوین
 نه‌ما چه‌ک به‌ده‌ست و نه‌ما بۆی شوین
 وه‌کوو به‌رقی هه‌ور و له‌ چه‌خماخه‌دان
 له‌ دووی بی ره‌زا بوون گه‌لی کورد زمان
 به‌ شمشیری تیژ و به‌ گورز و که‌وان
 له‌ یه‌ک وه‌رده‌بوون وان ته‌واو بی‌وچان
 له‌وئ دهم له‌ دهم شیر، زه‌هر داتکا
 به‌ سه‌ر قه‌لی داگیر، که‌راندا چکا
 له‌ شه‌ردا بوو خوین بوو له‌ خۆی وه‌ردرا
 ته‌واو گۆلی ورمئ به‌ خوین سوور کرا
 به‌ فرمیسکی چاو و به‌ خوینی بویر
 ته‌واو گۆلی ورمئ ببوو سوور و سویر
 له‌وئ دهم ببوو شیخ دی نییه‌ ده‌وله‌تئ
 که‌ وا یارمه‌تی دا له‌ شوین و خه‌تئ
 به‌ فه‌رمانی ئه‌و بوو سپا هاته‌وه
 هه‌تا جارئ دیکه‌، وه‌ ربی خاته‌وه
 سپا و عه‌شایر تهنه‌نگچی نه‌هه‌نگ
 به‌ره‌و خاکی شه‌مزین ده‌چوون بی‌دره‌نگ
 به‌لام و بوو دوورۆ خرا، بۆ حیجاز
 له‌ مه‌که‌ه‌ی بوو جینگیر به‌ راز و نیاز
 له‌وئ ببوو وه‌فاتی به‌ رۆح جاودان
 له‌ بۆ سه‌ره‌به‌خۆی گه‌لی کورد ژبان
 به‌ هوئ وه‌ی ده‌بینین له‌ هه‌ر جئ و زه‌مان
 زمانی سپاسه‌ له‌ بۆ فکری وان
 به‌ریزه‌ پله‌ی وان که‌ وا بیری کرد
 له‌ بۆ کورد له‌ گه‌ل خۆی بۆ گلکۆی ده‌برد
 به‌ هوئ وه‌ی که‌ مافی گه‌لی کوردی ویت
 به‌لام له‌و زه‌مانه‌ نه‌بوو گۆی بیست
 به‌ سه‌د ساڵ له‌ پیش بوو به‌ بیر و به‌ هۆش
 له‌ چه‌کداری کوردان له‌ گه‌ل شه‌رفروش

به سه ره مشقی نهو بوو گه پراوه کوپری
 له نه بعیدی مه ککه نهویش زوو گوپری
 سه ناتۆر بوو وه ختنی به نهو فکره هات
 هه تا رۆژنامه لهوئ چاپی کات
 به یتوی هه تاوی [ده] کورد ریک خرا
 وه کوو سه فحه یی زیپر بلاوو کرا
 نهوه شیخی نه هری نه وهی سه ید ته هان
 له گهل شیخ محمه د کوپری قاره مان
 وه کوو رۆسته می کورد دیا کوئی زه مان
 به مه ردی ده کوشان له بو نیشتمان
 ده بینی که «ئاویر» به ئاوی حیات
 ده نووسی بزنانن گه لی کورد ولات
 به دهستی نه تاتورک نهوان گیر خران
 له بهر مافی خویمان له دارئ دران
 بزنانن نه وانه شه ید بوون به لان
 له تاریخه مافی ژبانی نهوان
 له دیوانی شیخی به رسته ی عه یان
 ده بینری گولاله له باغی مه عان
 گه لی ریزی دانا به بیر و به یان
 له بو میلله تی کورد له سه ر رووی جیهان
 له به روهی بزنانن که فکری نهوان
 به پرشنگی روناک ده کا ئاسمان
 ده بی مه سه وهی نهو پیا چینه وه
 هه تا گه نجی مانای وه دهس خه ینه وه
 به شانازی «ئاویر» بزانه نهوان
 له مسیژوو به پیزن له بو نیشتمان

«سولتان سه لاه الدین»

له وانسه به بیرن له میژو و هونه
 به وردی ده زانن وتار و خه بهر
 له بو وانه روونه له میسر و له شام
 که نه یویانی گهلی کورد به سام
 به شایی ژیان و به عدل و به داد
 له وهیدا عومهر بوون نژادیش له ماد
 به گرشه و شکوه له دنیا ژیان
 به سپۆر و دورناس برا نیویان
 له هۆزی روادى له شاری «دوین»
 له دایکی بوو «شادی» له ویدا دوین
 له ناوچهی «چیچستا» له ئه پران نه وان
 ده پوین که میکی له به غذا ده مان
 له وێرا، بوو روین له «تکریت» ئی مان
 سه لاه هاته دنسیا له ویدا ژیان
 له وێرا بوو «شادی» ده روینی له شام
 ده بوو نیشته جی ئه و له روی هوش و قام
 له گه لیا بوو، دوو کوپ دوو شیرى ژیان
 یه کهم نه جمه دین بوو هه لوی تیشه لان
 برای چوکه شیرکو، وه کوو به وره هات
 هه تا دوژمنی ماد له ئه رزی بدات
 کوپى نه جمه دینه سه لاه (الدین) قاره مان
 ئوروپایه شاهید نه بهز بوون نه وان
 له کوورهی زه مین و له تولى زه مان
 به هوشی وه ها کو له کوئی بێران؟
 له شام شیرکو بوو به سه ردارى هه نگ
 له میسرابوو «عازد» له گیری فه ره نگ

له ویرا بوو شیرکۆ که هاواری هات
 له دهس دوزمنانی، ده دا، زوو، نه جات
 به هیرش دهرویی له بو خاچیان
 له شار و له دیهات له تاش و ته لان
 وه کوو مهوجی ده ریا هموی لیک ده دان
 قه لای ناحه زانی، همو تیک ده دان

وه زاره تی شیرکۆ

وه زیریکی (عازد) که (شاور) بوو زوو
 به پیلان و نهیرهنگ له نهو فکره بوو
 که شیرکۆ، وه هۆزی به حیلە ته و او
 له بانگیشنیکا به قه در و به تاو
 به گوپال و خه نجر به نیزه و که وان
 له نیو خوینی وهردا دل و جه رگی وان
 که داو و ته لهی نهو نه واکه وته روو
 سهلاح (الدین) گرتی فهوری به ری کرد زوو
 خه لیفه ی زه مان (عازدی) کارزان
 به ده ستوری نهو بی موجازاتی وان
 خه لیفه یش نهو ی نارد هه تا شیرکۆ
 سه ری لی جودا کا به شمیری خو
 وتی لیکه وه زوو له (شاور) سه ری
 بنیره له بو من نه مینی شه ری
 به ده ستوری عازد مروفی کارزان
 نیشانه ی وه زیری به شیرکۆ دران
 که دوو مانگ وه زیر بوو له گولزاری ژین
 له پر شه خته لییدا خرانو زه مین
 گولی عومری کاتی که واه له وه ری
 سهلاح (الدین) بوو له جیی وی له بو داوه ری
 برازابی وریا، قه وی وه ک نه ههنگ
 له جیی نهو بوو جی گر له بو سولح و جهنگ

وه زیرایه تی سه لاح الدین

له مساوهی که مینکا ته واوی ولات
 هه مو که وته دهستی به بۆنه ی خهبات
 له شامۆ بوو بابی به رهو میسر هات
 هه تا شیژه رۆله ی، مولافاتی کات
 نهوا یوسفی میسر به رهو پیری هات
 که به عقوبی بابی له ئامیزی خات
 کوپ و بابی کوردیش به یه ک شاد پوون
 گولی شادی باری، که بۆ مال نه چوون
 به بابی ده کوت تا به دل لی بری
 وه زیری له میسر به عۆده ی گری
 نهویش بیته فه رمان به ری بۆ خهبات
 به فه رمانی بابی هه مو و کات و سات
 به لام بابی هوشیار که دی نه و کوپه
 به جه وه ره هونه رمه ند، سه رپادوپه
 ده بینرا شکۆهی له ئایه ی مه جید
 له سوره ی فه تح دا له باس شدید
 نه نهو ئایه ده رباره ی کورده هات
 ته ماشاکه ته فسیر له زۆر جینی ولات
 کلّاوی سه عاده ت له سه ریا خه لات
 له سه ر چه رخی نه تلّس بریقهی ده هات
 به لام بابی هوشیار به وی کوت نه من
 ده زانم نه ته وه ی مروفتی مه زن
 وه زاره ت موباره ک به تو سه ر بلّند
 بژی تو له دنیا کوپی مه ردو پهنه
 له قهرنی شه شه م دا له وی شه ست و جه وت
 ره وانی خه لیفه ی وه سه ره رشی که وت

سه لته نه تی سولتان سه لاح الدین له میسر دا

له دوی فهوتی عازد که بوو فاطمی
سه لاح (الدین) بوو له جی تهو له بوو حاکمی
له حهول و ته قالا له مهردایه تی
له هوش و فهراست له فهردایه تی
که سی لنگه یی تهو له دنیا نه بوو
به پیا چوونی میژوو ده زانی چ بوو
ته وهی خاچ په رس بوو له هه رلاوه خپر
له تالانی خه لکی ده بوون تیپر و پپر
له بهروهی بوو له شکر هه موو ده نگ درا
له هه رلاوه هیرش له دوزمن کرا
له بهروهی به پاکی بمینی ولات
ته وانهی وهه رنا به شیر خه بات
له سهیدا و بیروت که سه رکه وته سه ر
له وی گوی له مهیدان، به شه پرده ده ر
یه مه ن ناصریه له گهل به عله بهک
له دهس خاچانی ده سه ندو به چه ک
له سه ر نیژه سوپا، سه ری پاله وان
له نیو خوینی گه ش دا ده نالی ره وان
به شمشیر و (منطق) گه لی قهومی ماد
ولاتی هه مو شوش له زولم و فه ساد
سه لاح بوو «الدین» به ته رکی ده زانی خه بات
هه تا دوزمنی گهل له ته رزی بدات

سه‌لته‌نه‌تی سولتان سه‌لاح‌الدین له‌شام‌دا

که‌شا‌نوره‌دینیش له‌سوریه‌مرد
سه‌لاح‌(الدین) بوو له‌میسرو مشاوریه‌برد
به‌ره‌و سوریا چوو وه‌کوو شیریه‌مست
به‌داوخوازی خه‌لکی ته‌وینی گرتنه‌ده‌ست
چوو ته‌و له‌بو میسر له‌ته‌م لافه‌ره‌نگ
له‌شامی رزان و، به‌وه‌شه‌ر نه‌هه‌نگ
به‌تالان وکوشتاری خه‌لکی خه‌ریک
له‌دیل و ته‌سیریان ده‌دا مست و پیک
گه‌پانو له‌بو شام سه‌لاحی به‌بیر
هه‌تا تیک شکینی ته‌وانه به‌شیر

شه‌ری ره‌مله

صلاح‌الدین له‌شکری به‌ره‌و ره‌مله‌هات
له‌پرخاچی ده‌ریا، وه‌نیو خوی ده‌خات
له‌ره‌مله‌ده‌سی کرد به‌شه‌ر قاره‌مان
شه‌ری نابهار به‌ره‌له‌به‌رگه‌ی زه‌مان
به‌لام کیوی پولا بواپی له‌به‌ر
به‌یه‌ک نیزه‌پایه‌ی ده‌هینایه‌ده‌ر
له‌وی رۆژ به‌شو بوو شه‌ویش بوو به‌رۆژ
له‌به‌ر توژ و خوڵ و له‌به‌ر شیر و موژ
زه‌مین بوو به‌هه‌ورئ له‌روی ئاسمان
له‌جیی ته‌رزه‌باریوو نیزه‌ی ته‌وان
بریه‌ و بروسکه‌ی له‌چه‌خماخه‌دان
له‌نیو ره‌عدی نیزه‌ و له‌شمشیری وان
ده‌بینرا ده‌باری سه‌ری پاله‌وان
له‌شه‌ر وه‌حشه‌تی بوو سه‌راسه‌ر جیهان
وه‌ک ته‌ستیره‌ده‌رزا له‌هه‌ر لاه‌تیر
به‌سه‌ران و بال و به‌سه‌ر سه‌ر ته‌میر

له نیو تۆزی سوارا گه لێ ون ده بوون
 وه کوو داری جهنگه ل هه مو تیک ده چون
 له بارانی تیر و دهم و دۆخی شیر
 که می روون ده بینرا هه و تیره قیر
 به لیز لیزمه باران له نیزه ده هات
 له هه ر لاو که نارێ عه جه ب کاره سات
 به هۆی هه لقو لینی برین خوینی داغ
 له لافاوی خوینا خزی پیای ساغ
 له بهر هه لمی جهنده ک له ئاهی رهوان
 ده بینرا ته م و مژ له روی ئاسمان
 سوار و ته سب سوو، به سه ر نیزه وه
 ده که وتن به ئه رزا هه موو پیکه وه
 شه ری به ک به سه د بوو له بۆ کوردی ماد
 به نه نگی ده زانی که ده رچی له کاد^۱
 سه رم گه ر بسورپی به سه ر نیزه وه
 ته وه م چاکه نه ک دیل به ده س دیزه وه
 وه کوو داری جهنگه ل هه مو لیک درا
 ستیره ی فه له ک گش له وی بینرا
 ده بینرا تریشقه له تیر و کهوان
 له نیزه و مه تال و زرپی پاله وان
 وه کوو مه وجی ده ریا خرۆشی ده هات
 له کیو و له سه حرا نه ما، ریی نه جات
 صلاح الدین به خووی و به گش له شکری
 له هه ر لاوه دوژمن ده بوو به رگری
 له بۆیی بوو نه عره ی له ته و کات و سات
 به نیزه و به خه نه ره که ریی وه کات
 گه پاره له میسرا له ده ور و به ری
 که له شکر وه خه ر کا به چیتۆ سه ری

ده سه لات په یدا کردن به سهر قودس دا

سه لاهی (الدین) هه لۆ بوو له روی ئاسمان
 به ره و قودسه رۆیی له دووی ئارمان
 وه کوو مه وجی ده ریا قشونی ده هات
 له شام و له میسر و له خاکی ولّات
 له شامۆ بوو ئوردوو گه لی ده نگ دران
 له قودس و له ده وری هه موو سه ف کران
 له نیو شاری قودسا سه لیبی هه موو
 وه کوو نه زده هاگش ده هات و ده چوو
 سه لیبی له شارا له هه ر ئان و سات
 وه کوو کیوی ئاگر پزین ده نگیه هات
 هه موو مه ردی جهنگی هه مو پاله وان
 هه مو شیر و به بر و پلینگى نه لان
 له دو لاهه شه پ بوو شه ری بی ئه مان
 گه لی گوشت و ئاسن به یه ک دادران
 له شه پ دابوو زۆری له میری ئه وان
 ئه سیر بوون و ده س به س له به ندی خران
 پلینگیکى کورد بوو به گوپال و دار
 سه لیبی له شارا وه ده ر نا که نار
 سه لیبی له شار و له ده ورو به ری
 هه مو روحی رۆیی له بهر خه نه جهری
 له میژوو ده بینى که دوژمن شکا
 به شمشری ئیمه هه مووی هه لته کا
 ئه وان هه گه رانۆ مه گه ر «شیر دل»
 وه کوو شیرى جهنگه ل به هیز و به دل
 ستاره ی شو جاعه ت له تاجی سه ری
 بروسکه ی ده بینرا له جه به ی شه ری
 له شه پ دا بوو «شیر دل» که ته سبی به شیر
 به ئه رزا ئه که و تن ئه ویش که و ته گیر

صلاح دیتی پیاده له شهر دایه شا
 به لهز ناردی ته سپی له بوی دل نه وا
 به فرمانی سولتان له ته وکات و ثان
 به گورز و به گوپال به تیغ و سه نان
 به نه عره ده هاتن هه مو شیر به ده ست
 به جه نجال و سام و شکو شیر مه ست
 له بویی بو «شیردل» به دل سولچی کرد
 زه بوون بوو له شهردا، ده بوو ورد و پرد
 تکا و لالهیی بوو که کوکی کرئ
 هه تا ناوری شهر گسری دامری
 نه گهر ناوری شهر بکه و تابه شار
 له وییدا ده سووتا فه قیر و هه ژار
 نه وه بوو به به لگه که مه ردی زه مان
 له گهل خاچی کوکی بکا بی گومان
 له دووی مۆر و ئیمزا ته بایی نه وان
 ده ری قودس کراوه به بی کوشته دان
 به فرمانی سولتان به بی ده نگ، وست
 نه واو شاری گرت و له ئامیزی خست

حکومه تی ماد

«هیرودوت» ده نووسی له نیو ئاسیا
 حکومهت بوو ئاشوور هه لو بوو تیا
 گه لی کات و سالان له پینسه د پتر
 له نیو ئاسیادا هه بوون باج گر
 به لام مبلله تیکی لیان راپه رین
 گه لی ماد بوو وریا و پلینگی به تین
 مو عینیش له نه علام به یانی ده کات
 هه وه ل قه ومی هه ستا له ریگهی نه جات

له نیو عیلى مادا وه کوو شیرى غار
 به یه ک جى هه لستان له گوند و له شار
 هه تا کوو نه بن وان ستهم لیکراو
 زیاتر له وهی هه نه بن حق خوراو
 هه تا ئاریایی ببن سه ره بخو
 به ئاشوور نه دهن باج نه بن ره بجه پو
 له سال چه وسه د هه شت له پیشی میلاد
 درووس بوو حکوومهت به دهس کوردی ماد
 به نه وهی ئاشوور ته واو تیگ شکان
 به دهس ده وله تی ماد هه موو تیگ ته پان
 له مادی ئیتاعت ده کرد ده وله تان
 وه کوو پارس و ئیلام و مازندهران
 گهلی ئه رمه نستان له ئاسیای سه غیر
 هه تا چۆمی هالیس له ده سیا بوو گیر
 له ئاشووری وه ربوون گهلی قاره مان
 به شیر و به نیزه و به تیر و که وان
 سه ر و سینگ و بازو له ئاشووریان
 به ئه رزا ده کهوتن له بو دال ته وان
 له تاریخه نووسرا که واقه ومی ماد
 گهل و میله تیکن له ئاری نژاد
 هه وهل قه رنی چه وتوم له بهر ده وله تی
 ده له رزی جیهانی له بهر هه ییه تی

دیاکو یا دیوکس (٧٠٨-٦٥٥ ق.م.)

هه وهل پادشایان دیاکو به نیو
 که ته سکه نده ری بوو له دهشت و له کیو
 له هم ئاو و خاکه که کوردی تیان
 به شیرى وه دهرنا، له دژ، دوژمنان

دیاکو بوو کردی به پیتتهختی ماد
 نه نه و نامهدانهی که ریشهی بوو ماد
 بناغهی حکوومهت به دهس شه و کرا
 وه کوو کیوی شه لوهند سهخت بینرا
 له نیو ئاسیادا نه بوو ده و له تی
 به هیز بی وه کوو ماد له هیچ میله تی
 به تین بوون و تاودار نه بهز بوون له کار
 به گوژم و تهوژم و گه لی هاژدار

فهروه رتیش یا فراورتیس (۶۵۵-۶۳۳ ق.م)

دیاکو که مردن کوپی بوو به شا
 فهروه رتیش که دوژمن به نه رزیا کشا
 فهروه رتیش پاری تهواو گرت دهس
 دوو تیره ی براپوون هه موو شی ری مهس
 دهسی زور ده پژی وه کوو به بره هات
 له ویرا به فیز بوو له هه ر کاروسات
 ته ماعی ده کردن که ئاشوور گری
 تهواو مالی وانیش له بو خوی به ری
 به هو ی وهی به هه لمهت ده چوو «بانیال»
 له خوین وه ربدا ت و له شی دا به دال
 به لام خوی به نیزه ی سپای «بانیال»
 له شهردا بوو کوژرا کرا روژی تال

کیا کسار (هوه خشه تهر) ۶۳۳-۵۸۵ ق.م

له جی بابی دانیش «کیا کساری» ماد
 ده چوو عومری روسته م له شه رپا به باد
 له نیو ئاریادا، یه که م شای ولات
 به نه خشی ده پژی له ریگهی خه بات

له چه کداری ته و بوون وه کوو شیري مهست
 له ئاشووری گرتن ته و او هیژ و ههست
 سپا و له شکری وان به تیر و که وان
 به گۆپال و شمشیر ده هاتن ره وان
 ده هاتن هه تا کوو له ئاشووری دهن
 سه ری دوژمنی خو له نیو خاکسی خهن
 نیزیک نهینه و بوو که وای بئیرا
 که پیته ختی ئاشوور گه ماروی درا
 له ته و کات و ساتا خه بهر بوو له رین
 له ده ره بئندی قه ققاز «سه کاکان» دین
 ده زانین له سیری له ساردی ولات
 گه لی ئاریایی به چین خیلای هات
 له وان هۆزی دیکه بيش سه کایی بوو هات
 گه لی ئاتروپاتی له شهریان هه لات
 «کیا کسار» گه راوه هه تا کوو به شیر
 سه کاکان بکاتن له شهردا نه سیر
 له لای گۆلی ورمی له باکووری را
 دوو ده ریایی له شکر له وی لیک درا
 دهس و پی و زگ بوو له گه ل سهر له وی
 شکاو و دپاو و بپرا تا هه وی^۱
 هووه خسته تره ویستی به رم شه پکا
 به رمی سه کاکان به لام تیگشا
 به بزباری زور و به مهرجی گران
 نه جات بوو کیا کسار له شه رگهی نه وان
 به کوشتار و تالان ده پوین گه ران
 له چهن مهمله که تدا نه ما جتی نه مان
 نه وان میله تئ بوون سه راسهر ولات
 له خورتنی و شه ری وان گه لی زاله هات

هه‌تا بیست و هه‌شت سال له نیو مادی مان
 سه‌قز بوو به پیته‌خت له‌ویدا ده‌مان^۱
 سه‌کا‌کان به پیلان هه‌موو تی‌کشکان
 له میژوو ده‌بینری له خوین وه‌ردران
 هووه‌خشه‌تره جه‌ژنی له بو دیوه‌خان
 به ریز بانگی کردن سه‌رانی ته‌وان
 له‌وی مه‌ستی کردن هه‌مووی دا له شیر
 سپایان شکان و گه‌لی‌کیش ته‌سیر
 هووه‌خشه‌تره هات و له ته‌وان و سات
 هه‌تا نه‌ینه‌وا زوو له ژیر چۆکی خات
 به سه‌ررداری ئاشوور خه‌به‌ر وا درا
 سپای ماده وه‌ک خیز نزیک نه‌ینه‌وا
 له وه‌ختی که پیته‌خت به نیو نه‌ینه‌وا
 له ئاشووری گرتن له ته‌رز و حه‌وا
 له بو‌شایی ئاشوور نه‌ما ری‌ی نه‌جات
 له بو‌یی بوو بو‌خوی به فه‌وری ده‌هات
 هه‌تا خانه‌واده‌ی له‌گه‌ل خوی گری
 له نیو‌کاخی خویدا له ئاور خری

نازی ده‌اک یا ایختوویکو (۵۸۵-۵۵۰ ق.م)

هووه‌خشه‌تره؛ تیا چوو کوری ته‌ژده‌هاک
 به شابوو که شایی له مادی بوو پاک
 له دووی بابی شایی له بو ته‌ژده‌هاک
 ده‌ماوه به ئیرسی له ته‌م ئاو و خاک
 خه‌وی دی له کیژی وه‌ها ئاوه‌هات
 که پی‌ته‌ختی مادی و بن لیته‌خات

ئە ئەو كىژەيەي دا بە پياۋى شەھىر
 لە مەردانى پارس مەرۋفى بە بىر
 كە (ماندانا) ھاتۇ لە بۆ مالى باب
 لە گەلپاۋو كورش بە زۆر ئاب و تاب
 بە فەرمانى شاۋو لە بەر ئەو خەۋەي
 كە ھارپاك ئەجەل بى نەيلى نەۋەي
 بەلام ھارپاك بوو بە «راھىنى» دا
 نەۋەي شاي نەھىنى بە داۋىنى دا
 كە شا دىتى فەرمان بەرپوۋە نەچوۋ
 ئەۋىش ھەر نەھىنى بە بىر تۆلە بوو
 لەۋى لى برا، زوۋ بە دل ئەژدەھاك
 بە خەنجەر لەتى كا كورى ھارپاك
 لە ئەو گۆشتە سازى دە كرد زۆر كە باب
 لە مېھمانى دەيدا بە دەرخواردى باب
 بە جورى كەبابى لە بۆ ساز كرا
 نەزانى كە گۆشتى كورى دانرا
 بەلام تى گەيى بوو، كەچى پى خورا
 نەزان خۆى نىشان دا، لە كوشتن كورا
 لە (اتزان) بوو كورش، بە فەكرى دەھات
 كە پى تەختى باپىر، ۋە دەس خۆى بىخات
 لە سەر خۆ ۋ، كەم كەم، خپرى كردهۋە
 لە چەك دارى ۋەك شىر، لە بەبرى رەۋە
 كە كورش لە وىرا، بە لەشكر دەھات
 بەرەۋ ھەگمەتانا، لە ھەركات و سات
 سپاى ئەژدەھاكىش لە ئەۋلاۋە چوون
 لە بۆ شەر لە مەيدان، نىزىكۆ دەبوون
 لە ۋەختى نەبەردا، ۋەزىر ھارپاك
 بوە سەرپەلى گش، سپاى ئەژدەھاك
 كە ھارپاك لە شاي ماد، دلى پر لە كىن
 لە گەل كورشى كەوت سپاى چىن بە چىن

له مه یدانی جهنگا که له شکر برا
 به دوو دهستی پیش کesh به کورش کرا
 نه بهم جوړه دهرهفت به دهستی خرا
 له نهو ماوه توله ی کوړی سه ندرا
 له پینسه د، وه په نجا له پیشی میلاد
 به دهس کورشی کهوت، نه ما حوکمی ماد
 موعینه دهنوسئ، به فکری رهوان
 نه مه زور موهممه که دهیکه م به یان :
 له نیو تاریا دا هه وه ل دهوله تی
 هه بوو مادی گچکه، شکو میله تی
 شکوی وانه روپی، هه تا تاسمان
 له تاربخه «ئاویر»، ده بینی نهوان
 له تاسیایی غه ربا خه نیمی نه بوون
 به هیژش له هه ر لا؛ وه کوو به بره نه چوون
 هه بوو دهوله تی ماد نه بهم جوړه بوو
 به هو ی نهو بوو سامی، سه ره وخواړ نه چوو
 به هو ی نهو ته مه دون له نیو تاریا
 گولی کرد و بشکووت له هه شاریا
 له بو مادی گه وره سنوور دانرا
 له میژوو به وردی هه مووی نووسرا
 په ری خاکی نهو بوو له بو خوړنشین
 هه بوو چو می هالیس، له تاریخه دین
 له لای روژ هه لاتی له جه یحون دییان
 له ره ی تا کو مادی، بچوک بوو ژیان
 هه تا نه رمه نستان، له باکوور چوه
 له باشووره روونه خلیج فارس بوه
 موکریانی نه مړو به مادی بچوک
 له نیو میژوو دیم و له په رتوکی کوک^۱

روسته م

ده ماوهنده بازوی، ته نهی ئاراپات
 له شانامه روسته م نه وانئو نه بات
 به ئی روسته می کورد له هه رکوی ژیان
 به بازوی پوڤا له دیوی ده دان
 وه کوو شیرێ جهنگه ل له نیو دوژمنان
 ده سوپاو ده بینرا به کهم قاره مان
 ره سه ن روسته می زال له جه مشیدی جه م
 له په ر «دی هخودا» داده بینی به جه م
 له شانامه دایه که په ر په ر هه ئی
 له ویدا ده بینی که روسته م ده ئی
 «قباد گزین راز البرز کوه
 من آورده ام در میان گروه»
 که یانی به شایی له دنیا ژیان
 به زانا و ئاواز برا نیویان
 قباد بابی گه وره له بو نه سلی وان
 له هۆزی فه ره یدون نه میش نیو بران
 نه ویستایه نووسی ره گه ز که یقوباد
 مه نو چیه ره باپیر له بو قهومی ماد
 له بو ئی بوو روسته م به فه رمانی زال
 به دوی که یقوبادا ده رو ئی به بال
 نه وه چوو له نه لبورز به زه ردا کشا
 قوبادی ده هینا هه تا بی به شا
 که یومه ره سه باپیر له بو قهومی ماد
 «هرودوت» نه نووسی نه چی با له یاد
 که یومه رس و جه مشید له پیشدادیان
 گه لی ماد و روسته م له نه سلی نه وان

به‌لئی روسته‌می کورد سکا‌کانی رفاند
 له سه‌یحون و جه‌یحون هه‌مووی تئێ پهراند
 نه‌ئه‌فراسیاب و نه‌ئه‌سفه‌ندیار
 له‌حه‌لقه‌ی که‌مه‌ندی نه‌بوون ره‌ستگار
 ته‌ماشاکه «ئاوێر» له‌تاریخی ماد
 گه‌لئێ روسته‌می بوو نه‌ماون له‌یاد

روسته‌م

«ره‌شید یاسه‌می» له‌تاریخی کورد دانوسیویه: روسته‌م له‌تایفه‌ی کورد بوو و شانامه‌یش به‌وی ده‌لئێ روسته‌می کورد - روسته‌می سکزی (سیستانی) روسته‌می زابلی، به‌لام تاریخی چه‌ند هه‌زار سال له‌مه‌و پێش له‌بن‌گه‌رد و غوبار و ده‌در که‌وتوه ده‌زانین سکا‌کان له‌کاتێک دا هێرشیان هێنا له‌زه‌مانی هووه‌خشه‌تره‌ پادشای به‌جه‌رگ و مه‌شه‌وری ماد سه‌قزیان گرت و کردیانه‌ پئێ ته‌ختی خۆیان و نیویان نا «اسکیت» و له‌دواییدا بوو «ساکنز» که‌ئه‌ویش گۆراو بوو به‌سه‌قز و روسته‌می سه‌کزی که‌ده‌کو‌ترئێ مه‌نسوب به‌«سیستان» نیه‌به‌لکو مه‌نسوب به‌«ساکنز»ه‌که‌پئێ ته‌ختی سه‌کا‌کان بوو و گۆراوه‌ بوه‌ته‌سه‌قز و زابلی پئێ ده‌لئێ که‌گۆراوه‌ی زابه‌، زابیش ناوچه‌ییکی پان و به‌رینه‌که‌ وه‌ک «ده‌خدا» ده‌لئێ: هه‌م جه‌نگاوه‌ران و هه‌م زانایانی گه‌وره‌ی لئێ هه‌له‌که‌وتوه. و روسته‌م له‌زه‌مانی زاب دا که‌یه‌کێک له‌پادشایانی پیشدادی بوو ژیاوه‌ و یا‌قوت ده‌لئێ: چۆمه‌کانی زاب له‌په‌ری ئازهر بایجان و کوردستانی عێراق په‌نبوی زابی پیشدادییه. چونکه‌ زۆری له‌سه‌ر ئهو چۆمانه‌کار کردوه و کانالی بۆ لێداون و زال و روسته‌م وه‌ک تاریخ ده‌لی هه‌ر له‌و ناوچه‌له‌گه‌ل ئه‌واندا بوون و روسته‌م به‌و ناوچه‌ و چۆمانه‌ نیسبه‌ت دراوه‌ له‌گه‌ل که‌مێک گۆران زاب بوه‌ته‌ زابلی. به‌لگه‌ی دیکه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ شه‌ری ئێران روسته‌م و که‌یانیان و ماد له‌گه‌ل دوزمانی خۆیان له‌ناوچه‌ی کوردستان بوو نه‌سیستان لا‌په‌ره‌ی میژوو نیشان ده‌دا جارێک له‌گه‌ل ده‌وله‌تی ئاشوور و جاریکیش له‌گه‌ل تورانیان و ئه‌فراسیاب هه‌ر له‌کوردستان ولاتی مادی چکوله‌بوو به‌یه‌کێک له‌و کتێبانه‌ «ایران در عهد باستان» تألیفی «دکتر محمد جواد مشکور» ماموستای دانیشگایه‌ له‌لا‌په‌ره‌ی ۹۳ دا ده‌لئێ: در ادبیات په‌له‌وی مولد کیه‌خسرو گنگ دژ آمده‌ وی بتکده‌ی به‌دینان را که‌ برکنار دریاچه‌ چی چست بود ویران کرد و آذرگشنسب آتش پادشاهان را برکوه‌ استوند که‌ نزدیک آن بود بنهاد و گنگ دژ را که‌ در آغاز بر سر دیوان بود کیه‌خسرو آن را بر زمین نشاند و

افراسیاب و گرسیوز را بر کنار دریاچه‌ی چیچست (ارومیه) بکشت. «دهخدا»^۱ ده‌لئ: روستهم گه‌وره‌ترین پاله‌وانی ئیران نژادی به جمشید ده‌گا روستهم له‌روی زنجیره‌ی نه‌سه‌به‌وه ده‌گانه‌وه پیشدادیان و که‌یومرس هه‌وه‌ل پادشای پیشدادی له‌روی نوسراوه‌ی «هرودوت» بابی تاریخ بایره‌گه‌وره‌ی ماده‌کانه و مادیش بایره‌ی کوردی ته‌م‌پ‌ویه به‌م پییه‌کورد بوونی روستهم جیی گومان نه.

ته‌بوو موسلم

ته‌بو موسلمی کورد نه‌بیره‌ی که‌یان
 به‌شیدوش و گوده‌رز ده‌گا، نه‌سلی وان
 گه‌لئ پیایوی جه‌نگی گه‌لئ پاله‌وان
 له‌گه‌لیا ده‌هاتن هه‌موو قاره‌مان
 له‌عه‌بیاسیانی ده‌کرد پشتیوان
 به‌هۆی ته‌و بوو دوژمن هه‌موو تیک‌شکان
 نژادی ئومیه‌ی به‌رم لیک‌ده‌دان
 خه‌لافه‌ت‌گه‌یی زوو به‌عه‌باسیان
 «ته‌بو دلامه» به‌شیعر و به‌یان
 ته‌بوو موسلمی کوشت به‌زه‌هری زمان
 له‌په‌رتووکی میژوو ته‌هوا نووسرا
 ته‌ماشاکه‌ شیعی ته‌مانه‌ن برا
 «ابا مجرم ما غییر الله نعمة
 علی عبیده حتی یغیره‌ العبد
 افسی دولة‌ المنصور حاولت غدره
 الا ان اهل الغدر آبأؤک الکرد

۱ - دهخدا نوشته زاب نام یکی از پادشاهان عجم و آن پسر نودک پسر منوچهر است و نه‌رهای موسوم به زاب منسوب بدوست (قاموس). بعد از چند سطر باز نوشته نام پادشاه ایران که بعد از قتل نوذر به دست افراسیاب بن پشن و غلبه بر ایران به سمی زال زرو بزرگان کیان بر مسند جهاننداری بر نشاند و با افراسیاب مصالحه کرد و گویند در عراق عرب شهری به نام خود ساخته و ویران شده.

ابا مجرم خوفتنی القتل فاتتجی
علیک بما خوفتنی الاسد الورد»

جه‌زای چاکه مه‌نسور خه‌لیفه‌ی دوه‌م
ته‌بوو موسلمی کوشت خه‌لک بو‌ی به‌ غم

ابو‌مسلم: ده‌خدا در جلد یک نوشته: «مأمون خلیفه عباسی بهترین معرف ده‌اء و نبوغ این مرد است آنجا که گفت: أجل ملوک الارض ثلاثه وهم الذين قامو بنقل الدول: الاسکندر و اردشیر و ابو‌مسلم الخراسانی به نقل از حمزه بن حسن در کتاب اصفهان شرح مولد و نشان و نژاد او داده است. که مهترزاده بود و نسبش به شیدوش پسر گودرز پسر کشواد پسر قارن پسر کاوه اهنگر میرساند و حمزه صفت و اخلاق و سیرت بو‌مسلم کند مانند به شیدوش برادر گیو که بو‌مسلم همچنان سیاه پوشیدنی اختیار کرد که شیدوش کرد برفتن (و) کشتن سیاوش و بدان جامه پیش کیکاوس اندر رفت و هیچ نماز نکرد گفت نه سلام و نه سجده ترا و ازان پس هرگز نخندیدی مگر در جنگ و ابو‌مسلم را همان عادت بود.» و درباره ابو‌مسلم مطالبی از ابن خلکان نقل میکند بعداً گوید پدر ابو‌مسلم در آذربایجان بمرد و مولد ابو‌مسلم به سال ۱۰۰ هـ. ق) در روستای فایق بقریه‌ایست که آن را «ماوانه» گویند و مردم اصفهان ادعاکنند از اهل جی اصفهان است و به نظر می‌رسد نظر اول درست باشد در «ماوانه» که روستایی ست در کردستان آذربایجان بیست کیلومتری جنوب غربی ارومیه به همین نام «ماوانه» برخی نژاد او را فارس و جمعی عرب اما ابن خلکان وی را کرد معرفی نمود. و اشعار «ابودلامه» کرد بودن او را تأیید میکند و قتل ابو‌مسلم روز پنجشنبه ۲۵ شعبان سال ۱۳۷ هـ. ق) بود و مقتل وی شهر رومیه المدائن بود شهرکی نزدیک انبار بر ساحل غربی دجله و آن یکی از شهرهای مداین کسرا است. و میان آن و بغداد هفت فرسنگ است و انگاه که وی را بکشتند در گلیمی پیچیدند و در این وقت جعفر بن حظه در آمد و منصور به دوگفت در امر ابو‌مسلم چه اندیشی گفت اگر موی از سر او گرفته باشی او را بکش و بکش و بکش منصور گفت خداوند ترا توفیق دهد این است ابو‌مسلم در گلیم چون چشم جعفر به جسد ابو‌مسلم افتاد گفت ای امیرمؤمنان امروز را روز اول خلافت خود بشمار. (مشاهیر کرد، تاریخ کرد رشید یاسمی، ده‌خدا).

شددایان گنجه که قطران تبریزی آنها را از نژاد ساسانیان بشمار می‌آورد

شهریاران گمنام در صفحه ۲۲۶ درباره‌ی پادشاهی آنان مطالبی نوشته که به اختصار در اینجا درج میگردد «در قرن‌های نخستین اسلام ایلی از کردان به نام «روادی» (بدون تشدید) در ارمنستان در نزدیکیهای دوین نشیمن داشتند و به گفته ابن اثیر بهترین تیره‌ی کردان بودند و به

نوشته ابن خلکان کردان روادی در بیرون شهر دوین تختگاه کهنه ارمنستان نشیمن داشتند و در سال ۳۴۰ (ه.ق) محمد بن شداد قیام کرد و در (آران) حکمرانی خود را بر نواحی ارمنستان و آذربایجان و بخشی از گرجستان پی‌ریزی کرد و حکومت این خاندان تا اواخر قرن ششم ادامه پیدا کرده و محمد سه پسر داشته ابو الحسن لشکری، مرزبان و فضلون و هر سه به ترتیب حکمرانی کرده‌اند و بعد از فضلون پسرش ابو الفتح موسی شدادی به فرمانروایی رسید و در ۴۲۵ (ه.ق) وفات یافت و پس از موسی پسرش ابو الحسن علی لشکری دوم فرمانروایی یافت و یکی از ممدوحان بزرگ قطران تبریزی است و در مورد یکی از جنگهای ابو الحسن لشکری دوم که گرجستان و ارمنیان را در عید قربان سخت شکست داده نوشته:

لشکری را کشت کُورا مرگ نتوانست کشت

قلعه‌ای را کند کاترا چرخ نتوانست کند

ای جهان‌ت پیشکار ای روزگارت زیر دست

ای سپهرت رهنما ای روزگارت یارمند

گوسفند و گاو کشتن فرض هست این عید را

کاندر این آمد حساب ایزد بیچون و چند

ایزد از هر عید هست امروز راضی‌تر ز تو

ز آنکه کافر کشته‌ای بر جای گاو گوسفند

و درباره فرزندان لشکری: منوچهر، انوشیروان، گودرز و اردشیر و بیان دودمان و نژاد این خاندان که از ساسانیان بوده‌اند یاد می‌کند.

ای روان بر شهریاران جهان فرمان ترا

هر چه باید خسروان را داده یزدان آن ترا

همچو ارمن گشت خواهد نعمت سنگی ترا

همچو آران گشت خواهد ملکت شروان ترا

ملکت ایران نیاکان ترا بود از نخست

گشت خواهد چون نیاکان ملکت ایران ترا

ارنیای تو منوچهرست و نوشروان شها

باز فرزندان منوچهرست و نوشیروان ترا

هم نشاط دل بیفزاید به کردار این ترا

هم بقای جان بیفزاید به گفتار آن ترا

باز گودرز آنکه جفت ناز دارد دل ترا

اردشیر آنکو عدیل کام دارد جان ترا

ملک فرزندان بدادی و ببايد داد هم
ملک فرزندان و فرزندان فرزندان ترا
در قصیده دیگر گوید:

این جهان بودست دایم ملکت ساسانیان
خواست سالارش خدا در ملکت ساسان کند
نیست کس در گوهر ساسانیان چون لشکری
تا پس آن همچون نیاکان شاهی ایران کند
همچو افریدون نگیرد ملک عالم سربه سر
وانگهی تدبیر خیل و ملک فرزندان کند
روم و گرجستان به فرمان منوچهر آورد
هند و ترکستان به زیر دست نوشیروان کند
او به تخت ملک ایران برنشیند در ستخر
کهنترین فرزند خود را مهتر آران کند»

دوین شهری بوده در شرق آرازات و جنوب ایروان. سرزمین آران: آران در شمال ایران و غرب دریاچه خزر قرار داشت شهرهای بزرگ آنجا باکو، نخجوان، گنجه، شماخی و دربند است. شدادیان روادی کرد بنیاد حکومت خود را در اران به وجود آورده و از ۳۴۰ تا ۵۷۰ (ه.ق.) فرمانروایی کردند.

ناماژه‌ییک به نژادی ساسانیان و شوان کاره

که یانیان: که‌ی له که یوان گیراوه ته‌وه یانی بلینده‌در و وشه‌ی که‌ی زال به قوبادی‌دا به‌همه‌ن که یه‌کبک له پادشایانی که یانی بوو کوپری ته‌سفندیار کوپری گشتاسب که ثایینی زهرده‌شتی ره‌واج دا؛ کوپریکی بوو به نیوی ساسان و کچیکیش به نیوی هوما و چونکه به‌همه‌ن پادشایی دا به کچه‌که‌ی، ساسان پنی عهیب بوو لای بابی بی روئی چهنده مه‌پیکی وده‌س هیئا و شوانی کرد تا کوو مردوه کو روونه نه‌وه و نه‌دیده‌ی نیویان ساسان بووه و به شوانی و گاوانی ژیانیان برده‌ته سه‌ر و له زه‌مانی ته‌شکانیان باسیکیان له نژادی خو‌یان نه‌کرد. «پیرنیا» نوسویه: ته‌شک که یه‌ک نه‌فه‌ر سکایی بوو بناخه‌دانه‌ری پادشایی پارتی بوو زنجیره‌ی ته‌و پادشایانه به ته‌شکانی مه‌شه‌ور بوون و له دوی له به‌ین بردنی سه‌ردارانی ته‌سکه‌ندر (سلوکیان) تا زه‌مانی ساسانیان ۴۶۱ سال پادشایان کرد و ئاخ‌ر پادشای ته‌وان (اردوان) بوو که به ده‌ستی ته‌رده‌شیری باب‌ه‌کان کوژرا. به‌لام فردوسی ده‌لی: له نژادی که یانیان بوه و زور له میژوونوسان پشت‌گیران لی کرده.

نخست اشک بود از نژاد قباد
دگر گُرد شاپور خسرو نژاد
(دهخدا) ده‌لی: نه‌رده شیریه بابه کان کوتی: من له نژادی ساسانی کوپری به‌همه‌نم و ساسان الاصغر
شوره‌تی ساسانی بابی بابه که و نه‌ویش له نژادی ساسانی نه‌کبه‌ری کوپری به‌همه‌نی کوپری
نه‌سفه‌ند یاره و ساسانی کورد له قه‌بی ساسانی کوپری به‌همه‌نه بایره گه‌وره‌ی ساسانیان و پادشایی
نه‌مان له کاتی کوژرانی (اردوان)، ناخر پادشای نه‌شکانی به‌ده‌ستی نه‌ردشیری بابه کان ده‌س
پیکراوه تا کوژرانی یزدگرد سیهم به‌هوی هاتی له‌شکری عه‌ره‌ب بو پتران و چوار سه‌د سال
حکومه‌تیان کرد. فردوسی له‌باره‌ی به‌همه‌ن (اردشیر دراز دست) له‌بنه‌ماله‌ی که‌یانی دا ده‌لی:

پسر بود او را یکی شیرگیر	که ساسانش خواندی ورا اردشیر
یکی دختر بود نامش همای	هنرمند و با دانش و پاک رای
پدر در پذیرفتش از نیکوی	بدان دین که خوانی ورا پهلوی
همای دل افروز تابنده ماه	چنان بد که آبستن آمد ز شاه

و شاه به‌هومای ده‌لی:

ولیعهد من او بود در جهان	هر آن کس که زو زاید اندر نه‌مان
چو ساسان شنید این سخن خیره شد	ز گفتار به‌من دلش تیره شد
به سه روز و شب بسان پلنگ	از ایران بمرزی دگر شد ز ننگ
به هندوستان در بزاری بمرد	ز ساسان یکی کودکی ماند خرد
برین هم نشان تا چهارم پسر	همی ساسانش کردی پدر
شبانان بدندی و گر ساربان	همه ساله با درد و رنج گران

ساسانیان و شوانکاره

له نیو به‌له‌می‌دا و ئیین و نه‌سیر
ده‌بینی که باسه له (نه‌رده‌وان) ی ژیر
که نه‌شکانیانیش به‌وی بوو ته‌واو
نه‌بوو پادشایی له‌جیی نه‌به‌ناو

ئەتەو پادشایە گوتی (ئەردشیر)
 ئەتۆی کوردی چادرنشین لە دیر^۱
 ئەتۆ تاجی شاییت لە سەر نا چلۆن؟
 بەلێ بەلگەکانی تەواوی لە بۆن
 ئەتۆ لەو پەلاس و گلیمت پتر
 کە پێی خۆت وەدەرنا دەبی ورد و شر
 ئەتۆ ئەی کوپی کورد، لە چادر ئەوان
 بە خێو بوو بەلێ کێ، ئیجازە ی دەدان
 دەبینم کە خۆینە لە لاشەت چکە ی
 لە بۆ روح و گیانت، ئەجەل بانگ ئەکە ی
 ئەتۆ تاجی شایی لە سەر نێی غەیان
 دەبینی سزای خۆ بە چاوت عەیان
 بەلێ ئەردە شیریش وەها جوابی دان
 بە شمشیری پۆلا لە گۆپی دەنان

شوان کارە

لە سێ سەد زیاتر بە سال و بە کات
 شوان کارە شا بوون لە خاکێ ولات
 هەتا پەسازدە شایێ لەوان نسیو بـرا
 لە تـاریخی ئـێـڕان تـهـواو نووسـرا
 کە چوار سەد، چل و هەشت، لە هێ و قاف چوو (ه.ق.)
 گەلی کورد، دەبینرا وە کوو شیر بە خوو
 لە کوردانی فارس: شوان کارە بوون
 بە شایی بە قودرەت بە رێو دەچوون

۱- لە تاریخی تەبەری و الکامل ابن ئەثیر دا تەرجومە نامە یێکی ئەردوانی پێنجەم پادشای ئەشکانی بوو کە ئەردشیری بە بناخەدانەری سەلته نەتی ساسانی نووسیوە بەم رستە و بە یانە «انک قد عدوت طورک و اجتلبت حتفک أیها الکردی العربی فی خیام الاکراد من أذن لک فی تارج الذی لبسته» جلد سوم مشاهیر کرد.

له بهرچی بوو مه شهوړ به شوان کاره مان
 هه موو شیرمه رد و هه موو پالان
 له بهر وهی بوو به هه من به کیژکی خو۱
 وتی نهی (هوما) شاله جیی من نه توی
 له وی دم بوو ساسان که دی بابی خو۱
 له وی زولمه کات و نه روحی بو۱
 به نهنگی ده زانی له کن بابی بی
 له بهر وهی بوو رو۱ی نه بوو تاب۱ بی
 بوو شوانی خه لکی له هه رچی که بوون
 نه بیره و کوړپشی له نهو ریبه چوون
 له وان تا کوړی پینچ هه موو نیو بران
 به ساسان هه موویان به شوانی ژبان
 شوان کاره شاپوون له میژوو خران
 له بهر شوانی ساسان شوان نیو بران
 ده با به لکه بی دی نه من کهم به یان
 شوان کاره بوچی نه وان نیو نران
 عه رب هات له کورد و له فارس شکان
 له ناوړه بی دا به شوانی ژبان
 له بهر وهی نه وانه که ببوونه شوان

به شوان کاره نووسرا هه موو نیویان

«دیڅخودا» نویویه: شوان کاره - زنجیره و بهر باب و ره چه له کی نه وان معین الدین نطنزی له تاریخی پادشایانی شوان کاره به رامبه ری زنجیره به چه که ی ژماره چوارن کتیبی مجمع الانسابی شه بانکاره ده لی: نه بیره ی نه رده شیر ی بابه پکن و له نژادی کوردن و هاتونه ته نیو فارسه وه. و نه وانه چهند نه فخر له پادشایانی ئیران که له سالی ۴۴۸ (ه. ق.) تا سالی ۷۵۶ (ه. ق.) له ولاتی نه جدادی خو۱یان به پشتا و پشت حکومتیان کردوه تا ئاخرین پادشای نه وان مه لک نه رده شیر به ده سستی ئالی موزه فخر شکستی خواردوه له بهین چوون. فارس نامه ی ناسری ده لی: له نژاد و قه بیله ی کوردن که له پارس نیشته جی بوون. (ده خدا) ده لی: نه ییرو رایه زوړ به ی میژوو نوسان پشتگیری یان لی کردوه و «ابن البلخی» له باره ی شوان کاره ی کوردی فارسه وه نویویه: نه و

۱- مه به ست له به هه من نه رده شیر درازده سته کوړی ته سفندیار کوړی گشتاسب که دینی زه رده سستی قه بول کرد و ره واجی دا له پادشایانی که یانی بوه

هۆزه له زه‌مانی قه‌دیم دا ناو و نیشانیکیان نه‌بوه و کاریان شوانی و دارکیشی و کرنکاری بوه، به‌لام له ئاخیریدا شوهرت و تواناییان په‌یدا کردوه، و پینج خیل بوون ههر خیلێ سه‌ده‌هزار. گه‌وره‌یی و شکۆی له‌شکری فارس به‌و کوردانه‌وه بوو که ته‌سلحه‌ و ته‌سبی زۆر چاکیان له ده‌س دا‌بوو به‌لام له‌ شه‌ر له‌ گه‌ل ئیسلام چه‌ کداری ئێران به‌ فارس و کورده‌وه یه‌ کجار زۆریان لێ کوژران ئاواره‌ مان و چاره‌یان نه‌ما، بوون به‌ شوان به‌لام دوا‌ی به‌ یینک له‌ زه‌مانی ته‌میر فضلویه کورپی علی کورپی حسن له‌ سال ۴۴۸ (ه.ق.) به‌ عه‌زه‌مه‌ت و گه‌وره‌پی گه‌یین و حکومه‌ت که‌وته ده‌ستیان و تا سالی ۷۵۶ (ه.ق) فه‌رمان‌ره‌وا بوون. (ده‌خدا) به‌ نه‌قل له‌ مه‌جمه‌ع‌ول‌ته‌نسابی شه‌بان‌کاره‌وه ده‌لێ: تایفه‌ی شوان‌کاره‌ له‌ نژادی ته‌رده‌شیرن و هۆی ته‌وه‌ که‌ پێیان ده‌لێن شوان‌کاره‌ دوو شته‌: یه‌ کینک ته‌وه‌ که‌ له‌ له‌شکری ئیسلام شکستیان خوارد و به‌ یینک بوون به‌ شوان و ته‌وی دیکه‌ ته‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کتییی فارسنامه‌ دا نوسراوه‌ ده‌لێن: له‌ کاتیکی به‌همه‌ن «اردشیر دراز‌دست» کچی خۆی هوما‌ی کرده‌ جێ‌نشین و ساسانی کورپی له‌ داخان رۆیی چوو له‌ ولاتان بوو به‌ شوان و هه‌روا زنجیره‌ی ته‌ولاد و نژادی شوانیان کرد.

ملک‌الشعراء به‌ار له‌ لاپه‌ره‌ی ۴۰ به‌رگی هه‌وه‌لێ سه‌بک‌شناسی دا ده‌لێ: ساسانیان خۆیان به‌ میرانگری به‌همه‌ن «اردشیر دراز‌دست» کورپی ته‌سفندیار و جێ‌نشین که‌ یانیان زانیوه‌. فارسنامه‌ نوسویه: هۆزێ له‌ عه‌شایری شوان‌کاره‌ «رم‌البازنجان» بووه‌ که‌ بریه‌تین له‌ «بازرنگی» فه‌رمان‌ره‌وایانی شوان‌کاره‌ی ناوچه‌ی «بیضاء» و «دارابگر» و ته‌و ده‌ور و به‌ره‌یان له‌ ده‌س دا بوه ههر به‌م پێیه‌ پرێک له‌ میژوو نوس پروایان وایه‌ ته‌رده‌شیری بابه‌کان هه‌وه‌ل حه‌لقه‌ی زنجیره‌ پادشایانی ساسانی کورده‌ و هه‌روه‌ها نوسویه: تیره‌ی شوان‌کاره‌ له‌ هه‌وه‌لی سه‌ده‌ی پینجم‌دا (ک.م) له‌ ولاتی فارس حکومه‌تێکی سه‌ربه‌خۆیان بووه‌ و نزیک ۱۵۰ سال ده‌وامی بووه‌.

(ده‌خدا) به‌ نه‌قل له‌ فارس‌نامه‌وه نوسویه: ناوچه‌ی شوان‌کاره‌ زه‌مین و ده‌شتی باکوری بوشیهره‌ درێژایی له‌ شاه‌فیروزی تا مکابری حه‌وت فه‌رسه‌نگه‌ و پانایی ته‌و له‌ ده‌که‌نه‌وه تا بیدر، چوار فه‌رسه‌نگه‌ تاریخ‌الدول ج ۲ له‌ لاپه‌ره‌ی ۱۳۱ نوسویه:

امیر فضلویه زه‌مانی شبانکاره‌: ته‌میر فضلویه کورپی علی کورپی حسن کورپی ایوبی رامانی یه‌ کتێ له‌ فه‌رمان‌ره‌وایانی نیۆداری شوان‌کاره‌ی فارس بوو که‌ له‌ زه‌مانی ساحلی کورپی عباد (۳۲۶ - ۳۸۵) وه‌زیری به‌ناوبانگی بویه‌کان به‌ پله‌ و پایه‌ی فه‌رمانده‌ی سپاگه‌یی و له‌ دوا‌ی کوشنی صاحب‌شه‌به‌یخونی هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر شیراز و له‌ سالی ۱۴۴۸ (ک.م) ابو‌منصور حاکمی شیراز و دایکی فه‌راسویه‌ی یه‌‌خسیر کرد و حکومه‌تی فارس که‌وته‌ ده‌س فه‌رمان‌ره‌وایانی شوان‌کاره‌ تا خواجه‌ نظام‌الملک وه‌زیری آلب‌ارسلان به‌ له‌شکریکی زۆره‌وه ده‌وری دا و گرتی و له‌ سالی ۴۶۴ (ک.م) کوژراوه‌ دوا‌ی ته‌وه‌ عه‌شایری شوان‌کاره‌ له‌ فارس و کرمان تووشی فیتنه‌ و سه‌ر لێ شیوا‌ی بوون و ههر له‌م جیه‌ دا (ده‌خدا) ده‌لێ: پادشایانی شوان

- کاره ۱۵ کهس بوون بهم جوړه ۱- فضلو به له ۴۴۸ تا ۴۵۹ ک.م.
- ۲- نظام الدین یحیی کورې حسن له ۴۵۹.
- ۳- نظام الدین محمودی کورې نظام الدین یحیی له...
- ۴- قطب الدین مبارز... تا ۶۲۴ ک.م.
- ۵- ملک مظفر الدین مبارز بن ملک مظفر الدین له ۶۲۴ تا ۶۵۸ ک.م.
- ۶- قطب الدین مبارز بن ملک مظفر الدین له ۶۵۸ تا ۶۵۹ ک.م.
- ۷- نظام الدین حسن کورې محمد مظفر الدین له ۶۵۹ تا ۶۶۲ ک.م.
- ۸- نصره الدین ابراهیم برای نظام الدین حسن له ۶۶۲ تا ۶۶۴ ک.م.
- ۹- جلال الدین طیب شا ۶۶۴ تا ۶۸۱ ک.م.
- ۱۰- بهاء الدین ابراهیم برای طیب شا له ۶۸۱ تا ۶۸۸ ک.م.
- ۱۱- نظام الدین حسن کورې طیب شاه له ۶۸۸ تا ۷۲۵ ک.م.
- ۱۲- نصره الدین ابراهیم کورې اسماعیل له ۷۲۵ تا...
- ۱۳- ملک رکن الدین حسن له...
- ۱۴- تاج الدینی جمشید کورې اسماعیل له ۷۳۵ تا تزیک ۷۴۲.
- ۱۵- ملک اردشیر له ۷۴۲ تا ۷۵۶ ک.م.

پادشاهانی پیشدادیان و کیانیان

پیشدادیان

که یوومه رس

ههوهل پادشایی له پیشدادیان
 که یوومه رسه میژوو ده کا باسی وان
 هیژودۆت نه نووسی که باپیری ماد
 که یوومه رسه شا بوو له بۆ عهدل و داد^۱
 ده سووپا له شاخ و له نیو بهرده لآن
 له پیست بوو لیباسی، نه تاوا ژیان
 له شانامه باسی که یوومه رسه هات
 که «تیین» له ویدا، به تین باسه کات

هوشهنگ (۱)

نهوهی نهو بوو هوشهنگ له پیشدادیان
 بسوه شابسه باشی له دنیا ژیان
 به هوشهنگی گوترا له پیشدادیان
 نه تۆی دادگهر شا، مروقی قاره مان
 له دهی به همه نا بوو، نه نهو پادشا
 که به ردی ده خستن، له بۆ نه زده ها
 نه نهو بهرده کهوتن له به ردیکی دی
 له ویدا بوو پرشنگ له ئاور پهری
 لهوئ ئاوری گرت گه لی گیا و گز^۲
 که شف بوو به هوشهنگ ئاور له گز
 له لای شاوه جهژنی لهوئ روژ کرا
 له میژوو به جهژنی سه دهی ناسرا
 له نهو روژه تا کوو نه مه مرۆ جیهان
 له نه رزو له به حر و ههوا و ئاسمان

له ئاور: به دهستی دهخا سوود و کهلک
له هه دهرفه تیکا بیانیی خه لک

ته هموورس (۲)

کورپی ئه بوو ته هموورسی پالهلوان
کتییی گهلی باش له نیو دژیه نان
هه تاکو بمینی له بهینی نه بهن
که قازانجی زور بی له بو ته هلی فهن

جه مشید (۳)

له دووی مردنی ئه بوو جه مشید به شا
له میژوو دهنووسرا له سه فحهی ته لا
له سه تهختی دانیشته که جه مشید شا
به نه ورۆزه^۱ مه شهوور، جهژن بوی کرا
به ئه ئاوهدان بوو سه راسه ر ولات
لهوئی فیر بوو خانوو دروس کا برات

زه حاکی (۴)

له سه حاکی سامی، له غه ربی ولات
زه حاکی ته جهل بوو، له بو جهم بوو هات
که جه مشیدی لایبرد، به شا ناسرا
ته وای و لاتن، له ئاور خرا
به زه بر و به زهنگ بوو له مهیدانی شه
سپاییکی جه بهی ده کرد دهس به سه
له مه غزی سه رانی گهلی کورد زمان
غهزا بو زه حاکی لهوی چا کران

کاوه

به لām کاوهیی کورد لهوئ راپه‌ری
 به نه‌عه و به سامۆ له ناحه‌ز خوری
 به هوئ وه که دوو کوپ لهوئ سه‌ر بران
 له مه‌غزی سه‌ری وان به ماران دران
 له پاشان کوپری دی که ده‌سه‌بن کرا
 له بو سه‌ر برینئ، له دیوئ خرا
 لهوئ ده‌م بوو کاوه به‌ره و کاخی چوو
 هه‌تا جه‌ور و زۆری، بلی روو به‌پوو
 که دی، (داسه) *، بازووی له پۆلای سه‌خت
 له‌ت و په‌ت ده‌کاتن، لهوئ تاج و ته‌خت
 له‌به‌روهی بوو ده‌یگوت بزۆن زووبه‌زوو
 کوپری کاوه به‌رده‌ن، که زیندانی بوو
 جگه‌رگۆشه‌یی خوئ له ئامیز ته‌خست
 به‌ره و خه‌لکه‌ روئی، ته‌کان دانی مست
 له کاتیکی کاوه که دی زولم و جه‌ور
 به‌ری ئاسمانی ده‌گرت ببوه هه‌ور
 به‌خه‌لکی ده‌گوت زوو وهرن راپه‌رن
 فه‌ره‌یدوونی (۵) کوردیش، له‌گه‌ل خو به‌رن
 به‌سه، مه‌غزی ئیمه، به‌ماران درئ
 له مارا چ نه‌فعه، به‌ئیمه‌ش برئ
 پلینگانی کورد بوون، له‌گه‌ل کاوه‌دا
 به‌هه‌لمه‌ت ده‌رۆیین، له‌ئهو ناوه‌دا
 سه‌ری که‌وئی ئاسنگه‌ری دا له‌دار
 به‌ده‌سیۆ ده‌گرتن، له‌بو کارزار
 به‌یاخی به‌ده‌س گرت، له‌دوورۆ هه‌را
 به‌گوپه و به‌نه‌عه‌ی، زه‌مین وه‌رگه‌را
 به‌ئئ کاوه‌یی کورد، دره‌فشی له‌ده‌س
 له‌پیش شوپشۆ بوو، وه‌کوو شیرێ مه‌س

فهره‌یدوون (۶)

فهره‌یدوون که کاوه‌ی ده‌دی ده‌ینه‌پان
 سپایی به‌دویۆ هه‌مووی پالەوان
 فهره‌یدوون به‌یاخی، به‌دهس کاوه‌ی دی
 له‌زالبوونی خویدا، نه‌ماپۆی به‌دی^۱
 به‌یاخی به‌نیوی دره‌فش کاویان
 فهره‌یدوونی زانا، نه‌وا نیوی نان
 دره‌فشی هه‌موو کرد، جه‌واهێر نیشان
 به‌ئه‌لماس و دوو و به‌یاقووتی کان
 له‌هه‌ر عه‌سر و قه‌رنی که‌شایی ده‌هات
 دره‌فشی به‌زێری، ده‌کردن خه‌لات
 له‌وی دهم به‌پێزه، له‌لای شا و گه‌دا
 نیشانه‌ی نه‌ترسی، نیشان ده‌دا
 دره‌فشم ده‌لی شهر، له‌گه‌ل جه‌ور و زۆر
 له‌ده‌سکه‌وتی زۆرتر ده‌بینی له‌خۆر
 له‌شانامه‌دایه‌ فهره‌یدوون به‌خوین
 له‌پیشدادیانه‌ نژادی له‌وین (۷)
 له‌بوۆ تۆله‌سه‌ندن له‌زه‌حاک نه‌هات
 که‌جه‌مشیدی بابی به‌دهس نه‌و بوو مات
 دژی داسه‌کیۆ بوو له‌پۆلا نه‌وا (۸)
 به‌نێزه‌ی فهره‌یدوون خرایه‌حه‌وا
 زه‌حاک له‌و شه‌ره‌یدا به‌دیلی برا
 به‌دهس کاوه‌، خوینمژ له‌زندانی خرا
 له‌ویدا بوو زنجیر له‌ئه‌ستۆی خرا
 هه‌تاکیۆ ده‌ماوه‌ن به‌ئه‌رزا برا

۱ - به‌دی: «گومان» و «وه‌شک»، سه‌رچاوه: ایران در عهد باستان دکتر مشکور.

له‌ویدا له تاشی سه‌خت پیچرا
 سته‌م بوو له دنیا، که جاپوو درا
 له پیس شیرێ نه‌ر بوو ته‌ناف چاکرا
 ده‌س و پی زه‌حاک بوو به‌وه‌ی به‌سترا
 فه‌ره‌یدوون بوو گورزی له‌نیو ده‌ست و مست
 له شه‌لوه‌ندی دابی له به‌حری ده‌خست
 به‌لام ویستی داسه، به‌دیلی گری
 نه‌بادا به‌گورزی له چالی نری
 زه‌حاک بوو قه‌لاکه‌ی، له نیوگیر و دار
 له نیوکیوی ئاور ده‌سووتا دوو مار
 وه‌کوو شیرێ زامدار له نیو جه‌نگه‌لان
 به‌هه‌لمه‌ت ده‌پوین، که قه‌رکه‌ن شه‌وان
 نه‌جاتی نه‌بوو که‌س له چنگالی مه‌رگ
 له سه‌حرا و شاخ و له نیو باغ و به‌رگ
 به‌هوی وه‌ی زه‌حاک بوو شه‌سیر به‌ندکرا
 له گولزاری شادی ته‌پل لی‌درا
 به‌نیو جه‌ژنی کوردی له ئیران زه‌مین
 شه‌وا نیو برا و هه‌موو بوون شه‌مین
 له نه‌ه‌ورۆزنامه‌ی حه‌کیمی خه‌یام
 فه‌ره‌یدوونی کورد بوو پلینگێ به‌سام
 به‌بازووی پولا زه‌حاکێ ده‌برد
 له نیو کوٲ و زنجیر شه‌سیری ده‌کرد (۹)

مەنووچێهر و ئارەش

کورانی فەرەیدوون، کەبوون سی برا
 تەواو خاکی ئێران بە ئیرج درا
 هەموو رۆمی دابوو بە سەلمی کۆری
 لە گەل دوژمنی خۆی دە کرد ملهپوری
 بەشی مابوو تووران بە تووران درا
 نییه ئیشتبایی لە بۆم ئەی برا
 بە خەنجیری سەلم و بە شمشیری توور
 بە نامەردی ئیرج لەخوێندا بوو سوور
 بە یاری فەرەیدوون مەنووچێهر هات
 سزای ئیرەجی سەند لەوئ کات و سات
 مەنووچێهر و لەشکر لە ئێران زەمین
 دەروێبین هەموویان پلینگێ بە کین
 هەتا شاهی تووران «پەشەنگ» بێتە شەر
 لە میشکی بە رم دەن هەمووی بێتە دەر
 کۆری ئەو بوو ئەفراسیایی نەبەز
 لە گەل شایی ئێران تەبای کرد بە لەز
 ئە بەم جوۆرە سازش لە بەینی ئەوان
 کرا گەر بە کئی بی، لە کورد پالەوان
 بەرەو لووتکە کێوی دەماوەندی زەرد
 وە کوو بەرقی برپا، سەر تاش و بەرد
 لە سەر قوللە وێستنی نەکا وەختی فەوت
 بە لەز تیر بخاتن لە هەر کوێتە کەوت
 ئەئەو جینگە بی مەرز سنووری ئەوان
 بەویدا نەیین و نەپۆن هیچیان
 لەویدا بوو «ئارەش» کەمانگیری کورد
 بە شاخا دەپۆیی بە چە کەمی بوو ورد
 کەمانی دە گرتن لە نیۆ دەست و مست
 لەوێرا بوو تیری لە جەیحوونێ خست

ئەهه تیره بیزا له سوپو دههات
 وه کوو مووشه کئی بوو له سه رووی ولات
 مه نوو چیه رووی له دنیا نه مان
 کوپی نهو بوو نهو زهر له جیی حوکمران
 له ئەفراسیایی درا تیر و شیر
 له کاتی له تووران دههات نهو نه میر
 له بو خاکی ئیران له بو خوین پزان
 به لام شیر ئیری ئیمه له ویدا شان
 له ویدا بوو نهو زهر وه کوو شیر مهست
 له نیو کوپی دوژمن هه مووی لیکه بهست
 له نیو گیزه لوکهی شهرا لێسی درا
 به نێزه سهری نهو له نه رزی خرا
 له تاریخه ئەفراسیاب و په شهنگ
 دههاتن به گورز و به گوپال و پهنگ
 هه موو پاله وان و هه موو قاره مان
 مه کاکان نهوانن له میژووی جیهان
 که هه رچه له شانامه نووسرا نهوان
 نژادیکی دیکه له ئاریا جودان
 به لام کوولهی بوون له ئاریا گهلی
 له فکری شهرا بوون نه گه ربی ههلی
 شهری خو به خو بوو له پیشدادیان
 هه موو ئاریایی پلینگ زه مان
 له تاریخی ئیران عه هد باستان
 که «مه شکور» نووسی گهلی داستان
 وه کوو کانیه کی گهلی روون و جوان
 ده بیزئی له ویدا له وانیش دوان
 نهوانه ی که شا بوون له پیشدادیان
 له هه وشهنگ و ته هه موورسی کارزان
 به دویدا بوو جه مشید مروفی دلیر
 فه ره یدوونی مه رد و مه نوو چیهی شیر

کورپی نهو بوو نه وزه له جیتی بابی مان
 له نه فراسیاب بوو به شیر لیدران
 سه کاکان ره شید و هه موو پاله وان
 که نه سفه ندیاریش به کی بوو له وان
 که زاب بوو به پادشا، به زور تاب و تاب
 له رۆلهی په شهنگ بوو دلی وه ک که باب
 به ته ریتی و ترا هه موو پادشان
 له ئاخو بوو گر شاسی داستان
 «که یوومه رس شد بر جهان کدخدای
 نخستین به کوه اندرون ساخت جای»

فردهوسی

تییینی کان

(۱) هیندیگ له فرههنگ نووسان پینان وابوو هه وشهنگ موره کهب له (هوش) و (فرههنگ) و سه رچاوهی
 هم هه له به هم شیعهی شانامه به که دهلی:

گرانمایه را نام هوشنگ بود

تو گفتی همه هوش و فرهنگ بود

به لام نازناوی هه وشهنگ پز زاته (پشداد) بووه که به مانای قانون دانهری هه وه له و له شانامه دا دهلی
 هه وشهنگ دوی که یوومه رس چل سال پادشایی کردوه و ئاوری دۆزیه وه و داستانه که ی بهم جوهره به که شاله
 دهی ریهندانا ماریکی دی بهردیکی تیها لاند و نهو بهرده له بهردیکی دیکه که وت. پرشنگی ئاوری لی پهیدا
 بوو و گزوگیای وشکی دهو رو بهری ئاوری گرت. شا تهوهی به بهخته وهری زانی و به هوی تهوه وه بناخه ی
 جه زنیکی به تیوی جه زنی سده دارشت که فردهوسی لهم بابه تهوه دهلی:

فروغی پدید آمد از هر دو سنگ

دل سنگ گشت از فروغ آذرنگ

نشد مار کشته و لیکن ز راز

پدید آمد آتش از آن سنگ باز

(۲) له شانامه ی فرده و سیدا ته هه موورس به کورپی هه وشهنگ پتو براوه و له دوی بابی بووه ته شا
 و خوری رستنی قیری خه لک کردوه و قوشی بو راو، و که له بابی بو خویندن ده سه لین کردوه
 و به پروای هیندیگ کهس توفانی مه شهوور له زه مانی نه ودا بووه. ته هه موورس دژیکی له

ئێسفه‌هان ساز کرد و هه‌رچی کتێب بوو له‌وێدا خپری کرده‌وه تا له‌به‌ین نه‌چن و «کریستینسن» ده‌لی: ته‌هموورس هه‌مان «ئه‌رپۆکت زائیس»ی سه‌کایه‌ کورپی «تارگیاتس» که له‌ داستانی سه‌کاییدا ئێوی هه‌وه‌لین پادشای میله‌تیکه به‌ ئێوی «ئیرپا» و له‌ ته‌وێستادا ئێوی براوه.

(۳) به‌ قه‌ولی شانامه‌ جه‌مشید کورپی ته‌هموورسه و له‌ هه‌وه‌ل رۆژی مانگی خا که‌لێوه‌ دا بوو به‌ شا و له‌ سه‌ر ته‌خت دانیشته و خه‌لک ته‌و رۆژه‌یان ئێو نا نه‌ورۆژ و له‌و کاته‌وه هه‌موو سالی له‌و رۆژه‌دا جه‌ژن ده‌گیردێ و جه‌مشید ته‌نیا پاله‌وانی چیرۆکی ئێران نییه به‌لکوو پێوه‌ندی به‌ ئاریای هیندیشه‌وه هه‌یه.

له‌ کتێبی سی‌هه‌می دینکورد دا نووسراوه: جه‌مشید خه‌لکی به‌ چوار چین دابه‌ش کردوه: چینی رو‌حانی، شه‌رکه‌ر، که‌شاهه‌رز، پێشه‌وه‌ر. له‌ ئاکامدا زه‌حاککی عه‌ره‌ب به‌ سه‌ریدا زال بوو و پادشایی ته‌وی له‌به‌ین برد و خوشکی جه‌مشیدی بۆ خۆی هێنا که‌ فه‌ره‌یدوون له‌دوایدا ته‌وانی نه‌جات دا و له‌ زه‌حاککی سه‌ندنه‌وه.

(۴) زه‌حاک له‌شکری هێنا بۆ سه‌ر خاکی ئێران و جه‌مشیدی شکسته‌ پی‌دا و خۆی بوو به‌ شا. داستانی زه‌حاک زالبوون و ده‌سه‌لات په‌یدا کردنی میله‌تی سامی (سامی مه‌نسووب به‌ سامی کورپی نوو‌حه و نژادی سامی بریتین له‌ ئاشووری، عه‌ره‌بی، بابلی، عبری، سریانی، ئارامی، که‌نعانی قه‌دیم) له‌ زه‌مانی زوودا به‌ سه‌ر ئێراندا وه‌ بیر ده‌خاته‌وه که له‌ ئاشوور یا که‌لده‌وه هێرشیان بۆ ئێران هێناوه. زه‌حاک دوو زیاده‌گۆشت (لووی گه‌وره) له‌ سه‌ر شانی بوون و بۆ ترساندن خه‌لک کو‌توویه دوو مارن و دوای ماوه‌یەک ئێشیان لێ په‌یدا بووه و زوو زوو مه‌ره‌مه‌یان لێ داوه تا وای لێ هاته مه‌غزی ئێنسانیان له‌ سه‌ر داده‌نا که‌ ئازام بگرن و زو‌لم و زور و کوشتنی جه‌وانان بوه هۆی ته‌وه که‌ کاوه‌ی ئاسینگه‌ر به‌ هۆی ته‌وه‌ی دوو کورپی کو‌ژرابوو را په‌ری دارێکی گرت په‌ ده‌سته‌وه و که‌ولێکی له‌ سه‌ری قايم کرد و گو‌راندی و خه‌لک خه‌ر بوونه‌وه. زه‌حاک هه‌لات و خۆی شاردوه‌وه. له‌ پاشان مرو‌ف به‌ کاوه‌یان کو‌ت تو‌بیه به‌ پادشا. ته‌ویش له‌ جوابدا کو‌تی: من شیاوی ته‌و کاره‌ نیم و ده‌بی یه‌ کێک له‌ نژادی جه‌مشید په‌یدا که‌ین و بیکه‌ینه‌ شا. جا بۆیه خه‌لک رو‌بین فه‌ره‌یدوون که له‌ ترسی زه‌حاک خۆی شاردبوه‌وه په‌یدا یان کرد و کردیان به‌ شا و زه‌حاککی گرت و له‌ به‌ندی کرد و کاوه‌ی کرده سو‌پاسالار و ته‌و پێسته‌ی به‌ جه‌واهێر رازانده‌وه و ناوی نا دره‌فشی کاویان.

سه‌رچاوه: تاریخ ماد - تاریخ ایران، ترجمه کیخسرو کشاورز - ایران در عهد باستان، نووسینی دوکتور محمده‌د جه‌واد مه‌شک‌وور، لا په‌ره ۷۶

(۵) ایران در عهد باستان، لا په‌ره ۸۲ نووسیویه: فه‌ره‌یدوون له‌ نژادی جه‌مشیده کورپی ثابتین، نه‌ کورپی جه‌مشید

تو بشناس که ز مرز ایران زمین

یکی مرد بود نام او آبتین

ز تخم کیان بود و بیدار بود

خردمند کرد بی آزار بود

ز طهمورث کرد بودش نژاد

پدر بر پدر بر همه داشت یاد

به دژ هوخت گنگ آمد از راه شام

که خوانیش بیت المقدس به نام

(اسدی گرشاسب نامه)

*داسه: فامیل و شوهرتی زه حاکه.

۶) فه ره یدوون کوپی ثابتین له نژادی جه مشیده. زه حاک ثابتینی کوشت و فه ره یدوونیان شارد هوه و دوایی فه ره یدوون به تۆله ی باپیره گه و ره ی زه حاککی له به ین برد و خۆی بوو به شا و پاشان مه مله که تی له مابه ینی سئ کوپی خۆی (ئیرج، سەلم، توور) دابه ش کرد. ئیرانی به ئیرج و توورانی به توور و روپی به سەلم دا و سەلم و توور ئیرجیان به نامهردی کوشت و فه ره یدوون به دهستی مه نوو چیه تۆله ی ئیرجی سەنده وه و (به ندهشن) نووسیویه: مه نوو چیه به شه ش پشت به ئیرج ده گا و ناوی بابی (منوش کرنر) بووه. ده بی ئه وه بزانی که مه نزوور له سەلم قه ومیککی سە کاین که له مابه ین ده ریاجه ی ئارال و جنوبی رووسییه دا ژیاون و مه به ست له توور قه ومیککی سە کاین که له ده ور و به ری سە یحوون و خواره زم ژیاون که پشان کو تراوه توورانیان. که وابوو ئه و سئ ناوه ئیوی سئ ئینسان نییه به لکوو ئیوی سئ قه ومه و ئه و شه ره له مابه ینی سئ قه ومی ئاریایی بووه پیکه وه. ده بی بزانی که مه به ست له تووران قه ومی تورک نییه، چونکه قه ومی تورک له قه رنی دوه می پیش زاین له چینه وه هاتوون و کوچیان کردوه و له عه سر و زه مانانی باستان دا تورک له سە یحوون و جه یحوون دا وجوودیان نه بووه.

که یانیان

که یقوباد

هه وهل پادشایێ له نه سلێ که یان
 قوباد بوو له هۆزێ له پیشدادیان
 له ئەلبورزێ ده ژیا به ره ی راستان
 له حه ولا بوو روسته م له هه رکات و ثان
 هه تاکوو بیی ئەو هه وهل شای که یان
 له جینگای گرشاسب له پیشدادیان
 له ئەفراسیابو گوره و نه عره هات
 به شمشری قه هری له ئیران بدات
 قوباد له شکری برد به زور تاب و تاب
 له بو تۆله سه ندن له ئەفراسیاب
 به لام ناشت که بوونو و ته بایی کرا
 له ویدا بوو جه یحوون سنوور ناسرا

کە یکاووس

لە دووی رۆژگاری لە جیی کە یقوباد
 کۆری ئەو بوو کاووس لە بۆ عەدڵ و داد
 لە شانامە نیۆی لە کاووس ئەبات
 لە بارە ی سیاووش کۆری باس ئەکات
 سیاووش بە فەری کە یانی گەیی
 بە سەربەرزى دەژیا لە سەر رووی زەوی
 سیاووش بە میژوو لە پیشینیان
 بە شوهرەت کە یانە لە سەفحە ی کە یان
 وە کوو یوسفی میسر بە پاکى ژبان
 بە بوختانی سەودا، بە ئاوارە مان
 لە کاتیکی رۆیی لە تووران زەمین
 بە ئەفراسیایی پەنا برد بژین
 لە لایانی ئەفراسیایۆ بە ساز
 بە قەدرۆ دەپۆیین لە بۆ پیشواز
 کچی خوشی دایۆ، گەلێ مولک و مال
 لە مولکی خوتەن ماگەلێ مانگ و سال
 کە کە یخوسرەوی بوو، بە فەری کە یان
 بە خوشی لە گنگ دژگە لێکی ژبان
 لە ئاکامی کارا لەوێ سەر برا
 سەری کە ی لە خوینی، لەوێ وەردرا
 پەنای برده بینگانە وە ک کوردی دی
 لە نیۆ زاری مارا لەشی خۆی دەدی
 سیاووش نژادی بە حەق کوردە روون
 لە شانامە دایە بە بێ چەند و چوون

سیاووش که کورده گهلی میژووزان
 ده زانن نژادی نه ویش هر وهان
 له فەری که یانی سەراسەر جیهان
 هەموو ئاگە دارن نییه جیتی گومان
 گهلی پادشا و گهلی قاره مان
 گهلی پیاوی زانا له جهنگ ئاوه ران
 که یانن که یانی به چەن پشت ئەدان
 له گەل پێشدادی یەکن گش بران
 له پێشدا ئیشارەم به وهی کرد عەیان
 «هیرودوت»ه نووسی له پێشدادیان
 له ئێران که یوومەرس به شاناسران
 هەبوو بابی گەورە له بو مادە کان
 سیاووش که کوژرا خەبەر زوو گەیی
 له نیو قەلبی ئێران هەموو خوین مەیی
 له ویدا بوو رۆستەم له بو تۆله هات
 هەتا خاکی تووران له بیژنگی دات
 به لرفە دەهات و به بازوی قەوی
 له ئەلماسی چەنگی دەله رزی زەوی
 له بەر گورزی ئەو بوو له مەیدانی شەپ
 کە ئەفراسیاب دەدی لال و کەر
 بەرەو خاکی تووران گهلی پالەوان
 به شمشیر و گورز و به تیر و کەوان
 دەپۆین هەموویان له سەحرا و شاخ
 له لاپال و چۆمەل، له نیو دار و باخ
 له هەر لاوه هاتن سەپا هەلقولی
 له بن چەکمە ئەلوهند دەله رزی دلی

نه بهو هۆیه قۆشه نه ئیران زه مین
 وه کوو مه وجی ده ریا ده پۆین به کین
 به نیو مه وجی خوینا که له شکر ده هات
 له بهر قه له زه ی نه و نه بینرا ولات
 به شمشیری نه لاس له پۆلا درا
 کراسی زری بوو هه مووی شهق کرا
 له مهیدانی شهردا له نه فراسیاب
 به شیر سه ندرابوو ته واه هیز و تاب
 له مهیدانی شهردا که رۆسته م به رم
 له نه لبورزی دایی ده بوو گش به لم
 له دهس رۆسته می زال به زالهی ده هات
 نه مابوو له هیچ کوی له بۆی ری نی هات
 هه موو خاکی تووران له دهشت و له شاخ
 له لا پال و چۆمه ل، له جه نگه ل، له باخ
 شکارگا بوو گشتی له بو راو چیان
 له بو رۆسته م و گیو، گووده رزیان
 له تۆله ی سیاوهش له تووران ولات
 به نیو مه وجی خوینا که لاکیان ده هات
 له گۆره و له نه عره و له هازه ی که مان
 له شمشیر و هاره ی له قه لغان دان
 له بهر لرخه لرخ و خویره ی خوین رژان
 نه بوو کهس بیسی ده می ناله یان

بهشی سیټهم

په راویزه کان

فهره نگوک، سرچاوه کان، کورد له فهره نگی ده خداو شیعی شاعران و چند وینه ییک و
به لکه ییک

فهره نگوک

ئه لَف

ئه رخه وان: سوری

ئابلوقه: ده وره دان، چوار ده ور گرتن.

ئارشوو: بایه گانی

ئاجودان: ئه فسه ریک که له ژیر دهستی ئه فسه ری بالاتر کار ده کا.

الکتریسته: به رق، کاره با.

ئاوژ: هۆش، قام، و تیگه یشتن

ئه ده بیات: له زمانی ئیرانیدا جهمعی ئه ده به به لام له زمانی عه ره بی دا جهمعی ئه ده بییه و ئه ده ب به ئاداب جهمع کراوه ته وه و ئه ده بیات صه فته تی مه و صوفی حه زف کراو و قرتیندراوه.

عیلمی ئه ده بیات: بریتیه له زانیی ده ستور و ریتوسی هۆنراوه و په خشان بو ناسینی پله و پایه ی باشی و خرابی و جوانی و ناحه زی ته وان.

ئارارات: کێوه کانی ئاورپژینی ئازهر بابیجان که به قه ولیک «توره» که شتی نوح له سه ر تروپکی په کیک له و شاخانه دا راوه ستاوه و کێوی جودی و ئاگری داخ و کێوی نوح و مازیکی و می سی سی پی ده لین.

ئه که ده یا ئا کا د: مه مله که تیکی کۆن و قه دیمی له «بین النهرین» که هۆز و قه ومی کۆچه ری سامی له هه زاره ی چواره م و سێهه می پیش زانیی دا ها تونه ته ئه و ناوچه و له زه مانێ «سارگن» هه زاره ی سێهه می (پ. ز.) سومر که وته ده ست ته که د و له کێوه کانی ئیلامه وه تا ده ریای مدیترانه و ئاسیای سه غیر به ربلاو بوو دوا ی مردنی سارگن هه مورابی ته که د و سومری کرده په ک و ده وله تی بابلی پیک هینا.

آذر گشنسب: له ریشه دا (آذر گشنسب) بوه ئیوی ئاته شکه ده ی راگری دنیا و ئه و ئاته شکه ده یه له ئازهر بابیجان بوه له و شیعرانه ی «فردوسی» ش واره و روون ده یته وه:

چو بشنید خسرو که شاه جهان

همی خون او جوید اندر نهان

شب تیره از تیسفون در کشید

تو گفתי که گشت از جهان ناپدید

نداد آن سر پر بها رایگان

همی تاخت تا آذر آبادگان

...

زمانی بنخچیر تازیم اسب

زمانی توان پیش آذر گشنسب

و زان پس نشستند گردان بر اسب

براندند برسان آذر گشنسب^۱

ب

بافت ناسی: بریتیه له ناسینی تهنین و هوژراوه و بافتی حه یوانی و گیایی به هوئی تجربه به و ئازمایشی عیلمی. **بیژهن:** کوری گیوه و نهوهی گوده رز و خوشکه زای روستهم و له پالهلوانانی به ناوبانگی ئیرانه. داستان و حکایه تی بیژهن له شانامه دا نوسراوه. زۆر به کورتی ئه مه یه که: چهند کهس له خهلکی ولات و سه رزه مینی «ارمانیان» هاته لای که یخسره و له وه که به رازیکی یه کچار زۆر له ولاته که یانه و زهوی و دهغل و دانی تهوانی له بهین برده، شکایه تیان کرد. شای بریاری دا پالهلوانیک بجی بو «ارمان» له نسیزیک په ری توران و ئه وه به رازانه له بهین به ری. بیژهن له گهل «گورگینی میلاد» چوو بو تهوی و بیژهن به رازی هه موو له بهین برد به لام گورگین هه سودی پیکرد وستی تووشی به لای کا: ته ماشای ته و کچه جوانانه له و چیمه نه له خاکسی توران ده گهرین تهویش جهوان بوو چوو بو لایان و عاشقی یه کیک له و کیزانه بوو و له گهل یه کتر سه مایان کرد بابی کچه که ته فراسیاب زانی له گهل گرسوزی برای گرتیان و بیژهنیان له چالاولیکی قوول دا زیندانی کرد و به ردیکی زۆر گه وره یان له سه ر ده رگاکی دانا و گورگین هاته وه کوتی: بیژهن ون بوه. گیو له گهل روستهم و چهند پالهلوانی دیکه چوون بو یارمه تی و له گهل «مه نیژه» ی کچی ته فراسیاب بیژهنیان له چال هیناده ری و بیژهن و مه نیژه یان له گهل خو برد و گهرانه وه.

فردوسی ده لی:

که افراسیاب اندر ارمان زمین

دو سالار کرد از بزرگان گزین

که بیژن ندارد به ارمان رهی

بریار: په یمان و شهرت و قهرار

به ند: سه د

بیژاد: زیاده له ته ندازه، له راده به ده ر

بابی دار: قیمة دار، جی ریژ

به ر: سه مه ر، فایده

به خت: خه رج و مه سه رف

بودجه: سوره تی ده رامه د، هه زینه ی ده ولت بو زه مانیکی دیاریکراو

به یان: سپیده ی رۆژ بوونه وه

به ختی کردوه: خه رجی کردوه

بهل: په له و له ز کردن له شتیك دا

باستان: کونه، تاریخی، زور له میژینه

بیوگرافی: نو سین و روناك كردنه وهی ژبانی كه سینك

بابل: له کتیبی به نی ئیسرا ئیل دا واده رده كه وی قه دیمی ترین شوینی ژبانی ئینسان و کون ترین نیشتمانی هوزی کهلدانی بوه تاله سالی (١٢٧٠ پ. ز) ئاشووریان که خزمیان بوون تهو ولاته یان گرت ته ده ست و بابل له زمانی بابلی دا (باب ایل) یانی دهراوزهی خودا و شاریك بوه له که ناری فورات و قینانی کوری ئنوش کوری شیف (ع) دروستی کردوه و ته همورسی دیوبه ندی پیشدادی ئاوه دانی کردوه ته وه و به بینیکیش پی ته ختی زوحاکی علوانی بوه و دوایی ویران بوه. ته سکه ندهر دوباره ئاوه دانی کردوه ته وه و له وی له سه رگر دی چالکی قووله که ده لئین هاروت و ماروت له و چاله دا زیندانین.
حافظ ده لئ:

صد گونه جادوی بکنم تا بیمارم

گر بایدم شدن سوی هاروت بابلی

پ

پیلان: کهین و بهین

په ک: ده رفعت و هیز و ته وان، هه ل

پیک: کوتکی ئاسن

په راویز: که نار

په ل: تیره یه ک له هوز و عه شیرت

په نگ: کشانه وه و گه رانه وهی ئاو، سکلئ ئاور، پولو

پارتیزان: «مشیرالدوله پیرنیا» و «پورداد» نویسیان: «په هلو» یا «په هله وی» یا «په هله وان» که وشه ی گوراوی «پرتو» یا «پارت» ه نیشانه ی دلیری و پاله وانی ته شکانیان و «پارتیزان» که به مانای چریکه له ریشه ی پارت ته که سو پای ته سکه ندهر بر دوویانه بو ئوروپا.

ت

تاران: رویشتی بی گه رانه وه، توران

ته وژم: توند و هیزدار

تروسکه: بریقه

تاوان: توهانه وه و ئاوبوون، گوناوه

تکنیک: هونه‌ر، کاری فه‌نی

ته‌فر: فه‌وتاو، نه‌ماو، له‌به‌ین چوو

تون: جه‌ه‌ننه‌م

تاق: میچی به‌که‌وانه

تره‌ن: قه‌تار

توس: کوپی نه‌وزهره و پال‌ه‌وان و قاره‌مانی ده‌رباری چه‌ند پادشای ئیران بوه، که یقوباد، کاووس، که یخوسره‌و.

ج

جه‌ر: مه‌حکم کردن

جه‌عز: دایره

جه‌ده‌ل: به‌ربه‌ره‌کانی

چ

چه‌ک: روت و قوت، نه‌سله‌حه

ح

حال: چل‌ونایه‌تی باری ژبان

حه‌ول: ته‌قالا

خ

خارن: خواردن

خۆ: خزم، خۆم، دۆست و ئاشنا

خه‌رده‌ل: گیایه‌که گول زه‌رده و کنایه له‌بنیاده‌می ترسه‌نۆک

د

دژ: روترش

ده‌هۆ: گزی و قیل

دان: ده‌خل و دان، خه‌له

ده‌ر: درگا

دژوار: چه‌توون، سه‌خت، زه‌حه‌مه‌ت

دیر: دره ننگ، له میژینه

دزه: نیوی گوندیکه له مه پرگه وهر

ر

راز: نه مینی

رشتن: رژاندن

ره به ق: ته وواو، بئ زیاد و کهم

له میژینه: رابردوی زور دوور

ریبازی وابر: ریبواری تاوا به تابشت

رایژ: ته گیر و مه شوهرت

رهو: روین، هه لائن

روهام: کوری گوده رزه له دواي که یخوسره و له گه ل لوه راسب بوو و پادشای شیران حکومه تی رهی و ئیسه هان و فارس تا پهری شوشتر و شهوازی دایی.

ز

زاد: توشوو، ده خل و نان

زید: دژ، پیچه وانه، ناحهز

زید: زاگه، جیگهی له دایک بوون، نیشتمان

زاف: زیاد، فره

زرم و کوت: ده نگي زوری شت لیکه و تن

زاگروس: یونانیان به کیوه کانی (پیشکوه) ده لئین زاگروس و «ره شید یاسه می» نوسیویه: زاگروس که ته مرۆ له رۆژئاوای شیران و رۆژه لانی تورکییه و باکووری عیراق دایه به هوێ نیزیک بوونی له دهوله تی پیش که وتوی دنیای کۆن و قه دیم وه کوو ئیسلام و سومر و ئاکاد و بابل، زور مه شهوور و ناودار بوه و خه لکی نیشته جینی زاگروس به نیوی جوراچور نیو براون و نیویان له که تیه و بهرده نوسراوه کانی بابل و شاشوور و ئیلام دا نوسراون.

«گرشمن» له کتییی (ایران از آغاز تا اسلام) دا نوسیویه: کیوه کانی رۆژئاوا یا زاگروس له شمالی رۆژئاوا بوو جنوبی رۆژه لات دریاوی ههیه که زیاتر له ههزار کیلومتره و دوسه د کیلومتر پانایه تیه تی و بلیندایی شهو زنجیره کیوانه به ههزار و حهوسه د متر ده گا و شیو و دۆله کانی ۵۰ تا ۱۰۰ کیلومتر دریا بیان ههیه و ۱۰ تا ۲۰ کیلومتر پانایه تی یانه.

ژ

ژنرال: ته‌فسه‌ری بالا‌ده‌ست، سپه‌سالار

س:

سام: بابی زال و باپیری روسته‌مه

«فردوه‌سی» ده‌لێ: تو پورگو پیلتن رستمی

ز دستان سامی و از نیرمی

سرت: کێوی سه‌خت و به‌رده‌لان

سیمه‌ن: وه‌ک زیو

سرتی: ئازایه‌تی و بویری

سامان: ئارام و هیدی

سه‌را: جیگه

سمینار: ده‌سته‌تیک له‌ دانشجو‌یان که له‌ ده‌ره‌جه‌تیک سهره‌وه‌ی خوینده‌واری دا به‌شدارن. به‌ رێنمونی مامۆستا که‌یان ده‌ست ده‌که‌ن به‌ شی کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ستیک.

سمپوزیوم: ته‌نجومه‌تیک که‌ جه‌ماعه‌تیک پیکه‌وه‌ کوو ده‌بنه‌وه و له‌ باره‌ی شتیکی تاییه‌ت دا باس و قسه ده‌که‌ن.

سه‌له‌س‌پیل: ئاوی ره‌وان و گه‌وارا و ئیوی کانیه‌ که له‌ به‌هه‌شت.

صنوبر: داریکی هه‌میشه سه‌وز و زینه‌تیه.

سه‌یاح: دنیا‌گه‌ر.

سومر: مه‌مله که‌تیک زو‌ر کو‌نه له‌ به‌شی خواره‌وه‌ی «بین‌النهرین» نیزیک خه‌لیجی فارس و له‌ باشووری ته‌که‌د؛ سومری (۵۰۰ پ.ز.) له‌ سومر ژیاون و (۳۰۰ پ.ز.) حکومه‌تیا‌ن ساز کرد و له‌ (۲۱۱۵ پ.ز.) له‌ به‌ین چون.

ش

شه‌لمان: هه‌له‌رکی

شوره‌هه: مه‌ی مه‌عرفه‌ت

شیمی: بریتیه له‌ عیلمیک که‌ باسی ئاسار و خاسیه‌تی جسم و تیکه‌لاو بوونی زه‌رات و جیا بوونه‌وه‌یان ده‌کا و چو‌ن ته‌فسیر له‌ سه‌ریه‌ک داده‌نین.

شوش: شاریکه له خوزستان که ناری چۆمی شاوور و تهو شاره پئی تهختی حکومتی ئیلامی کۆن بووه و له زهمانی ههخامه نشیان دا شوش یه کیک له چوار پئی تهختی ئیران بوه و چونکه ئاسهوار و شوینه واری چهند حکومتی وه کوو (ئیلام، بابل، ههخامه نشی، ساسانی، ئیسلام) له شوش ماوه تهوه له روی کۆنینه ناسی و تاریخه وه زۆر جیی سرنجه و له لایه ن تا قم و تهنجومه نی فره انس هویه وه نزیک به ۶۵ سال له وی زه وییان کولیوه تهوه و شتی زۆر تهنتیکه و به قیمة تیان لئ دیوه تهوه که له موزه ی لوری (پاریس) دا دانراون.

ع

عه سه ب ناسی: بریتیه له ناسینی تهو تاره سپیانه که مه غز پیوه ند ده کا له گه ل تهواوی بهش بهشی به ده نی گیاندار.

غ

غه نیم: دوزمن

ف

فه لسه فه: وشه ییکی یونانییه له دوو وته ساز بوه یه کیک «فیلوس» و تهوی دیکه «سوفیا» یانی حیکمه ت و عیلم به راسته قینه ی به دی هاتوه کانی دنیا به ته ندازه ی توانایی ئینسان.

فریایه: هاوار و داده

فیزبولوژی: عیلمیک که له باره ی بهش بهشی تهواوی لهشی گیان له بهر و پیوه ندیان له گه ل یه ک باس ده کا. **فه ندوق:** نه وه داریکه.

فه ره یدون: یه کی له پادشایانی ئیرانه که به یارمه تی کاوه ی ئاسینگه ر زوحاکی له به ی ن برد. **فه ره یدون کوری «ثابتن»** له نه ژادی جه مشیده که له ئاخری ژایانی دا ولاتی له مابه ینی سی کوری داسه لم، توور و ئیره ج دابهش کرد (ده خدا).

ق

قه لائ: رنینه وهی گیا

قانگ: دوکل

قه ران: مه یدانی تهسب رادان

قوژین: سوچ و گوشه

قشله: توله، سه ر بازارخانه

قارن: کوری کاوه ی ئاسنگه ره و له زهمانی فره یدون بوه و «فردهوسی» ده لی:

همانگه بشد قارن رزم زن یکی لشکری برد با خویشان

ک

که لان: شیک و جوانی

که تان: گیایکی بلینده

کوک: رازاوه و بایی دار

کشی: بن دهنگ

که لان: کولان، وه جوش هاتن، لهنده هور

که تی: له کار که وتوو، نابود بوو

کایینه: وه تاغی گه وره، ده بیر خانه، هه یته تی ده ولت

کمیسوون: نه نجمه نی چه ند که سی بو راگه یشتن به کار پک

کونفرانس: یاس و گفت و گو، راگه یاندنی وتار له لایه ن و یژه وانه وه له باره ی مه به ستیک

گی

گیو: یه کیک له پاله وانانی زه مانانی کۆنی ئیرانه کوری گوده رزه و زاوای روسته مه و گیو بوو که دوا ی ۷ سال سورانه وه که یخوسره وی کوری سیاوهش نه وهی که یکاوس و مه فراسیایی له گهل دایکی «فرنگیس» له تورکستانه وه هینا یه وه ئیران.

گشواد: نیوی پاله وانانی ده رباری که یکاووسه

گژ: تیک هالان بو کیشه و شهر، هه موو، تیکرا

گوژم: ته کانی به ته وژم، هیز و توان

گو: زور شت یکه وه، کو

گهر: بیج دراو و بادراو به سهر یه کا

گونگ: بی زمان، که سی که ناتوانی قسه و باس بکا و به مانای لوله ی ئاویش هاتوه.

گوژان: کوژان

کو: چیا، کبو

گستهم: نیوی پاله وانایی ئیرانییه له خانه واده ی نه وزهر.

گرشاسب: نیوی یه کئی له باپیره کانی روسته می زاله له نژادی جه مشیده.

گنگ دژ: شاریکه که سیاوهش کوری که یکاووس له کاتیک دا له ئیران رویی چوه توران له وی دروستی کرد

و «فردوسی» ده لی

کنون بشنو از گنگ دژ داستان
که چون گنگ دژ در جهان جای نیست

بدان داستان باش همدستان
چنو سارسانی دلارای نیست

دهخدا

ل

لهش: همو نه ندام به گشتی
لیر: ثاوی دهم که له لغاوه را دیته خواری
لهز و لهزی: همدو به مانا به پهله و زوو

م

مه به ست: نیاز له قسه و کار (منظور)

ماف: دارایی و حق و بهش

موژ: مژ و هه وری نه وی

مجدور: لایق و سزاوار

مان: زیان و به قا

موسطه طهر: نوسراوه، کاغذی خهت کیشی کراو

ململانه: رکه به ری و به ربه ره کانی

منطق: قسه کردن، عیلمیک به قانون و یاسایکه وه که چاوه دیری له وانه ده بیته هو ی ته وه که بیر و هو شی
تووشی هه له و چه وتی نه بی.

مه نجه نیق: شتیک بو له زه مانی قه دیم دا ثاور و به ردیان پی فریداوه بو لای دوژمن

مه رز داری: کیشکی سنوور

ن

نگا: ناگالینون (مواظبت)

نهریمان: بابی سام و بابیری زال و بابیره گه وری روسته مه

نهینه وا: شاریک له تاسیای قه دیم پی تهختی حکومه تی ثاشوور له که ناری ده جله به.

و

واد: وه عده، قهول، به لین

وړ و وواق: مات و گیز

ه

ههرد: زمین و شاخی سهخت

هات و نه هات: خو و بهخت

هه رهس: روخانی کێو و رنوو

هه دا: تارام

هاژدار: دهنگی توند

هارپاک: «هرودت» نوسویه: (فیخ توویکو) پادشای ماد شهویک له خهودا دی که کچه کهی (ماندانا) نهوهندهی ئاو له بهر رۆیی که هه مه دان و هه موو ئاسیای غهرق کرد جا له بهر نهوه (شا) نه یویست کچه کهی به پیاویکی گه و ره و سه ره ده ره وهی مهمله که تی خوئی بدا و نهوه کچهی دا به پیاویکی سه رشناسی فارس به نیوی که موجه و بردی بو ولاتی خوئی. دواي به بینیک دیسان خهونی دی که له زگی نهوه کچه داریک شین بوه که لق و پوپ و گه لای ئاسیای دا گرتوه. جا له بهر نهوه کچه کهی بانگ کرده وه بو پتی تهختی خوئی هه مه دان. له کاتیکدا هاته وه بو لای بابی مندالیکی که بیوی له گه لی بوو (ئاسیتاگس) نهوه کورهی دا دهست وه زیره کهی (هارپاک) پتی گوت بیکوزه. نهویش پتی خوش نه بوو دهستی به خوینی مندال ئالوده کا دای به شوایتیک تا له کێوی به جیی بهیلتی تا ده مرئ به لام زنی شوان تازه مندالیکی مردووی بیوو کوتی لاشه ی هم منداله به ره بیده به (هارپاک) بلی نهوه لاشه کهی نهوه مندالهش بو خومان. شوان لاشه ی مندالی خوئی برده لای هارپاک کوتی نهوه مردوه هارپاک باوه ری کرد. له دواي به بینیک مندالی لای شوان، بوو به دوازه سالان و له گه ل منداله کانی پیاوانی سه ره به ده رباری شا، کایه ی ده کرد. رۆژیک له مندالی فرمانه وه اییک توره بوو نهویش شکایه تی لیکرد. بر دیا نه لای شا و نهویش چه ند پر سیاری لی کرد بوی مه علوم بوو که نهوه کهی خویه تی به روا له ت خو ش حال بوو به لام ده ستوری دا ماندانا و کورشی کوری بچه وه پارس. چونکه هارپاک شه مرئ نهوی به جی نه هینا بوو به نهیته ده ستوری دا که کوری هارپاک یان کوشت و له میهمانی دا گوشتی کوره که یان ده ر خواردی دا و دواي سه ره و دهست و پشه که یان نارد بو بابی (هارپاک) و هارپاک نهوه زولم و زوره ی وه روی خوئی نه هینا تا کور ش گه و ره بوو جا له و کاته دا به نهیته کاغه زی بو کور ش نارد و نهوی هان دا که به جی ماد بگرئ. به قو لی «هرودت» کور ش هه لی کوتا به سه ره فیخ تووکیو و نه می ش له شکریکی به سه ر کرده یی (هارپاک) نارده شه ری کور ش و هارپاک چونکه دلی پر بوو له کینه ی پادشای ماد به له شکره وه خو یان دا به دهست کور شه وه. شای ماد که نهوه ی زانی له به ین چوو به لام پادشای بابل (نبونید) نوسویه: «پادشای ماد له شکری هینا بوو سه ره کور ش و له شکره که لی هه لگه رانه وه، فیخ توویکو (شای ماد) یان گرت و دایان به دهست کور شه وه، و حکومه تی (ماد) دواي پنهات. (ایران در عهد باستان نوسراوه ی دکتر محمد جواد مشکور - دهخدا).

ههستیان: مال و موجودیان

(بو ئه‌م کتێبه چاو له‌م سه‌رچاوانه کراوه)

شه‌ره‌فنامه‌ی به‌دلیسی که «هه‌ژار» کردویه به‌کوردی
از مه‌باد خونین تا ارس «نجفقلی پسیان»
تاریخ مشاهیر کرد «بابا مردوخ روحانی»
شهریاران گمنام «احمد کسروی»
مرگ بود بازگشت هم بود «نجفقلی پسیان»
لغت نامه دهخدا

تاریخ مه‌باد «سید محمد صمدی»
ریشه‌نژاد کرد «رشید یاسمی»
تاریخ ایلام «ناصر راد»

کردستان و کرد در اسناد محرمانه بریتانیا (و - همدی) ترجمه «بهزاد خوشحالی»
تاریخ عالم آرای عباسی «اسکندر بیگ ترکمان»
زبان‌شناسی و زبان فارسی «دکتر پرویز خانلری»
وزن شعر فارسی «دکتر پرویز خانلری»
سبک‌شناسی «ملک الشعراء بهار» جلد اول
کردها «حسن ارفع»

قیام افسران خراسان «ابوالحسن تفرشیان»
میژووی راه‌پینی کورد «علاءالدین سجادی»
تاریخ و جغرافی دارالسلطنه تبریز «نادر میرزا»
ایران کهن ترجمه و تالیف «گیوگیس آقاسی»
تاریخ ماد «دیاکونوف» ترجمه «کریم کشاورز»
تاریخ ارومیه «احمد کاویانپور»
الاخبار الطوال «ابو حنیفه دینوری»
دودمان آریایی «سرلشکر مظفر زنگنه»

- تاریخ الکردالقدیم «جمال رشید احمد - فوزی رشید»
 تاریخ الکامل «ابن افری» جلد ۱۰
 تحقیق در باره کرد و کردستان «پروفسور امین زکی بیگ» ترجمه «حبیب الله تابانی»
 تاریخ مردوخ «آیت الله مردوخ کردستانی»
 کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او «رشید یاسمی»
 جغرافیای غرب ایران یا کوه‌های ناشناخته اوستا «عمادالدین دولتشاهی»
 ایران در عهد باستان «دکتر جواد مشکور»
 شاهنامه فردوسی
 تاریخ ایران باستان «میرزا حسن خان مشیرالدوله - پیرنیا»
 البارزانی و حرکت‌الکردیه «مسعود بارزانی»
 وفيات الاعیان «شمس الدین ابن خلکان»
 جنبش ملی کرد «کریس کوچیرا» ترجمه «ابراهیم یونسی»
 مقدمات زبان‌شناسی «دکتر مهر باقری»
 زبان و زبان‌شناسی تألیف «ا.هال» ترجمه «دکتر محمد رضا باطنی استاد دانشگاه تهران»
 با این رسوایی چه بخشایشی ترجمه «ابراهیم یونسی»
 کورد و کوردستان «واسیلی نیکیتین» وه‌رگپراوی «محمد قاضی»
 سردار جنگل «ابراهیم فخرایی»

لغت نامه دهخدا

۱- کورد

- کرد و خورد؛ تلاش روزانه صرف معاش روزانه. رجوع به مدخل کرد و خورد شود.
رجوع به مدخل کردی خوردی شود.
کود. [کُ] (اُخ) نام طایفه‌ای است مشهور از صحرائشینان و ایشان در زمان ضحاک پیدا شدند. (برهان). گروهی است. ج. اکراد. جد آنها کرد بن عمرو مزقیق‌بن عامر بن ماء السماء نسبهم الشعراء الی الیمن ثم الی الازد. قال: لعمرک ما کرد بن عمرو بن عامر.
بعجم ولكن خالط العجم فاعتجم.
(از منتهی الارب).

قومی ایرانی و آریایی که در ایران غربی و ترکیه و عراق سکونت دارند. شماره آنان را امروز میان ۲ تا ۳ میلیون حدس زده‌اند. علاوه بر نقاط مذکور در خراسان، آسیای صغیر، کیلیکیا و سوریه شمالی سکونت دارند. (از حاشیه برهان ج معین). از اسناد بسیار قدیمی که حاوی ذکر طوایف ناحیه زاگرس است آثار سارگن پادشاه مقتدر آگاد را باید شمرد. این پادشاه از ۲۵۳۰ تا ۲۴۷۵ ق.م. بر آگاد (جنوب بین‌النهرین) سلطنت کرد و به جنگ اهالی زاگرس رفت. نواحی کازالو در مشرق دجله و بدره فعلی را که آن زمان در می‌نامیدند فتح کرد و این فتح راه او را بسوی ایلام و لرستان و کردستان گشود. از طوایف مهم این ناحیه که نامشان در کتیبه آمده

است لولویی‌ها یا لولوها هستند که آنان را اجداد لرها شمرده‌اند و در زهاب و شهر زور و سلیمانیه مسکن داشتند. نام این طایفه در کتیبه نام راسین که در حدود ۲۵۰۰ ق.م. نوشته شده آمده است. دیگر طایفه گوتی‌ها هستند که به بین‌النهرین حمله بردند و این نخستین هجومی است که تاریخ آسیای غربی قدیم ذکر آن را باقی گذارده است. گوتی‌ها طبق فهرستهای دبیران بابلی ۱۲۴ سال در بین‌النهرین سلطنت کردند و آخرین پادشاه این طایفه به نام تیربگان به دست اوتون لگال پادشاه سومر از پای در آمد. کاسی‌ها پس از دو طایفه مذکور از طوایف بزرگ و مشهور کوهستان زاگرس هستند. نام این قوم تا عهد پیدا شدن یونانیان باقی بود و مورخان یونان اسم آنان را کبسیان و کوسبان ذکر کرده‌اند و در تاریخ فارسی قدیم بنام قوم کوش مشهور است. کاسی‌ها نیز بابل را به تدریج تصرف کردند تا در ۱۷۴۹ ق.م. گاندش پادشاه کاسی دولت بابل را منقرض کرد. آشوری‌ها کوشش بسیار برای تصرف سرزمین زاگرس کردند و آشور نازیرپال (۸۶۰ - ۸۸۵ ق.م.) پادشاه مقتدر آشور قسمت مهمی از این سرزمین را تصرف کرد و در زمان شلمنصر در ۸۲۹ ق.م. سرداران آشور در مانانی جنوب دریاچه ارومیه و پاسوا در مغرب آن فتوحاتی کردند. پادشاه آشور شمسی اداد، نامی از ماد میبرد و از عبارات سالنامه آشوریان پیدا است که ماد بسیار آبادان بوده است. سناخریب پادشاه آشور در کتیبه خود از انهزام قوم کاسی سخن گفته است. از اواخر

شبانکاره بودند زنی خواست و بابک از او بوجود آمد. در تاریخ سیستان نیز از کثرت کردن در فارس سخن رفته است. پس از اسلام عیاض بن غنم در سال ۱۸ ه‍.ق قسمتی از کردستان را فتح کرد و پس از آن عتبه بن فرقه السلمي به کردستان آمد و خلقي بسیار از کردن کشته شدند. قیس بن سلمة الاشجعی نیز به ناحیه سیستان رفت و با اکراد ماسبدان و صمیره به جنگ پرداخت و در ۲۵ ه‍.ق مکرر طوایف کرد در فارس و خوزستان برای دفع عرب شوریدند. در عهد امویان و زمان حجاج طوایف کرد بر سراسر فارس مستولی شدند و حجاج عمرو بن هانی العبسی را به جنگ آنان فرستاد. در حکومت عباسیان شورش‌های بسیار از اکراد در تواریخ آمده است و هارون الرشید فرزند خود^۱ مهدی را برای سرکوبی اکراد به حکومت کردستان و آذربایجان و ولایات غربی فرستاد. در سالهای ۲۸۱ و ۲۹۳ ه‍.ق کردن موصل که موسوم به اکراد هذبانیه بودند انقلاب کردند و با لشکر مکتفی بالله که به یاری عبدالله بن حمدان، ملقب به ابوالهیجا حاکم موصل آمده بود نبرد کردند. اکراد در آذربایجان با مرزبان دیلمی و پس از آن با دیلمیان در نزاع بودند و بعد از آن نیز با قوم مهاجر غز که به ری و حمدان و آذربایجان و ارمستان و دیار بکر و موصل حمله بردند به مقابله برخاستند. پس از هجوم

هزاره دوم ق.م. تعداد مهاجرین مادی و پارسی رو به افزایش نهاد و در قرن هفتم ق.م. همه قلعه‌ها و دیه‌های این ناحیه به دست این اقوام مهاجر افتاد و زاگرس آریایی‌نشین شد. در جزء این طوایف مورخان یونان از قومی به نام کورتی یاد کرده‌اند و نیز طوایف دیگری بوده‌اند که نامشان قریب به همین نام است و در همه آنها ریشه «ک ر د» وجود دارد و در زمانهای بعد همه را به نام اکراد ذکر کرده‌اند و با بومیان آمیخته‌اند و از آنان نامی نمانده است. در میان این طوایف بعضی همان بومیان عتیقند مثل عشیره قردو و تموریخ و الخویته^۱ در بلوک خویت (ساسون) و اورطایه (الارطان). بعضی طایفه ممقانی را از نژاد مامیکونیهای ارمستان می‌شمارند. در قرن بیستم میلادی تحقیق محققان به آنجا رسید که میان اکراد طبقه ایرانی دیگر هم هست به نام گوران - زازا که غیر از کرد هستند. مشروح‌ترین شرح از عهد قدیم درباره کردن روایت کزنفون است که کردن را مردمی سلحشور و سرزمین آنان را کوهستانی صعب‌العبور دانسته است. پس از آن استرابون جای آنان را در کشور پهناور ماد ذکر کرده و آنان را کورتی نامیده است. طبق روایات مورخان قدیم و شاهنامه فردوسی، دسته‌های بسیاری از کردن در فارس سکونت داشته‌اند، از آنجمله است طایفه شبانکاره. هنگام ظهور اردشیر بابکان یکی از رؤسای این طایفه به نام جوزهر شهر استخر را در دست داشت و ساسان از خاندان کردن با زرنگی که طایفه‌ای از

(۱) صحیح این است: محمد المهدی فرزند خود هارون الرشید را برای سرکوبی اکراد ...

سلجوقیان و غلبه آل ب ارسلان بر قیصر روم همه خاک کردستان در قلمرو سلجوقیان درآمد. سلجوقیان این ناحیه را از ولایت جبال جدا کردند و کردستان خواندند. فتح بغداد به دست هلاکو راه را برای سپاهیان مغول از کردستان باز کرد و قسمتی از شهرهای آنان را هلاکو غارت کرد، اما چون پادشاهان مغول اسلام آوردند کردها به آنان نزدیک شدند. امیر تیمور هنگام هجوم مدتی باکردان جنگید و در ۸۰۳ هـ ق که به آذربایجان می رفت از آنان چشم زخمی سخت دید، اما در زمان شاهرخ کردان از در اطاعت درآمدند و او را مساعدت کردند. صفویان به کردستان توجه خاص داشتند و کردان صفویان را در برابر عثمانیان یاری کردند و مثلاً عشایر مکرری از ارکان زورمند لشکر ایران بودند و در اردوگاه شاه عباس مقامی خاص داشتند و هرچند عثمانیان کوشیدند که این طایفه را بر ضد صفویان برانگیزند توفیقی نیافتند. (از کتاب کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او). ایلات کرد بطور مطلق عبارتند از: بئیوانی در شمال غربی مندلیج، همانندی در شمال غربی خانیقین، داودی در شمال کفری، شکاک در شمال سلیمانیه، دودائی در جنوب و جنوب غربی سنجاق کوی، ترخانی در حدود راوندوز، کل فرخی مابین دهوک و زاخو، اردلانی در حدود کردستان ایران، گرماج در کرکوک و سلیمانیه و شهرزور و ساوجبلاغ و مکرری و بانه (این طایفه را بابان هم گویند)، گوران در کرمانشاه، لک در کینائی کرمانشاه و همدان و کردستان و اسباهان،

مسافی و نانکلی در کوهستان راوندوز و ساوجبلاغ مکرری (این طایفه را به حکم شاه عباس کوچاندند و در ری و شهریار و حدود قزوین مسکن دادند)، کرد در موصل و حلب، و لولو در زنگار، ایلات کرد ایران در حدود ۶۰ تیره و طایفه اند که از آذربایجان تا لرستان پراکنده اند. (از جغرافیای سیاسی کیهان صص ۵۷-۶۳):

سپاهی از اصطخر بمر ببرد
 بشد ساخته تا کند رزم کرد.

فردوسی

یکی کار بدخوار و دشوار گشت
 ابا کرد کشور همه یار گشت

فردوسی

محمد اعرابی می آمد تا به اموی بایستد با لشکر کرد. (تاریخ بیهقی)

کرد ره گم کرده بودم در فراق صدر تو
 کرد ره گم کرده را جاهت به ره آورد باز

سوزنی

کان عدد را هم خدا داند شمرد
 از عرب وز ترک وز رومی و کرد.

مولوی

توسعاً به مناسبت چادر نشینی این طایفه بطور مطلق بر چادر نشینان اطلاق می شود. بدوی. بقول حمزه اصفهانی ایرانیان قدیم (فرس) دیلمیان را اکراد طبرستان می نامیدند و اعراب را کردان سورستان می خواندند. (فرهنگ فارسی معین):

از رخت و کیای خویش من رفتم و پردختم
 چون کرد بماندستم تنها من و این یا هو.

رودکی

بینمت همی چو ن خانۀ کردان
آراسته همواره به شیراز و به رُخبین

عمارہ

در بیابان بدید قومی کرد
کرده از موی هر یکی کولا.

بارانی. (از حاشیۀ فرهنگ اسد نجوانی).
چو سیلاب خواب آمد و هر دو برد
چه بر تخت سلطان چه بر دشت کرد.

سعدی

بخارا خوشتر از لوکر خداوندا همی دانی
ولیکن کرد تشکند ازین دوغ بیابانی

غزالی لوکری

به بیویستی ده زانم چمن شیر له شاعرانی دیکه
لهو بابه تهوه به نوسراوی (لغت نامه دهخدا) زیاد
که بن لیره دا
سیف القضاة:

گوردانی کورده کان به خودا روژی غیره ته
دهس ده بنه خه نجه ران و پیاوانه بی یه نیو
هر کهس که پر تهواوی حهقی بابی خوی نهوی
ئهو بی به شه له کوردی ده ری کهن نه یاته نیو
بو چمانه مال و سر که له سر سه روه ری نه چی
کور نابی قهت بترسی له زبندان و داروچیو
پی هه لگرن بگه یینی که شهر بومه شاییه
دهس تیک گرن دره نگه جیحیلانه بچه تبو
ئهو ژینی به و ره زاله ته بو چیه چاوه کهم؟
پسین له ریی نه جاتی وه تن با به نیرو میو
سر چونی ته ختی روینی سر داری پی دهوی
خوشیمه لهو شه هادی شیخانه نیو به نیو
کوان شیر کورده کان که له ته رسیان ده له رزی عهرزی

کی بو له شامی شابو له میسری ببو خدیو
هه ژار:

کوری کوردی کوردین، نه به رد و نه به ز
له شهر مه ستو سر خوشو نابین وهرز
هه مو په نجه مان ئاسنین و قهوی
له بهر هه بیه تی مه ده له رزی زهوی
هه مو بیچوه شیرانی شیر هه لدرین
وه کو: به بری ئازاو پلنگی درین
ئه جهل واله له لوله ی تهننگی مه دا
ره ها نابی دوژمنی له چهنگی مه دا
هیمن:

گه ره برسان و له بهر بی بهرکی ئیمرو ره ق هه لیم
نو که ری بیگانه ناکم تا له سر هه ردم ئه من
مه ن له زنجیر و تهناف و دار و به ند با کم نیه
له تله تم کهن، بمکوژن، هیشتا ده لیم گوردم ئه من
هیمن:

بوت نووسیوم بوت بنووسم ئه من چیم؟
دوندی قه ندیل، گورپانی هه لگورد نیم
به ره و به رزی ده چم نه گه رچی وردم
خاکی به رپی تیکو شه ریکی کوردم
سنایی:

سالها باید تا یک سنگ اصلی ز آفتاب
لعل گردد در بدخشان، یا عقیق اندر یمن
عمرها باید تا یک کودکی از روی طبع
عالمی گردد نکو یا شاعری شیرین سخن
قرنها باید از پشت آدم نطفه ای
(بو الوفای) کرد گردد یا شود (ویس) قرن
نظامی:

گراما درمن زئسه ای کرد

این مرامی است که وی خاصه به مهماندارد
 با ملاقات غریبان لب خندان دارد
 میزبانی است که بر کف سر و هم جان دارد
 در پرستش ز غریب است که رجحان دارد
 به همه مردم و حاتم صفتان است مهتر
 هر کسی رانده شود از وطن و یارانش
 چون بدین خاک رسد لر بکند احسانش
 نیکی لر بود از قلب پر از ایمانش
 بدهد خانه و هم کار و سر و سامانش
 از لر و یمن لرستان بدهد یزدانش
 به زبومی شود و معتبر از ثروت و زر
 لر به هم میهن خود مظهر احسان باشد
 شهره در سادگی و ... باشد
 گر خورد مکر ز پاکی و ز ایمان باشد
 نه‌راسد زره ار خار مغیلان باشد
 به مهاجر ز کرم همچو سلیمان باشد
 گر مهاجر بود از باختر و یا خاور
 لر کند فخر به تاریخ نیکان عزیز
 وارث ماسبدان ملک زر و عنبر ییز
 از لرستان و زایلام و محال زر خیز
 درگه رزم و سواری چو زندی مهمیز
 اسب (نسبان) به جهانند چو رخس و شبدیز
 تا به درد صف اعدای وطن چون اژدر
 کلیم!... توحیدی:
 لهجه کرم‌جی یکی دیگر از لهجه‌های زبان
 کردی است. عهده‌ای از قوم کرم‌انج چند قرن
 پیش برای جلوگیری از حمله ترکمانان به ایران از
 کردستان به خراسان مهاجرت داده شدند عده‌ای
 از این قوم در لوشان و منجی و رودبار و تعدادی

مادر صفتانه پیش من مرد
 از لابه گری کراکنم یاد
 تا پیش من آردش به فریاد
 با این غم و درد بی‌کناره
 داروی فراموشی است چاره
 اقبال پاکستانی:
 دل به مسلمان عرب باید سپرد
 تا دمد صبح حجاز از شام کرد
 پژمان بختیاری:
 گر ایران زمین بختیاری نداشت
 بر آنم که از بخت یاری نداشت
 همه مردمش گرد و شیر اوژندند
 تو گویی مگر کوهی از آه‌ندند
 مهدی کاظمی:
 مولف گنج لر آقای مهدی کاظمی درباره قوم
 خود - لر گوید:
 همه آثار لرستان چو گهر بهر تو است
 لیک آثار ارم فخر دگر بهر لر است
 زیر خاک اینهمه پیکر اثر فر لر است
 پل شاهپور بهین فخر و اثر بهر لر است
 سنگ بنوشته چو الماس و در زهر لر است
 پر از آثار قدیم است و زمان اخگر
 زهره بازد بر لر شیر نر از هیبت لر
 خصم کی جان برد از خشم لر و صولت لر
 آن خزاین به جبل لرد بود و صولت لر
 از سخاوت به جهان بخش بود شهرت لر
 در پذیرایی و اکرام بین همت لر
 میهمان‌گر که مسلمان بود و گر کافر
 لر بسی شوق نوازش به غریبان دارد

در شوروی زندگی می‌کنند.
لهجه کرمانجی دارای ادبیاتی غنی است
آخرین روز از مه آبان
از خراسان شدم سوی تهران
شهر مشهد نهاده‌اندر پی
با دلی پر زرنج و از حرمان
چو گذشتم ز توس و اخلومد
آسمان بر زمین بشد گریان
تا رسیدم به خطه قوچان
سخت بگرفت برف و هم باران
خشک می‌کرد آدمی در دم
سوز و سرما و غرش توفان
چادر آن سیاه اندر دشت
گوئی از زلزله شده لرزان
باد، هی میزد و ز جا می‌کند
مسکن باستانی کردان
گله‌داران کرد قوچانی
در بیابان سفل و سرگردان
مادران جمله کودکان بر دوش
در تلاش و خروش با مردان
اشتران در میان برف حیران
اسب‌ها کز نموده از توفان
گله‌ای می‌چرید اندر دشت
همراهش بود بینوا چوپان
چوب بر دست و خیلکش بر دوش
بنه‌اش همچو کوه و لب خندان
بازوانش ستر و سینه فراخ
گردنی برکشیده بر کیوان
نی ز سرما و سوز آن بیمی

نی که باکی ز برف و از بوران
نی ز تاریکی شب اندر کوه
بود بر حال خویشتن ترسان
پردلی و جسارت و جرات
هست میراث کرد کوهستان

قانع: «روله‌ی کوردم»

من که روله‌ی کورده کانم تورک و تارم بوچی‌یه
تا برای پشتیم بی یاری له مارم بوچی
تا که لاشی به‌ن‌چنی ژیرمه حکمه‌ی خوم دهس به‌دا
فونده‌ره‌ی ته‌سک و تروسک و لار و خوارم بوچی‌یه
تا کتیبی وه‌سفی خاک‌ی کوردسان ئینشایی
وه‌سفی رکنی ئاباد و ته‌ره‌ی رودبارم بوچی‌یه
تا سه‌بیلی زه‌ردو سودی فیتکه دوری خوم بی
فلته‌فلتی نیرکه‌له و توپی سیفارم بوچی‌یه
شهره‌نی ههرمی له‌ت دو شای شوکم دهس که‌وی
ئاره‌ق و تریاک‌ی هه‌روه‌ک زه‌ه‌ره‌مارم بوچی‌یه
نه‌ی که شو‌مشاله‌ه‌ه‌زیم سه‌د گرامفون ته‌ژی
سوا‌ی شمشالم بی من عود و تارم بوچی‌یه
رانکو چوخه‌م دهس که‌وی چیمه‌له‌ فاسون و هه‌ریر
جاوی خومالم بی چیتی توجارم بوچی‌یه
بانی خیلان ئاوه‌دان بیی بو‌قه‌له‌م بو‌کورده‌کان
تازه‌ ئیتر ئوچی پیسی به‌د نیگارم بوچی‌یه
تا بییه‌ فراو و میرگ و چیمه‌ن و ئیلاخی خوم
ئاوی سو‌رو در رظه‌زه‌ردی ظمه‌سارم بو‌سی‌یه
تا ته‌ماشیی قامه‌ت و له‌نجی که‌چی کوردم بی
حوری و غلیمانی سوفی مفت‌ه‌خوارم بوچی‌یه
احمد زینی‌وند (تهمورس ایلامی)
از همان روزی که دنیا بوده است

سرزمین ما همین جا بوده است
 حبس ابراهیم از خاک من است
 او هم از این ملت پاک ما است
 صد گز نفون قوم ما را دیده است
 قوم ما را او هم اینجا دیده است
 دیده او، گردوک ها را آن زمان
 جنگجویان دلیر و پهلوان
 من به دوران ضحاک ماردوش
 بر علیه ظلم او کردم خروش
 جد من آن کاوه روئین تن
 سردی دی را گرفت از این وطن
 ریشهی ساسانی از ایل من است
 ایل من شیر اوژن و پیل افکن است
 من همان مردم که در جنگ صلیب
 با صلاح الدین آن مرد عجیب
 بر علیه دشمنان جنگیده ام
 ظلمشان را از زمین برچیده ام
 کرد یعنی شیر میدانهای جنگ
 سینه دشمن دریدن با تفنگ
 کرد یعنی شیر جنگی در نبرد
 تیز همچو مار زنگی در نبرد
 کرد یعنی روی زینها گم شدن
 در میان موج کین ها گم شدن

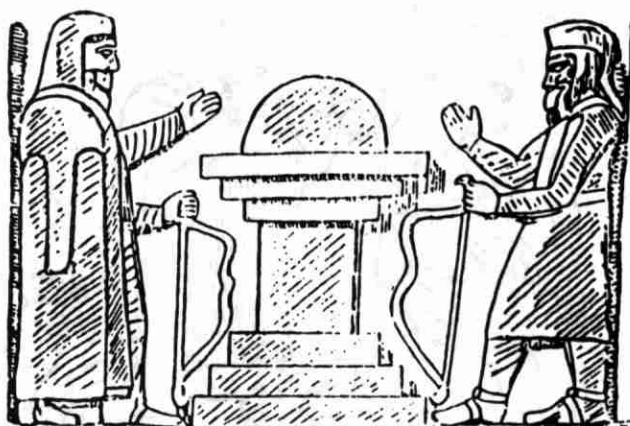
 سلام ای سرزمین شیر مردان
 تو اورامان تو ای ملک دلیران

بلند آوازه و سرسبز باشی
 بماند تا ابد نامت به دوران

دوست دارم من تو را ای همزبان
 تو ای هورامی تو ای آرام جان
 گوش کن هر چند من ایلامی ام
 لیک در ملک تو من هورامی ام
 چون من تو صاحب اندیشه ام
 هردومان کردیم و از یک ریشه ام
 مه لا عه بدو القادر سه عیدی:

تهی موحه مه د نه نور تهی هیزی دوو نه ژنوم چاوه کهم
 رولهیی پاکیی وه تهن ناوا ته جوان و لاوه کهم
 بو ته رقی میللهت و خاکیی وه تهن قهت مه سروه
 یه کیه تیوبیی ده فعی ناحه ز گن له خاکه و ناوه کهم
 کورد سانه قبیله کهم مینای دهلی نه شکیی کورم
 بوسه فای وی قوچی قوربان سه د سمایل ناوه کهم
 موسوی گرمارودی:

من هموطن گشاده رویم کرد است
 آنرا که منش بجستجویم کرد است
 من گرچه ز گرم رود آمده ام
 آن شعله که در پی اونم کرد است
 ای کرد تو یاری از نیاکان منی
 کردستان تو جزو ایران منی
 سه پاره اگر بود وطن چون قرآن
 تو سوره مومن و لقمان منی

۵. نقش برجسته بر مقبره صخره‌ده قرابان. رسم گره‌وار. شکل راست قربانی دشت محتملاً کیاسار (هوخنره) است.

1. Suennesis

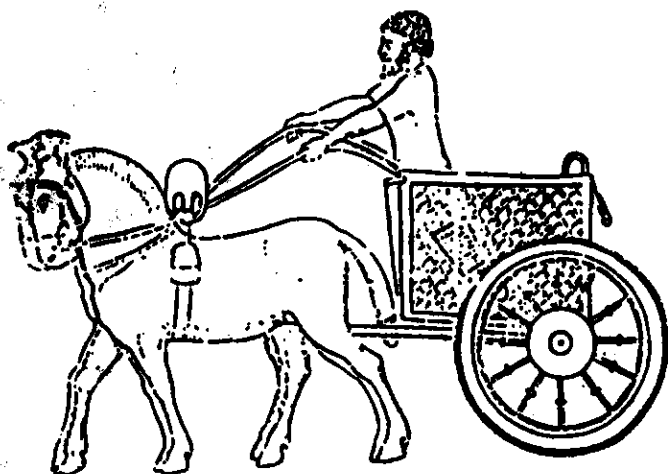
۵۹. بزرگان ماد، از نقش برجسته‌ای در استخر - قرن پنجم ق. م.

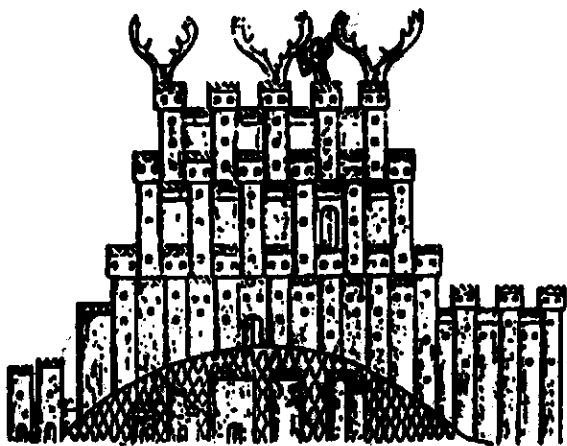
گرته‌نقش برجسته بر صخره - از آنوبانی‌نی پادشاه لولویان.
نیمه‌دوم هزاره‌سوم ق.م.

قلعه‌گیری آشوریان

عراچه‌ی مادی که اسپان‌نایی به آن بست‌اند از روی نقش برجسته قرن پنجم قبل از میلاد
(پرسپولیس - استخر)

از مادی و کبشه‌سوه از روی نقش برجسته آشوری که در دور - شارو کین
کشف شده - پایان قرن هشتم ق.م.

شهید شه‌حمەد خانی شه‌جیعی، وتی: لەم کاتەدا
خوشحالم که وه‌کو شێخانی ساداتی نه‌هری، شاهی
شه‌مزیان، له‌ری ئازادی نه‌توه‌که‌م، شه‌هید، ده‌بم.

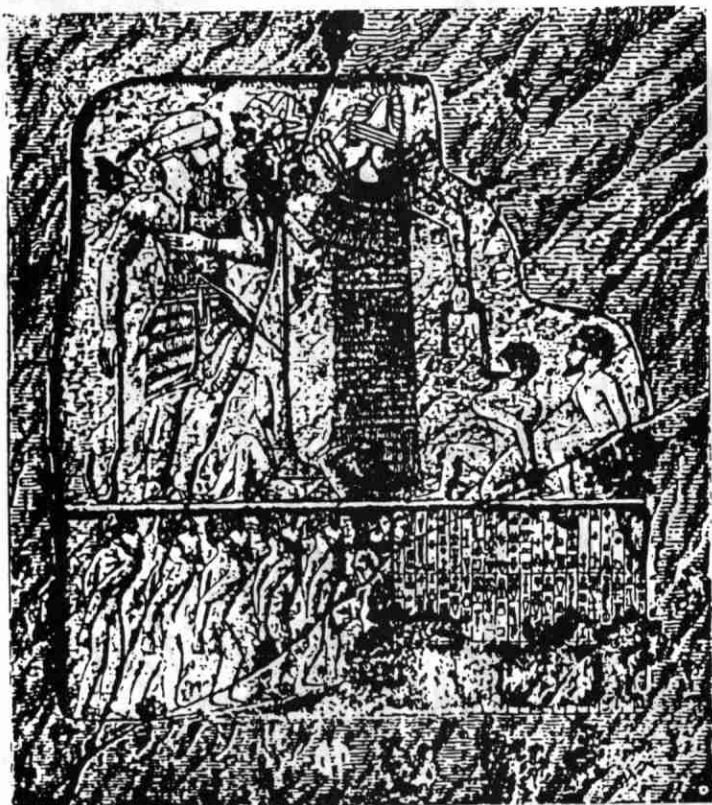
حضرت حاج سید عبدالله گیلانی‌زاده،
در سنین میان‌سالی

کریم‌خان هرکی و سوارانش

ویندی شاعر و نویسنده، (قاره‌مانانی نه‌ته‌وه‌ی کورد) له‌کاتی
خوینده‌وه‌ی وتار له «کونگره‌ی فهرزانه‌گان»ی کورد له شاری سنه.

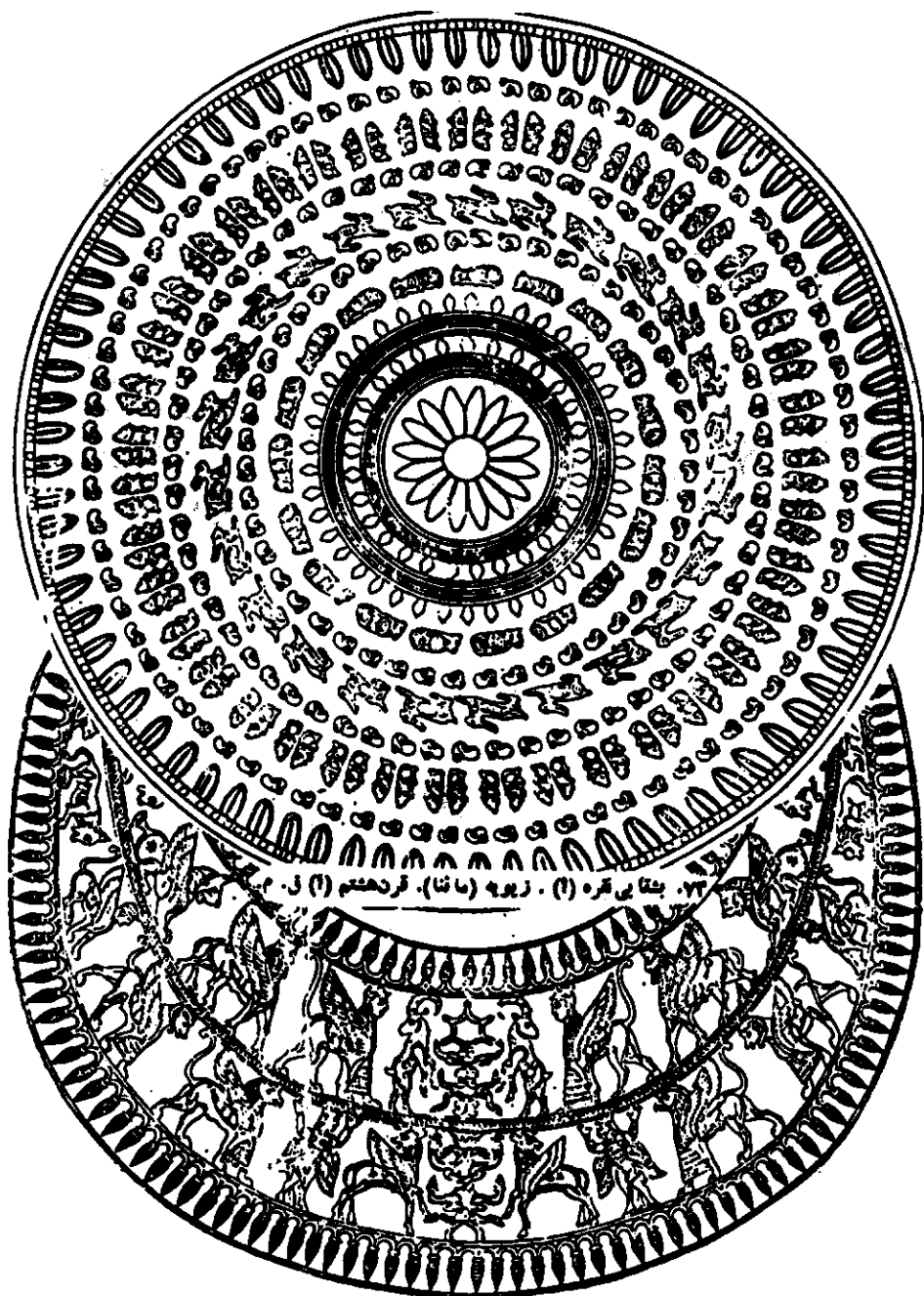
نقش آنوبانی‌نی در سرپل ذهاب

از راست به چپ صدر قاضی، قاضی محمد مهاباد، محمد حسین قاضی

ژنرال شریف پاشا

ملا مصطفی بارزانی و پیرانش ادريس، سمود و احمد توفيق

جلو درب منزل شیوخ بارزان ۱۹۵۵

